

كل حين

كتاب وقايل الحمايين

قدسائق سابق التقدير الى سلكك

I

العبد الفقير درویش محمد بن عبد الصمد

سنة ١٣

الحقير ستر الله عيوبها بنيل

اودادن چقاہ توري

عفو بخت

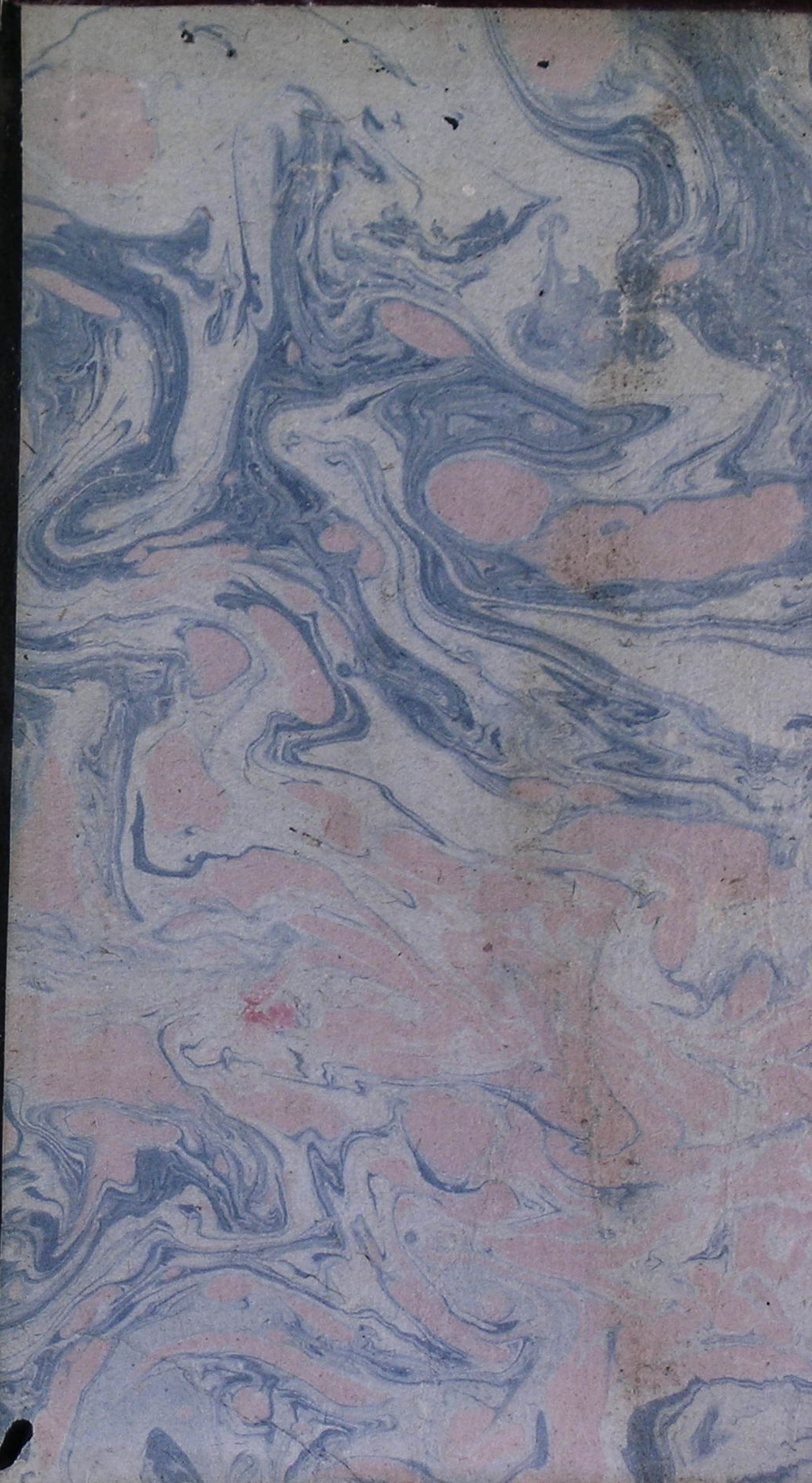
وجوه

اياره

٤٦٦

نایامه

١٩٥

٤٦٧٦

مدروف بن السمر حاكم سلطنة سلطنة الاله اعظم
مالك البرق والبرق حادوم اكرم من البرق
سلطان السلطان العارفي محمود حادوم دولة
لمن طالع وكهن وعلم واسطون
القصاص المطبق من العم احمد
سج راده المصنف
اكرم من البرق
عم لهما

بو صافی بر لطافتک سوید نه داعی و باعث مضمون مکتوبه
 مندرج و مندرج اولن عوارف معارفک نمید نه بسب
 حادث اول اولدی که ارباب فضل و اصحاب معرفتدن
 بر جماعت ایله که میدان فرسک فارسلی ایدیلر لغت
 فارسیده آخر کلمه لاحق اولن حرف بانک خصوصنده متنازه
 اولدی انشای محاوره ده حاضر لردن فرضت متعاده
 فرضت کلامه ناظر لردن برسی اول معنی لریش نوعه
 وحدت و نسبت و خطاب و تنکیر و مصدریه در بنوعه
 مختصر در اجن دیدی فیه ایدم اوندن زیاده در اول
 زیاده در بلکه اوندن زیاده در اوندن حکم مصدق

نه کور حرفک معانی سندن دکله ردیدم بود دعوت معنی طلب
 اید لر مدعی مذکورک تمام عهد سندن خلاص اولیچن عزبور
 جامعک انجمن بر منصفی که کمال انصافله متصف ایدی
 اید ی سیرک ایله بیروم مثلک علامه زی بخش نیک اهل مکه
 ایله شرفها الله تعالی اولان قضیه سی در اول قصه نک اصلی
 بودر که شول وقتن که مذکور کجانه زمانه فایق نام کتابن
 که لغت غریبه عربیه جامع در تمام ایدی عزبور کتاب
 مستطاب الله الو بجم مختصره جعدی دخی ایدی
باعتبار الاعراب فذولکم من رجل عجمی پس اول جماعت
 کیم خلاصه نایسی بدیلر اخلص او زره التماسلری باعث
 اولوب تعزیر اولان مقاله ترتیب و تهذیب باکینه
 کردن و زینت دادن اولدی بو اسلوب حادث او زره
 تصور اولان رساله صورت تعبیر و سکت نشان و داعی کرد

مذکور

تخریر بولدی معتدما **بومعتمد** منوم و معلوم اولسون که لغت فکار
اختر کلمه به لاجن اولان حرف یا اوج جتس **در بر بسی** حروف بنیاند
برجسی دخی حروف معاینند **در برجسی** دخی حروف زواید
حروف بیانی شول حرف در که بسایط کلمات که بسایط بیان
معاینند را اولردن مرکب اولور بنای کسرای ترکیبی اول اولد
صورت ترتیب بولور اول حرف در ده مستعمل وضع و بیسته
دلالت اولر بلک موضوع اولن لفظ دالک جزو لری
واقع اولور بای نی کبی کم فاشک در حروف معانی شول
حرف لردر که بسایط کلمات ترکیبیده داخل دکل لردر وضع
و دلالت ده غیره تبعیت لری یوقدر بلکه اوللک دخی مستعمل
و صغری و باشقه دلالت لری وارد در بای نی کبی که حرف بی
حروف زواید شول حرف در که غرض اولرک ابرادندن معنی
دلالت دکلر بلک فائض از دبا دختین لفظ و سهولت لفظ

مثلا **آبا** ابی ابر اصلی بای بر در **ش**
شنیدم که روزی ابا آن جمال • **بیا** بخسن و بیخ و دل
که افراسیاب ان ابی مؤخر سر • **فرنگ** بر کرده برره کدر
که اسباط او خابند و مجل • **ابرا** خابند اندوده کل
گاه اولور خامت معامنده اشباع ایچون الف زیاده لردر
نه که شاعرک بویتند ظاهر در **پ**
باش درون بر مثال سمندر • **همیدون** باب اندرون چون **نهنگا**
الف زیاده اند کلین با دخی زیاده ایدر لر مثلا نیز در لر
اصلی نیز در **پ** بدو گفت کای داد کسره عزیز
مذبح جهان چون تودا و برینه **فاعت** جنس ناسیدن اولوب
اختر کلمه لاجن اولن حرف یا ایکی نوع در بر بسی اسم مصطلح در
انک مستقل و صغری و دلالتی اولد و غنلین مستقل مدلولی
دخی وارد در بای خطاب کبی که سن عربین کی صمه متصل

مرفوع معانسه در نته که بیان اولی که کرد بر بسی ده
حرف مصطلح در که اونک مستقل وضعی و دلالتی وارد در
اما مستقل مد لونی یوقدر بلکه مد لونی غیر مد لونی نمند
مخطوط اولو ربای و صفت کبی مذکور حرف معروف و وصف
ایلمه موصوف را سنده بر نسبت غیر مستقلدن عبارتند
ننه که وجهی بیان اولی که کرد ر فذ لک جنس اولی ن جنس
نابندن اولی بانک اصول معانیسی طغوز در خطاب و صفت
نست . وحدت . ابهام . تعلق . مال . نینی . افراد . اوجی
معنائک بر شعبه سی وارد در در بجی معنیست الی شعبه سی وارد
النخی معنیست اوج شعبه سی وارد در اول شعبه لوله جمله معانی
اون طغوز اولو جنس بالشدن اولان باید بگری در
اخبار اولو نور آفر کلمه ده اولان حرف پاده اول مجمل مذکور
اولان معانیست و اعتبار انک تفصیلی بود که بیان اولو

معنای اول که خطاب را و بی افاده ایدن حرف یا آخر کلمه ای
اولو ر کر که اول کلمه اسم اولسون چون کبی که فعل ماضی الیون
کرد کبی که فعل مضارع اولسون کند کبی چون و کردی و بی کبی
در لر بنجه سن اشکد کبی شندی اشکد بی سن در جک بر لوده **قاعده**
مذکور معنای افاده ایدن حرف یا آخر فعل مضارع داخل الیون
کلمه زخم اولو طرف آفرده بی حرف دال که علامت فعل مضارع
استاط اولو را اول بسدن لغت فارسیده رسوخی اولیسن
کننده لر حرفی صیغه امره لاحق اولو ر صانور کبر **قاعده**
لغت فارسیده حرف می نیک زیاده سی صیغه فعل مضاعده که
مشته که حالله استقبال او رته سنده مذکور صیغه حاله
تخصیص چون در کتب فاواده بر سنده وارد در که اول قاعده
فرو عیندند را اول مسئله بود که شاهد کوا بی می دهم در
شهادتی مقبول اولو ر کوا بی دهم در مقبول اولو ر پرا و عده

ایتمش اولور سخادت اینکه سخادت ایتمش اولمز **فایده** مذکور
حرف خطابک کلمه طوقی گاه اولور رابطه واسطه سله اولور
کردستی و دادستی دیر لر که کردی نک و دادی نک منکر
اندک و وردک در کردستی نک و دادستی نک معنی لری
ایتمش سن و پزئس سن در است که رابطه در کلمه مذکوره
ملحق اولما غله معنی یعنی تغیر ایتمش در بر کلمه متصل اولمز
مربون نک الی ساقط اولور **فایده** **اخری** مذکور حرف لغت
عربیہ دکی صمیمه متصل مرفوع معناسنه در مثلا عرب بطور دک
اور دک دجک برده **فتمت** ضربت در بجم رذی استادی
دیر بو بای عجمی اول نای عربینک فائز سن افاده ایدر
نه که عرب تا کنبد ایچون صمیمه متصل بلکه صمیمه متصل جمع ایدر
اور دک دجک برده است **ضربت** در بجم دخی اول طریقه
سلوک ایدر توزدی دیر **بیت** تو کردی و رار سم داستان

و کرنی حرفی بود در سبستان • لغت فارسیده یکی تو لغت عربیه
دکی است معناسنه در **قاعده** ادات استنهام عرب دلنده وارد
ترک دلنده ده وارد در آخر کلمه ده اولان حرفی انگ ادا
کلمه و کمی کمت و کمی دیر لر اما فارسی دلده استنهام ایچون ادات
یوقدر شول کلمه که اخونه بای خطاب لاحق اولمز در بعضیها مقام
استنهامه استعمال ایدر لر معنای استنهام مصدر اولند معنی
قرینه حالیه دن مهم اولونور مثلا کوردکی اشتمد کی دینه
برده دیدی شنیدی دیر **لربت** دیدی که چه کرد اشرف فر
او مظلمه برد جاننگ زر • **معنای ثانی و صغیره** در انی
افاده ایدن حرف با آخر کلمه لاحق اولور کلمنگ مدلولک وضعی
اولن موصوف ده کی حالته که انوکله قایم اولور دلالت ایدر
مذکور کلمه کرک کرک اولسون زر کبی کرک بسط حامد اولون
کرم و سرد کبی کرک بسط مشتق اولسون شکبایی کبی بی

مذکور بی افاده قصد است که اول کلمه لر که آخر لرنده حرف
زیاده آید لر لر زگر می و کرمی و سردی و شکیبایی در لر
فائز شکیبانک اصلی شکیبایی در نته کم چلیبانک و زیبانک
اصل لر می چلیبایی و زیبای در آخر کلمه ده التذن حکم
واقع اولان حرف ساکن لغت فارسیه حذفی شایع و لکن
مثلا بادشا و کیا در لر اصلی بادشاه و کیا در حرف باکنجی
که او راده واقع اول حذف شایع در مثلا که او نماید لر اصبا
کدای و نمایی در اضافت معانده اول حرف مخذوف
اظهار آید لر تا اولسون یا اولسون مثلا مثلا بادشا
ایران و چلیبایش در لر توصیف معانده دخی اول حذف
اولن حرف لر می اظهار آید لر مثلا بادشاه شکر چلیبایی
سبب در لر **قاعده** اسم جامد اوج قسم در برقی دان
مخض ایچون وضع اولمش در مدلولنده اوندن زایدنسه

یوقدر زگر بی قسم اخوی وصف حرف ایچون وضع اولمش در مدلولنده
اوندن زایدنسه یوقدر زیب شکیب کبی قسم نالغی دان
موصوف ایچون وضع اولمش در مدلولنده دانندن زاید بر
وصف که اول ذاتمه قایم اولورد لالتی وارد در مد کبی زن
کبی معنای رجولیت که لسان ترکیده اندن ار لکیده تعبیر آید لر
بر وصف زاید در لفظ م دده و لفظ رطل ده تضمینا اول وصفه
دلالتی وارد در معنای وصفینه دلالت آیدن حرف با اسم جامد
بوقسمنه داخل اولور مثلا سردی در لر سردی در لر اول
اکی قسمنه داخل اولمز زری شکیبی دیمز لر زیبی دیمبوت زیبی
دید کلر نیک سری بورادن طاهر اولدی **فائز اخوی**
اسمک اخنده نای ساکنه اول کر که اول اسم جامد اولسون
خواجه کبی کر که مشتق اولسون زنده کبی اول اسم بای صفت
لاحق اولیجی اخنده بر کاف عجمی زیاده آید لر مثلا خواجه

وزنده کی در لر فاعله اسم مشتق که اخرنده نام ساکنه اول
اسم مفعول اولی لازم دخل در اسم فاعل دخی اولور دهند
و خشنده کبی **بیت** . بولنه بخشید مارازان دهن
با چنین تنگی زهی خشنده کی . **قاعده** مذکور نام ساکنه اسم
فاعل لاحق اولی جاق نون مصدری جانی او زرنه دور مثلا
کردنده در لر اما اسم مفعول لاحق اولی جاق اول نون سا
اولور مثلا کرده در لر **فانح** ن عربیده مصدر اصل
فعل ماضی و فعل مضارع و سایر مشتقات اندن اتخاذ اولور
حرف زیاده امکانه فعل مضارع کی کبی یا حرکت زیاده امکانه
فعل ماضی ده کی کبی الا آورده که انوک اتخاذی مصدر
گاه نفضله اولور مثلا کاندن کن او کلور اما ان قاز
او بر عکس در فعل ماضی اصل در مصدر اکا تابع در مثلا
کرد که فعل ماضی در اخرنده نون زیاده امکانه مصدر اولور

۷
قاعده تفصیل سابعدن ظاهر اولدی که مذکور حرف بامعنا
مصدریه بی افاده اتمز ایش زیر اسمای جابده اول
بولنمه لغت فارسیده اول معنای افاده ایدن نون ساکنه
که آخر فعل ماضیه لاحق اولور بولون مصدریه تک اولونک
اول بای وصفیه تک مدلولونه بعضی ماده زیاده قزبی المین
حرف اولونک مدلولی حرف ثانی تک مدلولی صانور لر مثلا
شکبیده اولان معنای مصدری شکبایی ده اولان
معنای وصفیه مشبیه در لر رنده فرق دقیق در تدقیق نظر
و تحقیق اصول و قواعد اتمنجه ظاهر اولنر مثال مذکور کوجه
تضاریفنده صرف فکر و ایمان نظر اید حکم اول اشتباه
زایل اولور مثلا شکبایی اول حالتکاسمی در که لغت عربیده
اکا هم در لر شکبایی بودر شکبایی صبر لور قدر شکبیدن
صبر اتملک در شکبیده صبر ادجی در شکبیده کی صبر ادجی یک

معنای نالت که نبت درانی افاده آمد مرد لو لنگ
 بچو غمزدن برو وصف نسبی حاصل اولور ترکیبی که طایفه ترکی
 منسوب رد بیکدی چینی که چینه منسوب بیکدی مذکور معنای
 افاده آمدن در ضمایم معترضه لاحق اولور غلین اسم
 مرکبہ داخلی لاحق اولور مثلاً دیکدی و رود کی در لوده کوی
 در و رود در در آخر لرنج کی کاف تصور چون در مرد کوه
 کاف و کینه کده کی کاف کبی کینه قرناق در کتنگ قرناجی در
فائز مذکور حرف یا گاه اولور اوج کلمه ن مرکب اولان
 اسم لاحق اولور دختر ک شب بر ک کبی شب بر ک کبی ظاهر
 شب کبی در بر او جوی در که شب بر ک معنای شب کبی
 دیکدی را در بر او در دختره مرکب در دختره مردن
 ترکیب و بیجی یکی تانک بر سی حذف اولور اجتماع مثلین
 نقلت اولور و غمزدن او تر و دختره تر در نبت معنای **نبت**

جز از دخت او نبت زیبای من • بد و شاه روشن کند رای من
 تر ادا ن تفضیل در لغت فارسی ده فعل تفضیل صیغه سی قدر
 اول معنای ترکیب ادا ایدر لر قعی معنی ده مقصد است لر اول
 معنای دال اولن اسمک اخذ نه مذکور اداتی الطاق ایدر لر
 مثلاً کت و فروز تر در لر اسکک ده ارتق لوق ده بر نسته نک
 فضلن بیان ات لر **فائز** مذکور ادا ن گاه اولور تفضیل
 معنای سنده استعمال اولور احد ضد بینی اخراجون استعان طبعیله
 مثلاً یوزو که انک شری در لر اصل انکشت تر در دخت
 بر ما حذف اولمش در اخذ نه کی یا یا نبت در ما بش بر معنی
 طاقن یوزو که انک شری دیک تر در استعان اولور
 دختره کی تر در تفضیل چون استعان اولمش در لر اولور
 دختره کی کاف تفضیل در مراد تلطیف اولور زیر معنای غیر
 وجه مذکور او زر نه عمارت تر در حاصل اولمش در معنای

واحدی اداجون ایکی اداتی برکلمه ده جمع ایتمه **فائده اخوی**
 نته که لغت عربیه ده صیغه تصغیر استعمال اولن برلر ده حقیقتا
 صغیر بونماق لازم دکل درگاه اولورق لطیفه کبیر اکن خفته
 صیغه تصغیر له تغییر ایدر لکاه اولور احد صدیقی اخراجون
 استعمال طریقیله تعظیم برینده صیغه مذکوره استعمال ایدر
 گاه اولور اول صیغه ایله تلطیف قصد ایدر لر لغت فارسیه ده
 ده کاف تصغیر ک استعمالی اول منوال اوزرنه در **فائده اخوی**
 ادان تصغیر ایله صغیر مقدار دن تغییر ایدر و کلر نیلین تصور
 دخی اولور که تغییر ایدر لر مثلا کوز لکه که کور مک اولور نفع عالی
 و دخل تامی وار اکن اول خصوصه کوز دن تصویری
 اولد و غمذن او تری عننگ دیر **بیت**
 بر دین عننگ نی نام چون درم دیدار در آرزوی روی تو نگر که چشم خا
 لغت فارسیه ده دلالت وضعیه سبیله قطعاً معنای منوی افا

ایدر عبارت چه در آخر کلمه لاحق اولور اول کلنک مدلولنده صغیر
 معناسن افاده ایدر مثلا کوچک باغ و کوچک بوغ و چک پر باغ
 و بوغچه در لر باغک لطافتدن تعبیه قصد است بر ادان تصغیر
 کنور لر باغک دیر لر صغیر نندن خبر ویرس لر اخونه مذکور عبارت
 الحاق ایدر لر باغچه دیر لر **فائده اخوی** مذکور حرف یا منوره
 لاحق اولور جمیع لاحق اولمز مثلا ترکی دیر لر ترکی دیر لر ترکی
 جمعیتدن علمیه نقل اول اول وقتن بای سببک طوطی جائز
 اولور نته له سان عربیه ده ایله در اما اسم جموعه مذکور باللاحق
 اولور مثلا شکری دیر لر سبایی دیر لر کور و سباه جمع دکلر
 اسم جمع در سان عربیه ده کی قوم کبی بر سبب کبی **فائده** کبانی ده
 و خسرواننده کبی یادنجی بای نسبت در اما الف ایله نون جمع
 ایچون دکلر بلک اول حقلرک زیاده سی قاعدت ل ن عرب
 اوزرنه تغییرات نسبتند رجال الامام المطهری فی المنزله

اسکندریه حصن علی ساحل بحر الروم و توی اسکندریه
اینها والالف والنون من بجزایر النوب و قال فی موضع آخر
منه و من البغیر ان ذمبجانی الی منبج و اسکندریه الی
اسکندریه **فائده اخوی** لسان فارسیه الف و نون عکس
جمع در اما مخصوصه رسم نامی به نسانده حیوانده نباتده اول
ادانله جمع دن بجزایر دیر لر مثلاً مردمان کاوان در حمان دیر لر
جمادده مذکور ادات ایراد اول نماز سنگمان و خاکمان دیر لر
بلک سنگها و خاکها دیر لر تا بله الف دخی لسان فارسیه ادات
جمع در عمومی وارد در جمادده استعمال اولند و غلین نباتده
و حیوانده و اناننده دخی استعمال اولنور مثلاً کلها و ابها
و لشکر تا دیر لر تورانی و ایرانی دیر لر توران اصلده جمع تور
در تور نسلدن اولن طابونه نک علمی اولمشد که اول طابونه
اولوسنه توران شاه دیر لر ایران دخی اصلده جمع ایرد که برچ دن

ترجم اولمشد و ایرج فریدونک او علی در ایران ایرج نسلدن
اولن طابونه نک علمی اولمشد راول طابونه نک اولوسنه ایران شاه
دیر لر شاه لغت فارسیه ده اولو معنا سنده در بو یک دانیه شاه دانه
دیر لر و اولو کر کدنه شاه رخ دیر لر که رخ کر کدن در **قاعده**
توران شاهک و ایران شاهک اصلی شاه توران و شاه ایران
اضافدن علمیه نقل اولیجی مضاف الیه تعذیم اولنور مثلاً امران
شاه دیر لر اصلی شاه ایران در گاه اولو قطع اضافه کنه اکتفا ایر
مضاف الیه تعذیم اتمز لر برینده تور لر مثلاً خواجهر ای دیر لر ایر
دیر لر برده سر ایده دیر لر **قاعده** نسبت الکی در لو در برسی سببی
لازمه در متغیره و متبدل اولمز برسی نسبت غیر لازمه در که متغیره
و متبدل اولو رخد کور حرف بانک مد لوی اولان نسبت نسبت
مطلعه در لازمه اولسون تا زیده اولن کبی غیر لازمه اولون
کتابیده اولن کبی دین سما ویدن غیر ی سما ویدی به تعالی خا

اول سبدن کتا پنک کتا به نسبتی نسبت غیر لازمه در **فائده** تازی
اسم مصدر در تازیدن دن و تاز اسم مصدر اولد و معنی کبی تازیدن
دن تازیدن چابقی در شول ات که انده اول حالت اولاکا
تازی دیر لر **بیت** . خ خود را جهان تازی نه بنم
که با تازی سواران بر نشینم . تازی عربی معنی کلوز تازی و
دری دیر لر ضحاک تازی عبار کنده کی تازی بو معنایه در بورا ده
بانک مد لوی اولن نسبت نسبت لازمه در **فائده اخوی**
لغت فارسیه نسبت لازمه مخصوصا اخو اسم لاحق اولن تازی
ساکنه دلالت ایدر روزه دکی تا کبی روزه اور و ج در روزی
کونلک در اور و جک اختصاصی وارد کوندون که معنای
روز در نسبتی نسبت لازمه در اول سبدن تازی اما تخصیص
ایتمش لردر اما کونلک اختصاصی بو قدر کوندون و لیکن
فی الجمله نسبتی وارد اول سبدن او نده بایله گفتا ایتمش

دسته دکی مادخی اول مادر هوان دو که کجسته دسته دیکلری
دست که ال دراکا اختصاصی اولد و غنذن او تر و در دیده
مادخی اول مادر دیدیدن دن اسم مصدر در کونث گفتن دن
اولد و غنلین کوزه دیده دید کلری بند کور اسم مصدر ک
معنایه انتاب خاص اولد و غنذن او تور و در دیده
مادخی اول مادر دو دوتن در او که نسبت مخصوصه سی اولد غنذن
او توری او جاغده دوده دیر لر سان دکی مادخی اول مادر
سار دبه در او که اختصاصی اولد و غنذن او توری کلک بونه
سان دیر لر **بیت** ز سر سارء هند و پی بر کرفن
برهنه سر و دست بر کرفن . **فائده** سر کونور و باندر
سار خصوصیه دبه در ایکی سینگ وجه مذکور او زره فرقی
بو سیدن ظاهر در **بیت** سر کش بد از مشک بر سار و فر
فوزنده جهت جوتمش و غیر . روی سرده داخل در سار و

خارج در نته کم بو بستن ظاهر در **سبت** کو بی که در کت سیه سار سز ری
در اینین ذری که همه روزن است و در **تتمه** شاخ ر بود اق به
سیدر کوه سار و انغ و پیدر چشمه سار بکارک منسی در سار
اوراده استغاره اولهد رخسار ده کی کبی که بجانگ او زنا
غی بوجه بر نه در **سبت** قاعده مذکور با اسم معتزده لاحق اولد غناین
اسم مرکبه ده لاحق اولور مثلاً کو ساله در **سبت** بر باش کجک
کاو چپیه که ترکیه ه اکما بوز اعنود بر اصل کاو ساله در **سبت**
تجاوزا عتیوب طوعند و غی بله اختصای اولد و غناین
او نور و بوز اعنونه کو ساله در **سبت** قاعده **اخوی** بسته
دکی مادسته دکی تا کبی دکلد ر بو تا علامت صیغه منقول
که اخ فعل ماضیه زیاده ایدر لر اسم معقول اولور بسته
و شکسته **دخته** در **سبت** رست فعل ماضی در رستن دن
شکسته ده فعل ماضی در رستن دن **حسته** فعل ماضی در

ختن دن **قاعده اخوی** آخر کلمه ده کی نای ساکن گاه اولور
علامت صیغه فاعل اولور اما اول وقتن فعل ماضیه
داخل اولور بلکه فعل مضارع جمع جمعته لاحق اولور مثلاً عجم
بور و بی به **رونده** و **ولجی** به **دونده** در **سبت** و **دودودود**
فعل مضارع در رقتن دن و **دویدن** دن آخر **لرنده**
نون ساکن زیاده سی علامت جمع در **دانه** ده کی
و خواننده ده کی **مادخی** بو مادر دانند و خوانند جمع مضارع
دانتن دن و خواندن دن **قاعده اخوی** لغت فارسیده
آخر کلمه لاحق اولن نای ساکن گاه اولور و صفت عامه دن
اسمیه خاصه به فعل چون اولور **سینه** ده کی و **نفت** ده کی
و **پیرزه** ده کی و **روزه** ده کی و **سپیده** ده کی تا کبی **سینه**
وصف عامه را بشکله اطلاق اولور **سینه** بناتن نوع
مخصوصک اسم خاصه در **سبت** به بر جوشن **سینه** چون نو بهار

بر نبر ابلق نند چون روزگار • سبز ابلق تو صیف اول نور سبزه ابلق
 تو صیف اول نماز مثلا برک بسزد نور برک بسزه ذمیه بلك بسزه
 زد نور آخونه تالامق اولد قد تصكح موصوف اولو صفت
 اوله سپید دخی بزگی وصف عام در برافه سپید در لر سپید
 خصوصیلک صبح صاوتک اسمی در اسم قاصی در صباغ و قنیه عم
 سپیده دم در **بیت** سپیده دم که شدم محرم رای سردار
 شیدم آیت تو بوا الی انه از احمر • کلکون در کید را بر جزوی
 کلدر که معناسی مطلق چک در مخصوص چک مراد اولیچ افاقت
 ابلق تعیین ابلق کل با دام و کل زینق در لر **بیت**
 کل زینق ولیکن ناشکوفت • میان با سیمین و لاله خفته
 جزو اخوی کون در ترکیده در لودید کلری معنی دن عمار
 در لودر لودیک برده عم کونا کونا در لودیک لود
 دو کونه در **بیت** چو شد دید آن دو با دنگ بسنه

صبار ابرد و کونه رنگ بسنه • **فائض** تشبیه مبالغه قد
 ابلق حکم بمنتهی مشبه هبلق حسنده او حال ابلق در دخی مشبک
 اسمیل کون لفظی ترکیب آورده جمله ابلق مشبهی تو صیف
 ابلق مثلا کله تشبیه مبالغه ات کلکون در صورت تشبیه
 مبالغه ات ای کون در لر **بیت** رخ از کلکون چون کلنا ز کرد
 بیک خنده جهانی بر کرد • خنده تک اخذ کی نادخی و صفت
 عامه دن اسبخت خاصه به نقل ایچون اولن مادر عجب ده کی
 کبی خندیدن دن و عجبیدن دن خند و غنچ اسم وصف صند
 کوبیدندن و بوبیدندن کوی ابلق لوی کبی مقام تو صیفده
 استعمال اول نور **تمت** بوی لغت مشتق که در وضع عامه مذکور
 معنی ایچون وضع اولند غنچین وضع حاصله رایجه ایچون
 وضع اولند معنای نابلی ای مراد اولیچ مقام موصوفده
 مراد اول نور مثلا بوی خوش و نور **فائض آخری** تشبیه

هفته ده کی تنگه ده کی ماده مذکور تا در پنج مطلقا بش در هفت
بیدی در پنج و هفته مخصوص اسم لرد در مرون اولن مسالار
اچون تنگ مطلقا بقوه در تنگه خصوصیه بدوره تنگ مخصوص
اسمی در تنه بونگ کبی دکلد را ونده عنی مانسینه اچون در که
سابقا بیان اولهد را غاچک اوز دکنه تنه دیر لر حیوان تنه
تشبیه ایدر لر **بیت** تختین کیاسی نماید درخت
تنه کیر دانگه کنده بیج سخت **قاعن** مذکور تا اسم معرده
لاحق اولد و غنلین اسم حرکتی لاحق اولور لوزینه
ده کی و تنجاله ده کی و کر مایه دکی و در روان دکی و چار
چوبه دکی و دستوانه دکی و انگشتوانه دکی تا کبی لوزینه
مطلقا با دام اچیله اولن تنه در لوز که مادام در انتسابی
اولد و عنی اعتبار لیه بای تنگ آخنده نو تک زیاده سجا
و جهی سابقا بیان اولهد لوزینه خصوصیه شکر بوره کل

تنگ

اسم خاصی در و تنجال مطلقا نشاندرا ستمه طوتن کشینگ
بد تنه طایر اولور تنجاله او جند ز خصوصیه او جق دیکلر
تنگ که استمه طوتن کشینگ طوداغنده جعتر اسم خاصه
و کر مایه مطلقا اسمی صودر کر مایه خصوصیه ایلچی تنگ اسم
خاصی در و در وان مطلقا اچق فابو در اصلی در باز در که
در ایلد باز دن حرکتی در فبورد باز اچون در در وان خصوصیه
فانتز بو یک فابو تنگ اسم خاصی در و دستوانه تنگ و انگشتوانه تنگ
اصلی دستوانه و انگشتبانه در با و او قلب و لشد رخشا و ده
کبی که خوشاب ایدی و لغت فارسیده بان حافظه بناسنه در
قور وجهه دشندان و بانج کچینه باغبان در لر دستوانه
مطلقا ال صغدن و برقی صغدن دستوانه و انگشتوانه
خصوصیه دستوانه تنگ و بو کسوکل اسم خاصی در و خرنده ده کی
تا و جی بو تا در خرنده مطلقا فرغلیچی در خرنده خصوصیه اول

اول خدمتی عادت اید تنگ کنه اسم خاصی در **فانج**
 نسبت لازمه ایکی قسم بر قسمی نسبت جبلتیه در مذکورهای پیشی
 مدلولی نسبت لازمه مطلقه در جبلتیه اولسون دیده ده اولن
 نسبت کبی غیر جبلتیه ده اولسون دسته ده اولن نسبت کبی حصولیه
 نسبت لازمه جبلتیه به لغت فارسیده و او ساکنه دلالت ایدر
 آخر اسمک لاحق اولدوغنی جالده هندونک و نیلونک اخونده کی
 و او کبی هندی مطلقا دبار هنده منسوب اولاند رهند شول
 جبل مخصوصه که مذکور دباره اختصاص جبلتیه سی وارد در عرب
 و عجم و ترک و دیلم کبی هر برسی بر جبل خاصه مخصوص اسم در
 اوسبندند که تیغ هندی دیر لر تیغ هند و دغ لر عرکستان
 و عجمستان و ترکستان و دیلمستان دند و کی کبی هندستان
 دنور هندستان دنمز رومستان دند و کی کبی هندونک
 نشانی مذکور دبار ده در هندی تنگ ایله دکل در غیری برون

وار با اول برده توطن ایده نده هندی دیر لر رومی ده ده
 حال ایله در **فانج** کستان لغت فارسیده مطلق برده دغ لر
 شول برده در لر که منشأ اولاکستان کل بتن برده در لر کلستان
 فرما بتن برده در لر در خستان اینج بتن برده دیر لر و فوجوی
 بچکلر اولن برده یوستان دیر لر بو به که فوجو در منشأ اولدو
 اعتبار له در وسوق معهوده نزارستان در لر دید کلری کما
 نزارک صفت لر نیک رواجی و کند ولرک اول حاله نشو و نما
 اونن اولدوغندن او تری در کابلستان و زابلستان دخی
 هند و سنان کبی اصلی کابلستان و زابلستان در و اوک
 اظهارنده ثعلت اولدوغندن او تری حذف اولمنش در
فانج آخری نیکونک اصلی نیک در که متقابل بد در **بیت**
 هر که اونیک بی کند یا بد • نیک و بد هر چه می کند یا بد
 نیک ایولکد راقونن یا یای نسبت نیکو متقابل رشتند که بک

کی معنا نیکوده و ارد در هر کنگ دکی معنا دخی رشنده و ارد در
 جلی حالت در که اول و او سالنگ مد لوی اولش در دیکلی ایله
 نیکونک فرقی هندی ایله هندونک فرقی کبی در لفظ نیکو دون
 گاه اولور حرف بیایی حذف ایدر لر نیکو در لر **سبت**
 هر که شاه ان کند که او گوید • حرف باشد که جز نیکو گوید
مخفیق مذکور معنایه دلالت فی الحقیقه یا لکوز و او ساکنه
 ننگ دکلد ر بلک و او ایله بانگ مجموعنگ در اول و او دن حکم
 بر بیایی ساکنه و ارد در حذف اولش در نیکونک و هندونک
 اصلی نیکوی و هند ویدر برینه اضافه متعانه اول بیایی
 اظهار ایدر لر مثلاً روی نیکویش و موی هند ویش در لر **سبت**
 اگر ان ترک شیرازی سبت اردو • حال هندش چشم ستم قند و جار
 بیایی وصفیت ایراد نه حاجت او بیجی مذکور حرف بانگ اظهار
 لازم اولور مثلاً نیکویی در لر **سبت** نیکویی کردن اندر حق کرکان

بدی باشد بحق گو سغذ ان • حق معام نیکی کردن ایدی ضرورت
 شعر افتقاسله نیکونیک معنا سنده اسفان اولمش در **قاعده**
 لغت فارسیده هر با که العذن یا و او دن حکم واقع اولانق
 اولور نور جا پادش از دما در لر اصلی جای و پادشای و از دما
 و هو و رو و مودیر لر اصلی جوی و موی و روی در اضافه متعانه
 مذکور بیایی اظهار ایدر لر مثلاً روی تو و موی خوب دیر لر
 بیایی وحدت الحاق ایدر حکم اول بیایی اظهار ایدر لر **سبت**
 از دمای خلقة کشته جفته زبرد امتم • زان بخشیم نرسم که کردد از دمای
 از دما دکی بانگ اظهار نه سبب بیایی وحدت طوقی در از دمای دکی
 بانگ اظهار نه سبب اضافه **قاعده اخوی** سابقاً بیان اولانق
 بیایی سبت ایله گاه اولور تشبیه مقصد ایدر لر مثلاً کوزه بکز و چون
 بجان چشمه دیر لر نشان هد قدر او کاتشیهها هر علامته
 نشانه در لر و مکان بیایی در منقب بیایی دخی تشبیهها مکانه دیر لر

و خان کاربان سراسی در او خانه د پد کلری او که تشبیه در آستانه
 و اشانه و او از ده ده حال بو منوال او زره در **رتمه**
قاعدع مذکور کاه اولور الح و نون زیاده ایدر لریای
 نسبت ده زیاده اند کلری کبی که سابقا بیان اولیدر و روستی
 نه اید و کی عیان اولیدر مثلا دیوه تشبیه ده دیوانه خانه تشبیه
 جانانه در لری مذکور حرف مانک مدلولنده قوت اولد و غندن
 او تری نته که معده ماخر بر و تعزیر اولمش در مقام تشبیه ده
 او نی ایراد ایدر لریای نسبتی ایراد اتمز لری **قاعدع اخوی**
 معنای نسبت ده مبالغه هستد ایدر چک مذکور لریای نسبتی تک
 آفته بر نون ساکنه ریاده ایدر لری مثلا انگشترین و زمین
 و بالین دیر لری اصلی انگشتری و زمینی و بابی در انگشتر ک بیانی
 سابقا اولیدر اما معنای زمینی زمه منسوب بد زدم برودت در
 رشتان د پد کلری فصل شتابه اول اعتبار له در برودت

همکار ارضک طبعی برودت او زرنه اولمغنی رتمه نسبت
 اولمش در و معنای بابی با له منسوب بد ربان قول باشی در که
 ترکیده انجا او عزدر لر و یصد و غه بالین د پد کلری او کا
 نسبتی اولد و غندن او تور در و پوستین ده مین بن ده
 و پیشین ده لعلین ده زرنین ده سپمین ده رو بین ده **همنین**
 جو کین ده برین ده زرنین ده زرنکین ده اولان نونکر دخی مذکور
 نون در **رتمه قاعدۀ مذکور** ه نخستین اولان یا و نونق
 مذکور یا و نوندر اصل نخست در معنای او کدر نخستک
 معنای او کدین کی در اما فرزین مذکور حسدن د کلدر اصلی
 برزین در لغت فارسیه بایی فایه تبدیل شایع در اصحاب
 اشکده نک معظم لریدن اینین مجوسی رعایت و اول و تک
 تزویجند ه رعایت ایدر لری کبری در **پسته**
 خلیل و اربتان شکسته باطله دل مخالف او سنده بر آذر برزین

و شول یا که بعد از عدد که یک در اخر از لاجم اول و در جی
معدود متناسن افاده اید را اصل یا بی نسبت در اول معدود
عدد مذکور نسبت تعیین اید یک معنایی بر در یکی اول
معدود در معنایی بر نشد در بود فرق معیاری اول در که تعداد
مرا اول است یک دو در نور یکی دو در نظر معدود در آنجا
مقصود اول است یکی را دیدم و نور یک را دیدم و نظر یک کس
و نور یکی کس و نظر فایده ذات بهام یکی تک مضمون منده
ما خود در گنگ و جی در اولی ذات بهام در اول سبب در یکی
جمع اتمز لر بوراد در ظاهر اولدی که مذکور است با تک در اولی خود
نسبت کلدر یک معنایی بستن محتمل اولو بر معنی در اول
سبب در و زبور یا بی نسبت شغبه سی عدد اول تمق السبب در
خستین ده کی یاد جی فی الحقیقه یا بی نسبت شغبه سی اولی
یاد نخست ایلد نخست یک حالی یک ایلد یکی حالی یکی در معنی

رابع وحدت در که مقابل گفته شد لغت فارسیده اول
معنای افاده لغت اول است اخر کلمه حرف یا الحاق اید لر لر
سان عربیده اول معنادن تنوین ایلد بغیر اید لر مثلا عبر
بر مقام دیگر برده مقام دیگر معنایی در بر نته که شاعر ک
بویستنده ظاهر در **سبت** بزم دو چشمید معنایی که دید
جای دو چشمه نیامی که دید **معنای خامس** **اسام در**
مقابل تعیین در اول معنی افاده اول تمق مقصد اول است
فارسی عبارت ایلد اخر کلمه حرف یا الحاق اید لر لر سان
فارسیده بو یا سان عربیده کی تنوین تنگیه بر نته در بو
فرد معنایی مراد اولو بول اول معنیدن بغیر مقصد اول است اول
جنگ استنکافونه یا الحاق اید لر عرب تنوین تنگیه کتور
مثلا ارا لر نده از وجود جنس فرقدن نشد یوقدر
دیگر یوقه عجم میان ایشان فرقی نیست در عربی پس اینها

فرق دیگر **بیت** فی المثل در میان این دو کمال
نیست فرقی مگر بوی چند • و او شاعر کلام مذکور در
فرق واحدی نمی دکلدر و الا عرضی که جنس فرق نمی در
حاصل اولتر زیرا اول تعدی بر وجهی وحدت احتمالی اولور
و حد تک نمی جنس تک یعنی مستلزم دکلدر زیرا که کثرت ضمیمه
ده بولسور بلکه مرادی فرزند غیر یعنی نمی در اونک نمی جنس تک
یعنی مستلزم در زیرا جنک وجود نه لا علی التبعین فردک
وجودی لازم در بقاع تک سیاق نمی ده عموم افاده
اید در دید کلری محله تحقیق اولمش در بای وحدت الیه
بای ابهامک فرقی بو رادن ظاهر اولور بر بسنده معتبر
اولن اینحق فردک وحدتی در یعنی عدم یعنی منظور
دکلدر اول بر بسنده معتبر اولن همان فردک ابهامی
و حدتی جهت منظور دکلدر **فائده** فرق نیست فرقی

نیست که را سنده فرق دقیق وارد در بو حملدن که فرق نیست
دیگک ابتدا جنس فرقی نمی ادر فرق نیست دیگک ابتدا
اول جنس دن فرزند غیر معینی نمی ادر نمی جنس اونک یعنی
لازم کلور نمی جنس مراد اولن برده عبارت ثانیه ابلغ
در عبارت اولی دن کنایت حقیقتدن ابلغ اولدوغی
کبی زیر امعای مراد اول تعدی بر وجه دلایله افاده اولمش
اولور هم احتمال وارد در که نمی جنس مراد فردک کاملک
نفسی اولا زیرا فردک کامل منزله جنس تنزل ایدوب
او دن اسم جنس الیه تعبیر تک بلغانک اعتبار آتنده و اول
فرزند غیر معینی نمی ده بونک کبی احتمال بو قدر اول کسب دن
عبارت اولی آنک معنی مراده دلالت آتنده نوع ضعف
وارد در معاونت قرینه احتیاج وارد در عبارت ثانیه
اول حالت بو قدر **تمهید** اول ای معنیست که بر بی

ابهام در وبری وحدت هر برندن اوج معنی متغیر اولوز معانی
فرعیه که اول ایکی اهلدن منتجب اولوز الی در اصل اول
متغیر اولن شعبه لر بونلر در **قلت کثرت و غرابت** شعبه اولی
نته که لسان عربیده تنوین وحدت ایله قلت اراده اولنور وحدت
ایله قلت اور تاسنده مناسب اولد و غندن اولنوری
فارسی ده دخی اول بای ایله که وحدت دلالت ایدر معنای
قلت اراده اولنور نته کم شاعرک بو کلامنده ظاهر **در مصحح**
نیت فرقی مکر بمویی چند • فرقیده کی بای وحدتدن واد
قلت فرقی در لسان ترکیده دخی بو تعبیر وارد در عبارت بر ایله
قلت اراده ایدر لر بر ج قیل در لر لفظ بردن و فرقیده
کی بای وحدتدن مراد متقابل کثرت اولن وحدت دکلد
زیرا معنای چندده و حاج اولن کثرت اوکامافی در ملک
وحدته قریب اولن قلت در که وحدت حکمده قلمش در

اوکامافی قریب اعتبار ایله **شعبه ثانیته** نته کسان عربیده
احد ضد تنک عبارتی افر چون استعاج اولنور لسان فارسیده
دخی بر شینک لفظی ضد چون بر قاعده بنا مذکور بای وحدت
ایله معنای کثرت اراده اولنور نته که بو سنده واقع اولنور
چونکر بیدان نوارش کری **بیت** • بکین لشکری کشت به لشکری •
لشکری ثانیته کی بای ایست و لشکری اولده کی بای
وحدت در کثرت اچون استعاج اولنور شاعرک وادی
افراد لشکردن هر فرد باشنه بر چون لشکر اولدرد
دیگر در **شعبه ثالثه** نته که لسان عربیده تنوین وحدت
غرابت مضدا اولنور مثلاً جنس حجابدن بر نوع عزیز دیک
بوده غنوه و نور قال الله تعالی و علی ابصار هم غنوه مومنان
مقصودده مبالغه که معامه مباسد را بلغ وجه اوزرنه حال
اولوز تنوین مذکور دن نوع عزیز مراد اولنور لسان فارسیده

دخی اول پایله که وحدت دلالت ایدر غرابت قصد ایدر لر
 لفظ اشجی ده کی باکی که بو بسته و واقع اولوبدر **رست**
 باز آمدان مهی که نه پیش فلک خواب • اوردا اشجی نمبر دهیچ آب
 لفظ مهی ده کی با یا وحدت لفظ اشجی ده کی با ده پای
 وحدت را ما عبارت اولی ده اولیا جمعنی اوزرنه در مراد شاعر
 کنه کله ی سول برای که فلک این دوشنده کور مشر دکله در یک
 عبارت ثانیه استعاج اولمش در معنی غرابت ایچون مراد شاعر
 عزیز و دکتوردی که هیچ بر صوبله سوینمز دیکله و **رتمه تمه**
سابق اصل نامیدن متغیر اولن شعبه لر بونددر **مخفیة و عظیم**
و تمول شعبه اولی نته که ل ن عربیه ده تنوین تنکیر مخفیة قصد
 اولنور لفظ خری ده کی باکی که بو بسته و واقع اولوبدر **رست**
 نو اوردی اورا بدین داستا • و کر نه خری بود در سبیلان
 حرف یادن بوراده معنی وحدت قصد اولمش دکله رقص اولنما

وجهی ده بو قدر زبر اول تعدیر چه نه فائض خبر بو لنورنه
 لازم فایض خبر مخاطبک معلومی در اول امر لک ایکسی افایض
 صلاحیت بو قدر بلک حرف مذکور ابهام ایچون اراد اولوب
 اولکله مخفیة قصد اولمش در ابهام له مخفیة ک مناسبی ظاهر در شول
 اعتبار له که ابهام وجوه تعیندن عاری اولمشن ابهام ایدر
 مهمک **شعبه ثانیه** نته لغت عربیه تنوین تنکیر امله تعظیم قصد
 اولنور ل ن فارسیده دخی اول پای امله که تنکیر معامنه
 قائم اولور تعظیم قصد اولنور لفظ جایی ده کی باکی که بو
 واقع اولمش در **رست** کسن بی کانی و من بی کسم
 کرم دست گیری بجایی رسم • لفظ جایی بو معاده مراد
 مطلق منزله دکله ربلک منزله عظیمه در **محقق** مذکور یادن
 وحدت اراده اتمکله تعظیم قصد اولمشدن ابهام اراد اتمکله
 تعظیم قصد اولمش اولی در اگر چه ایکسی ده قصد تعظیم و سلمه

اولو معنای اولده و سبله لکن ظاهر در زیر انوار عظیم
شانه لایق اوصاف در اما معنای ثانیه بواجبار له در که
ابهام ده تعیین حدون که حد تعیینی او بی مستلزم در مبرهک
تجاوزن ابهام ایدر وجه اولوت اولده که بوطریق ایلقه
تعظیم ده مبالغه اریو قدر اول سبدن مذکور حرف یا نیک
معانی سنده معنای تعظیم اصل تانیک شعبه لرندن اولوق
انس کورلدی **فائز** معنای کثرت ایلله اگر جمله مذکور معنی
مشترک مطلق زیاده ده اونداعی زیاده زیاده فی الکلم در
بونده غی زیاده زیاده فی الکلیف در مقابل لری اعتبار له
بری برندن امتیاز لری دخی ظاهر اولور تکثیرک معابلی تعلیل در
و تعظیمک معابلی تخیر در **شعبه ثانی** نته که لسان عربیه ده تنون
تکثیر له تهویل قصد اولور لسان فارسیده دخی اول باله که پیکر
معامنه قایم اولور اول معنی قصد اولور مثلا فوز قیج از دما دیک

برده از دمای بی دیر لرنته که شاعرک بو بستنده واقع اولمش در **بیت**
از دمای بی خلعه کشته زبرد امنم • زمان نه جینم ترسم که کرد از درمای
معنای سادس تعلیق در حرف با آخر فعل ماضی به لاحق اولور
اول فعلک معنای تخیر دن که قطع اولور نه خبر در تعلیق صرف
ایدر مثلا معام تخیر ده بود و نوز که معنای اولدی در معام
تعلیق ده بودی د نوز معنای اولیدی در **بیت**
اگر شاه را شاه بودی پدر • و ابرن شندی بران تخت زر
مذکور حرف آخر فعل ماضی به لاحق اولور و غنلین آخر فعل معما
لاحق اولور انک معنای دخی تخیر دن تعلیق صرف ایدر مثل
معنای افاده ادر که لسان ترکیده اوندن ایدی تعظیمه تعبیه
ایدر لر مثلا تخیر ده ارس در لرجم خواهد دیر معام تعلیق ده ایدی
دیر لرجم خواهدی دیر **بیت** شهی کز تو ترسان بود خواهدی
که در کام نیز ان نمان باسد • **فائز** مذکور حرف معنای تعلیق

افاده است و کندن او تری در که لاحق اولد و غی البند سیاق
 شرط واقع اولور و فوعی شی اخک و فوعنه متعلق اولمین
 فعلک اخونه داخل اولمز **شعبه** سان فارسیده معنی تمینی
 اچون مخصوص ادات یوقدر انو چون باشغه صیغه دخی لغین
 اولنماش در معنای تعلیق نوع مناسبی اولد و غندن
 او تری اخونه مذکور حرف تعلیق لاحق اولن کلمه مقام
 استعمال ایدر لر تعیین داده دلالت فرینه حالیه به حواله ایدر
 مثلا تولیدی دیکل برده چه بودی دیر لر چه بودی کر بودی
شعبه آخری معنی تعلیق معنای ترتیبی مضمون اولد و غندن
 او تری مذکور با که آخر فعل ماضی به لاحق اولور ترتیب
 خبر اچون دخی استعمال اولنور نه که بو بیتده ظاهر **درین**
 جو بر سنک سودی هم سنک رنگ • بوز سنک رفقی چکا جاک سنک
 عبارت جو دلالت ایدر که شاعر تعلیق معنی سن ایتمه مندر

بلک ترتیب معنی سن قصد ایتش در مرادی فعل اول بولنر
 کبی فعل ثانی بولنور بلا خلف و لا تراخی دیکل در معنی تعلیق
 قصد اولمچی بو عرض حاصل اولمز متعلق علیک وجودین
 متعلق وجودی متر اخی اولمز جایز در **نتمه** مذکور باینکه که
 مقام تعلیق ده هم شرط و هم جوابه لاحق اولور مقام ترتیب
 دخی هم ترتیب هم مرتب علیه لاحق اولور **شعبه آخری** مذکور
 یا معنای تعلیق افاده است و کندن او تری خصوصیه
 وصیت و سپارش معانده استعمال اولنور اول معنای
 خاص اراده اولنور مخصوصه حرف مذکور اول امره لاحق اولور
 ماضی به مضارع لاحق اولمز معنای امر متخیر حالی دن متعلق
 استقبالیه نقل ایدر وصیت و سپارش معنی سی حاصل اولور
 مثلا امر بختیزین **پهن** و **نمای** دیر لر و امر تعلیق ده **پهنی**
و نمای دیر لر **پست** اگر در راه پهنی شاه نور ا •

پناه نو نای ماه نوره **معنای سابع مال** در برانگ اخی
 بنه و اراجاغنی با بر او چون منتهی اولد و غنی باینه لایق
 اید و کنی افاده و ایدت لفظ مصدرک اخونه بر با
 ساکنه الحاق ایدر اول معصود اولن معنای افاده
 ایدر مثلا بیه چک دیه چک برده خوردنی گفتنی دیر لر معنی
 لری سو بیکه لایق کلام دیکه شترای طعام در د پلنگه سخن
 مکینه کشنی و کیده چکه رفتنی دیر لر **بیت**
 چون توان رفتنی را داشت **بیت** کوه بن جو حوران بر شکم بند
 و بالاخره اولجی تشبیه بودنی دیر لر **بیت**
 که شتر خود کشت و بودنی **بیت** پشمانی نی دار د کنون سود
فایده مذکور بانگ افاده اختصاصی اولو با افاده
 اند و کی معنای مصادر دن غیر بده افاده اشد و چون بعضی
 لر اول بابی مصدری دید لر و معنای مصدری

صاند لر اول کلام لری تو جهده قابل مذکور بانگ مصدر انتسابی
 و ارا ما آخر بین البطلان افاده اند و کی معنی حرف مذکور ک
 معنای مصدری دکلمه ذکر اولان دخی انتساب لفظی در انتساب
 معنوی دکلمه مذکور بانگ افاده اند کی معنای معنای مصدر
 انتسابی بود لر اول سبدن معنای فز بر اصول معانی
 عد اولندی معنای بسینک شعبه سی اعتبار اولندی **معنای ثانی**
نمی در بو معنای افاده ایدن لغت فارسیده فی الحقیقه
 حرف نوند و مفتوح استعمال اولجی اخونه بر نای ساکنه کموز لر
 نه در لر مکسور استعمال اولجی اخونه بر نای ساکنه الحاق ایدر لر
 فی دیر لر یوق دیک برده عجم نی دیر نه و ر یوق دیک برده
 نیست دیر اول برینی استعمال ایتمه بودن اکلنور که حرف
 بانگ دخلی مذکور معناده حرف مانگ دخلی کی دکلمه بعضی خلک
 انتر معنای نفی افاده میر اولما زمش بو اعتبار له مذکور

معنای حرف مزبوره نسبت جابزا اولدی **فاعده** نیست معانیست
درستی و اریق نیستی بوقلمون در نیست مرکب کلمه یعنی ایله
کلمه را ببطون اصلی نی است در ترکیب اولی الف حذف اولند
اوست دن حذف اولدی و غنی کبی که اصلی اوست در هست
دخی مرکب مذکور را ببطون ایله عبارت مآدن که معنای وجود
فی الجمله دلالت وارد در اصلنده یکی الف وارد در مآست
ترکیب اولی کبی بی ده حذف اولند راستک معنای زرد
هستک معنای و آرد در یک در مجاز آگاه اولور هست
معناست استعمال اول نورنته که بوسته و واقع اولدی
بت جهان کر چه اسه لاله زارست برهنه با و انجا که خاست
و ادشاعر مالک ایق کتبه شول بره که دکن وارد در یک در
مالک ایق کتبه شول بره که دکن در یک در کلمه **مخفق** لغت
فارسیه ده است رابطه اید و کنه **شیر الحکا** ابن سینا انا

مضغ اتمش رسول تمام که بوکلایی ذکر اتمش در و قدیخ
ذکر یعنی اللفظ الثالث الدال علی معنی الاجتماع بین الموهوم
والطیول فی لغات کما یحذف مانع فی لغت العرب لاصحی کقولان
زید کاتب و حوته ان تعال زید هو کاتب وقد مکن حذف فی
بعض اللغات کما فی الفارسیه الاصلیه است فی قولان زید
بیر است و هن اللفظه تسمی رابطه مذکور عبارتک رابطه بدو
عافل اولدی و غیچون بعضی افاضل اعجام که میر صدر الدین محمد
عند ایلله بین الانام اشتهاری وارد شرح خبر بد حاشیه
زید هست زید نیست ذکر رابطه دن حالی در دیش در فاضل
مذکورک معارضی شهو حلال الدین دو ابی کلام مذکورک
ردنده بونی بازشش در **عربی** عدم ذکر رابطه قنهما لاندل
علی تنغاتها علی انهم یعولون زید موجود است زید موجود نیست
اونک دخی مبنای کلامی است رابطه اولی در **تتمه** ابن سینا

کلام منقولی ایکی مقدمه مشتمل اولدی برسی بوکه عبارت است
لغت فارسیه ده رابطه در برسی دخی بوکه مذکور لغتده رابطه
حذف اولوق جائز دکلمه ربو ایکی مقدمه تک ترتیبی اقتضا ایتدی که
سابق خریز و تعزیر اولدوغی کبی هست و نسبت ده مرکب
اولا لر بر جز لری است اولاً **قاعده** لغت فارسیه هستی
ایله بودنک معنی لری بری برندن ممتاز در هستی تک معنایی
نته که سابقا تعیین و تبیین اولندی وارلق در بودنک معنایی
اولوق در که عربی لنده اول معادن عبارت کون ایله تعبیر لری
وجود لغظی کون لغظنه حاد قدر سید شریف که حاشیه خریزه
هستی ایله بودنی فرق ایتیب و وجود ک تغیر نده ایکنی
بیلد کرایتم شد را صابت اتمه مشد در **مختص** معنایی هستی معنایی
وجوده معایر اید و کنه دلیل قاطع بودر که است که رابطه در
موجوده طحی اولر موجود است در لر هست لاحق اولر هست

ایمزا اما بوده است در لر مذکور رابطه بوده لغظنه که
واردن موجود در لاحق اولور اگر هستی تک معنایی وجود
معناسنه اولایدی موجوده لاحق اولان رابطه هسته لاحق
اولوردی نته که بودیه لاحق اولور معنایی بود معنایی وجود
اولدوغی چون **قاعده** اسان عریبه وجود ک و کونک نامر سی
ناقصه سی اولدوغی کبی ل ن فارسیه دخی بود ک نامر سی
ناقصه سی وارد در مثلاً زید کاتب بوده در بر عجم عبارت بود
کانه نامر محکمه در استعمال ایدر لر صا معناسن ارادتانه
شد ایدر ایدر مثلاً عرب زید کمان فوعه اصار غنیاً در عجم
فوعه بود غنی شد ایدر اما ل ن ترکیبه بو فرق بو قدر کمان
معناسدن اولدی ایله تعبیر اند کلر نلین صا معناسنده
اولدی ایله تعبیر ایدر لر مثلاً زید فوعه ایدی غنی اولدی لر لر
فائده عجم بو قدر دید و کی نیست در و کی کبی دکلمه در حکم

برده نیست در مثل ازید فخر و کل در غنی در دیک برده زید
 فخر نیست غنیست در معنای ثانیدن عرب پس ایله تعبیر
 ایدر زید پس بفرقه در معنای اولدن لایله تعبیر ایدر اوند
 شک بود در دیک برده لاریضه در **قاعده لغت** سیده
 معنای نغنی ایچون که لسان عربیده کی لم معنی در نون معنومه
 وضع اولمش در مذکور چن که فعله داخل اولور اول فعلک
 مناسبی فاعل دن نغنی او متصل استعمال اولیاق حرف
 یا به اجتناب اولمز مثلانداد و نیددیر لراماچن که فعلدن
 منفصل مستقل استعمال اولنه آخرنه حرف یا الحاق اولور
 و فی دنور حرکت اصلیه سی که فتحه ایدی کسریه تبدیل اولور
قاعده اخیری مذکور حرف نغنی فعله داخل اولیاق حال ذکر
 اولن منوال او زر نه در اما اسم داخل اولیاق اول اسم
 اگر مشتق اب دان کبی بننا کبی حرف نغنی اخوند الف

زیاده ایدر لر نادان و ناپننا دیر لر ندان نه بننا دیر لر و کر
 مشتق دکل جامد اسم اوج حال دن خالی دکل در بر ی بو که
 اول اسمک مدلولی ذات محض اولاسر کبی زر کبی بریده بر
 که مدلولی وصف محض اولا زب کبی شک کبی بر دخی بو که
 ذات موصوفه اولابر و وصف زاید اسم مذکورده ضمنا دلالت
 حر کبی زن کبی قسم اولدن و ناپنندن اولن اسم جزو حرف
 نه یا لکنر داخل اولور یا الفله داخل اولور مثلانه سر نه یا
 نه زیبانه شکبیا دیر لر ناسر ناپای ناریبانا شکبیا ده کبی
 نه سر و نه پای و نه زیبانه شکبیا در لر قسم نالندن اولن
 اسم یا لکنر داخل اولور یا الفله یا یا یله داخل اولور مثلا
 نمر دیر لر یا نمر دو یا نه ما ایله حر دیر لر **قاعده اخیری**
 مذکور نون الفله مادن منفرد اولدغی حال دن لسان عربیده
 کی لم معنی سن افاده ایدر نه که سابقا اشارت اولمش در

مثلا عرب لم يضرب دیر عجم نژد دیر اور مدی دیک برده منغز
 اولم یوب یا یله بیله اولم یول سان عربیده لامعنی سن افاده
 ایدر نه آردونه عورت دیر دیک برده لارجل و لا آره
 دیر عجم نه حدست و نه زن دیر الفله بیله اولم یول سان عربیده
 بس معناسن افاده ایدر مثلا عالم دکل در بیه دکل در دیک
 برده عرب بس بعالم بس بیه دیر عجم نادان و نایبنا دیر
معنای تاسع افزاود رای معنویه که لک ان فارسیده که معنای
 معینه دلالت ایدر مثلا سکه کتدم دیک برده عجم توفیق
 دیر و اول بانک آخونه پای ساکنه لاسحق اولور فتحه سنی کبر
 تبدیل ادر نون نینی ده کی کبی دچی اول معنای معیننگ تعابلی
 که معنای انغزاد در افاده ایدر اول معنادن سان عربیده
 دون عرب تیکه تعبیر ایدر مثلا عرب بدونه دیر عجم نی او دیر
قاعده سان عربیده مذکور معنادن لایله تعبیر ایدر لر

مثلا شفت سزدیک برده بدون الکلفه دیر لر بلا کلفه
 ده دیر لر اما ضمایره دخول مخصوص در دون لغظه انکره لا
 داخل اولمز مثلا عجم بی من بی لوی بی او دیر عرب بدونه
 بدونک بدونه دیر بو محال استعانه مجال بودر
قاعده اخیری نته که مذکور حرف بافعاله داخل اولمز و
 مشتقه داخل اولمز مثلا بزدر داخل پای معنویه ایله بدان
 دخر لر بو یادخی که انوک اثر خج کید رانی کوزه در نه فعله
 داخل نه مشتقه داخل اولور مثلاً بی زددینه لزی دان
 دیز لر نته که مذکور سایر اقلام اسم داخل اولمز باسرو باز
 بازن و شوهر دیر لر بو یادخی انلم داخل اولور کی سرو
 بی زین فر بی زن و شوهر دیر لر بو خصوص کرده یا یله بی
 سا با مذکور اولن مای ایله نی کبی در جنس ثالثدن اولن
 یا که حرف زاید در اصلا دلالتی بودر نه مستقل او نه متضمن

الی الغیر معاینه بر معنایه کرک اول معنا مستقل اولسون کرک
 غیر مستقل اولسون اولسبیدن نه حروف میباشند در و نه حرف
 معاینه ندر بلکه سابقا بیان اون ن فائده چون زیاد اولسون
 سان فارسیده یعنی چون اولن تون مفتوحه تک و نهی چون
 اولن میم مفتوحه تک اخر نه لاحق اولور شول وقتن که اول
 حرف اولی الف اولن کلمه داخل اوله لر مثلا کلمه ی دجک
 برده نیامد بر لر اصلی نامد در اصلی اولور زنده استعمال اولور
 کلمه دجک برده میاد بر لر اصلی مادر میم فتحه سنی الف تک مدله
 جزء ثانی بی یا لکوز الف مده و ده دکلر بلکه الفله یادن
 حرکت بر کلمه در ترجمه اولمش در آخر کلمه ده واقع اولن حرف بلکه
 حذف سان فارسیده شایع در نته که سابقا ذکر اولمش در
 مانک اصلی فی الحقیقه مای در حرف یا حذف اولن قدند حکم
 ماقبل در سولت تلفظ چون بر یا زیاد اولمش در و میانش

صورت مایه که لغت عربیه ده صونک اسمی در اشنباهنده
 خلاص اولمش در و لفظ تمامی تک که اخذده واقع اولن
 یا شاعرک بو بتینک **بت** من این ابیاترا بر دم تمام
 پیش حضرت مخدوم جانی • اخذده واقع اولمش در حرف
 زواید ندر ضرورت شعر چون زیاد اولبد بر بور که
 خبر له اختتام بولدی حرف اخیری تمامی
 بیانی الیه تمام اولک
 والسلام
 تم

سپاس بی قیاس خدای بی ممانه که کلزار بدیع الانار بیانه
 از تار رنگین معانی اظهار ایلدی شاخ وجود پرورد
 انسانی اوزرنده نهار دستان خوش المی از بانی شیرین
 کفزار ایلدی در پای بی کران معانیدن استغای معانی
 طرف حریفی وافی قلدی آسپای کردان کبی تخسک
 اولن اشپایی شکین احرنده حرف قافی کافی قیلدی
 بر نطقه ده صد نهار زنگنه لطیفه لطیفه مندرج اولدی و
 بر مدده بی حد و شمار دقیقه اینغه مندرج اولدی و ورود
 درودی حد و حدناصب لوای کرامت احتوای مقام

مخودک دار السلام روضه سنه صبح و شام و اصل اولون
 که شمشیر بر آن زبان بلاغت نشانده عالم فصاحت و جهل
 کبر و زمان بیانده صاحب قران اولمش در صلوات صلوات
 بی کران اول و الی عالی شان حوایی بلاغت متوالی
 علی تعاقب الایام واللیالی متواصل اولسون که تیغ زبان
 بیان مجتهدی قاطع مضحای دوران و بلغای زمان
 اولمش در **پست** محمد کم عرض اولدر جهان
 وجودی جوهر و عالم عرض دن بو موجود اندن مقصود بار
 او در بالذات باقی بالعرض در چون یاری بی یاری چون
 ایلد زبان دریده که رب و عبیدن بری در و جان اهلینک
 اختیار اند و کلری صحیح و فصیح ندرک بری در بور ساله
 رنگین کلامه و شیرین مقاله ترتیب قلدیم اشجار اشعاره
 اولن از تار اسراری اظهار له اولن روشن بیانک

۲۰

کلشن بر صفا شک تا شانه انبای زمانی ترغیب قلم منشا به
 لغت لریک حقیقت لرنه متعلق دقیقه لری شتمل اولدوغندن
 او توری ادینی **دقایق المعانی** اوردم مجلس صفا او ای صنی
 رای حضرت ابراهیم پاشا به که صاحب دیوان سلیمان زمان
 در تحفه انکه لایق کوردم **بیت** بای بلخی پیش سلیمان بردن
 عیب است ولیکن نه است از توری **سخن و گفتار سخن و جوی سنگ**
 فتحه سی و حرف خانیک ضمیمه استعمال در نته که بو پسته واقع اولبد
 فایده فکر و ختم سخن **بیت** حمد خدایت برو ختم کن
 حرف سنگ ضمیمه سی و حرف خانیک فتحه سله ده استعمال در نته که
 بو پسته ظاهر در **بیت** با جاها گفته اند این سخن
 بکن نگویی و بدریا کن **بیت** مناسی سوز در کمال ن عربده
 اکا کلام در لر لفظیه و نفسی به کلام چه شامل اب نته که بو پسته
 اکا دلالت اید **بیت عربی** ان الکلام نفی الفواد و انما

جعل اللسان علی الفواد و لیلما **سخن و سخن** و سوز و سخن امله شامل در
 هر بر نسته اطلاق اولنور کلام ملفوظه سخن و بد کلری بو پسته
 ظاهر در **بیت** سخن آخر بدین می گذرد و سوز بر
 سخن تلخ خوانمی نه نشن برین کن **کلام غنیمت منسی دل اولدوغنه**
 که ل ن ترکیده اکا کو کل دیو لر بو بیت لرده اشارت واردر
 کوه کمان کن کمان سوز در **بیت** بو کلامی ایشت فلان سوز در
 سوز و هنوز تلفظ اولنمادن سخن اطلاق اولدوغنی خواهه مافظک
 بو پسته ن معلوم در **بیت** زبان کلک تو حافظه شکران گوید
 که گفته سخن بی برند در **بیت** گفته سخن مناسی که سوز
 سوز بلندی بکدر دلالت ایدر که هنوز سوز بلندی شده سوز
 اطلاق اولنورش سوز بلندی و کندن حکم سوز سخن گفته
 دیو لر و سخن سوز بلندی سخن ناکفته دیو لر نته که بو پسته ظاهر
 بگفتار بسیار کم کن شتاب **بیت** که خاموش بودن به از در و سر

بسی کفنه اند این مثل در جهان • سخن کفنه سیم است و ناکفنه ز
 کفنه و ناکفنه سوزک صغنی در اما سخن کفنه و سخن ناکفنه مکلم
 صغنی در نته که شیخ سعد بنک بو پسته ظاهر در **پیت**
 نام در سخن نکفنه باشد • عیب همتش نهفته باشد
 نکفنه تک اصلی ناکفنه در نادان الف حذف اولتمش در تخفیف
 الیک حذف لسان فارسیه شایع در نته که مواضع مستعد دوه
 مثال لری کل کرک در باذن الله تعالی گفتارک معنایی
 سوز و ز مکر را بخود ز ترکیب عرب اکانظم کلام در نته که فرد و
 بو پسته ظاهر در **پیت** بعبری زبان نیز یکشاده
 گفتار داد سخن داده • گفتار کاف عجبیک ضمه سله در کاف
 عربیک فتحه سله اولیح معنایی سر تالان اولور گفتار **فیت**
 دید ترکیب ترکیبی حتی اولن الفاظ حرکت دند ز مکر لغظ لری
 بر جود لری آرد که معنایی کتور جدید اسم فاعل در آوردن

اصلی ارنده در ترکیب اولتمش در ترکیب که آف کله دن بعضی
 حروفک حذفی در لسان فارسیه شایع در مواضع کثیره **مشکله**
 اطلاع حاصل اول کر که در باذن الله تعالی گفتارک معنایی
 ترکیبی سوز کتور جدید ر نظم کلامه سوزی کتور مکر باعث اوله
 او تری گفتار ددر باعث فعله فاعل اسم استماع اندر
 بهر دله واقع شایع در ترکیب ترتیب معنایی عبارت از
 که مضاف در کت او زرنه که مضاف الیه در تعدیم ایدی مذکور
 لفظ معنایی عام ترکیبی دن معنایی خاص علمی به نقل اولیح **عیده**
 ترکیب تغیر اولوب مضاف تاخر اولندی بو تغیر مذکور نقلک
 جمله علامتند بر در لودخی علامتی وارد در لری کلکه
 تنبیه اول کر که در باذن الله تعالی علامت فر بوره لسان
 فارسیه اولن اسامی حرکتیه شایع در مثل **شاهنشاه** و
شاه ایران **شاه پشه** و ان شاه در لری اصل لری **شاه شاه**

مردان شاه ایران شاه سروان در علم او ملایم بود تاخیر
 اولوب معنای معنای ترکیب بغیر اولمش رکلام منظومه که
 لسان ترکیده او که کلجی در بر مجازا گفتار اطلاق اولنورنته که
 فردوسینک بو پسته و واقع در **پیت** بکننا پیغمبت راه جو
 دل از تیره کچا بدین آب شوی • بو پسته ده گفتار اول معنای
 عصمت مکن اندیشه گفتار **پیت** • او از سکان کم تکند زرق کدار
گفت و کوی گفت کاف عجمی ایله دل کلن سوز در هنوز سولمندن
 سوزده سخن در بر لر گفت دینه لرنته که سابقا اشارت اولنمش
 گفت اسم در گفتن دن ماخوذ در گفتن مصدر در معنای تلفظ
 گفت معنای مذکور اطلاق اولنمده بو پسته ن ظاهر **پیت**
 مکرکان گفت دانایان نه برجا • که دل بادل بود آینه راست
 لسان ترکیده که دمه معناسنده استعمال اولنور گفت مثلا
 دمه شتره دیک برده عجم گفت شتود دیرنته که بو پسته واقع

اولبد **پیت** بظاهر بگفت شتود داشت • وی دل جایی دیگر کرد آشت
 گفت فعل ماضی معناسنده دخی کلور صیغه شتره که در سولمندی دیک
 برده عجم گفت دیرنته که بو پسته ظاهر در **پیت**
 به خوش گفت انک زمتش سوز • که سمت معنای طبع معصود
 کوی کاف عجمی ایله کوبیدن دن ماخوذ در اسم در کوبیدن مصدر
 معنای اشکد روحی تعطیع صوتد راغزله تلفظ حروف کرک
 بولسون کرک بولماسون ایرلابی به که ایرلادوغنی وقتن
 تلفظ حروف اشک لازم دکلد رکوبنده دیر لر بلبللی اشکله
 توصیف ایدر لرنته که بو پسته واقع در **پیت**
 اول ارد بهشت ماه جلای • بلبل کوبنده بر منابر قصبان
 فعل مذکور دن کوبنده اسم فاعل در کویک معناسندن
 لسان ترکیده ها و ویکله تعبیر ایدر لر سوز و ما و دیک
 برده عجم گفت و کوی دیرنته که بو پسته ظاهر در **پیت**

بعشق انگوز گفت و گوی ترسد . جوی خواری بود گزبوی برسد
 تعطیح صوت تکلمه بولند و عی اعتبار له تکلم اید بجی سینه سخن گوی
 دیر لرنته که بو پسته و واقع در **پست** سخن گوی و بر طرز ن خوش بود
 جواتر وان دست ایشان برود گوی اسم فاعل در کوبنده دن
 ترخیم اولمش در کوی صیغه مشه که در امر معناسنده کلوسو پله
 و یک برده بگویی دیر لرنته که بو پسته و واقع در **پست**
 صبا بلطف بگو ان غزال رعنا را که سر بکوه و بیابان تو داده مارا
 بگو تک اصلی بگویی در آخذن یا حذف اولمش در الف بگی
 یا کند حذف خصوصاً آخر کلمه دن لسان فارسیده شایع در
 مثلاً روح فرا و سخن ساد بر لر اصلی روح افزای و سخن ساد
 در بد خو و ترش رود بر لر اصلی بد خوئی و ترش روی در گفتن
 دن نه فاعل مشتق اولور نه امر اکسی ده کوبیدن دن مشتق اولور
 اول اعتبار له که سابقاً بیان اولندی جبت و جوی و شش گوی

ده گفت و گوی کبی در جستن دن و شستن دن و چی نه فاعل
 کلور نه امر ایکسی ده جو بیدندن و شو بیدندن کلور بود
 بر نوع نوح در که لسان فارسیه مخصوص در لسان عربیده
 بو قدر جستن ایله جو بیدن که معنای لری بر بر نه قریب در
 بر نیک معناسی بو ما قدر و بر نیک معناسی ار تمقدر اول
 سبیدن مذکور توسی بو نده ده ایدر لر اول وقتن که
 لفظ گوی مشتق از اول معنای لری اولدر که بیان اولند
 شول وقتن که اسم جامد اول معنای لری طوبه لرنته که بو پسته
 ظاهر در **پست** فصح میدان ارادت بیار تا بر نده سخن گوی
 اسم جامد شول لفظه دیر لر که مناسب معنویه حسب لفظ
 اخذن مأخوذ اولمیا ذکر اولنان معنی لر کاف جمله اولن
 کو یکد رنته که سابقاً تبیین اولمش در کاف عربیله اولن کو یک
 معناسی سوتاق در رنته که بو پسته ظاهر در **پست**

نباید چون سه بودن درین کوی که پیش از رخ بر چین کرد پس
گفت و گفتار بو عبارت نکر بری مقام سوال ده بری سی مقام
 جوابده استعمال اول نور معنای همان سابقا بیان اولان
 معنی در بر سنده الفک زیاده سی جوابی سوال دن فرق اچوند
 اما غالب بود که سواله کره جوابه که ورنته که حافظک بو سنده
 ظاهر **در بیت** گفتیم که خطا کردی و تدبیر به این بود که جوابه توان کرد چو تدبیر چنین
 بو بیت دخی ایله **در بیت** گفتیم غم تو دارم گفتی غم من آید
 گفتیم که ماه من شو گفتی اگر بر آید اگر قولای کلور سه دچک برده
 عجم اگر بر آید دیر و حضرت شیخ سعد نیک بو بتیلر نده الف
 جوابه که مشور **ابیات** بد و گفتیم که مسکی یا عیری
 که از بوی دلا و نیز تو مستم بکننا من کل نا چیز بودم
 ولیکن مدتی با کل نشستم کاه اولور اول الف سواله
 داخل اولور نته که خسروک بو سنده ظاهر **در بیت**

بگفتا بر تو اندازد کوی نور بگفت اری ولیکن چون مه از دور
کویا و کویا هر کبدر بو یا کبی بر جزوی کویدر که معنای سابقا
 بیان اولندی و بر جزوی الف مبالغه زر بو بانک ده بر جزوی بو
 تو خو معنای و بر جزوی الف مبالغه در کویای اولک معنای
 سو ملکن در نته کم پستانک معنای کوره کن در شتوانک معنای
 اشکن در بو صیغول ن فارسیده مبالغه صیغه سی در بو یاد
 و جوابده و بو یادده و بو نکرک امثالنده مبالغه معنای
 وار در آخر کلمه الف اول صیغه تک علامتی زیاده شکسباده
 و رواده اولن الف ده اول الف در مفهوم لر نده معنای
 مبالغه معتبر در کاه اولور الغدن صکر نوندن زیاده اید
 روان ده کی خندان دکی کر بیان دکی باران دکی ریزان دکی
 خندان دکی افغان دکی کبی بو نکرک ده معنای لر نده مبالغه واردر
 و کویای ثانیته مد لوی شول معنی در که ل ن ترکیده اولند
 دیتدک عبارتیله تغییر ایدر کویا بانک ایکی معنای بلیله بو سنده

ظاهر در **درب** غنچه و گل که آجلر کو باد مانکد رنک • بلبیل کو با که وار
 کو باز بانکد رنک • معنای ثانی چون اولن کو باد کاه اولور
 بر یا زیادد ایدر لر کو بیایدیر لر نته که خسروک بو پسته ظاهر **درب**
 بآن پیش نشه اندر کل امتخت • در بخش کو پیامه فرورخت
 کاه اولور کو بانک الفعی بایه تبدیل ایدر لر کو یا بر ننگ کو بی
 دیر لر نته که خسروک بو پسته ظاهر در **درب**
 خمارین نرکش در فتنه جوینی • میان خواب و بیدارست کو بی
 بو تبدیل سان فارسیده شایع در مثلا بساده دیر لر بسیجه
 دیر لر نته که بو پسته کرده واقع **درب** ای با اسپترو که ماند
 بس خنک جان بمنزل برود **درب** بر آنچه میکند زرد دل مننه که در جلای
 پس از خلیفه خواهد که شت از بغداد **پیام و باخ** پیام بای عجم ابله
 شول خبر در که برک دن آخره نعل اولور نته که بو پسته ظاهر
 ای باد اگر بکشن اجاب بکدر **درب** زینهار عرضده بر جانان پیام
 زینهار بوراوه تاکید چون کلمش در اصل معنای صفت در نته که

بو پسته ظاهر در **درب** زینهار از قرین بد زینهار
 وقتار بنا عذاب النار • اما وصفیت و سبارش مخلنده
 تاکید چون استعمال اولور پیامه یکی مکسک ار اسنده
 اولوب خبر التن مک در انبیایه علیهم السلام پیامه دید کلری
 امت لر نته خبر التکلری اعتبار له در حق تعالی حضرتن با
 یالذات باجه ایل واسطه سیده نته کم بو پسته ظاهر در **درب**
 پیامه زجهیل چون بشوید • بارید پیچان بر شنبلیله •
 پیامه الفاظ و کبه دندر بر جوی پیام در که معنای بیان اولور
 بر جوی ده بر دور الجی معناسنه اسم فاعل در بردن انضلی
 در ترجم اولونش در بردنده با مضموم ایدی قیاس معنای
 اولدی برده ده با مضموم اولایدی فحیه تبدیله که جهی دفع
 اشتباه در بردن مشتق اولن بر که کس معناسنه در
 بانک ضمه سیده در بردن مشتق اولن برده ده با مضموم

ارالمونده اشتباه اولور دی بر لوت مشترکه در پیچه معانی در
برنده بیان اولن کر که در باذن الله تعالی بیامک اصلی
بیغام در عینی محذوف اولمش در خبر چی به بیغام بر در بر
گاه اولور الغنی ده حذف ایدر بر پیغمبر بیغام بر ده پیغمبر
معنا در نته که بو بسته ظاهر در **بیت** بدانت کان روح پیغام
که بهر پیغمبر بدان اندرست • پاسخ بای عجیله جوابد بر عجم جواب
ایشت دیکج برده پاسخ لشنود بر لر نته که بو بسته ظاهر
بیامت شنیدم تو پاسخ شنو • **بیت** چاک بکو و بزودی برو
جواب و بر دیکج برده پاسخ ده دیر لر نته که بو بستن اکلانو
سخن بر سمت کر تو پاسخ دی **بیت** شوم شا دا کر رای فرخ نهی
سخنن بو بسته حاد بر سمت کر تو با سیکله قرینه خبر در
خصوص خبرک سخن لغظندن اراده سی بطریق المجاز در **بیت**
و در ی و بکلو باری تک معنایی باری منسوبه را فرزند عی

بایای نسبت در رونی دنی کبی بارس بر دبارک ایدر که نشتر از
دید کلری شمر انوک دار الملکی در نته که شیخ سعیدی نشتر از تک
بو بستن اکلنور **بیت** اقلیم بارس را عم از ارب بر نسبت
تا بر سرش بود جو تو پای خندا • مذکور شنجک ملک سلیمان که
کلسانده واقعه اوله روارث ملک سلیمان دیوت هله از
بمع اندوکی برده وادی اقلیم بارس در نته که خاقانینک
بو بستن ندن که خوارزم شاه خراسانی و عراقی و باری الی و عی
وقتن دیش در ظاهر اولور **بیت** شکر که خوارزم شاه تک معنایان
ملک عراقین را بچو خوراسان گرفت • ماچم نوع او قلمو کردون کنود
مورچه تیغ او ملک سلیمان گرفت • باری فارسی تک معنایی
بای عجیلک غایت تبدیلی علامت توب در تو بیک معنایی عی
عربی دو ندر مک در معناسدن نقل ایتمدین اول اقلیم نسبت
اولمان دله عجم زبان باری در عربان فارسی در اول دیکو

فضیحه در پی در لرنته که خبر بشردن صلی الله علیه و سلم منقول
 اولن خبر مقبولدن اکلانور حافظ الدین تسبیح کافی اولو کتایبند
 ابوسعید بروعی دن نقل اندوکی اوزرنه اول حدیثک عبارتی
 بودر ان اهل الجنة العربیة العارسیة الدرته فارسینک
 درسی نازینک عربینک فصیح در معابله سنده ذکر اولونورنته که
 شرف الدین نزدینک بوپتنده که بوسه معما سنده و پیش در
 واقع اولیدر **معما باسم بود** ز لعل بار خواهم ضد شرفی
 بازی و دری و قلب تصحیف بازی عربینک بدوی بی در
 اے اسب بازی در لرنته که بوپتنده واقع در **پست**
 اسب بازی اگر ضعیف بود • همچنان از طویل خشر به
 اقلیم بارسد بر ناحیه مخصوصه تک اودیدر کبک دری اولن
 دری اکانست اولنور در نیک بایبند بر اصل خبر دخی وارد
 شول رساله ده که لسان دری تک مرتبی بیابند و در لسان عربیة

تک غیر یا السنه اوزرنه تفضیلینک تفضیلند تریب و لشمش در
 مفصل ذکر اولونور در پهلوتیک معنای پهلوه مینو بدرونکده
 اخرفنک کی بایای نسبت در پهلوه بر شهر درنته که بوپت لرون
 ظاهر در **پست** همی بود تا یک زمان شخر بار
 ز پهلوه برون شد ز بهر **شکار پست** بدان کوه سر خوش کجی است
 که یک موی به از پهلوه است • کوه سرک اصلی کوهسار در النی
 حدق اولونور سر قلندر بانک النی حدق اولونور بی قلند
 کبی نته که بوز باعی ده ظاهر در **رباعی** شدم بامو خوش کردم غم

گلستان و دستان گلستان اسم مرکب درستان ایله گلدن
 لسان فارسیه دستان زمانه مکان اوزر سنده مشرک اولن
 ظرفک ایسی در زمان مراد اولن برده استعمال اولنور مثلاً باز
 تابستان دیر لومعنا ی ترکیبی سی حرارت زمانه تا یک لسان فارسیه

برج معنای وارد در لغت مشتق که در اول معنی لری بر بی استی لکدر
بوراده اول معنی مراد در وقت زستان دیر لر معنای ترکیبی
پرودت زمانند در لسان فارسیده هو قلو غمه دم دیر لر قش
ایامند هوق هنگامند که بر و با و تو راجع ز بر زمین ملک
دیر لر طبعه طبیعی بار د اولد و غمندن او تری زمین بخش لرد
اصلی ز جی در معنای ترکیبی ز معنی سو بد لسان فارسیده آخر
کلمه ملحق اولان حرف بانک معنی لری جو قد رحله سندن بر بی
معنای نسبت در مثلاً ترک نسبت ات لری ترکیب نسبت ات لری
عجی دیر لر اول نسبتی تا کید قصد ات لری حرف با دون حکم
نون زیاده اید لر مثلاً ز تکین و با لین دیر لر قصد و عه با لین
دید کلری با لیه نسبتدن او تری در مال او خراباشی در نته که
بالله با لیک فرقی بیان اولند و عنی برده تقصیل اولنه که کرد
ات الله تعالی زمین اصلی او زرتده استعمال اولنور نته که

بو بیت لردده واقع اولید **رست** ز ایوان تا با ایوان که آد فیت
همه بر آسمان نی بر ز می رفت • خامنده سبزه آن زنی
خیالی نیابی بجز خاستی • زمین کبی آسمان ده هر کبدر
مان ایله آسندن مان مان تن دون بکزی بچی در آس دگر من در هو
دگر منینه آسباب در لر آسمانک معنای ترکیبی دگر مننه بکزر در
دگر من کبی در هو او زره عکودون **بست** دونه دونه اید راجنده کنی اون
قادر دندرد و کبی دگر مننه خواس در لر نته که بو بسته واقع در **بست**
پیشتر عقل کلی این حواس • چون خان چشم بسته در خواس
ستان مکان مراد اولان یردده استعمال اولنور مثلاً شهر
برنه شهرستان بزاز لر برنه بزازستان دیر لر طش کور به
شکستان طاعلو بره کوهستان تو خوبی بره بوستان دیر لر
بوستانک اصلی بویستان در بوی اخندن یا حذف اولنور
گاه اولور حرف واوی ده حذف اید لر بستان دیر لر نته که بو

بیت لوده واقع در **بستان** اجنزه کورنش اشک باشی قریب
اول خود پیش که با کعب بر خوشن مکان کرک • بستان چون کرک دیدن **اشک باشی**
کم دیدی کم اشک باشی بستان کرک • بهارستان تا بستان قبیلند
اوندنی بستان ظرف مکان در طرف زمان دکلد معنای ترکیبی
بهارستانک بهار بری در لسان فارسیده بهار بهر اغه اطلاق
اول نور چکد یکی سدن اعم معنای اسمی در نته که بر کله بهارک
فرقی بیان اولندنی برده تفصیل اولنه کرکد ر فاعله نور
مقتضای سخن کلستانک معنای ترکیبی کل بری دکلد در لسان
صورت ترکیب ظاهر در تلفظ ده دلک لامن ستانک سینه اولند
دلستان در لرد لسان دلمز لرا ماکلستان و صلجایز در
فصل ده دلستان کلستان دیر لرنته که بو پست و واقع در
ابن ابوست دل ای دوستان **بستان** چشمها و کلستان در کلستان
ستان مشتق در ستان دن اسم فاعله معنای ترکیبی در دل

معنای ترکیبی کوکل الجی در ستانک اصلی ستاننده در ترجم
اولتمش در لسان فارسیده بو صیفه ده ترجمیم که اخ کلکد بعضی
حرفی قطع دن عبارتند در شایع در مثل مان و دان در اصل
مانده و داننده در **دان و جز دان** بو یکی اسم اسم مرکب در
لفظ دانده مشتق کلد در اما معنای شده اشک کلدی بو قدر سخن
دانن کی دان مشتق در دان تن دن اسم فاعله در معنای ترکیبی
اسم مذکورک بنوز بلیچ در جز دانده کی دان مشتق دکلد اسم
جامد در ظرف مکان معنای مخصوصه در سابقان بیان اولن ستان
ایله بونک ار استن یکی جهت دن فوق وارد بری بو که ستانک
عمومی وارد در ظرف زمان معنای شده ده استعمال اولنور نته که
مقدما تفصیل اولندی دانک ظرف مکان معنای اختصاصی
وارد در ظرف زمان معنای استعمال اولنور کنجی سی بو که
ستان ظرف نحوی در یعنی بو کلد اصطلاحی اوزرنه طرف در

منظرفی احاطه آنک او که نوع اختصاصی اولیق بو معنایه اولیق
ظرفه لازم دکلدردان لفظ لغویدر منظرفی احاطه ایتمک او که
نوع اختصاصی اولیق اهل لغت بانند کی ظرف معینه در
مثلاً خانه دان اول ظرفه دیر لکه اچنده قلم طور رجامه دان
شول ظرفه دیر لکه اچنت کیسی طور ربونظ فکر اول منظرفی
اختصاصی وارد شول اعتبار لکه آنلرک اچون دوزلشدر
خانه دان اوک دایر رسنده اولیق حولیبه دیر لکه لسان عربی
اکا حرم دنور عربی خاتونلر ندن حرم ایله کنایت ایتد کلری
کبی عجم لر خانه دان کنایت ایدر لر نته که بو بیتن واقع در
یابدان بارگشت هم لوط **بیت** خانه دان نبوتش کم شد
هم لوط دن شیخ سعدی نیک وادی حضرت لوطک علیه السلام
خاتونی در در لر خانه اندن مراد اولدر اصل کلام هم لوط
یابدان بارگشت و کم شد در طبیعه اطنابه سلوکدن و تعین آ

ادب بو معنی دن ایکی عبارت ایله تعبیر دن عرض یار مر لوله حساب
ایدوب بدکار لر لره یار اولمغنی طبیعت انسانیه قوت تأثیرن
بیاندر شیخ دیگه استر که مذکورن خاتون حضرت لوطک علیه السلام
همر ایکن و حرم نبوت اولمش کن یعنی منبع هدایت اولن
نبوته اصافله شرف بولمش خاندان عظیم انان ایکن
صلوات اهلنه قوشلما غله ضال اولدی اونک اول حال
مصاحبتک کمال تأثیر نه دال اولدی **بیت**
چون اگری قشکر ایله اولدی دوز **کوزا** و غری اولدی لایه غمزه غماز
یائینه کلک ایله اولدی تیغ بوم **داز** کور کنه فایده ایدر شیه حسن جوار
مغزار و **مغزار** وار هر کور شده بیک م غزار
کوی یان بکرمز بر مغزار بو ایکی لفظ مرکب دخی مشر کلدر
کلمه زاردن اما معناسنده اشته کلری بو قدر مغزار دن فر
اولن زار اسم جامد در معنی لفظ آخردن اشتعافی بو قدرن

فارسیست شول معنادن عبارتد که اندن ترکی دلنج کاهه
 کلید لک الطاق اتمکله تعبیر اندر لک مثلث ترک اکتسلک در بر عجم کنت
 زار و بر سبزه زارک لاله زارک سمن زارک کلزارک معنای
 سبزه لک سبزه لک لاله لک سمن لک کل لک در کلزار ابله
 کلستانک فرقی بورادن ظاهر اولدی معنای مذکور دن کاه
 اولور آخ کلید لوق الطاق اتمکله تعبیر اندر لک مثلث ترک طوق
 در بر عجم تک زار دور و شون زار جوراق لوق سبزه زار بموق
 در سبت زار بوخه لوق در کل زار بالحق لوق در نته که کوبیدن
 ظاهر در **سبزه** صبح دم عزم جمن کن که هوامعتدل است
 وز نم نیم شبی راه نگر و نه کل است و ترکی دلنج کاف عربله
 کل دید کلری ده عجم کل در بر نوع بالحق در اولد و غندن
 او تری نه ان که مخصوصه انو کون وضع آخ له موضوع
 اولانته که شیخ سعد نیک بو قطع سندن ظاهر در **قطعه**

کل خوش بوی در حمام روزی رسید از دست محبوبی بدستم
 بدو کفتم که مسکی یا عیبیری که از بوی دلا و بر تو مستم
 بگفتا من کلن با چیز بودم ولیکن مدتی با کل نشستم
 حال همت بین در من اثر کرد و کرنی من همان خاتم که مستم
 کل اولدن مراد کل در کل ناپیدن مراد بالحقه ز طرف مخصوصه
 کل دن دید کلری با چند کل طور و غندن او تری در قاع
 مذکور معنای سبزه مرغزار شول بره در لر که اوراده قوشن جوع
 اولامرغ زار دکی ترکیب توصیفی ابله مرکب تعبیر اولن زار
 مشتق در زار پیدن اسم فاعل در معنای زار لوق ایدچی
 مذکور مرکب مرغ موصوفه زار انک صغنی در جمله برسم
 خاص اولمش کلدر اما مرغ زار اسم خاص اولمش وضع
 اخرا ابله وضع ترکیبی و زر نه قائمش کلدر اول سبدن نون
 زار مرغ متصل با زلور اندن منفصل با زلور قاعن ابله

رعایت او بجمع **تلخ بار و شکر بار** بواجب لفظ مرکب درختی شکر کله
 کله بارده در اما معناسند شکر کله بوقدر تلخ بار و کله
 بارش معناسند در نته که فرد و سنگ بوقلامند ظاهر **در بیت**
 درختی که تلخ است او را شکر • کوش در ثانی بیاض بهشت
 و رازجوی غلغلهش بهنگام خواب • بیخ انکبین ریزی و مسکن با
 سرخام کوبه بکار آورد • همان میوه تلخ بار آورد
 میوه المله بارک فرقی وارد و در میوه آدم بیک بخش در حصول
 بار اعجن بن بن بندر که که آدم میوه سن بلود کبی گریه سون تا
 بلود کبی که ترکیده اکاکستانه در پر لاول بر نه بلید در لول
 بارک بر که ده • فرقی وارد در نته که وجه تفصیل او زرنه سنا
 اولت که که شکر بار و کله بار مشتق در بارانیدند آنم
 فاعل در اصل بارانید در ترجمه اولت معنای بعد رنج
 بار لغت مشتق که در دخی معنای و آرد در رین بیان اولت

دار و کیم چوق زمان کوزندی طور دی خچ
 کورمدی بر یو بخلا بن دار و کیم • کیم و دار و دخی در لزند کور غلظت کل
 ایکیتی ده مشتق در کیم او در گرفتن دن مشتق در معنای طبع
 دارده او در داشتن دن مشتق در معنای صغله در خاطر ده
 محفوظ اولن نسبه یاد داشت در لرا و کیم و دان محل اولت
 اعتبار له جمله کیم و دار در لرا دار و کیم ده در لرنه که بو سنج
 واقع اولید **ر بیت** تا جهان رسم کیم و دار نه
 دار و کیم خبان ندارد یاد • و کیلیوب طور ان اغاچه دار و کیم
 نته که بو بیت لردن ظاهر **در بیت** کشیده زهر سوسنهای دار
 به بالا بزیر از بین و بسار • مکودار کان بود جارم چهر
 نه آن مه رسن باز کان بود مهر • دار بود راده جان باز ایینه
 اولت مشتق کله ربح الغرایب صاحبی و جلیبی المله صانمش غلط
 امشد رشول قوشه که ترکیب اینج دلمن در لرا و کیم دار سنج

معنای ترکیب سی انجاج در بی در سبید نندن سنا اسم فاعل در
دارک دخله فرقی وارد رسته که بیان اولی که کرد را مؤن
است تعالی **جهان دار و جهان بان** جهان دارک معنای جهان
صیقل در اهل جهانی رعایت و حمایت است کلمه ای اعتبار له
با د شاه لره جهان دارد در **ریت** نه باری اولی که جهان دارک
اولی که رفته جهان دارک جهان داردی دارستان دن
اسم فاعل در دار اول عربید معنای او در جهان بان دی
بان اسم جابد در معنای کوزه دچی در باغی کورب کوزند و غنیدن
اوتری با بجان دیرلر و کئی کوزند و غنیدن اوتری کچی به
کشتی بان در لر و صحرالرده اولی فراری کورب کوزنده
دشتیان دیرلر و صغرتماجه صغورسی کوزد ب کوزند و غنیدن
اوتری کلمه بان دیرلر و بلکنه باد بان دید کلمه ای استعان
طریقله در کوزه در غصه شبیه اولی که کوزجه دید بان

دیکند ده نوع نوع وارد اول که کوزدچی دکلد کوز خدی
الهی در انخله کوزه دور نگاه بان دچی ایله در برسته کوزنگدن
ماد او نکل اونت قیام و انما منزه احتشام در کلمه امنت
یکجمله کلمه بلکنه با بیان دیرلر با یک معنای حمایت
و رعایت در رسته که بو بسته ظاهر در **ریت**
برتت با بر خاطر بجان کان و کره بر ما و بر خدای جهان افرین خوا
فانع مذکور متشخصه سخی جهان مانک معنای جهان کچی سخی
کورب کوزنگدن بوراده و او حفظ و حمایت در **ریت**
کر بدرم رفت جهان بان منم و ارث اکلیل سلیمان منم
شان و ایشان شان سان فارسیده جمع غایب صمیه ی در
که بو بستدن ظاهر در **ریت** در ان کوش تا خک باز اکلنی
و کر چند دانی که شان بشکنی بو جمع معنای مال کوز خوف
شین در که اخ کلمه لاحق اولی که بو بستدن واقع اولی در **ریت**

کنار جوض راهبر و نازی . ز نخل فامتش داده طراز
فعله واسمه لاحق اولد و غنلین حروفه لاحق اولور مثلکش
دیر لر ننه که بو بستن واقع اولبد **ریت** یکی چهره داری چو نمانده
خوشامه کش سر و مابند بهر . کشک بر جوی که در شیشه انصافی
اولجق اخوندی های غیر مفعوله که حرف اصلی دکله راقط
اولور و ایشان ضمیر جمع غایب در ننه که بو بستن ظاهر **ریت**
ایشان دارد دل من ایشان دارند . ایشان که سز لفظ برون دارند
بونک معز دی او در بونک شانک فرقی او در که بو ضمیر متصلک
جمع در اول ضمیر متصلک جمع در لسان فارسیده مخاطبک
متصلک ده ضمیر متصل لر نیک جمع الفکله نونله اولور مخلط
او چون اولن ضمیر متصل معز حروف تا در که اخف کلمه لاحق اولور
ننه که بو بستن واقع اولبد **ریت** ترک دنیا کن برای آفت
از بدن برکش لباس فاوت . اخف تک اخوند کی مای تا

فاخر تک اخوند کی مای خطابه رند کوز مای خطابه الف
و نون الحاق ابده بک ضمیر جمع اولور ننه که بو بستن واقع
از ازار من مان بود دل **ریت** مراد در پذیرند همچون رهبی
حرف که مای خطابه متصل اولرکت در لر مکمل ایچون اولن
ضمیر متصل معز در حرف سیم در که اخف کلمه لاحق اولور ننه که بو
بستنه واقع اولبد **ریت** ولیکن بستن بستم از چشم شاه
دلاور بود در سخن بی گناه . مذکور سیم مکمل الف و نون
لاحق اولجق ضمیر جمع اولور ننه که بو بستن واقع در **ریت**
چو الکهی نو که مائهم بندتند بریم . در هدایت توفیق مان تو کن بی
آن و او آن لسان فارسیده اسم اشارت در بعد ایچون عرسیده
ذاک کبی در ترتیب ایچون اولن اسم اشارت فارسیده این
عربیده هذا در گاه اولور انکا و کنه و او کتور لر روان
دیر لر ننه که بو بستن واقع در **ریت** ان نیز که نشت ازین گذر گاه

وان کبیت که نکند و ازین راه **بو** و او ک اصلی بیان اوست
کر که ربان الله تعالی انگ و انگ آخر لفظ کاف الحاق ایدر
یعنی زباده ایدر لر انگ و انگ دیر لر معنای اخیو غر بوخو غر
در اول کاف عجمی که ن تر کیده او کاصاع کاف دیر لر ن
فارسیده بضمخه چون در گاه اولور انگدن الفی حذف ایدر لر
نگ در لر ننه که مولانا ی رومبک قدس سره بویستنده
واقع در **بیت** نک فراموش چند ابرشمها • خرج کن آنها و باز اینجا سیا
آن ن فارسیده بو مخابه دخی استعمال اولور مثلا ملک
نسی در دیک برده ان کبیت دیر لر ننه که مشهوره واقع در
کنت زاهد در سبو باجیت این • کنت باده کنت ان کبیت این
کنت ان ان فلان میر اجل • کنت طالب را چنان باشد عمل
اولان فارسیده ضمه منغصل عابد لر ن عربیده هوه
عجم آن کس بر آن زید را بگوید بر او کس او زید را بگوید نیز آن

ایله او نک معنای ننده معاشرت و ارا ایدو کی بورا دن ظاهر
اولور وجه مذکور او زر نه فرق کسری اولور که انگ بد بو
مختر و اشارت در مشا را الیه دلالت ایدر اسمله جمعی جائز در
اول اسم کر که اسم معین اولسون زید کبی کر که اسم ملام اولون
کس کبی او نک بد لوی شی مبهم در لاجرم بر اسم ایله دخی که شی
مبهم دلالت این با شی معین دلالت ایدر جمعی جائز دکلدر
او نک اصلی اوی در ننه که بویستندن ظاهر در **بیت**
از من کینه ایدو من آنم • وز تو کرم ایدو تو اوی سی
وزدگی و او و او عاطفه در اصلی و از در سابقا مذکور اولون
وان دگی و او دخی و او عاطفه در وانک اصلی وان در الفک ایله
گاه اولور او یک الفی حذف ایدر لر و او ک او زر نه ضمه نقل
اولمغین فخره تبدیل ایدر لر وی دیر لر ننه که بویستند واقع در
من او را چه کویم چه رنگ تو رسم • که نادست وی ز بر سنک تو رسم

گاه اولورا و بک اولینی ده و اخرنده حذف ایدر لر همان و او
 ساکن فلور اول و او ی با لکوز استعمال ایتلو اولیج ساکن
 ایله ابتدا متغذرا اولغین خرنیک ایدر لر فتحه اخف حرکات
 اولغین اونی و بر لر مثلا و ر ا د بر لر نته که بو بنده واقع
 تو کردی و ر ا ر ستم دانسته و کرفنی خوی بود در سبتان
 اما سخن که اولنده کلمه اخوی اوله خرنیک حاجت اولمز اول
 و او ی حالی او زر نه اتعا ایدر لر کونله استعمال ایدر لر مثلا
 کو دیر لر اهلی که او در نته که بو بنده واقع اولبد **ر بیت**
 کو دشمن شوخ چشم نایاک • کو عیب عا من نماید
 اولکی لوقتی معناسنه در ا کچی کو در بور اده **ماد نک و نکو**
نیک معناسی ابودر مقابل بده در معناسنی بر افر در نته که بو
 بنده ظاهر در **ر بیت** هر که او نیک می کند یا بید
 نیک و بید هر که میکنند یا بید • بحر الغرایب صاحبی نیک ایله

بهی فرق ایتمه شد ر خطا اتمش در بهک معناسی بیدر بن
 بن سدن یک بلور ن دیکل برده عجم من از تو به دالم دیر
 نته که بو بنده واقع در **ر بیت** کفنی که سناج تو سعادت
 من طلعه خود به از تو دالم • نیکی ابولک در **مصراع**
 نیکیست که نیکیست دگر ما هیچ است • نیکی نک اخون اولن
 یا شول یاد ر که بر کلمه لاحق اولورا اول کلنک مدلولت اولن
 وصف زایدی افاده ایدر مثلا سردی دیر لر معناسی صوق لوق در
 و مردی دیر لر معناسی ار لک در عورتک معناسی مجاز اهدار لکه
 ترکیب ار لک دنور عجم مردی دیر نته که بو بنده واقع در **ر بیت**
 در قلب سپه تیغ زدن برشته ما • مردی و هنر تمیث اندیشه ما
 هر شیره که در جهان شکاری کسرد • مردان دانند که آن هم از برشته ما
 نامردی دیر لر معناسی خشت لوق در زبانی دیر لر معناسی کلولک
 شمشیری که معیار حجابی اولو کتا بند که زین نیکویی باشد خوش

خطا اتم شد رنگونک معنای کوجک در مقابل رشتند که معنا
چو کین در آخون کی داوهند و آخون غی و او کیسی رنست لازمه
که خلقی اولاً کسی اولیه دلالت آنیکچو ندر حوق بانک نسبتی چون
اولان مدلولی مطلق نسبت در بونک مدلولی نسبت مخصوصه در
حقیقت بو معنای خاصه دلالت با لکوز و اوک دکدر رنگ و اوله
بانک جمله سی نک در رنگونک هندونک اصل لری نیکوی هندوی
برشیه بونکری اخافت ایتلوا اوله لرا اول بای اظهار ایدر لر
مثلاً روی نیکویش و موی هندویش دیر لرنه که بوستند و آخ
اگر ان ترک نشه از بی بدست اردول **بجالت** هندویش چشم سمر قند بخار ارا
نیکوی دن گاه اولور که ایکی بایی بیله خندق لیدر لرنه که واقع در
هر که شاه ان کند که او گوید **بجفت** باشد که خونکو گوید •
نیکونک و نیکونک آخون گاه اولور که بایی نسبت الحاق ایدر لر
نیکویی و نیکویی در لرا احسان معناسن افاده ایدر لرنه که بو

پنده واقع در **بست** نیکویی کردن اندر حق کرگان
بدی باشد بجای کوسغندان • بدی نک معنای پراغلق در تمام
مقابل نسکی در نیکو سیده ده فی جمله مقابله وارد در ضرورت و ن
اچون شاعرانی ایراد اتم شد **رنگین و سنگین** رنگینک با
بایی نسبت در بونک را بد در تا کید اچون در زمان دکی و باین
دکی کبی ننه که سابقاً بیان اولسند رنگین دخی او نلر ک کبی در
معنای ترکیبی ک کلو در مکینه بوندند را سمینه نقل اولسند
واخونه بر نماز یاده اولوب مکینه اولسند بو قاعده داخلی بونک
بیان اولمش در بو ذکر اولن مکین **کرکک** معنای در بر مکین
داخی وارد در که بسط در معنای بو صودرنه که بوستند واقع
اولسند **بخت** خوار کورده شمنوکل الکین • بولک اورر ناکهان اچو مکین
بو مکین ده کی بایله بون حوق اصلیه دندر اول مکینک اصلی کم در
اکک معناسنه باینکه بونکه ملحق در نسبت مؤکین اچون سنگین

وکی یا بله نون دخی زنگین وکی یا بله نون کبی در چن که سنگین
 اغر معنای اولانته که بو بستن واقع در **پست**
 بسک و سکونت بر آرد نفس • نکوشد تعجیل در خون کس
 اما چن که سنگین طاشدن دوزلش معنای اولانته که بو بستن
 زنج کشته نم یا چو سیمین • **پست** طبیها بر سر سنگین و اجل
 یا بله نونک جمله سی معنای اخر اچون موضوع اولور و مجموع
 حرکتی اول شته اطلاق ادر لر مثلا کوشدن دوزلش سیمین
 الوندن دوزلش زرین دوردن دوزلش آهنین بو کین
 دوزلش سیمین و در بدن دوزلش بو سیمین اتدن دوزلش
 کوشن دوزلش که بو بستن واقع اولور **پست**
 همیشه عادت مردم چنین است • که دل سنگین و قاب کوشن است
شیرین و نوشین شیرین طلو و لذت معنای اچی و طلو
 و بک برده عجم تلخ و شیرین دیر شیر سرد و با با بستن نون ناکید

واقع در

اچون زیاده اولور و طلو کرده انسانک اول طاند و غی لذت
 سد اولور و عجم اکانست امتش لر در نوشین خوش طعم در طلق
 داده عجم حزه دیر داد سزه بی حزه دیر جاشنی جیم عجم ایله داد و کلر
 بلک مطعوم دن شی قلیل در داد کورک اچون بر لر با اچو لر اول
 مصلحتک مباحثه جاشنی کیر در لر مذوقاتج جاشنی مباحثه
 نمونه برنه در حلی کیر حزه ایله جاشنی فرق ایتمه مش در بحر التوا
 حزه فحیه و ضلحه و زای عربیله داد جاشنی معنای دیش در غلط
 ایتمش در نوشک داد معنای استغالی مولانا ی رونی نک
 قدس سره بو بستن ظاهر در **پست** کرباشد کندم محبوب نوش
 چه برد کندم نای جو فروش • نوشیند یا نون نسبت
 مؤکن اچون در شیرین ده کی کبی گاه اولور لذت و خوش طعم
 نسبه لره مجازا نوش در لر با له اطلاق نوشک نسبه که بو بستن
 آن چشم سخن کونکر و آن ب خاموش • و آن تلخ کفار و کوشدن چون

ظاهر در

بوطرین ابله در نه آن که حصوله انکلسی اولان فارسیده
بالک اسمی خاص انگبین در نته که بو پستق واقع در **پست**
انگبینی بر رخن اتوده • جوب و شیرین جو صحن با لوده
نوشک مقابلی نشده اطلاسده اول اعتبار مجازله در نته که
بو پستق واقع اولش در **پست** همیشه تا فلک از تخم سعد دارد و
مدام تا مکس شه نشن دارد و نوش • حلیم که بالی و سایر طبلو لری
نوشک معانی سندن صامتند و غلط التمش در نوش بو پستق
او کلور مثل اچ دیگک برده نوش دیر لر نته که بو پستق واقع در
تا که ز ساق شود بانک نوش • **پست** بره برون کرد صراحی ز کوش
کفت نه گفتنت سخن کره مجری • در کش زبان و برده که هاروی نوش
نوش اسم فاعل کلور مثلا سوجی ایچنه باده نوش دیر لر نته که
بو پستق واقع اولید **پست** در دور باد شاه خطا بخش و جوم پست
حافظ قرابه کش شد و منی بیاله نوش • جام اعاجنه ده نوش در لر اما انک

اصلی تو ز در زاء عجله **بزروکت و درود** بر زبانک
فحی و رای مامله تک سکونیله اکین در گاه اولور بایبی و اووه
قلب ایدر لر و زردیر لر نته که بو پستق واقع در **پست**
در خان بسیار باکت و وزر • کسی خود ندیدست از کوه وز
انجیه بززر کرد لر نته که انور نیک بو پستق واقع اولید **پست**
کار خاله جو جعفر کی شود هر کز نام • کان کلبی جولا همکی داند در بززر
کشت کاف عربنک سر سله تار لا در نته که بو پستق ظاهر در **پست**
به ان هموان کشت از نروی بخت • جو کشت بر کلوخ از مالش سخت
کشت کاف عجبی تک فحی سله کشتن دن فعل ماضی در بر جالد نعال
اقوه دو نمکه عجم کشتن در بر مکاندن مکان اقوه تحولد و استعمال
اولنور سیر معناسنده کشت بوندند رچک سهر نه کلکشت دیر لر
ننه که بو پستق واقع اولید **پست** کند انداز این همه که من دشت
درین صحر کند زین کوره کلکشت • کاف عربنک خمه سله کشت فعل ماضی

در کشتن دن اول در دی دگر کشت و زراعتی در نته که بوستند
 واقع در **پست** کشت و زراعتی و پایی باف
 چو بکار مانند سرشان بکاف در و در بچین در نته که بوستند
 واقع در **پست** بیار است این کشت و در و در ^{آزان}
 که بوستند بدو داده بود کشت ده در و در ده فعل ماضی معانی
 استعمال اول نور که بوستند واقع در **پست**
 بدان تیر باران که آمد فرود • بلارک همی کشت و جان بی در و
 کشتن امک در معنای کشت اگدی در و در و در و در بچکد معنی
 در و در بچدی در و در و در و در کشت که در اسلمک معنای ده
 کلور نته که بوستند واقع اول بدر **پست**
 ولیکن زراعتی بوستند در و در • دلش بر سلام و زبان بر و در
 بدو و اسن در اصلی با در و در در نته که بخردک اصلی با در
 عجم اسندی دیکل برده بدو و در و در نته که بوستند واقع در **پست**

بلند

بگفت این و زراعتی در و در • بوستندش از هم بدو و در کرد
 بدو و باش اسن اول دیکد و **پست** بساوش بدو و کشت بدو و در
 زنی تار و تو جاودان بودش • بجز العوایب حاجی که برز که
 کشتی فرق المیوب سوزا کین دور کشت معنای در نته
 غلط است در برز با نیک صمه سیدل بوجه معنای در نته که بو
 بستند واقع اول بدر **پست** بیالابو در چون یکی سر و برز
 بگردن بر آرد و زبولاد کوز • **انگشت** و **اخگر** و **اتش** و **اذر**
 انگشت کاف بچینگ کسه سیدل فاج کوم در نته که خواجه
 سنابنیک بوستند ظاهر در **پست** بیخی بخ دید و در و در
 چشم زاتش و رخی ز انگشت • کاف مذکور ک صمه سیدل برهن
 معنای در **اخگر** قول جوز در نته که بوستند ظاهر در **پست**
 یک یک بر د بخلق زوا **اخگر** • از منقل بهم شتر مرغ و ارا بر
 احگری نغته ابله تعیدی نته که بوستند واقع در **پست**

هوش اتش و اخگر تفته بوم . کیا هوش همه ز سر و پاوش بوم
 مجاز احتیالی دفع اچوندر سویند که نصکح قوره اخگر دلی
 مجاز اجیز در اما تفته دید که نصکح اول احوال قلین تفته
 تفتن دن اسم مفعول در معنای تفتش در اتش او در
 که عناصه اربنگ برسی در محسوس اولسون غیر محسوس اولسون
 مرکبان جز اولنه ده اتش در لرا اما اذر دینزل اول فزون
 محسوس اول کاسی در اذر کون اندر بر چک او دیدر که
 او در نکند در کاف پایه قلب ایدوب اذر بوند ده
 دیر لر ترکی دلم او چک ایدر که او در نکند در کاف پایه
 قلب ایدوب اذر بوند دیر لر ترکی دلم اول چک خطی
 دیر لر سمندر دید کلری قوشه او داجنده معیشت اندکندن
 او توری ل ن فارسیده اذرتش در اصلی اذرتوش در نته که
 توشک بیانند ذکر اول نور پاداش و پاداش و همپا پاداش

اول

اول مشرور پاداش ثانی مرکبدر مفردک معنای فراد نته که
 بو پیلردن طاهر در **سیت** بتس از خداوند جان در روان
 که هست توانا و مانا توان . کرا ایدر نیکدت و جلم کار
 نیکه دی پاداش روز شمار . من اند کلری کی او نته بولد اش
 بولینور هه اشته البته پاداش . پاداش مرکب اصلی پای تاش در
 یا خندق اولتمش در باداله تبدیل اولتمش در معنای ایاق
 در نته که بو سیت طاهر در **سیت** طغله دو شمش لری کی هر کوان و
 بنجه مجنون کلدی پیری با که پاداش ^{اولدی} ل ن فارسیده تاشک معنای
 شکر کیدر ترکیده اکا اور تاق در لرا یکی قولک افندی
 بر اوله اولنم خواجه تاش در لرنته که بو سیت واقع در **سیت**
 من و تو هر دو خواجه تاشانیم . سیت بار کار سلطانیم
 توشک تحریف ایدوب قوشد اش دیر لرا یکی که بر بولکدن
 اوله اولنم خصل تاش در لرنته که بو سیتده واقع اول پد **سیت**

چه خوش گفت بگفتاش با خیل تاش • چه دشمن خراب شدی امین مباح
 بگفتاس ای ترکیب بگد و کبی در بر جوی بگد رخت معانسه
 و بر جوی طاش در شک مناسه اما بایله باداشک فرق و گد
 همسه له باش داشک همراهلم بولد داشک همراز له سر داشک
 فرق اولد و عی کبی ل ن فرسید هم موافق معانسه در
 ایکی کشنگ بورد ملک ایا فکری بر بر نه اولشه اولشه
 دیر لر باش لری اولشه همسه دیر لر بوللری اولشه همسه
 بل لری اولشه همسه طوغد فکری اولشه همسه اولشه لری
 اولشه همسه همدم بری بر نیک غیر بدین کز له دو کته
 واقف اوله لر اول جهتدن موافقت لری اوله همراز
 دیر لر تاشک معنای سابتا بیان اولمندی اوزره اور تا قدر
 معنای اصلی سی اعتبار بایله باداش همپادان ابلغ در همپالغ
 معانسه کمال مناسبت اولیجی باداش دیر لر کانه ایا فکری

دکن

برکشدر همسرده و سایر لر نه دهی حال بو منوال اوزره
 ده و دهقان و کندور و ستاده کو بد رننه که مولانای
 روحی نیک بو پسته ظاهر در بیت ده مروده مرد را احق کینه
 عقل را بی نور و بی رونق کنینه اخونه کاف تصفیه الحاق ایدر لر
 و بیک دیر لر معنای ترکیبی کوچو کز در اونک اخونه بای
 نسبت الحاق ایدر لر دهکی دیر لر دهقان معرب در فارسی
 دهقان اصلی خان ده در بر کبی علم ایدر لسان فارسیده
 تعذیم مضاف الیه ایدر لر شایع در اما قاعد مطرده و کلدر
 مثلا شاهنشاه دیر لر اصلی شاه شامان در مردان شاه ابراهیم
 شاه شروان شاه ده ده حال بویله در خواجهرای لسان فارسی
 بر بجا سرای دیر لر بونلرده ده مضاف مقدر لسان فارسیده
 خان رئیس معناسنه در مولانا سعد الدین کثافه خاشنه
 سون آل عمران اخوند نصیح اتمش در بو عبارتله دهقان

رئیس العزیز و مقدم اصحاب الرزاعه و هو محراب انتہی **ب**
 جو اید بخت و همتان در کرانی • دلش مال شود بر حجت رانی
 کند شکر در هر قدم معربد ز فارسی سی ستم کند در اصل کتبی
 مضاف الیه تعدیم اولت در سابقا تفریرا و لسان او سلوب
 او زرنه شکر بر جاربہ تک اسمی در کہ معروض مذکورہ بہ اول اول
 جاربہ لچون بنیاد او ریش در ابن خلکان تا رخت بوبله
 بیان المشرق در کہ عبارتی بود بر بعضی نعل اولنوران شکر اسم
 جاربہ الاسکندر حضرت توصف لها الاطباء اجنادان ہوا
 طیب و اشباح و الہ بظاہر صحیحہ فاسکنا آیہ فلما طابت نبی بہ
 مدینہ و کند بالہ کی ہوا المدینہ فکانہ یعول بلد شکر انتہی •
 شیخی کہ کند لہ دہی فرق استیمش درنتہ کہ بو بستن ظاہر **ب**
 ملک صورتی دید بفرمودی کند • ایدردی خشک ایوبین کرتین
 غلط استیمش در **روستا** فرزند در روستان دن اخذ اولت

انکلی

انکلی اعتبار بلہ کویت اطلاق اول سورنتہ کہ بو بستن ظاہر
 قول پیغمبر شنوای او **ستا** • کور غفل آمد وطن در روستا
 گاہ اولور و او فی حذف ایدر لرر ستاد بر لرنتہ کہ بو بستن
 واقع در **بیت** کہ در رستا بود روزی شام • تا با سی عمل او نبود تمام
 خزاعہ انتساب لری اعتبار بلہ کوی اہلنہ روستایی در لرنتہ
 بو بستن ظاہر **در بیت** • شہری آسودہ روستایی نیز
 نظامی بو کلامندہ **مصع** روستایہ شہر اہلی زندان کلوارندن فر
 روستایی دیشد را صابت استیمش **خدای و خدای** برنی
 معر دو بری مرکبہ ر لفظ خدای کہ معر دا و لامعنا سی صاحب
 لسان ترکی او ندن اسی دیکلہ بعقبہ ایدر لرر مثلاً عرب صاحبہ
 در عجم سیم خدا ایدر ترک کوشش اسی دیرنتہ کہ بو بستنہ واقع
 اولد **در بیت** ہم سیم خدا ہم قوی پشت • خلقی سوی او کشیدہ انگشت
 قریہ صاحبہ کہ کوی اسی درودہ خدای دیر لرنتہ کہ بو بستنہ واقع

که از دست بر خفتن و نزهه • به از زمان ده خدا و بره
کشور ای و بیک برده کشور خدا و بر لرنه که بو پسته و واقع در **سب**
بدرگاه نوسر نهم بر زمین • نه من جمله کشور خدا بان جان
او است که خدای و بر لرنه که بو پسته واقع در **سب**
زنا داشته رای زن در کسب • بکد بانوی فارغ از کتختا
که بانوده کنه اکی مرکب در بر خوی کد در معنای خانه ایله
که نک فرقی بان اولند عی برده لعین اولنور بر خوی ده
بانودر اصلی نیکونک نیکدن فرقی تعزیر اولند عی مخلی
ظاهر اولیدر اما لفظ خدای که مرکب اوله اصلی خود ای در
معنای ترکیب سی کند و کلجی در نته که بو پسته ن ظاهر **سب**
آمد بر من که من رسو لم • کفتم تو برو که من خود آیم
ای اسم فاعل در آمدن معنای اصلی سی مطلق کلجی در اما حق
تعالی نک علی اولان خدای ده او بدن واد وجود مظهر نه کلجی

خدا یک معنای ترکیب سی اول تعذر بر چه بنف خارج کلجی یعنی بذاته
موجود اولوچی در امام فخر الدین رازی مطابق عالیه ولو
کتاب سنج بو معنای تعزیر ایش در عبارتی بود که بعینها نقل اولنور
و قریب من هذا اللفظ یعنی من لفظ واجب الوجود قولنا بالفارسیه
خدای و اصل من اللفظ خود ای و هو کینه من لفظین خود و معناه
و ان الشیء و نف و انانی قولنا ای و معناه جایی ای بنف و ذاته
لابعینه جایی و المراد من هنا المحی الوجود و فصار قولنا خدای
ای بنف و جد و ذک هو اللفظ المطابق لقولنا واجب الوجود
لذاته انتهى بحسب الغراب صاحب معانی خدای جی و آ
معنای خدای دن فرقی اینه مشر و غلط ایش در **خان**
وخانه و کد و کده خان مطلقا منزل در انانک اولسون چونک
اولسون نته که بو پسته ن ظاهر **سب** زیمه اندازیمی زبور ک از دور
مشبک بعینها چون خان زبور • کاربان کسراه خان دیکری

یوچی ننگ کند و نه و طوار لر نه منزل اولدوغی اعتبار له در
 خان لغت مشکره در معنای اخری دهتا ننگ بیانند که پیش در
 خانه خصوصیه منزل آوجی در که او که ترکیده او در بر آخوند
 تا نقل چوندر معنای عامدن معنای خاصه مرکبات منقولند بو
 مانگ زیاده بی شایع در دستواند و انکشتواند و جار جوبن
 و بونلرک امثالند ه مانگ زیاده بی معنای عام ترکیبی دن معنای
 خاص علی به نقل چوندر اما کلمه منفردده بو بای نقل نادر
 و اول نوادر دندر میانه میان مطلقا ما بین در حق و سطلک
 اورنه بریدر که تعدده قابل دکلدر اسم در خانه ننگ عربی بیت
 عرب دارد بدو کونه عجم لسرای دیر **بیت**
 سیده دم که شدم خرم لسرای سرور **ششیدم آیت تو بوالی الله از لب**
 اخونده کی بای گاه اولور حذف ایدر لسراد بر لر ننه که بو سید واقعه
 بر اول کل بوز لونک بو سنی برستان سر کور **دل** کم اطرافنده بیزم کسی بیکستان سر
 کور دک

بستان سرادارده اولن بستانه دیر لر **بیت**
 حافظ تو جام جم مطلب جام نی بخواه **کین** بو و قول بلیل بستان سرانجم
 که مطلقا محل قرار در کرک او زرنده اولسون میکن بنکن
 آتشک کبی کرک اولسون وادی کبی ننه که بو سید واقعه
 آن در رجهدهای ایام **بیت** وادی کبی کبی شده سر خنام
 بو مرکباتک اخلازنده کی ما معنای عام ترکیبیدن معنای خاص
 علمیه نقل چوندر بو بای نقل اول کلمه مخصوص در اول سیدند که
 مرکب جز اولی واقع اوله اونف ما اولمز که خدا دیر لر که بانو
 دیر لر که ای دیر لر کن خدای که بانو دیر لر که ای دلنور کن اولر
 قبوسنه کلمه و کندن او توری که ای دیر لر که ای دیر لر بونع غی
 ای خدای دکی ای کبی در که ایک کافی اصلک کاف عربدر
 ترکیده کاف عجم ایله استعمال اولنور مذکور بای سید اولدوغی
 حالت ده کده لاجن اولور ننه که بو سید واقعه در **بیت**

جواته کسوف ناتوانی بدید • بدبکر کن رخت باید کشید •
 که دن بوراده مراد معترضه اولمغان که اول دارا خند
 مای تغله مذکور اولمشد بو غضبیل دن که ابله که دنک
 فرقی ظاهر اولد و غلبین که ابله خانه نک فرقی واضح اولد
 خانه ده خانه بنا معتبر درو ذی جیات اولمیانک معتبره خانه
 دیر لر کن ابله که ده معتبره کلدر ذی حیوانک معتبره نه اختصا
 لری ده بو قدر **مان و بین** مان سان فارسیده کلر تکلیف
 طور دجک برده عجم مان دیر نته که بو پسته واقع در **بیت**
 کردم بر اوج برج نه خوشن ظلوع • مان ای حکیم طالع معود من نکر
 بین کلمه حرکتیک و خربض نیز بوری نیز طوت دجک برده
 عجم بین دیر نته که بو پسته واقع در **بیت**
 جو بشید را اول نشه این گفت و گو • عجم گفت بین جان خویش جوی
 مانع تکلیف بین ده حرکتیک معنای بو پسته فقی ظاهر در **بیت**

فلک بایستد اگر بیست تو گوید با • زمین بخشد اگر حشمت تو گوید همین مقام
 تخزیرج ده بین اسماع اول نور مثلا صافن ائمه دجک برده
 همین مکن دیر لر نته که مولانا ی روپی قدس سره الغزیزک
 بو پسته واقع در **بیت** بین بجا روب زبان کردی مکن
 چشم را از حسن آوردی مکن • مان دخی اول مفناوه اسماع
 اول نور نته که مولانا ی مذکور کوزک بو پسته واقع در **بیت**
 مان و مان با او حینی کم کنند • چون که کاوا آورد کن حکم کنند
نخت و پیش نخت اولد را خه مقابلی که بو پسته واقع در
 ای از دل به شکسته آگاه دست • وی مملکت ترانه اخیره نخت
 و بو مصراع دن ظاهر در **مصراع** اخه کردی نخت دانستم
 اولدن دجک برده عجم از نخت دیر نته که بو نظم ده واقع در
 بیامطرب ان حره طفل و نش • جو طفلان بهر کیر بنواز خوش
 نوایی که تعلیم شد از نخت • بز ن خوب تا باز گوید درست

نخستینک معنای او یکی در نته که بو پندن ظاهر در **پست**
 نخستین صبح کاخ بی فروخت • سیه رو بیت پاداش در وقت
 صبح صادق که آکنج صبح در عجم صبح دومین در نته که بو پندن
 ظاهر در **پست** بکیتی بیدت خوشید روی • جو صبح دومین کن راست کو
 نخستینک اصلی نخست در بانک طوقی نسبت چون در نونک زاده
 تا کید چون در انکشته بن و کی کبی که اصلی انکشته در بایست
 چون لاحق اولش در نون تا کید چون زباده اولیدر
 انکشته بن بوز که نته که واقع در **پست** بهر دهتهای جو انکشته بن
 ساخته از لعل مصفا تکین • انکشته ک اصلی انکشته در
 تا تک بری حدق اولیدر لفظ و کید بر جزی انکشته در معنی
 بار معنی در بر جزی ده بر در معنای تفصیل در باش بر معنی
 انکشته در بر سابر مقلک او زرنه فصلی اولد و غندن
 او تری و بوز که انکشته ی دید کلری اول اول بر معنی نسبتی

اولد و غندن او تری در بو قاعده سابقا بیان اولیدر پیش
 بای عجم ایله او کدر متعابلی پس در که معنای ارد در پیش چن
 سته تک بری اید و کی بو پندن اکلا نور **پست**
 چه در است و پیش لبی زردور • زنجای بت روی بد سر
 پیش باء عربله زاید معناسنه در متعابلی کم در که معنای ناقص
 در پیشک و بسک معنای بو پندن ظاهر در **پست**
 ابای الوان رصد کونه پیش • بخونهای زرین نهادند پیش
 صنعتی اولن اشکی کشتی او کونه الو ب اشکد و کندن او تری لکها
 لان فارسیده پیشه در لر آخوند کی ما احضاص چوندر
 روزه ده پنجه ده هفتده دسته ده اولن تا کبی پیشه بای
 عمر بیله اولجوق پیشه معناسنه در پیشه تک ده پیشه نکرده
 معنای بو پیشه کردن ظاهر در **پست** در قلب سیه تیغ زدن پیشه
 مردی و هنر سینه اندیشه است • بهر نیکه در جهان سخاری کید

مردان دانند که آن هم از مرتبه است. پیشانی اندر نته که بوسند
 ظاهر در **پیشانی** داعی بر کشید. جو خطی بر خطای در کشید
 اخذه کی با نسبت **اچوندر الف و نون** تا نگید **اچون** زیاده
 اولمش در کسانده **حشر و انبده** و **زنگانی ده** و **مورده** کاب
 زیاده اولمش داعی کبی ل ن عربیده بوالف و نون نسبت
 مبالغه **اچون** زیاده اولمش **شلا** استعالی بقا کشه **لجانی** در لر
 ربانی ده و **صید** لایند **اولن الف و نون** مبالغه **اچوندر**
 الن پیشانی دید کلری باشک اولمش **اچوندر**
 صدر **جلبه** پیشگاه در لر اهل **جلسک** مقدمینک محلی اولمش
 او توری **گاه** محل معناسنه در قابو پرنه در **گاه** تخت پرنه **تخلک**
 در لر **پیشگاه** معناسی بوسندن ظاهر در **پیش**
 ترادر سرنه **یب** شایه **دیم** بهند اندرت **پیشکای** دیم
 پیشین او کدن کیدر متعابلی **پیش** در معناسی **صو کو** داعی در

پیشانی

پیشین ایله **پیش** تخت ایله **تختین** کبی در ایله نماز
 پیشین در لر معناسی **ترکیب** سی او کدنگه نماز در کوندر
 قلنان نماز لرک او کدن قلنان اول اولمش **اچوندر**
 او که نماز پیشین در لر **فزون و کاست** و **پیش** کم فزون
 ار توفدن نته که بوسند **ظاهر** در **پیش** زین فزون بود **مومان**
 چه سود از فزونی جو بر کشید **سور** اصلی افزوندر اسم در افزون
 که معناسی ار تفاق در اولمش **الفی** حدن اولمش در معابلی
 کاست در معناسی **کسک** در اسم در کاستن دن که معناسی
 اکلمکده بوسنده **واقع** در **پیش** شمار سخن کاست باید هی
 ره خوش تن خواست باید هی. افزونله **پیشک** فرقی وارد
 از **تخله** زاید اولمش **نسبه** افزون در ابتدا **را** یید خلق
 اولمش **افزون** دینز لر **پیش** در لر کم ایله **کاستک** دخی
 فرقی وارد در نته که فردوسی **نک** بوسندن که این **پیش**

حقیقه قرند اشکری دلندن سولیمت در اکلنور **بیت**
کنه ابن بامین بدختر است • کز اولاد یعقوب کم باد و کاست
اک کلمه ناقص اولان کاست دیر لر ابتداء اک کلمه خلق
اولنه کاست دیر لر اما کم دیر لر نته که بو پسته واقعه اولد
کل اندر نازکی از سر و کم **بیت** • ولیکن در وفات بت قدم
کم بیشک متعابلی اید و کی بو پستون ظاهر در **بیت**
بشهر این مثل شمه عالمست • که هر کش نیز پیش روزی کم است
مجازا از نسبه ده کم دیر لر نته که بو پسته واقعه در **بیت**
رحمی بحال ما کینی زان سبب **بیت** • امثال این شکسته دلان کم ندین
کلمه ترک ادا تفضل در مد خوبی نک مد لولنده ترقی معائن
افاده اید را یکی سپنده داخل اولور کمر دیر لر بشه ده دیر لر
نته که بو پسته واقعه در **بیت** نکات مال بدر کن که فضل زرا
جو باغبان بد بد بشه دهد انگور • فرزون تردخی در لر نته بو **بیت**

۶۰
واقع در **بیت** جو کرد ابر دولت بر تو بر باره فرزون باش همچون شاخ بر باره
بیت • هر کبدر بر جوی به در که معنای بکدر نته که سابقا
بیان اولمش در بر جوی ده تر در که ادا تفضل در او نکرده
معنای سابقا تفضل اولمش در مذکور کم کتبک معنای بکدر
به لغت مشته که در بر معنای دخی ابو ده در نته که بو پسته واقعه
دل را و معده را و جگر امقوی **بیت** • سبب به و انار به تیب این و نشر
مهر ده هر کبدر بر جوی تر در که معنای بیان اولندی بر جوی
در معنای اولو در متعابلی که در که معنای کچی در نته که بو
پسته واقعه در **بیت** جواز قومی یکی بی داننی کرد
نه که را منزلت مانند نه مه را • ندیدستی که کاوی در علف زار
بیالاید همه کاوان ده راه مهر ک معنای اولور قدر کمال
معنای کچی رکدر **بیت** سر خوش و مست سر خوش که در که
اچد و کی مسکردن باشی فرمش اولو اما دخی حد سکره و کس

اولیه حدسکن وارد قدن صکن او کامست دیر لر حسروک
 بو بستند سر خوش ابله مشک فرق وارد و غنی ظاهر در **بیت**
 خوش ان بشما که پیشین بود که است و که جهلم می شود تا یک چون باد آرام ان
 سر خوش وصف مرکب در صفت ابله موصوف دن بر جزئی سرد که در **بیت**
 و بر جزئی ده خوش در که صفت در جمله دن مرکب در صفت اول شد
 نه کو که کیفیت تکلیف اولن کسبه سر سام کبی بو جنس مرکبده گاه
 اولر صفت مقدم اولر سبک سار سبک بار لاخر میان کبی نتم
 اب لاخر میان بکار آمد **بیت** روز بهیچانه کا و پرواری
 بو جنس نر کسبده مرکب مخصوصه گاه اولور اکی نوعیده رعایا
 اولر مثل اعنان کشیده دیر لر موصوفی تقدیم ایدر لر نتم که
 بو بستند واقع در **بیت** عنان کشید روای باد شاه حسن و جمال
 که نسبت یکسر را یکی داد خوانی **بیت** کشید عنان ده دیر لر صغنی
 تقدیم ایدر لر نتم که واقع در **بیت** میان عالم و جاہل تعاون این قدر **بیت**

که این

که این کشید عنانت وان کسته مهاره **بی و باد** بی سوچی در
 منجانه سوچی طور دو غنی او در **بیت** کلشن جنت ده صحت چونکه قالدی بارنه
 بارنه منجانه لر کجینی کل خوش کور بکون باد و داخی خمر بستند نتم که
 ظاهر در **بیت** بهر نه شکم الورا له باد
 حوزن ملکینی و بر باد **بیت** او تک داخی اصلی او زحم صوبه
 نتم کم بو بستند ظاهر در **بیت** باد دست مبالای کان بهر نتم
 که قطره قطره جگر است اردل انکور اما چینه اولمینه باد و دیر لر باد
 مطبوخک ادی اید و کته منظومه شرحند جمایق نصیح اتمش
 عبارتی بودر که بعینها نقل اول نور و الباده الی من ماء العنب
 اذا طنج اذنی طیحه حتی ذهب اقل نلته و علی و اشد و قدف
 بالزبد و انه حوام قلبله و کثره قال خواهر زاده هوفارسی
 لانه فی العجم باده و باد و نک چینه لکی حافظک بو بستند اکلوز
 چون پیاله دلم از نو به که کردم **بیت** بچو باد و جگر م بی بی و بیانه لر چون

زنک و کون لوند رننه که بو پستدن ظاهر در **پست**
 هفت زنگت ز پر هفتوزنگ • **پست** بالا ترازی سیاهی زنگ
 هفتوزنگ بدی وقت کو که را اصلی هفت اوزنگ در تونکیب
 الیجاق الف حدق اولمش در معنای ترکیب سی بدی تخت
 در بر معامه متعلق کلام مفصل تخمکه اوزنگ فرقیک بیان
 کل که کرک باذن الله تعالی رنگ لغت مشته که در حله و ناکلک
 معناسنه ده کلور ترکیده اول معنی ده استعمال اولنور مثلا
زنک کجی دیر لر بو پست ظاهر در **پست**
 من اورا چه گویم چه زنگ اوم • که تا دست وی ز پرنسک اوزوم
 داغ کجی سنده ده رنگ دیر لر ننه که انو کله بزک فرقی بیان اولنور
 برده تفصیل اولن کر که رمعبار احوال و بحر التعاریف صاحب
 لری زنگ کجیله معناسنه کله و کندن غافل اولمش لر در کونک
 معناسی در لود لون دیک برده عجم دو کونه زنگ در ننه که شبده بزه

کلکون

کلکون وصفند حشروک بو پست لر ننده واقع در **پست**
 چوشه دیدان دو باد رنگ سینه • صبارا بر دو کونه زنگ سینه
 در لود در لود دیک برده کونا کون دیر لر ننه که بو سنده
 واقع در **پست** ان بر از سینه مای رنگارنگ
 دین بر از مپوه مای کونا کون • گاه اولور تشبیه چون استماع
 اولنور کلکون میگون کندم کون دیر لر سچی اولننده تشبیه
 قصد اولن میگون دیر لر طعم ده تشبیه قصد اولن میجون
 دیر لر باز و **چرخ و شاهین** طغان جنبه مطلقا عجم باز
 دیر طغان صقلا یحیه باز در دیر بو یک طغانه شاه باز
 دیر لر اما جیره ده حضور صیله اعلام غالبه دن اولمش در
 مطلق ذکر اولن مراد جاقرا اولور ننه که بو پستده واقع
 اولبد **پست** ره بط باز تیره اهنک بنزد • برقص کیک شاهین کونک
 باز سفید در لود اداق جاقردر که ان ترکیده او کاتونون

دیر لران فارسیه او سکوفلی نوشت هواده چرخ کچی دند و کندن
اوتری چرخ دیر لر بو پستق واقع در **سبت**
باز سغید افت طاوس و قاز. چرخ کز نوشته شود چشم باز
معنای بیت اف جا قدر دخی پروازی طغان که کوزی بغلور
طاوسله قازک افنی در دیکدر باز نایندن مراد اچق معنا
باز لغت مشترکه در بر نیچه معنایی وارد جمله دن بر رسیده
اچو قدر نته که بو پستق اول معینه کله و کی ظاهر **سبت**
بنود از حریان کردن دراز. بجز ترکس انجا کسی دین باز
بازگ باسی گاه اولور و او و تبدیل ایدر لر و آزد لر
پرواز او نندند را اصلی پر باز در دروازده او نندند
اصلی در باز در اول بو یک چوبه دیر لر که قناتگری اولوز
دایم اچق طور ریابلز در دروازده در لر افخنده غی نامعنا
عام ترکیبی دن معنای خاص علی به نقل اچو ندر بو نانک

اصلی سابقا بیان اولمشد ربحر الغرایب جها جنگ جمله غرایب
بری بودر که چونک معنایی بیاننده بلبان دید کلری قوش
که عرچه صغر دیر لر دیش در بلبانله چاقری فرق اینه
مشد رسولان عربیده چاقوک اسمی در پروازی طغانله
که هوایوزندن چرخ او رر لر سق اولسون شاهین لیسون
جمله ستم چرخ اطلاق اولسون مخصوصه سنوکل و شاهینک
اعلام مخصوصه لری وارد در شاهین بیت سابقه مذکور
سق اولور تک بو پستق مذکور در **مصرع**
سق رهندستان شده طوطی بلغار آمده. شقار سق
معبر سیدر **قاز و ربط** قاز لفظ فارسیه رسته که بازگ
بیاننده ذکر اولن بنده ظاهر اولبد ربط امله قاز ایکسی
بر چشم دشتی سنه که ترک قزاقه قاز دیر عجم ربط دیر نته که
واقع در **سبت** در شکم باز که جنب بین خط است

تذکر جان تدر و و بط است **کوسغند و پیش و غرم**
 بونکرک دخی جمله سی بر جسی در کوسغند اهل سی در غرم دخی
 سید را اهل اولی چون قویون اولسون کچی اولسون ارکک
 اولسون دخی اولسون کوسغند جمله سنگا و رنگ سینه
 مشرک اولن جنک اسی در **پست** شنیده ام که بقصاب کوسغندی
 در ان زمان که بخیرش زن بید **جای** هر بن جاری که خوردیم
 کسی که پهلوی جرم توزد چه خواهد دید **میش** خصوصیل قویوندر
 اهل اولن میش در لر ننه که بو پستد واقع در **پستان**
 کرک از نهب عدل تواند **پار** از هم میش بدر قه که درک از
بحر الوایب حاجی کوسغندی میش دن فرق ایتمو پستی
 قیون ابله تغیه امشدر قویون در بستدن اولانن میشین
 دد کلری میشه نبت دن او تری در بایست ایچوند
 نون تا کید ایچوند رننه که مکرر اذکر اولنبد بونک

اول معنا چون کلد و کی دشتی اولان قویونن میش در لر ننه که
 کاوشک اصلن بیان اند کرده ذکر اولن کرکد ر غرم غین
 محجرتک ضمه سله و رای امله تک سکونله بیان قوجی در که
 لسان ترکیده اکا ابرق قوجی دیر لر غرم دشتی تک اسی
 اید و کنه بو پست د لیلد و **پست** بیکنند نیزه بیازید جنک
 چو در کوه بر غرم یازد بلنک **غرم** غینک ضمه سله اولد و عی
 بو پست اردن ظاهر در **پست** شمشاه عادل که از عدل کرد
 پیش ترین لیه غران و غرم **در** ایام او اهل فضل و صلاح
 بر اسوده اند از غم و رخ و گرم **گرم** کافک ضمه سله قیغودر
 قوجه غرم دید کلری بو بستدن ظاهر در **پستان**
 و اگر خواهی ز شاه جهان **جو** غرم زبان با تو ایم دمان
بزورنگ بونکرک داخی ایکیسی بر جسی در نرا اهل در رنگ
 دشتی بز اهل به اطلاق اولند عی بو بستدن ظاهر در **پست**

بلی نبر اوج که د آفرین خواب • بپای خود رود در کوی قضا
 بیان کجی سینه که لسان ترکیده او کا اما در لرجم رنگ در نشه
 بو بستن ظاهر در **بیت** نتغاشی توک نبر خدنگ
 نهی کرده صحرای چین راز رنگ • رنگ دخی معناری وارد
 سابقان اولتندر **خوکو** بونلرک دخی ایکینتی
 خا ایل سنک اوی در خوک ترکیسی اشکد رننه که بو بستن ظاهر
 کوش خوبروش دیگر کوش حشر • کین سخن را در نیاید کوش
 کورک ترکیسی قولاند رننه که بو بستن ظاهر در **بیت**
 کورسار و شیر زهره بر ناز و غرم • بیل کام و کرک سنه زنگ باورک بو
 بهرام مذکور صید وحشی نیک شکار نه زیاد مشغول اولد و همچون
 او که نسبت اولتور **بیت** کور لر اولار کن بهرام کور
 کور که نیجه صید قلدی انی کور • نیشه است بر بهرام کور
 که دست کرم به زبازوی زوره • **خوک و کراز** بونلرک دخی

ایکسینی بر جنس در خوک ایل سنک ایدر بو بستن ظاهر
 خوک که دندان کرازی نمود • طغنه سوز کرازی چه سو
 کرازدشتی سنک ایدر که از بلوا اولورننه که بو بستن
 انم اولور نیر و سیف و سناندن بی برهیز اولد و غندن اولور
 بهادر لری کران تشبیه ایدر رننه که ظاهر در **بیت**
 کران بر آند بان کراز • در فشی بر افراخته هفت باز
کا و کوزن بونلرک دخی ایکسینی بر جنس در کا و ایل سنک
 ایدر کاف عجمی ایله ننه که بو بستن واقع در **بیت**
 بدرفت به متری باژوساو • نکر دازمون کا و با نر تا و
 و کاف عربله بهادر معناسنه در کاوه که درفش کا و با نی
 اکانت اولتور آندند ر آفند انخی ما معنای عام حسدن
 معنای خاص علمیه نعلی چونند **بیت** کر کاوه صیت نوکت مردش نشود
 بر خویشش در نهند به نام کاوه • کاوه اولور الفس حدق ایدر لر

اینجور در سنه
 کراز بونلرک دخی

گو در لرنه که بویشدن ظاهر در **بیت** ترا از جهان بی نیازی و
میان کوان سر فزای دهد • کوزن دشتی سنگ آدی
ترکیده اگامغن یکی در **بیت** شد بروی جوشانهای کوزن
هر یکی شاخ جار رطل بوزن • قرا کوزری آنک کوزنه تشبیه بر
دو چشمش چشم کوزمان سپاه • ولیکن بر از اشک بی کاوگاه
کاوشش و کوساله کاوشش و کیدر کاو نامشیدن لسان
ترکیده صوضوی دید کلری تک ای در کاو اجم حس در **صوفی**
اول جنس در بر نوع در اول بسیدن لفظ کاوک اگما اطلاق
صح در همیشه مشابتهی وارد در اول جهندن که بونوع کاو
من وجه املی در او ده بسینور خذ متلنور لر من وجه دشتی
نیجه املی بیان کند که کسند بکلز کور ب کوزن مژ مشین تک
ده عمومی وارد در املی به دشتی به اطلاق سابقا بیان اولنه
اما دشته اطلاق بویشدن ظاهر در **بیت**

بدام ایدش ناسکالندز میش • بلنگ از پست و صباد پیش
اول بسیدن مذکور حیوانک میشه نسبی جایز اولمش در کاوشش
اصلی کاو در معنای ترکیبی کاوک میشی بکدر یعنی اول حبه
بکر به بی مضاف الیه تعذیم اولسور اسم اولمش در فرسده
بوقاعدتک شیوعی سابقا بیان اولمش در کوساله تک
معنای بوزرعودر اصلی کاو ساله در معنای ترکیبی برایشی
بکش صو در کاوک ساله اضافی اول معنای افاده چوندر
اخرنده کی یا معنای عام ترکیبیدن معنای خاص سیمیه نقل چوندر
چار چوبه دکی کبی نته که مکرر ا بیان اولسودر چاربا
جسندن برنجی اولمان جانوح لسان فارسیده دام در لر
برنجی اولانته اول جنک دد پر لر ایکسی تک را سنده
معاشرت و ارایدویکی بوندن ظاهر در **بیت**
دد و دام هستند ازین شیوه در • که کاری ندارند در خواب و خورد

ایکسی ده جنس جا بر پادن اید و کی فوش جنسی کل اید و
بو بستن ظاهر در **بیت** شبی غیر کون ماه بنهان شده
بخواب اندرون نوع و دام **د** د موزی جنس دن اید و کی
بو بستن ظاهر دور **بیت** نه هر آدمی زاده از دد بیت
که دوز آدمی زاده بد است **بیت** بحر الغرایب صاحبک جمله
غرایب دن برین بود که دد و دده بر تخی سبع معناسند
و دد و دام بر تخی فوش یک اولور دیش در **دشت دوم**
دام لغت مشت که در بر معنای سابقا بیان اولندی معنی
اخوی دوزاق در آغ جنس دن اولسون غیر جنس دن
اولسون اما شت اولته در نته که ایکسید بو بستن اکلان
بموز در زمان بر آسمان **بیت** بکتر تیر کوکبش داز شت
پای کیرشن طوند قدع باش بار مغده شت در لر نته که بو
بسته واقع در **بیت** جو فصادان رک جان خودش

فلک بکشود از ان زهر آب خورششت **بیت** التمش ششین در لر
ننه که بو بستن اکلان **بیت** جوشن آمد شت اید بد باز
جو فصادات افادالت انکار **بیت** و **بیت** و **بیت** و **بیت**
جوم جیم عی ایلد کندر کنخت بمک ضمه سله خام در بدور
ننه که بو بستن ظاهر در **بیت** فلک چند انکه و یک خاکرا بخت
ترفت از خوی او خانی جو کخت **بیت** ادرم سخنان در **بیت**
باد بانی ز سهیل نسیم **بیت** ساخته کنخت زمین را ادرم
بلغاری صفیری در که دبار بلغان منسوبیدر که اقلیم تا ناره
بر شکر آیدر انتابی اولد و غمندن او تری بلغاری
در لر آخون عی با شت **بیت** چوندر کلنار بده کی کبی اول رنگ
مور و فلک بار چکنه نسبتی اولد و غمندن او تری کلنار
در لر لسان فارسیده هر چکه کل در لر مثلا ز بنق چکنه
کل ز بنق در لر نته که بو بستن واقع در **بیت**

کل زینق و لیکن ناسکفته • فرار با سمن و لاله خفته
محمد عصار برون و صفته و پیش در بو پستی **جان و روان**
جان روح حیوانی در که هر دریده وارد در نته که بو بستن
ظاهر در **ب** کر جان زین کبیت حیوانزا • ز نذ کانی تو میده بی جانزا
حیوانه جانور و بید کلری بو اعتبار له در که جانی وارد در جانور
لفظ فارسی در نته که بو بستن ظاهر در **ب**
همای بر سر و خان آران شرف دارد که استخوان خورد و جانور نیاز دارد
ترکی دله استعمال شایع در **ب** نه صورت کم تر ردی جانور دن
دخی نازک در ردی جان و روان • زبان فارسی دله و رلان
عربسه یکی دو معنایه در ترکی و لکن ده اول معنایه اول
بغیر اندر لرم مثلا ترک جانلو در عرب دوز روح عجم جانور در
بهر ورک معنایه بی هر لود در بهره ورک معنایه بهره لود در
پسله ورک معنایه بی لود در پسله جرت آلتی در پسله و در جوی

ننه که بو بستن لرون ظاهر در **ب** زبان در دمان ای خود نمند
کلبه در کج • حاجت عشر • چو در بسته باشد چه داند کسی
که جوهر فروشت یا پسله ور • پسله لغت شتر که در کو کله ده پسله در
کو کل خورد نه کرم پسله در لرنته که ظاهر در **ب**
جامه کعبه را که می پوشند • اونه از کرم پسله نامی شد
کشور دکی و ردخی اول و در در که ذکر اولندی کشور لغظ
و کبیر اصلی گشت و در در بعد الت ترکیب تا حذف اول بدر
کن و زردن حذف اولندی کبی رعایانک گوین خوب و نردی
بره عجم کشور دیر روان روح مجرد در که انسانه مخصوص
سایر حیواناته اولمزلان عربسه امان نفس ناطقه دیر لر
جانله روان او را سنده ذکر اولن فرق بو بستن ظاهر
بهر دم ترا جان و رفتن بجاک بهر دم روان را نیز دان پاک
روانک جان او زرنه فضلی بو بستن ظاهر در **ب**

قد چون کس و تو جانت مرا بک روان **سوم** ای سرور روان شو که قدر نام ^{جان}
 معنای مذکور اسمای جامد دن اولین روانگه رفتن دن مشتق
 اولین روانگه معنای مرور را بدیجی در سرورانده کی آب
 روانده کی روان بو معنای در جایز معناسنه اولین روانگه
 اشتقاقی اندند رجوازده معنای مرور و وارد و اول
 اعتبار له جایز کور رسن دیک برده عجم رواداری دیر
 نته که بو پسته واقع در **بیت** هزاران سال کرد و چون طولا
 که در بایلی کند از قطر آب **یک** رواداری رشمبه خطرناک
 توان یک قطر در بار اکتی خاک **رایج** معناسنه روان نته که
 بو پسته واقع در **بیت** همان نعت حکمت بمن شد روا
 بگم منم بر همه **بنوا** اصلی او نند که نهر وادگی وا
 دخی بو معنای در **نهر** و ال ان عجمه شول نعته دیر که
 کچه سی شملرک حکمیده اوله اصلی کم در حکم شاهی اولین نته

اولمز اول اعتبار له شاهه نسبت اولنشد رتقدیم منسوب الیه
 ترا کبب فارسیده شایع در نته که سابقا بیان اولنشد
 بو تفصیل که **نهر** و انگ معنای تغزیر نند اولید را اجلا
 اشارت حضرت شیخ سعد نیک بو بتلر نند واقع اولنشد
 وجود مردم و انامثال **طلبت** که هر کجا که رود قدر و قیمت دانند
 بزرگ زاده ناوان شهم و امانده که در دیار غریش بهیچ نشاند
 دیار غریشدن مراد اول شامک که **نهر** و او کامنوبدر حکمی همین
 دیار در روک دخی اشتقاقی او نند در صیغه **نهر** که در ام
 معناسنه ده کلور نته که واقع در **بیت** برو اندر جهان تیترج کن
 بیش از آن روز کز جهان بر **و** اسم فاعل معناسنه ده کلور
 نته که بو پسته واقع در **بیت** مبادا تیتر دولت بود چون کل
 که آب تیتر روز و دافکنده بل بو معنای اولین روک اصلی
 رونده او نند ترخیم اولنشد **زود** و تیتر زود کن معناسنه

ترکی دلن نیز بد کلری در نته که سابقا ذکر اولن بستن
اکلا نور متعابلیج در عجم دیور نته که بو بستن واقع در **سپت**
معتوقه که دیور بر بستند. اخیره از ان که سیر بستند
زبیری است خیز و سال فرسود **ت** چو طفلان زود خشم و در خشنود
نیزک معنای نافذ در ترک دلن اگا جرد بر لریه وصف
اویجی و اود ملک اولور تیغه وصف اولیجاق و ادا کسک اولور
نیز مکن تیغ سخن در دمان **ت** تانیه دخلق ترانا کھان
متعابلی کشد در لغوی بوق معناسنه که ترک اگا چونکه دیور
ترکی دلن او ندن کجز ایله تعبیر ایدر لر زبانی ده نیز ایله توصیف
ایدر لر **سپت** استزه هر چند زبان تنز بافت
موله دمو نتواند شکافت. بو توصیف دبی بر نافذ نشیه
اعتبار ایله در نته که بو بستن ظاهر در قوتلو کشیه ده مجاز اینر
در **سپت** اگر چه باده فرج و با دکلیمه است. بانک جنگ خوزی که مختص است

رایج اولمان نسه به ده لسان ترکیده مجازا کجی بد کلری کجی
لسان فارسیده کند در لر نته که بو بستن واقع در **سپت**
فرمانده ام خیره در کار خویش که بنم می کند بازار خویش
لسان ترکیده ده مجازا سیر بجه کجی بد کلری کجی لسان فارسیده
نیز در لر نته که روک معنای بیانشه ذکر اولن بستن واقع
باید و شاید باید کرک معناسنه در باب تن دن مشتق در عجم
کر کز دجک برده نباید در **سپت** نباید فال بند و خوشن را
که تانیه ست قوال مرد و زنوا. بای عربیله در بای عجمیله اولیجی
کو بر معناسنه در باییدن دن شاید برار معناسنه در شب تن
مشتق در عرب لایق دید و کی برده ترک تراشدر در عجم شاید
ننه که واقع در **سپت** شاید نقش بر طاقوس کردن
نه دانش پیشین بطلیموس کردن. احتمال وار دیکل پرده مجازا
لسان ترکیده برار دید کلری کجی لسان فارسیده شاید در لر

ننه که بو بندن و واقع در **پت** همیشه کمان مبر که حال است
 شاید که بلنگ خفته باشد **دستان و دستان** دان اول
 جمله و مکرر معناسند در ننه که بو بندن و واقع در **پت**
 بمهلتی که بهرت دهر ز راه **وو** ترا که گفت این زال ترک دستان گفتا
رستم انا سته زال در لر دستان در لر پت مذکورده
 لطافت اول اعتبار له در که زال له دستان بر برده اکلش در
 مراد شاعر زال دن قوجه معناسند در زالک بو معنایه کلد و کنی
 معیار حجابیده بر سینه شمس خشری بیان امت **پت**
 کی بخشش ز ملتعت شود آن کو **بکاه** جمله چه رستم بکاه داوجه زال
 رستم و انا سته نسبت ادب رستم دستان در لر رستم زال
 در لر ننه که بو بندن و واقع در **پت** جمال دینی و دین شاه کامکار که
 هزار خاتم طایبی هزار رستم زال **بای** کسی قاتی بشلو اولد و عی
 نبدی سغند بار اوقی کور کندوی کور دو چون مغز اولوب

رستم دستانک اندی اوقی کور **دستانک** او غلونی کند و
 نسبت ایدوب رستم دستان دید کلر نلین کند و بی ده است
 نسبت ایدوب دستان سام در لر ننه که بو بندن و واقع اولد **پت**
 نشسته است بر دست دستان **مکر** سته بر زر که هاش خاص و عام
 دستان نانبنگ اصلی داستان در الفی حذف اولمش در
 معنای قصه در هزار دستان دن جز اولن دستان بو معنایه
 در مذکور اسم مرکب ببله بکر ز بر قوشک دیدر که او که بالکوز
 هزارده در لر ننه که بو بندن و واقع در **پت**
 صد هزار ان کل کفن و بانکی و غی **پت** عند لبها ز اچ پیش آمد هزار از اچ
 عند لب ببل در مذکور قوش ببلک غیری ایدو کی بو بندن
 ظاهر در بحر الغرائب صاحبی یکی سنی فرق اینمه نش در و غلط است
بیزوز نیزوز نیزان فارسیده سول معنای چون وضع او
 که ترکی دل اندنزه ایلکه تعبیر ایدر لر مثلاً ترک اولده بر
 عجم او نیزدیر ننه که بو بندن و واقع در **پت**

او نیز گذشت ازین گذرگاه و انکیست که نگذرد ازین راه
 نوزان فارسیده شول معنی چون وضع اولیست که ترکیب
 اندنخی ابله تعبیر لرننه که بوستنده واقع در **پست**
 نوباش تا که شوخ و خوش **پست** که در جهان نه دمیدست صبح جانش نوز
 بحر الغریب حاجی تیزی دخی ابله تعبیر تمش در نوز دن تیزی
 فرق اتمه شدر هنوزک اصلی نوز در اولنده نماز یادده نوز
 باش تا صبح ولت بدند **پست** کین هنوز از شایح سحرست
 معیار حال حاجی بونکر بیستقل کلمه لر صانند بحر الغریب
 حاجی ده او که تعبیر اتمه شدر لسان فارسیده او کلمه
 تا نک زیاده بی شایع در مثلاً همی بر لرنی دخی دیر لرنه
 اصلی جی در وهما دیر لرنی مانا در وهما نند دیر لرنی اصلی
 مانند در **پست** همی گفت کین ماه فرزند او از و زاده امانند او
 همی لسان فارسیده تعبیر چون در اول کلامده واقع اولوزنه که
 بوستند دوشد **پست** همی تا بگردانی انکشتری

جتا زاد کر کون شود او **پست** اخر کلامده واقع اولوزنه که
 با دجوبی مولان آید همی **پست** بوی بار مهربان آید همی
 ترکی دنده معتبر میدرد بیک برده همی دیر لرن معنای فارسی
 او زرنه استعمال ایدر لرن **پست** لسان فارسیده جزک
 مدلولی شول معنادر که ترکیبده او نندن غیر ابله تعبیر ایدر لرن
 مثلاً ترک بنم غیرم دیو **پست** جو من در ننه که **پست**
 جهان چون از دمای بیچ در بیچ **پست** بجز دود سپه کردش دگر هیچ
 دگر لسان فارسیده شول معنی چون وضع اولیست که ترکیب
 دلخ اندن بردخی دیکلمه تعبیر ایدر لرننه که بوستند واقع در
 زمان چون رفت دگر یافتن توان **پست** عنان زندگانی یافتن توان
 تکرار اولن سنه تک ایکنجی سندن دیکلمه تعبیر ایدر لرن مثلاً
 اکند و نمازته نماز دیکرد دیر لرن معنای ترکیبسی بردخی نماز
 بوستند واقع اولن دیکرده اول معنایه در **پست**

رونق آمد شب است در کسب آنرا • می رسد خرد که کل بسبل خوش الحان
 دیگر که گاه اولو را پسین حذف ایدوب در در لرنه که بیت مذکور
 ده واقع اولید **زی و بر و نزد و نزدیک** زینکسان
 فارسیده معنی بی بگاد در مثلا ترک شدن بگاد بر عجم زی من در
 نته که واقع اولید و **ریت** کنون کوش زی حال یعقوب
 زمانی بد و هوش دل بر کار • **زی** در ل معناسنه کلور نته که
 بر روی زمین ز بر زمین وارزی • **تاز** بر زمین روی نیست با
 صیغه او در او بچون اولنه حرف باز با ده اولمش در برگ
 معناسی باند ترک فلان بانی در عجم بر فلان در نته که
 رفت بر طبیب بر رسم علاج در • **چون** مال ام شنید روان در فراز
 بر طبیبک معناسی طبیب بانته در گاه اضافتی برک اضاف
 یعنی فی اولو را نینده معناسن افاده ایدر نته که **بیت**
 که خرد غلامی که از رنگ و کنک • براو بود چون بر نام و شک

ظاهر بود

ظاهر بود که برک معنای مذکور ده استعجابی استعجاب طریقه
 در معنای اصلی سی سینه تک یا نلرید بر قوتوغنه الدی دیک
 برده عجم در بر گرفت در بر بو معنائک تفصیلی عن قریب کله
 کر که باذن الله تعالی نزد ان عربیت کی عند معناسنه
 در نته که بو سئلرن اگلا نور **ریای** کفنی که گفته بتز من سهل بود
 این نکته نگوید آنکه او اهل بود • علم از بی علت عصمان کرد
 نزد عقلا رعایت جهل بود • بو معنادنده لسان ترکیده بان
 ایله تعبیر اولوز مثلا فلانک بانته • دستانک قدری بود
 در لر گاه اولوز نزدک ده اولنده خربگی باز با ده ایدر لمر
 نته که بیت سابعده واقع اولید رفتی باقتن دیک برده
 عجم تحت نزد یک در نته که اصلی نزد یک نزد آخنده
 یا ایله کاف بر نوع انشاسا چونند معنای نزد ه بار یکده
 بار یکده کی یا ایله کاف کبی در و قرمش سنه بار در لرنه که

ای بخت همت تو بانه ابرام است • وی پیش طلعت تو چشمه شاد
 تار یک قرا کو در قرا کو کجی شب تار یک در نته که
 شب تار یک بزم موج لرد ایتین کجا دانند حال ماسک تار یک ساحل
 بحر العوایب صاحبی که معیار جان صاحبک قولته اعتماد بدوب
 تار که تار یکی فرق ایتین تار قرا کو تار یک معانسه دشمن غلط
 امت در بار یک بار یک تار ایله تار یک کجی در بار ایتین در
 بار یک اخلت نشسته در بار ایله تار لغات مشترکه دند در جی
 معناری وارد در پرتع بیان اولنو بد **بروسینه**
 سینه کو کس در ایرک اول الت معروفه اتوک کو کس
 با غلذ غندن او تری سینه نند در لرد بر کو کس کی تازی
 در پرتع که سان بر کیده او کا کو ملدرک در لرد او نند
 بر سینه تک غیری اید و کی بو بیت لردن ظاهر در **بروسینه**
 برو سینه ان هنرم هم رنگ • • • همی داشت از خنده هنرم رنگ

بود بر برو سینه استکیوس • فلک آن زمان دست او داد بوس
 بحر العوایب صاحبی که بونلری بری برندن فرق ایتین بوس
 بر کو کس صدر معانسه بوندند که محبوبه بزم برو سینه
 بر دیر لردیش در غلط ایتین در بر غدارک محاذی بنده
 ننه که بو پتد واقع در **بروسینه** همه تار یک غنغب تار پستان
 غدار و بر کلستان • بر لغت مشترکه در دخی معالری وار
 یرنده بیان اولنبد **بروسینه** باغ و باغ و پستان
 بونلرک حاصلنه ان فارسیده بر در لرنه که خلاصه العنای
 صاحبک بو کلامندن اکلانور نزل الکرم یعنی بر باغ و پز
 بر حاصل معانسه اید و کی بو پتد ن اکلانور **بروسینه**
 درین باغ ار کل سرخ و کل **بروسینه** پشیمانی خوز دانکس که بر خوز
 حصو صلیله خنده بر د نوز ننه که بو پتد واقع در **بروسینه**
 که بو سفانه از کوهر دیکرت • که با ما یک شاخ و ز یک برست

بارانجده بتن بیش در لر اول بیش آدم بکه قابل اولسون
 کرک قابل اولسون او زرنده بیش اولن اغاحه درخت
 باردار و بر لر بود اعنه شاخه شاخ بر بار و بر لر نته که **بیت**
 جو باشد ابر دولت بر تو بر بار • فرو تر باش همچون شاخ بر بار
 بار اول باریدن اسم فاعل در صباچی معناسه در بار بار
 انج بیشی در موه مخصوصه آدم بدو کی بیش در که عرب دلنده
 اکه فاکه و بر لر بر ابله بارک فرق و ارا بدو کی فردوسی کی
 بوکلامدن ظاهر در **بیت** در ختی که تلخت اور از شت
 کرش در نشانی بناغ بهشت • و از جوی طلدش بهنجام آب
 به پنج انگبین ریزی و شیر ناب • سرخجام کو هر بکار آورد
 همان موه تلخ بار آورد • خلاصه کلام بود که موه فاکه
 بار عام در بر اعم در برگ انج بیشنده ده شوی و ارا بدو کنه
 فردوسی کی بوکلامدن ظاهر در **بیت** در ختی که شیرین بود بار او

نیا

بگرد کسی کرد از ارا او • و کز آنکه شیرین نباشد برش
 زبا اندر آید ز تاکه سرش • بحر العراب صباچی بود لری پری
 برندن فرق ایتمه مش در **تار و تارک** تار و به در **بیت**
 رذن و در اینج بر تار خویش • به از باز کشن ز کفنا خویش
 ادنی تک دیه سینه اختصاصی بود رننه که **بیت**
 دعای بندگی شاه می کند سون • سگوفه مغزه همی ریزدش از آن بر تار
 تارک هر کس بر تار که کاف تصفیه دن معناسی دیه جلد رکوند
 در **بیت** او چغا غزنه تارک سنان در بر لر نته که **بیت**
 دیده بر تارک سنان دیدن • بهتر از روی دشمنان دیدن
 ادنی تک ده باشی تک طور و جاغنه تارک در بر لر نته که **بیت**
 جو دیدم بر سرش نام مبارک • گاهی بر دیده سودم که تارک
 تارک برش باج دستور شاه • **دیگر** ز کو هر کران سنگ و تابان جوما
 بحر العراب صباچی تار ابله تاره کی فرق ایتمه بیکس تک

تشبیه شده در آدک اولسون و غیر نیک اولسون و غیر در
برک و بهار برک با پراغنه در بر لکل پیر اغنه برک کل در بر که
 بلی برک کل خوش نیک در منقار آ و اندران برک و نوا خوش نیکهای
 اما مذکور معنای مجازید بر برک معنای حقیقی سی لسان
 ترکیده پراق دید کلر پیر یول پراغنه برک راه در بر لرنه که
 راه نود و رآمد و منزل در از **برک** رده و نوشته منزل باز
 اغاجک اولسون چچک اولسون لواز مسدن و مهمانیدن
 اولد و غنیدن او تری برک در لسان فارسی ده با برق چون
 وضع اولسان لفظ مار در که بو پستد واقع در **پست**
 کل بی اقت با در خانی
 بزیر ابلق شد چون روز کار **ترنج** اغاجینک سا بر اغلره
 مخالف با پراغنی نمشدن مکرم اولد و غن خسرو بو پستد
 بیان اتمش در **پست** رسم ترنجست در بن روز کار

میوه در پیش آرد بهار **لسان** فارسیده فصل در بویه پنجم
 نو بهار و فصل جو پنه گفته بهار در بر لرنه و لفظ و لفظ استکانی حذف
 ایدوب اول فصل لره نو بهار و گفته بهار در خجی در بر لرنه مجازا
 بالکوزده بهار در لرنه فصل ربیع مراد ایدوب لرنه که **پست**
خلوت از اغیار با بندنی زمار **بو** ستاین بهر دی آمدنی بهار
 درخت اندر بهاران برف **پست** زمستان لاجرم بی بر ماند
 بهار لغت مشتبه که در بخانه ده بهار در بر لرنه که **پست**
 همانا که گفته بد از شش هزار **پست** لال رخ چون بخار بهار
 تعضیل سابقدن بحر الغراب صبا جینی نیک عدم اصابتی ظاهر
 اولدی بو کلامنده بهار کی معنایه کلور اول با ربیع
 مقناسته نایا تجانة آدیدر **خامه و ملک** خامه قلمدر نته که
 بادشاهی که ارانامل **لو** **پست** حامل عمد در شود خامه
 صراحی به ده خامه در لرنه که **پست** غنچه بر باد بزم او خورده

هر که در جام کرده از خامه • خامه تک فومده استعجابی نته که
جوشنده در و سرب چون دیک جنبیده جو مار خامه ریک
ظاهر بود که بطریق التثبیه در کلک کاف عجب تک سره
سیله شول قمش در که اندن قلم ده اور لر اوق ده او نند
اولن اوقه کلک دید کلری بو پستدن ظاهر در **پیت**
ز تیر و ز پیکان کلک نوشیه • بروز بلما کرد د از جنگ بر
اول قمشه بو پلما دن کلک بو نلوب با قلم اولد قدر نکره
خامه دید کلری بو پستدن ظاهر **پیت** نویسنده ار کلک چون خامه
سوی با در روشنگر نامه کرد • **تیر و کلک و خدنگ و ناوک**
و بلیک و بطارک و نوک تیر اوقه قدر نته که بو پسته و اوق
هر ق اولتی نوک تیر نته خان دولت شاهانه ولی پتیم کیمی خاکسنگ اولد و نته
تیر لغت مشته که در عطار ده ده تیر در لر نته که **پیت**
تیره بر چرخ سر افراخته • تیر فلک خانه زنی ساخته •

کلک قش او قدر نته که سابقا بیان اولندی خدنگ اصلده
قبین انما جنه در لر نته که **پیت** در کنار انجان کشیدنی تک
که طر خون نشدش نهال خدنگ • اول انجمن ایر صغر عن
دوز لر او نند دوز لن ایره زین خدنگ در لر گاه اولو
بالکوز خدنگ در لر نته که **پیت** لاله را در قبا کشیدی تنک
سر و را خانه ساختنی ز خدنگ • اول انجمن اوق دخی دوز لر
اوندن دوز لن اوقه تیر خدنگ در لر نته که **پیت**
بر آورده آن تیر های خدنگ • گرفته کمان نبردنی بچنگ
گاه اولو را بالکوز خدنگه در لر نته که **پیت**
سوی و د کلک چشم شمنت زنگ • پیامهای درشت اور د زبان خدنگ
ناوک جگر اوقه قدر نته که **پیت** دیده دوست بتور شون باد
سینه خصم بر از ناوک چرخ • لسان فارسیده قاتی با میر چرخ
دیر لر بلیک جامل دوز نی اوقه قدر نته که **پیت**

هلال عید را نمانست چرخ ببلک اندازان ^{از کشته دشمن} که بکش بند از نور و زه چون
 بیکهک اصلی بیل در اخیره کمانه پیراجی اولمش در بیل که اکالنا
 ترکیده بل در لرخته که **بیت** حشره شایه کرفتن به بیل
 چو بر شدن بد گذشتن به بیل • بحر العرایب جهاجی بیکلی بیتی
 در نلو او قلعه غلبه بتمش در اصلن بلند و کندن او پله در
 بلارک بیتی در ندر اوق در حنی اولسون خنجر در حنی اولسون
 اوق در ننه اطلاق بو بستدن ظاهر در **بیت**
 بران تیر باران که آمد فرو د • بلارک همی گشت و جان بی درو
 خنجر در ننه اطلاق عنصر نیک بو بستدن اکلنور **بیت**
 چه چیز است ان رونده بشود • چه چیز است ان بلارک تیغ بران
 یکی اندردمان خلق زبانت یکی اندردمان حرک در ندان
 تیغ برانده کی تیغ نیز معناسنه در تیغک اول معنایه کله و کنگ
 اصلی تیغ ایله شمشیرک فرقی ذکر اولند عی برده بیان اولسه

کر که رباذن الله تعالی قلیچ جوهر نه دخی بلارک در لرخته که **بیت**
 بلارک چنان نافت از روی تیغ • که در شبستان زمار یک مینغ
 در فشان یکی تیغ چون چشم کور • بلارک برورفته چون بای مور
 که در شب زمار یک ستان مینغ • در فشان یکی تیغ چون چشم کور
 بلارک برورفته چون بای مور • قلیچک در ننه ده بلارک اطلاق
 اولسون ننه که تاج المائز صاحبک بو کلامنده واقع اولبد **بیت**
 بلارک هندی از برک کند ناقشتم • نبای سمار بلکد کوب بو تیار هندی
 گاه اولور بلارک کی رایسی لایمه تبدیل ایدر لر بلالک در لرخته که
 بدریا کرفتنه عکس بلالک • باهی کاو کوبد کیف حالک
 نوک نوک ضمه سیله آنچه اوجه در لرده موردن اولسون عین
 اولسون مثلا نوک ناوک در لرخته که **بیت**
 نوک ناوک جو عقل درنگ و پو • از درون دو دیده مردم جو
 نوک سنانه در لرخته که **بیت** کرد از زخم خدنگ او چو بر دارد

کرد و از نوک سنان او چو یک پد مکن • نوک خار در لرزته که **بیت**
 بجا آمد آن و عجب کرد کار • بر آمد کل خشم از نوک خار
 نوک موی دخی در لرزته که **بیت** هر آن که که زردی نماید برش
 ز پیر امش بر همد نوک موش **کمان و جرخ و زنبورک**
 کمان مطلقا بای در زته که **بیت** لب لعلک صفتن الماس ترون
 کمان ابر و لک تیر نظر دن • جرخ خصوصیه بر نوع پای در که
 قتی برک اولور هور مدین حلقه کبی اولور و غندن او تری پها
 جرخ دیر لبر برک لگی بو بستن اکلا نور **بیت**
 اگر سخت تر باشد از جرخ تیر • بس این تیر من آمد از جرخ زبر
 زنبورک ترکی دلنده جلجج دید کلری در زته که **بیت**
 ز تیر اندازی زنبوک از دور • مشبک سینها چون خان زنبور
 ز تیرک اندن خریف اولمش در **ترکش و کیش و قربان**
 ترکش متور در زته که **بیت** عنی شد دلش ساز بجزیره کرد

کربت و ترکش بر از تیر کرد • کیش و قربان بلک در بلک
 فوشاندی دیک برده عجم برست قربان و کیش زته که **بیت**
 تیر که در کیش کمان و ش بود • عاقبتش با بر آتش بود •
 بای طور آن باینه قربان در لرزته که **بیت**
 راست رو باش کیش که با نی **بیت** کر شوی که چو کمان لایق قربان
 کمان آمد از قید قربان بدر • آمد از پوست مار دوسر
 بیت اولک کیشک و قربانک مغای ابهامی لرید اول ذکر
 اولان معنی لر حقیقتا اول اولان معنی لر کیش دن بلک معنی **بیت**
 قربان دن دخی اول معاد که ترک کمان کا قربان دیر عرب **بیت**
 در کیش ده و قربان ده لغت مشتر که در کیش خصوصیه مذمب
 معناسنه دو اسمعال اول نور بد کیش بلک کیش بر لر زته که
 کجاست صوفی و جمال شکل **بیت** کیش **بیت** کجوسوز که مهدی دین پناه **بیت**
بیت و تمشیه و جبر تیغ مطلقا تیر و کس زته در در دن

اولسون غیریدن اولسون قلیچہ تیغ دید و کلر نلین نته که **بیت**
جهانرا خلعت امن ان جهان داد • که تیغ از تنگ عراقی نند اراد
کنند در معرنه ده اوق در معرنه ده تیغ دیر لر نته که **بیت**
زبان تیغهای نیزه و نیزه • شده در کاس سما جاشنی که
طالع سوری بر نه ده تیغ دیر لر نته که **بیت**
هر گفت بگر که بر تیغ کیست جو رفتی بگویش که از بهر **بیت**
تنگ اصلی نند در زاغینه تبدیل اولمش در کربنغ ده تبدیل
اولد و عی کبی کر تنگ اصلی کر نند در نته که **بیت**
بر آراست جم زود راه کربنغ • شتی جت تار یک بار نند مع
لغت فارسی ده بواکی حرفی بری برینه تبدیل ایدر لر زاغینه
تبدیل اند کلر نلین غینی دوزا به تبدیل ایدر لر مثلا با نبار
دیر لر اصلی بانغ یار در معنای ترکیبسی بانغ او کرجی در که
ترکی دلدن بانغ وان دیر لر شمشیر حصو صیل قلیچ چون وضع اولمش

ننه بو بسته قلیچ اطلاق ظاهر در **بیت** سکهای که کشت از نمان
جو برک کند نابی جوز د شمشیر • ولیکن نیز از لب کرد در زیر
مشعبد وار کرد اشام شمشیر • اما خنجر اول آلت معروفه که
ترکی دلدن ده او کا خنجر دیر لر احتضای بودر بو یک کاغذ
خنجر دیر لر نته که **بیت** شنیده ام که بعضاب کوسغندی
در ان زمان که خنجر شمشیر برید سان فارسیده مذکور آلت
معروفه خنجر اطلاق شایع در نته که **بیت**
حدیثی نند چون زیر از رک جنگ • زبان جو چون خنجر که رنگ
رؤپین که در درخت حنک بالمانند مغایرت لری
بو بستدن ظاهر در **بیت** سپهر کر فتنه رؤپین و ران
بکشد خشمهای کران • وجه مذکور او زرنه بر برینه
علاقه لری بو بستدن ظاهر در **بیت** خنجر خنجر خنجر رؤپین کرد
جو آتش بس برده لاچورد • گاه اولر حبه نک کند و به ده

خشت اطلاق ایدر لر مجازانته که بو سیده واقع در **پیت**
ببالای سر و به تیره وی سل باور خشت افکنند بر دو میل
حقیقتا خشت دو در رننه که بو پیت سابقدن اکلنتش اید
بو سیده ده اکلا نور **پیت** بر آمد در خشدن تیغ خشت
تو کفنی هوا بر میان لاله کشت و خشت لغت مشه که در کج
معنا سیده کلور رننه که **پیت** بو فای لو که کر خشت زنده از کلان
پنجان در دل من مهر و وفای تو بود دور باش با ولکرک
النده کی آلت ز جو در که اراق طورک دیو خلقی کجلاک او کندن
دفع ایدر لر معنای ترکیبسی ده اکاد لالت ایدر رننه که **پیت**
سر خار خندان زنده دور باش که آتش نشد بر سرش نور باش
بو سیدن اکلنان اولد که اوچی سوری اولا و صافک
بو سیده واقع در **پیت** دور باشهای رومی تجوافی
دو زبان اخه بر دشمن شاه دید و کندن اکلنان اوچی ایکی

چنان اولوق در **باغ** و **دهره** و **کزنک** باغ نال ن ترکیبده بخت
دید کلرید راوندن توغیر اولمشد در دهره بالسه در رننه که **پیت**
جو زد دهره بر هبلو اپنی درخت شد از خانه دولتش باغ و خشت
باغ بود ایچونه دهره دیر لر ترکی دلد تاسره دیر لر اووندن توغیر
اولمشد کزنک اوچی اگری دهره در که بیل بانلر انوکسبله بیلک
باشنه اور لر رننه که **پیت** بدان کونه تاسیده پیل مست
بر ختم کزنک راست در خون نشست اصل کزدر اگری معنا سیده اخن
کاف کاف تصغیره در معنای ترکیبسی ده کند و نه مناسبدر
بنده و **غلام** و **کنه** و **کنیز** و **رسی** و **پرستار** و **برده**
بنده مطلقا ایدر در ار کل اولسون دشی اولسون ننه که **پیت**
سپاه اندر ایران پراکنده شد زن و وود و کودک همه بنده شد
غلام لسان فارسیده قول معنا سیده در رننه که **پیت**
غلامی کو کهن پیوند باشد نه بنده بلکه خون او تدا باشد

لسان عربیده غلام و آلاصله بله شامل در بحر الغرایب صاحب جنگ
 جمله غرایبندن در اول کلام که غلام تغریبه تن سولیتش در بو
 عبارت که نقل اول نور غلام قول و اعلان لفظ عربیده جمعنده
 غلمان دیر لراما فارسیده دخی چون استعمال اول نور قول معنی
 اولن غلام لفظ فارسیده را و غلمان معنایه اولن غلام لفظ
 عربیده را یکی بن فرق ایتموب خبط فاش **بیت** در بنده
 غلام دن فرق ایتموب بنده قول عبر معنایه دیش در اوند
 ده غلط ایتمش در غلام باج که او که ترکیده غلام باج در
 بحرینی ایل لفظ عربیده غلام ایل باج دن لسان فارسیده
 باره آنه در لرنه که **بیت** نشست از بر باج تند باز
 ہی رفت با وی سی زرم ساز مذکور ملفوظده معنای ترکیبی
 ظاهر بود که ملحوظ در کتبه بنده نک دخی سی در که او که ترکیده
 قرناق دیر لرنه که شراب و عشرت و نقل مهیا کتبه بیج و شش

محو نیا

کتبه حرکت را فونن کی افونن کی کاف کاف تصویبه در معنای قرآ
 بحر الغرایب صاحبی کتبه کی کتبه دن فرق ایتمش در **بیت** روی بوله پوشه
 کیدن خذ مستحاج در لر غلام ایل او تک را اسنده فرق و ارایدو
 بو سپندن ظاهر در **بیت** بداری و برادری بگذار
 این روی و ان غلام در همگای روی تک افونده عی بیای نشی
 معنای ترکیبی سی بوله منسوب بر برستار طبعی در برستنده
 قول اولن لازم دکل در اوندن عام در نته که **بیت**
 زهر در برستنده کانت بود هم ازاد و هم بنده کانت بود
 خذ مستحاج برستار ک فوق و ادر نته که **بیت**
 اگر نیز بر خادم او را هزار همیدون برستار شد بی شمار
 تعظیماً کلوب اکا بری سلما ملین مکس برستار در لر اما خذ همگای
 دینز لر قول لقی ایتمش برستندن ایل برستار ک فوق و ادر در
 بو جهندن که برستنده مفرد در اسم فاعل در برستندن مشتق در

پرستار و کبیر پرست ابله آوردن پرست اسم مصدر در گفتار ده کی
گفت کبی رفتار رده کی رفت کبی دیدار دکی دید کبی آراستہ عالی
آوردن کنون کتوری معنای پرستار ک معنای ترکیبی طایفه کتوز
در اول اشئی بر کن اشکینه پرستنده دیر کتوز اشکینه پرستار
دختر لوبو اعتبار لم پرستار ابلغ در پرستنده دن گفتار ک رفتار ک
دیدار ک ده معنای ترکیبی طایفه ولور او که قبایله بوده
شول ایله در که سبی اولمنش در نبت او نون عام در زیر که
اسیر که خانه زاد اول او که بنده دیر لبر برده دین لبر برده نک
معنای مذکورده استعمال بو پسندن طایفه در نته که **بیت**
پذیرفت هر چه که آورده بود **بیت** نظر این بود برده و برده بود
حالا اصل اولانه که ل ترکیبده کشتی زاد دیر لبر ل ن فارسیده
برده دیر لبر نته که **بیت** ی آورد و را مشکر انرا بخوانند
وزیران برده سر انرا بخوانند **بیت** لفظ نبرده و کبیر بر خوبی

نون معنوی در که ل ن فارسیده ننی ایچوندر بر نه کلیمه نک که
اولنه داخل اوله اول کلیمه مدلولنگ نغین افاده ایدر بر
جوبی دخی برده در که معنای بیان اولندی مذکور لغظ کبیک
معنای ترکیبی سبی سبی اولنماش در بر نبرده دخی وارد در که
نون اصلی در اونک معنای جنگه اختصاص اولن نته در آردن
اولسون اذن اولسون سایر الاذن اولسون اصلی نبرد
در جنگ معنای نته که **بیت** فراغ ز پیش بر شد جو کرد
به پیروزی روز کار نبرد **بیت** شول ایلویه که صواش اری
اولا جنگه برایه نبرده سوار دیر لبر شول لبار که صواش کبیری
اولا نبرده قباد لر نته که **بیت** بیارید کفتا سیاه حرا
نبرده قبا و کلاه حرا **بیت** برده نک اخ نزه عنی ماء ساکن اختصاص
ایچون در نایه دکی تابه دکی پاتابه دکی تاکبکی گاه اولور نبر دک
بایستی واوه بتدیل ایدر لبر نورد دیر لبر نته که **بیت**

هر یکی در نور چون شیر می **•** قایم کشوری بشمشیر سی
 حرف بانک و او به تبدیلی آن فارسیده شایع در نور دک
 نون اصلی اولیجی نور دیدن مشتق در اسم فاعل در راه
 نور دیور و کن انکرک او صافند ندر نته که **بیت**
 اسکی داد شاه راه نورد **•** که بیوق می رساند کرد
 به دک اصلی نبرد در الخی حذف اولمش در تخفیف که شمشیری
 بو پسته اصلی اوزر نه ذکر استیش در نته که **بیت**
 دلیرانش که آوردند بر خاشش کنند از کینه با بهرام ناورد
 آورد و خنی ناورد معناسند در نته که **بیت** به آن مردی که حاضر شد در
 کند ظاهر که از مادر چه آورد **• کوز و کوز** کوز زاء عجم ایله اگر بر
 معابلی راست در که معناسی بونک مقابل سنده اولیجی طوغزیدر
 زمانه در پند کنین نکته آراست که کوز با کوز نشیند راست **بیت**
 راست چه ده مقابل اولور اونک مقابل سنده اولیجی معناسی

صانع

صانع در اصول صانع دجک برده عجم **بیت** و راست در بر کوزک
 زاسنی گاه اولور چه تبدیل ایدر لریج در بر لر **بیت**
 به که طرف کلج کچ نهاد و ننداشت **•** کلاه داری و آیین سروری دانند
 قوتیروغنی اگر ی اولد و غندن او تری عجز به کزدم در بر لر
 کز او ده کی کزده بو معنایه در محافیه در بر لر دوه تک با نینج اگر
 اصلد و غندن او تری کز او ده در بر لر ایکی محفه تک به سر نه کز او
 در بر لر نته که مولانا ی رومی تک قدس سره العزیز بو بستند
 ظاهر در **بیت** این کز او که شود این سوکران **•** آن کز او که شود آن سوکران
 کجاوه ده در بر لر او ده او بختن در اما کز او کند ده کی کز اول معنایه
 دکلد ران عمر بده کی قزمعناسند در بلک قرانوک معربدر
 کز او کند جو قال در نته که **بیت** کز او کند پیر بد و درع و پرش
 بخاک اندر آمد همان که سرش **•** کوز بکر بد نته که **بیت**
 پشت بنفشه بسمن زار ما **•** کوز شد از چیدن دینار ما

کاهی میخورد من کوز گشت • کمانت کش اشک من توز گشت
 بو پندن طاهر اولدی که بای توز نیک فارسی سی توز مش زاء
 عجم ایلدنته که **پیت** دو ابروش همچون کمائی بره
 سبه توز توزوی از مشک به **خیم و پنج و تاب** خم بو کلم بو کلم
 اولن نسیبه بر خم دیر لر زلف او صافندن خم خمبندن اسم
 ملی بو کلم خمیده قامت دیر لر اسم مفعولد خم گشته بو کلم اولندر
 نته که **پیت** از بس تعان و بنوم جلیت خم گشته خم • اشک آده مادامه از هر چه چون ^{تارنا}
 بو کلم ایلد اکلمک فرقی وارد در بر طوی نسه هر قتی طرفه مسل است
 اکله دی دیر لر بو کله دی دینز لر خم ایلد کزک فرقی بوراد نطا
 اولور بو کله دی بو کله دی لکن بر حالت مخصوصه در هر اگر ی به کز
 دینز لر و به بو کله نده بولری دینز لر کوز ایلد خم فرقی بوراد ن
 ظاهر اولور خلقه اولن نسه به بو کله ن اولد و غندن او تری
 خم دیر لر خم کند حلقه کند دیر لر خم بوراده معنای اخوه

استعمال اولمش دکله زبنا لوده اولن که لوده خم دید کله ی بو کله کلند
 او ترید ر بجر العراب صاحبی بو کلامنده که بعینه ذکر اولنور خم
 فتح خابله اوج معنا به کلور اولا اگر ی شمس خیری **پیت**
 خم کردون ز طاق حمت او • یافت چون قامت حوش خم
 خم نانی صفت معنا سته کلور فردوی **پیت** هزاران بدواندرون طاق خم
 هزاران انکار اندرون بشو کم • ناکش کندک بو غان که جک
 یری اسدی **پیت** بی پلتن حنده در دام او
 سواران خیمه در خم خام او • اوج برده خطا ایتش دور
 اول بو که حکم معنای اگر ی دکله نسه که سابقا بیان اولندی
 ایچی بو که فردوی پینده کی حندن وارد مکر در بو کله و کندن
 او تری خم دیشد معنای آخ دکله را و چچی بو که اسدی
 بیستدن خم حلقه معنای مستعمل در بو کله ن اولد و معنی اعتبارله
 اول حاجی معنای اهر دکله در نسه که سابقا بیان اولمش در پنج

بورعاج در بورعاج بورعاج اولن نشنه به پچاچ در لر نشنه که **بت**
 ای با کر آتش سو دای ان نکین **بت** اه پچاچ من زین اکون جینه لند
 باب قورمدر قورم قورم اولن نشنه به برتاب دیر لر تمام قورم
 اولم به نیم باب دیر لر بولکرده زلف او صافندن در قورنی
 بولم نیوب بطورن زلفه تا ایدارد دیر لر نشنه که **بت**
 کفرم نهی برین دلم ان تاب ازین گفتا که مسک تاب ندارد در قرار تاب
 تاب تابندن مراد حارند ز تاب لغت مشترکه در معانی متعدده سی
 وارد در برنده بیان اولمش در تابدارک معنای ترکیب سی
 صلیحی در دار اسم فاعل در دانتن دن حفظ انک معناسه در
 بحر الغرایب صاحبی تا بله بیجی فرق اینمه شد تا یک معانی
 بیانند بیچ معناسه کلور دیش در ان فارسیده اکیسی
 بر برنه عطف ایدر لر بیچ و تاب دیر لر اول عطف معا برنه
 دلالت ایدر نشنه که **بت** همه بند و بیچ و همه تاب و خم

خم و بی غیرین پیش و کم **بت** باب اسم در تابندن که قورم
 در بو مکدن خاص معنی در بر نشنه اکی قات اشه لر بو کلدی دیر لر
 قورلدی دیر لر نرک بلم بو کلدی دیر قورلدی دیر لر بی
 بروضه مخصوص و زرنه قورب بو کونه رسن باب دیر لر موتا
 دخی بوندند بو مرکب اسم لر دن جز اولن باب اسم فاعل
 تابندن تابندن صیغه مشترکه در لازمه موتا مویاق
 دیر لر قلدن جوال اشله و کندن او تری باق اصلن تاب
 بانک فایه تبدیلی ان فارسیده شایع در مثل اصنمان دیر لر
 اسپهان ده دیر لر یافته ده بوندند اسم مفعول در طوقمش
 معناسه در معنای اصلی سی باقن با بله اسم فاعل در باقن
 که طوقمش معناسه در یافته که ترک اکا یافته او نند در معناسه
 اصلی سی طوقمش در اسم مفعول در فعل مذکور دن جو لهابه
 ایا غلبه طوقمش دو غندن او تری باقی باقی دیر لر نشنه که **بت**

کن و رر و آهن کرو پای باقی • چوبکار مانند سرشان بجان
چو لهدیه پای باقی و غیر لر زیرا ابلکن عمل اونک دکل موی
عمل مونا فک اولدغی کبی **تاب و توان و نوش و زور**
تاب طاقت در نته که **بیت** محیط با تو بر وز سخا نکه در باب
سبهد با تو بهنکام کین نذارزه • طاقت کسر قلدی دیکل بر
عجم بی تاب ماند بر طاقت بر حالتدن عبارتدر که پور کدو
حالت کشتی ده اول حالت فالتر توان کوجدر توانا کوجلور
شکیب ایلد **شکیب** کبی که **شکیب** هر در **شکیب** هر لودر زب ایلد **زب**
ایلد در توان تا یک غیری اولدوغی بو بیت لردن ظاهر **بیت**
جان باشد اول که کوی نشش • دودل دارد از آب و زور و توان
جان گردد اف که کوی مکر • **بستی** نشش ابر آید روان
بوندن زور کدی اول ایکسی نه معایرتی ظاهر اولد
زور اول کوجدر که کبی در ادمانه حاصل اولور توان خلقی

اولن کوجدر لب ایلد حاصل اولان کوجک صاحبته زور مند
در لر زور لی معنانه حاجتمند کبی معنایی حاجتدور اول
حالت که عارضی اولا اونده ادا ت توصیف مند در نیاز
در و مند کبی نیازده در زور له حاجت کبی امور عارضیه
دندر اول حالت که خلق اولا اونک ادا تی اخلاصده کی
الف در بنیادده بالاده تواناده اولن الف کبی زور ایدد
کبی توانمند دمنز قاعده مذکوره نک مقتضای اولدر
توش اصلن قوت درگاه اولور و او بی حذف ایدر لر
نش در لر سمندره او دایله تعیش اید و کندن او توری
آذرتش در لر نته که **بیت** در رود بی زحور خیم و زور
همجو آذرتش مجور عیالی کوی • آرزو غه توشه دید کلر
مقنای توشه که قوتدر اختصاصی اولدوغندن او تری
آخونده غی حقوق ادا ت اختصاص در نته که مکرر آیدان

توس و بسم

اول بند رفوت سب قوت اولدوعی اعتبار له مجاز اقوت
دخی توش در لرنته که **بیت** بنوشا به گفت ای شه بانوان
به از شیره مردان بنوش و توان • بحر العرایب صاحبی العاط
مذکور تک معانی سن بری برندن فرق ایتمه مش در
هوش و خود هوش شول حالت در که ترک اول جانان
اوخله تعبیر ایدر لراوکی کتمش کسبه بی هوش در لر اوکلو
کسبه هوشمند در لر اوکل عقلوک ورا سنده بر حاله
عقل خلقی در او کسب ایله متزاید اولور اول بیدن مند
اوکه ادات توصیف دو شمش هوش عقلک غیر ی اولو
اوکه متغوع بر حالت ایدوکی بو پستدن ظاهر در **بیت**
بعقل ار چند مردم هوشمند • نداند موی ریش خود که چندست
هوشک نهایی شول حالت در که ل ن غریبه اوکه انخادر لر
گاه اولور هوشک زوالیله موتدن کنایت اولسورنته که مردو

ایتمه مش

که در آب هر کو بر آورد هوش • بمسونه پندروانش سر و شس
بو کنا تنک اصلن یله بن جانی هوشک معانی و صغیه سندن
صنورنته که اوکل ایله اوصی که متعابل جنوند ر فرق اتین
هوشک معانی سبلی اوص صنور اول تقدیر چه هوش یوانه
اولور ز پرا اصلونک معالی دلی در هوشیارک متعالی مست
معنای ایقدر هر کبدر هوش ایله یاردن هوشک معنای
بیان اولندوعی اوزره اوکلدر که ل ن غریبه اوندن بمنز
ایلله تعبیر ایدر لر تمه دید کلری بر حالت در که عقل صحیحک
انزی در ادبی خیر دن شری شردن خیری انوکلر فرق ایدر
هوش یارک معنای ترکیبسی هوش کندویه یارد معاین در
هوش لغت شتر که در بر معنای دخی هلاک درنته که **بیت**
در هوش در ز اولستان • بدست نهم بوزستان بود
خرد عریبه دید کلری درنته که **بیت** بهر اول کند چشم خرد کور

پس آنکه بر خود مندا فکنند زور. اول وضعه موصوف اولن کینه
 در از متعابلی می خورد در که ترکیده او که ابله در لرشته که **بیت**
 ای چرخ ز کردش تو خستندیم. ار آدم کن که لایق بند نیستیم.
 کر میل تو بایی خود و نادانست. من نیز جهان اهل خود مندیم
 سبکه چشم بیرت اجلمن وارد در اول اعتبار له خود ک ادان
 تو صیغی مندا اولو بد **سرام و سرام** سر سام هر کید ز جوی
 سرد که لفظ فارسیده معنای باشد در بر جوی دخی سام در که
 عبارت عربیه در معنای میوند را طبلا اصطلاحده سر سام
 برافت مهلکه در که برده اولور او کادان الجیب دخی در لر
 مذکور حاجینه ده سر سام در لر اصلده مجاز در غلبه استعماله
 حقیقته منقلب اولمش در سر اسیمده هر کید بر جوی سرد
 بر جوی ده آیم در بر جوی دخی مای نقل در که اصلی مکرر آیان
 اولمش در اسیمک اصلی آسب بانک میمه تبدیلی لسان فارسیده

شایع در مثل اسب و دمبه شکمه ده در لر سب دینه شکنجه دور لر
 میله باسی بر برندن بدل ایدر لر لسان فارسیده آسب
 فی طوتب طوقنوب رحمت و بر مکر رشته که **بیت**
 سر باد با بنابر اد باوج. بجنید کشتی ز آسب موج
 سر اسیمه در لر شول کسبه که باشنه برقی نشنه حکم طوقنوب
 احتمال ویره آخوند غنی یا معنای عام ترکیبیدن معنای خاص
 اسمیه نقل لچون در رشته که **بیت** ماییم سر اسیمه در اطراف جهان
 از نیک و بد خلق جهان رو کردا. **لنود و یاوه و یاوه و آوه**
 لبوه دیوان فارسیده شول کسبه در لر که ترکی دلن
 اکا او باد لر رشته که **بیت** صنم را بود بر در خادگی بهر
 جوستان لبوه چون دیوان **لنود** یاوه بنوک در یاوه کردن تو مکر
 نشه که **بیت** زبان مور را صف را ز کرد و در آ که خوجه خام جم یاوه کرد و با بخت
یاوه قولی ترکی عبارتند را اصلی یاوه قلن در کند و بی نورش

کسبه ده باوه و زر نته که **بیت** در لغت کبی مادروبی بدر
 چنین مانع ام باوه و بی خبر • یافته خایله بدیان در زنی معنی
 کلمات سوبلین کسبه یافته کوی در لر آوه بر بره اصلین نشینه
 در لر آونختن دن اخذ اولمش در کجاوه او ندن مرکب نته
 که سابقا بیان اولونند **رسمیا و کیمیا** اسمیا اعمال حلیه ندر
 شول عمل در که انوک صاحبنه ترک دلنج کوز باچی در لر نته که
 هر چه پیش تو باغ و ایوان **بیت** آن همه سیمیای دیوان بود
 کیمیا کسیر پلرک دوزد کلری عمل التون در نته که **بیت**
 آنان که خاک را بنظر کیمیا کنند • آیا بود که گوشه چینی ها کنند
 بطریق استعانت و حرف نسته به ده کیمیا در لر نته که **بیت**
 بنیه جو جنگ آورد بانیا • هم از ابلهی باشد و کیمیا
 کیمیا بوراده بد اصل چون استعانت اولمش در وجه شبهه
 ظاهر در عملی التونک اصلی به در زیر ماده سی جواهر سنگ

برسی در اول صنعتک کند و سنده کیمیا در لر نته که **بیت**
 هنگام تنگ سی در باوه کوش **بیت** کین کیمیا سی قارون کند کدا
مردم و مردم و مردم و ستوی وزن مردمک لغظ
 مرکب بر جوی مردم در بر جوی ده کاف لصفه در معنای برسی
 و دجک در ترک دلنده بیکد بد کلری تک که کوزده کوز نور
 مردمک بعد الته کیمیا اسمی اولمش در معنای اصلی بله بو معنا آور
 مناسب ظاهر در مردمک معنای کشی در نته که **بیت**
 سکا اصحاب کلف روزی چند • بی نشان گرفت و مردم شد
 کشی زاده به عجم مردم زاده در نته که **بیت**
 کوزم باشند رحمیت سه مردن • که مردم زاده در دوشش نظردن
 مردمک معنای گاه اولور مردم ده اطلاق اولور نته که بو
 مصع ده واقع در **مصع** مذکک از دید مردم جوی کشته
 مردار در لسان عربده کی رجل معنای و حد بلوغه و از آنجا

مرد میز لوردی رجولیت در نته که شیخ سعدی جمله تلر نیک
 بو مصر اعندن اکلا نور **بیت** مردیت بیازمای وانکه زن کن
 مرد شیخ معناسنده کلور مجاز ابو معنا و ده که حرف سلب
 داخل اولانا مرد در لر مرد محنت اولور نته که **بیت**
 در سینه مرد اتش در دهنند . واندر اول طعل لوره سرد نهند
 تمشیر بلا که بعثت مرد انت . حیفاست که در کلوی نام دهنند
 شیخ معناسنه اولی مردک اخونه اول با که مدخولنده کی معنا
 وصفیه تی اظهار چوندر لاحق اولیج شجاعت معناسن افاد
 ایدر نته که **بیت** چو تو چونم بجار ملک فردی
 چه حاجت نیرا تعلیم مردی . نیر مردک معناسی شیخ
 ارسلاندر موصوفله وصفدن و کبدر دم سرد کی معناسنه
 قاعده ترکیب موصوفی وصفه امانت در اسمیه نقل ایدر
 علاقه امانتی قطع ایدر لر اسم موصوفکا آخربنی ساکن

فلور لر شوی عربیده کی روح معناسنه در ترکی دلد مزوج
 معناسیلر رجل معناسی فرق امه لر ایکسینه ده ارد لر لر
 فارسیده زن ایکلی سنی تکده معنایله سنده استعمال اولور مثلا
 و شوی دیر لر اول وقتن زن زوج معناسنه اولور سابقا
 حضرت شیخ سعدیدن مسقول اولن کلام ده ده زن اول
 معنایه در مردوزن دیر لر اول وقتن زن اول معنایه کلدر
 بلکه زن ل ن عربیده کی مرد معناسنه در نته که **بیت**
 درین خریع اگر مردست وزن . کسی کندم نخوزد از گشت از زن
 ترکی دلد اول معناسرک ایکلی سنده عورت لعظن اطلاق
 ایدر لر محنته زن دیر لر بطریق الاستعان بهادن مرد کلدر
 کچی نته که **بیت** در تنکنای معرکه هنگام کبر و دار
 پیدا شود که مرد کد است وزن **چشم و دین و پنا و پنا**
و کور چشم کوزدر که کوزلو که تشبها استعان طریقیله

چشمک در لرزنده که **بیت** بر دیده چشمک بی نام چون موسم دیدار
 در از روی روی تو بگر که چشم چاشم • اخنزه کی کاف کاف
 تصغیر چشمه کی چشم دخی کوز معناسنه در او نده اطلاق
 تشبیهها در چشم لغظ فارسی در ترکی دکلد رننه که **بیت**
 درین چشمه چون مایه دم زده • بر فتنه تا چشم بر هم زده
 چشمه نیک اخنزه غی مانقل چون در معنای عامدن معنای
 خاصه بو مانگ بیاننده تفصیلی چشمه در دیده کوزک اخنزه
 قباغ السنج اولن بر در رننه که **بیت** جهان بی دلم را پسندین
 که کوی چشم اندرم دیدن چشم ده قباو کر یک داخل
 دیدن ده داخل دکلد را ما سواد و بیاض جمله سی دیده ده
 داخل در رننه که **بیت** شبی همچون سواد دیدن بر نور
 هو غنرفشان چون طره حور • دیدن و کبد بر جزئی دیدن
 اسم در مشتق اولش در کور مک معناسنه دیدن بر جزئی

مای نقل در که اصلی سابعابیان اولندی در مع لغت نشتر که در
 اسم معقول ده کلورد بدندن مثلادین کویم در بر لر اسم فاعلک
 اخنزه مای نقل زیاده ایدر لر دین در لر رننه که **بیت**
 سواد دین غم دین ام باشک ^{مشغولی} که نقش خال تو ام هرگز از نظر نرود
 کوز کورسون کوزسون ن فارسید چشم در لر نیمه نقد
 اید یک بنیایله و نابینایله تعبید ایدر لر کور کوز چشم
 پناد در لر کور کوز کوز چشم نابینا در لر لر ن فارسید
 نازکی دلن کی دکلد معناسنه در نابینانک معنای ترکیبی
 پناد دکلد رینا ده مرکب بر جزئی پین در اسم فاعل در کور
 معناسنه دیدن ما خود در خلای قیاس او زره جهان
 کور حبه جهان پین در لر رننه که **بیت** سکند زردی آینه سن پین
 بس اولد ک سن جهان کیم اول جهان پین • بر جزئی ده الف در که
 لان فارسیده وصف جملی ایله توصیفک اداتی در رننه که

سابقا توانا نیله زور مندک فرقی صد دنده تفصیل اولمشدر
معنای بین حقیقتده چشمک چند بر عضوک حالی در چشملم
اول عضوک را سنده اولن علاقه خلقیه دلالت اچون در
چشمک وضعی اولن بنیادکی العن کور کوری چشمک سنده اول
سبب دن کور چشمه صفت اولن زنا بنیاد اولور مگر که کوری
مجازا نامنا مناسند استعمال این لرنه که **بیت**
بهر اول کنده چشم خود کور • بس آنکه بر خود مند افکنند زور
چشم خود دن واد بجز کوزیدرنه که سابقا بیان اولوبند
و شرح قلنو بد **جم و چشمید جم** چشم بد در هر سلطانی
عالی شان جم اطلاق اولنورننه که **بیت**
جهان دار و الا کهر کیعباد • جمی بود بافر و آیین و داد
حضرت سلیمان ده علیه السلام اطلاق بو پستدن ظاهر
اگر خفت جم رفت بر باد سخت • و اباد و ایند حال رخت

بو پستدن داخی اطلاق **بیت** زبان مور بر آصف در ارتکاب
که خوابه خاتم جم باوه کرد و باز سخت • اسم جنس اولد و عی اعتبار که در چشمید
اطلاقی ننه که **بیت** کرا دانی از خسروان عجم
ز عهد فریدون و صفاک و جم • بخش فریدون و نوروز جم
که شادی سه د از جهان نام عم • اول اعتبار ایلد در که نوروزک
اول و اصنی چشمید در اول سبب دن اکانت اولمشدر بعضی
چشمیدی حضرت سلیمان علیه السلام صانمشدر در ننه که **بیت**
چو چشمید بر باد نبشت و راند • بدان سان که زو باد خود چو مانده
چشمیدک اصلی جام شید در ننه که **بیت** جهانرا ازودل برش و امید
تو کفنی مکر زنده شد جام شید • شید کونشدر ننه که **بیت**
بدو کفنت ازان سو که تا بند شید • بر آتد کی برده بنیم سفید
کانه مذکور باد شاهک جام جهان نمایی کونشدر شبیه آتد لر
اول اعتبار که کند و سنه جام شید دید بد صکن تحقیقا الفنی

حذف ایند بلر چشید دید لر خورشید و آفتاب
 ایکی سی ده حرکت کونته اطلاق اولور لر اما هر سی بر اعتبار
 معنای ترکیبی بیان اولیجا اول اعتبار لظا هر اولور
 خورشید ترکیبی ظاهر در بر جزوی شید در که سابقا معنای بیان
 اولندی بر جزوین خود را اصلی خزه در عند ال ترکیب با ساقط
 اولمش در خزه لغت پهلویین نوز در حرکت الا شراق
 شرحه علامه شیرازی بویله همیشه در مذکور خزه به خور
 ده دیر شرح مذکورده اول وجهه مسطور در خورشید
 و اوله استعمال اولور لسان فارسیده خور دیر لر کنشک
 کند و سنه نته که **بیت** طرفه که چون تابش خورشید همان
 کشت بر از قطره ریح آسمان اما خورشید دن جز اول خور
 اول معنای اولیجا خورشید کنشک ایکی اسمندن حرکت
 اولوق لازم کلاور بر سنه به ایکی اسم ترکیب اید و بکنه

اول سنیه اسم ایتمک بعد دن حالی دکلد راما آفتابک
 ترکیبی یعنی در بر جزوی تا بدر تا فتن دن اسم فاعل در قزدر
 معنای فابا به تبدیل اولمش در بر جزوی آف در اصلی
 آف در بونج ده فابا به تبدیل اولمش در اول تبدیل ن
 فارسیده شایع در مثلا پهلویین در لر فلو بیج در لر آفتابک
 معنای ترکیبی صوفز دور و جی در صوبار د بالطبع در قزما
 عارضی در رهوا ایلده دکلد طبیعتی اونک خار در صوتلو غی عارضی
 اول بسدن هونک قزمنگی کنت نسبت اولندی هوانک
 اولمادی آفتابک کنت اطلاق نته که **بیت**
 عمر بر سنه و آفتاب تموز • اندکی ماند خواجه غریب هنوز
 مذکور معنای ترکیبی اعتبار بیل اولد و غی ظاهر در اول کنت نیک
 باینده که اسامی فارسیه نیک کتری مرکب اید و کن و الفاظ اولد
 مذکور لغت ده نوادر دن اید و کن بلور اول احتمال وارد که

افناک ترکیبی آفت ابدن اولوب فاصلی اولاباد
مبدل اولمیه آفتاب اولدوغی ظاهر درنا بلایی
تخلیل و انقادرا اما آفت عبارت عربی را سم فارسی
جز اولوق ده بعد وارد در هولناک کبی دکله را اول معنای
دن نعل اولمش در آفتاب اعلام منقوله دن اولور ابکی
تقدیر چه بلبه **خسرو و کجسرو و کبان خسرو** ملک
ملوک عجم دن بر و بزه لقب در نته که شخینک بو پستند انکار
چوسر و لکن نانتن **اور** ادبی خسرو پرویز اور رر
کجسرو و کبدر بر جزی خسرو در که معنای بان اولندی
بر جزی ده کی در که معنای اولو در معنای ترکیبی اولو
سلطانند رخسور لغظ مرکب کبانی لردن برینه که کجا و
بیره سی در علم اولمش در جیشید کبی صاحب شوکت و غطال
باد شاه در نته که **بیت** بیفتان جوئے بر حال و حال اهل شوکت

که از چشمید و کجسرو و فراوان داستان دارد **بیت**
صبا از عشق من زوی یوان شاه خوبانرا که جیشید و کجسرو و غلام کمترین دار
کیان سلاطین قدیمه دن بر جماعت در که اولمکر اولی کپو حوت
واخوی مذکور کجسرو و در نته که **بیت** کیان رفته اند و کیان آمده
بجای همایمان آمده • کیان اول جمع کبی در نانی جمع که
در معنای کم لردر کیانک معنای اصلی سی اولور در طبایع
معناسنده کلور لغت مشتق که در نته که **بیت**
این کیان بد کیان از شوکت **عالم** بار بان ناز و نعیم دولت و رفیق است
کیان اولدن مراد معنای اولدر کیان ناندن مراد معنای نانی
طبایع معناسنده اولن کیانک گاه اولور نوننی حذق ایدر لریا
دیر لرنته که **بیت** جهان ناسی و شایه که مثل او ناید
زاقه ان نجوم و زاهر تاج کیا • العاط فارسیه ده ترخیم شایع
طبایع است ایدر یک کیان نادیر لرنته که **بیت**

نو وارث کیانی برخاست از نسبت خدیتی که بودی در طاعت کیانی
 کی اولو سلطان نذر نته که بت بادہ بھی خورد تا بین کے
 کنج سچی داد بہر جام ہے کہ نسبت او بچی کیادر نته کہ
 زاہدی پسند بگوید ای کیہ ہمتی می داد از بہر خدا
 لسان فارسیہ معنای نسبت گاہ النعلہ افادہ اول نور
 گاہ پایہ مثلاً بسی دہ در لر بادہ در لر نته کہ بت
 جہ ناخوش بود دوستی با کسی کہ ماہ ندارد ز دانش بسی
 بازور مندی کہ افتاد سخن بس افتادہ را باوری کرد بخت
 مذکور کیا کاف عربی فتح سیدہ در کاف عجمی کسر سیدہ او نذر
 کہ پردہ بہ نته کہ بت سر مردم کیا باشد کہ ان ہر بار خیزد
 کیانک اصلی کیا ہر تر خیم اولوب اخوندہ کی حرف ما حذف اول نثر
 بادشاد حذف اول نثر یعنی کہی اصلی پادشادہ در کی لغت
 منتر کہ در لسان فارسیہ تجان معنائہ کلور نته کہ بت

بیانک بلیل و قری اگر نہ نوشتی ہی علاج کی گنت کہ اقوالہ والکی
 اولو سلطان معنائہ اولان کیہ نسبتہ گاہ اولو مسالو
 قصد ایدر لر الف و نون زیادہ ایدر لر کیانی دیر لر کر گیا
 معنای کیہ منسوب کم در خسروانی دہ دہ الف و نون معنای
 مذکور اچون کلدو کی صحاح جوہرین مذکور در لہجائی دہ کی صید لانی
 دہ کی الف و نون دہ اول الف و نون در لسان فارسیہ دہ جمع
 اچون اولن الف و نون اولوق احتمالی یوقد رزیر افاعص
 اولدر کہ ادات نسبت معتر دہ داخل اولو رجوع داخل اولو مگر کہ
 اعلام دن اولو کیانی دہ اول احتمال وارد اما خسروانی دہ
 یوقد رظاہر بود کہ الف و نون یکیندہ بر معنایہ در کمان
 قاص او معنائہ کلور نته کہ ابو منصور طوسی جمع اندو کی لغت
 اچندہ ذکر ایدو بدربو عبارت ایلہ کیان خیمہ کردو و عربت
 چنانکہ بو شکور گنت بہت ہمہ باز بستہ برین آسمان

بر برده یعنی بان کبان کیان نادن مراد غنم اربو در خسر ک
 بویشند پت همه از او کیت بخت او مهر کردست هر کبان را
 کیان نادن مراد اولدر کبان نادن مراد اولن طیبای مذکور غنم ک
 صور نوعیه لری در ارا لری و در نسبت ظاهر در بحر الغرایب
 حاجی بوسره واقف اولیوب کبان نادن کبانای فرقی
 اینمیش در کبان طیبای معنای کلور کبان و کبانای بر لر
 دیش در و خسر وی تک بتیل استشهداتش در
 کیا و مهر و کیا و کبان زار و جوار و جواگاه کیا او ندر
 سابقا بیان اولندی اصلی کبان در نته که پت
 زهر قد کله اولور سم غول اولم تبه قبرم اولستینه کلور قو کبان
 مهر کیا محبت اولتید لفظ مرکب بر جزئی مهر در محبت
 محبت معنای بر جزئی کبان راوت معنای اصلی کبان مهر
 معنای ترکیبی دن علمینه نقل اولیوب مضاف الیه تقدیم اولمش

صفت

بو خصوص لسان فارسینک خواصند ر بو که متعلق تفصیل
 سابقا ذکر اولمش در مدلول ترکیبی ده مهر کبان یک معنای
 علمینه مطابق در معنای مذکور مراد اولدوغی بویشدن کبان
 بر مهر توانسینه و خط سینه بر آورد شاخت دلم خاصیت مهر کبان را
 کبان را اصلی کبان زار در مرکب در بر جزئی کبان در افرنج غی
 حذف اولمش در بر جزئی زار در معنای مرغزار کبان
 تفصیل اولمش در اونی چون اولن بر لره فارسین کبان
 در لره مدلول ترکیبی اولدر بر جیم عجمی تک فتحه سینه اولمش
 نته که پت کاوچر خورده این مرغزار سینه جهان خوار فارس
 چه بدندن ما خود در چه بدن اولمش در جیم عجمی تک کسر سینه
 چون معنای در لفظ مرکب رجه الیه راون چونند چنانک
 فرقی بیاننده تفصیل اولمش کرد ر باذن الله تعالی چنانک
 اولمش برید لفظ مرکب بر جزئی چادر که معنای بیان اولمش

بر جزین گاه در محل معانسه در کاه کی تخت گاه دکی گاه کبی
 اصلی گاه چادر علم اولجی مضاف الیه تعدیم اولمش در **بادشا**
و بادشای بادشاه لفظ مرکب بر جزین بادربای عجم الیه دفع
 ضرر و اصطلاح فساد در نسیه سان فارسید باد در لر
 باد زهر او نند در شول طاشک آدیدر که زهرک مضرتنی
 دفع ایدر بر جزین شاه در که معنای لغوی سی اولود در اما
 بحب العرف اطلاق او زر نه استعمال اولجی و اول سلطان
 اولور مذکور لفظ مرکب مدلول ترکیبی سلطان باشند
 اولن مدبر و مصلح در فضیله فرسکات لرنده العتاب
 وززاده استعمال اولند عی بودندن او تزی در نشایدن
 مخفقا اولوب اولو معانسه کلد و کنلین و بل و نوزن
 معانسه ده کلورننه که **بیت** همی گفت شه بر منوهر من
 برین دوستی کردن و مهر من **تن کوه وارم کنون چون که است**

یکی آلتخ من که دو دم شه است • بادشاهک بر جزین بو معنیه
 شه اولجی العتاب سلاطین دن اولور معنای ترکیبی اول
 و رافع ظلم در اگر چه که شاه الف ایله اولجی معنای مذکور
 استعمال شایع دکلد راما قاعدت لسان فرس او زر نه
 شه ایله شاهک اصلی بر در وسط کلیم الفک اثباتین
 استاطیده لسان فارسیده جائز در مثلاراه و آه ماه گاه
 سپاه کناه دیر لر ره وه مه سپه کته ده دیر لر بادشای ده
 مرکب بر جزین باد در که معنای سی بان اولندی بر جزین ده
 شای در عوام الناس معانسه قافیه نک بر نوعنه که خواص
 باشند مقبول دکلد رعوامه نسبت ایدوب یکانی دیر لر
 و هم کینج شای یکانینک دخی اصلی بودر بر جزین نک آدیدر که
 خسرو پرویز زماننده عامه رعایا دن برسی حجت خورکن
 بولبدر معانسه نشنده حرف کافک زیادده سی ده لسان فارسیده

وارد در قاعده بی سرینج بیان اولی که کرد باذن الله
 بادشاهی و یکک معنای ترکیب می مصلحی عامه در بو اعتبار له
 العابد سلاطین دند زنه که **بت** ازین زرف جا بهت ربانی هم
 وزان بس ترا بادشاهی دم **مطلقا حاکم اولوالاخر** معنای شده
 ده استعمال اولر زنه که **بت** که من تا ترا دیدم ای جان من
 نیم بادشاهترین خوشتر **چون و چو** چون جیم عجم امله ضمیک
 اشباعی و اوک اظهار امله لسان فارسیده استعاره چون در
 لسان عربیده کیف کبی ترکی دلدن برکنک حالندن استعاره
 امله لو اول لرنجه سن دیر لرنجه چون در عرب کیف حالک
 در بنجه در دیک برده عجم جونت در زنه که حافظ بسورر
 زکره مردم چشم زنه در زنه **بت** بسین که در طلبت حال در زمان
 هر بنجه دیک برده هر چون در زنه که **بت** اگر پیش ازین بند واقفون کنی
 نیارم من این کرده چون کنی **کنند** ن اطلاع نمکن اولیوب

حقیقه شدن استق رجا یز اولما دو غنذن او تری حق تعالی
 حقه تنی چون امله توصیف ایدر لرا یزد چون دیر لرا ما چون
 جیم عجم امله اولاولکن ضمه بی نک اشباعی و اوک اظهار
 اولمیه لسان فارسیده تعلیل چون اولر زنه که **بت**
 چون تنالم تلخ از دستان او چون نیم در خلقه مستان در او
 چون اول بنجه معنای در و اوک اشباعی تعلقظ اول بنجه
 لسان ترکیده بو عبارت بعینها معنای تعلیل استعمال اولر زنه که
 دیدی دلبر شمع کبی بیانه سولرس **بت** چون دل او جندن با نرسن با نرسن
 بلا اشباع اولان چون لغت مشته که در شبیه معنای شده کلوزنه
 کز خلوت مارا بنی از رخ بنروز **بت** چون صبح در افاق جهان سه نوزام
 بت سابعده بو معنای به ایهام وارد در لک اول معنای که ازاده
 معنای کلام تمام اولور بنجه امله سن که بی کبی یم انک مست کز
 خلقه سنده دیک معنای مناسب معنای بر مقامه یکی معنای

مناسبه تحمل کلام مذکوره زیاده لطافت و برش در تشبیه
اولن چون ابرسم کبدن جز اولیجی و او فی حذف ایدر لرمثلا
چنان دیر لرمچین دیر لرنتمه که **بت** چنین است رسم سرای در
کهی پشت بر زین کههی زین پشت **چنانک** چنینک اصلی چون آن
چون این درگاه اولور اصل او زرنه ده استعمال اولنور چون
دیر لرنتمه که **بت** مکن بد که چومان نه بینی جز
نکو کار باشد به نیکی سزا **چونین** ده دیر لرنتمه که **بت**
چنین بود کیتی و چونین بود **ککش** مهربانی ککش کین بود
چرا **چیم** عجبی نکسره سله لفظ و کیدرنتمه که سابقا بیان اولن
برخی چه درنه معناسنه عجم نه سنه در دیک برده چه چرات
دیر بر چنین را در لسان فارسیده را شول معنای افاده ایدر
ترکی دلن او ندن ایچون دیک ایله تعبیر ادر لرمثلا الله ایچون
دیک برده خدای را در لرنتمه که **بت** خدا را داد من ستان از وی سنه

که بی بادیکری جوز دست و با ما کران دارد **منعز** اتینک معنای
مذکور سی معنای سنه **چنانک** معنای بیچوند رنتمه که **بت**
چرا در جنگش نکردید بند **که** تا جش به بود خوش سمند
چرا بی چیمک فتح سله تلفظ ایدر لرا اما اصلی جی اولب
عند الم ترکیب تا ساقط اولمش اولبجان چیمک کسره سله تلفظ
افصح در زبانه معناسنه اولن چه کسور در کلمه رانک معنای
مذکور ی لسان عربیده کی لام تعلیل معنای در لسان فارسیده
مذکور کلمه غالباً ادات مفعول اولور مثلاً زید را یکو دیر لرم
معنای زین سوله دیکد زید را بزین در لرنتمه ایدر
مذکور ادات گاه اولور زیدده واقع اولور کلامه به چ سنه
افاده اتم رنتمه که **بت** وانکه خلق افات کونیدش
راستی را چشم من نه کوست **چه** و **چیز** عجبی نک کسره
سابقا بیان اولن معنی او زرنه لسان فارسیده شول معنای

اچون وضع اول بدر که ترکی دلخ او ندن نه ایله تعبیر ایدر کر مثلاً
اول نه در دیکل برده آن جلیت دیر لر چیتک اهلی چه است
نته که نیتک اهلی فی است در ترکیب اول بجموح تا حذف اول نور
الف بایه منقلب اولور نته که نه دیم دیکل برده عجم چه کوکم دیر نته
نداخم چه کوکم چه رنگ آورم • که نادت او ز بر سنگ آورم
چیز عجم عجمه لان ترکیده کی نته معناسنه در نته بو قدر دیکل
برده عجم بی چیز است دیر نته دکل در دیکل برده ناچیز است
دیر نته که **بیت** بلقما من کل ناچیز بودم • ولیکن مدنی با کل نشتم
چه ده گاه اولور نته معناسنه ده استعمال اولور نته که **بیت**
مع انا رود که چینه بود • نه بر انا رود که چه بنود
چه بنود که معناسی نته اولیاد بو چینه دن واد دیر لیک
دانه در اسم در چیدندن ماخوذ در که ذکر اولندی **چون**
و مانند ووش و سا چون عجم ایله لان فارسیده اوان

۱۰۱
تشبیه در ترکی دلخ کی کبی کبی نته که **بیت** چون غرض تو مانبا شد روشن
مانند رخت کل نه بود در کلشن • گاه اولور اخندن نونی حذف
ایدر لر چود در لر نته که **بیت** • فر و آمد ز نیت بان چون باد
چو لینه بول ز دیر پای نمناد • تعلیل اچون اولن چونک دینی
اخذن نون حذف اولور نته که **بیت** چود سخن کوی فانی شود
حوا را سخن عمر ثانی شود • مانند تشبیه و نظیر معناسنه در مانتن دن
ماخوذ اسم در مانتن بکر مکره مشلی و نظیری بوق دیکل برده
عجم بی مانند دیر نته که **بیت** دو کمانند در جهان مشهور
از صفایان بلی یکی زخچند • این یکی در غزل عدم المثل
وان دیکر در قصیده بی مانند • مانند ک معنای مستغلی وارد
اونکو ندر که بر شی دن سلب اولنماعه قابل در بی مانند دیکله
اما چونکه معنای مستغلی بو قدر اچون ندر که بر شی دن سلب
اولنماعه قابلیتی بو قدر بی چون دلم چون دن کبی معنای

مراد اولیجی اما چون استعاره مراد اولیجی بی داخل اولور
 وجهی سابقا بیان اولمش دروش دخیل ن فارسی و
 ادات تشبیه دندرنه که **بت** ان خسروی که نام از مادرز
 چون او فلک مهابت مانند او ملک شوش. اما معنای کبی چنگ
 دکلدراکنچوندر که سنگ کبی دچک برده چون تود نوروش
 تودنمز و شک اصلی فش درنه که فرد و سنگ بویتدن نکل
 چنین گفت رستم که این شمشیر **بت** و ابرو را نید باید بکش
 فاو اوه تبدیل اولمش در سادخی ادات تشبیه دندرنه مثلا
 سمنه تشبیه **بت** لرسم و بر لر اصلی اسای درنه که **بت**
 صبح دم چون کله بند داده دودا ^{سای من} چون شوق در خون تشبیه چشم بی پای
 گاه اخوندن با بی حذف ایدر لر اساد بر لر نه که **بت**
 شوق کشت زمانه مرا غلام **بت** رفیق کشت سعادت مرا حیدر آسا
 گاه اولور الفی ده حذف ایدر لر اساد لر اما باج معنای سنانک

نه که ملاذده اور اسلام شیخ ابوالحاق که شاه هند زنده سوی خانی
 اصلی ساود در آفرین و او ی حذف اولمش **بت** سر اسه **بت** سر اسه
و سر اسه که معنای دبدزد درنه که **بت** جهان کرچه سر اسه لاله زار
 برهنه با و انجا که خاست **بت** اور تا سنده غی الف ن فارسی
 متقابل و مساوای معنای افاده ایدر یکی سنده بر بر نه تمام متعال
 اولوب مساوی اوله لر اول معنادن تعبیر تملی و اولیجی
 لرینک ورتا سنده بر الف کتور لر مثلا برابر دیر لر یکی بر
 بر بر نه متعال و مساوی اوله غلبه استعماله بو عبارت مطلق
 مساواته علم اولمش در معنای بر بولنمادن برده ده استعمال
 اولور مثلا یکی اوجی برابر کلدی دیر لر لبالب ده بونک کبی
 معنای اصلی بی طودق طودغه کلک در صوط فینک کنار نه
 برابر اوله مجازا لبالب اولدی در لر نه که بومصره عد اول
 معنی ظاهر در **مصراع** لبالب خون جگر بیاله **بت** و نگاه کن

ایله در معنای اصلیه یکی دنگ بر برینه مقابل و مساوی و لغت
غلبه استعماله مطلقا و زنده مساواته استعمال اول نور پیاپی
ایکی طرفدن پنج بر برینه مقابل و مساوی اول لغت را یکی کیشی پی
طوشه لر بری برن بکه سلر معنای پیاپی بولنور ایکی جانبدن
غلبه بولنور معنای کن کش بولنور چکا جاک ده بونک کبی در نته که
چکا جاک خنجر بگردون رسید **ب** زهند و ستان خون بچون رسید
بر برینه ایکی رنگ اول بر برینه مقابل بری غالب بری مضحل
اول رنگارنگ در لر بر مجلد که ایکی در لوشنه اول و
مذکور او زرنه کونا کون در لر بو قیاس او زرنه ایکی باش
بر برینه مقابل و مساوی اول سراسر در لر معنای اصلی انور
دم در لک اول حالت لازم اولدوغندن او توری غلبه استعماله
معنای لازمیده منزله حقیقت و ارزش در شمدی سراسر
دب لر معنای دید ز در خاطر کلان اول لغظدن متبادر

اولن شول قوماش که ننگ ننگ کل کل اولمیه التوتنی دید ز
اولا سراسر دید کلری اول اعتبار له در موافقت و انتظام منبند
ده اول النی استعمال ایدر لر معنای اصلی سینگ لازمی اولدوغ
اعتباره مثلارنا شوی دیر لر شول ار له عورتی که ار لر نده ازواج
و امتزاج اولانته که **ب** چوشد زنا شوی همه راست
مراد ماده کشت و داور ی خاست **ب** بورر کن گاه نور غالیوب
گاه بلمکه بوی دیر لر بشار و زک اصلی اولدو کیمیله کند زک بر برینه
ار تباطی اولدوغی چون بر حجت حکم و برش در سراسر ک معنی
شدن بشه در تان ن فارسیده انتهای غایت اچوند رننه که
انم که بک دم از لک و تازم سگبیت **ب** تا مکه و مدینه نکریم حبیب نیست
ترکی دلدی دخی تا بو معناده استعمال اولنور نته که **ب**
چین سجدن به کون اولور دی و انش احشامه دک
ب بر صد اولمشدی عالم رومدن تا شده دک

تا ابتدا غایت ایچوندر استعمال اولنور **بیت**
تا شدم خلقه بکوش در میخانه عشق **بیت** هر دم آید غم از تو بمبار کلام
ترکی دلخ دخی تا بو معنایه استعمال اولنور غنی نته که **بیت**
تا بو یک ایله بو یک هر و من اولنور اوش اشک رواندن جورم **بیت**
تا غایت غرض معناسنده استعمال اولنور **بیت**
بفرمود تا رخس ازین کنند دم اندردم مای رو بین کنند
ترکی دلخ دخی تا بو معنایه استعمال اولنور مثلاد و کرتاکه اولنور
معام خذ بزده ده که صفت دیک برده استعمال اولنور **بیت**
تا کنی خدمت سلطان دلیر تیغ و سنان روید از اندام
تا مادام معناسند کلور نته که عن قریب بیان اولنور تاکه مادام
معناسند استعمال اولنور نته که **بیت** لقب از عرف عامه تا جدین دانت
غلط گفتند اندام تا جدین دانت اما قات معناسند تا تک اصلی
نای در نته که **بیت** دوتای قلک راست شد افرمی

تا چون فرزند زاده مادام را بحر الغرایب صاحبی بو معناسند
احابت انتم شد رکلام بودر که بعینها نعل اولنور تا درت
معنایه کلور اولاد اوان غایت رحمت معناسند تا بنا اوان تعلیل
در لبطنی **بیت** از همه تا بلج با موز و پاک زی تا نزد حق و خلق جهان منجوبی
تا لانا تو قیت ایچون کلور کمال اصنهایی **بیت** تلهمانت صدر عادل باد
قبض وجودش جو عدل شامل باد را با عاقبات دیک اولور طاق
معناسند یکتا و دوتا و تا کبی بر قات ایکی قات اوج قات
دیک اولور بر نجه و جمله سوزنک مقصوری و خطاسی وارد
اول بوکه تا تک ابتدا غایت ایچون و خذیر ایچون کلور و کن
بیان انتم مشدر ایکنجی بوکه تا لانا ذکر اندو کی معناسند تا تک
معناسی دکلدر تو قیت ایچون کلور استمرار ایچون کلور اول
استشهاد مخلنده کتوردو کی بسته تا مادام معناسند
استمرار اولش در خذیر وقت مقصود دکلدر ایچون

بو که قات معناسند کلن تا دکلد ز تایی در سر سبک معنای
بشباش در نته که **بیت** فردا جوازین روی زمین در کیم
با هفت هزار ساکنان سر سبیم • باش باش دیچک بر
سر سب در نور قابو قابو دیچک برده در بدر نور
ننه که **بیت** شنیدم من ان داستان بر سر ز نیک بدش که هم در بدر
حرا در سخن لر در و یا بلر در تن بتن ده در لر نته که **بیت**
همه تن بتن حرد را ما در جسم • بهر دلش سر نا صبحم
بر بر دیچک برده یک یک در لر نته کم **بیت**
بدان یک یک حال و آهین من که با من چه کردند ان انجمن
کشور بکشور ده در لر نته که **بیت** ز کشور بکشور جهان فراخ
زده نور رخسار او پنج و شاخ • **دان و دان و نادان**
دوون دان اسم فاعل در دان تن دن معناسی بلیجی
در داننده دن نر خیم اولمش در نکته دان و خوده دان

جز اولن دان بو معنایه در نته که **معص** بحسب طایع ان واقفید بر کشادر
دان مشتق اولیجاق معناسی ذکر اولن معنادر اسم جابد اولیجی
غیر معناسی وارد سخن دان ابله جزو ان فرقه ده بیان اولنده
دانا بلو لود در بر العنا که اخذ کلمه لاحق اولور معنای انصافی
اظهار ایدر اصلی توانانک بیاننده تفصیل اولمش در دانک
مقابلی نادان در کسک مقابلی ناکس در کسک مقابلی ناکس
ان فارسیده تا اودات سلب در اول کلمه داخل اولور
مدخلینک مدلولنده اولن وصفی سلب ایدر موضوعندن
بو قاعده اوزر نته نادانک معناسی بلیجی دکلد رد یکدور
ننه که نام در ک معناسی ارد کلد رد یکدور حاشیه مطالع ده
سید شریف نادانی دانا معنای طومر سنده اصابت اینم مشر
دانانک مقابله سنده دون ذکر اولور نته که **بیت**
همه دانند کردانا کردون • کمر بسته برین کارست کردون

بوايش و اناري قبليو جگر خون . قياس است قنده قالدی بکيه
و انامتا بله سنده او باش ده ذکر او لسور نته که **بیت**
تو هم دانی که از دانا و او باش . ندانند نقش را کس ز نقاش
نه دانا ز و خیر داند نه او باش . که حبانته کوز آمد جو ختاش **دیگر**
بر سنگ زدم دوش سویی گاش . سرمست بدم که کردم این او باشی
خرد و کوچک و کلان و بزرگ و بزرگوار خرد او اقدر
او اندی دیک برده عجم خرد کرد در خوزه او نندن مشتق در
اسم معقول در حرد کبی اواق اولمش سنده به ان فارسیده
خوزه دیر لر خرد داند کی خوزه استعاج اولمش در دقیق
نکته ایچون خردک متعابلی کلان در نته که **بیت**
عدورا لکوچک نباید شمرد . که کوه کلان دیدم از سنگ خرد
کلانک معنای ایریدر کوچک کچی در متعابلی بزرگ در نته که **بیت**
هبان بانی وخت گنج پرو . مقام بزرگست کوچک مدار

بزرگ اولودر بزرگ امید دن و بزر جهمردن خواو کن بزرک
بو معنایه در **بیت** بزر جهمره اوک تلمیذ اولمش
صوک اوستادی بزرک امید . بزر جهمرک اصلی بزرک مهر در
معب اولمشد کانی جیمه تبدیل قاعده مغرب در نته که **بیت**
حلنارده سر کجین ده طاهر در عبارت فارسیه بزرک کلنار
سر کنگبین در گاه اولور بزرک خرد متعابله سنده ذکر ایریدر
خرد و بزرک دیر لر نته که **بیت** سوده بود نند خرد و بزرک
که از ادردی نباشد بزرک . بو تعذیر چه بخور اولمش اولور
خوزه معنای کوچک از ادت امکانه با بزرگده معنای کلان
اراده امکانه سرک سرکش و بلوغ در نته که **بیت**
نباشد نمید از خدای بزرک . بجز کافر تیره رای و سترک
نمید نومید دن احتضار اولمش در سترک چشمه دار معنایه
کلور **بیت** در کوشش نرو کمان از بهر کرک . تا زندگرا بدان کرک سترک

بزرگوار لفظ مرکب بر جزئی بزرگد که معنای اولندی جزئی
دخی وارد که لسان فارسیده لیاقت معناسن افاده ایدر
در شاه وارد در معنای شاهه لایق اجود اسب راهوار
معنای بوله بر آند بر معاصم زیاده کلام ورکه وارک
زنی مکنده ذکر اولتسه کرک در باذن الله تعالی بزرگوارک
معنای ترکیبسی اولوبه لایق در اما اولوغه لایق معانده
استعمال اولسور اول تعد برجه بزرگوارک اصلی بزرگی وار
اولور ایدن اختصار اولمش اولور کرم و کرماسر دورما
کرم ای در مقابل سرد در که صوق در نته که بیت
روزت خوش و هوانه کرمستونه ابرازخ کلستان شوید کرد
ایلیجه کرمابه در بر لر اصلی کرم آب در معنای عام ترکیبیدن معنا
خاص علمیه نقل اجون اخونه تا زیاده اولمش در لسان فارسی
بوقاعد سی سابقا بیان اولمشد کرم سیر کرکی کبی ای شیخ

سیرک معنای اصلی سی طوق در نته که بیت سنگلابی که می گشت از زبان
جو برک کند نامی خورد شمشیر اما او نکل استغای خط دن که
طوبه نکل لار مندر کنات ایدر لرنگه تا کار جهان راستگی در شود
چون در شود دولت زمن سیر شود بیت بر نته دن که استغای خط اولما
اول نته در حاجت اولمش اولور بو اعتبار که کرم سیرک
معنای کرکی کبی ایسی اولور کرمیت ایله رغبت دن ده بقیه
ایدر لر بر رغبت اولانه کرم او صانته سرد در لر نته که بیت
که ایکن داخی بی درد اولمیسن قو کرم اولسن سرد اولمیسن
بو اعتبار له نیز خیز اولانه کرم خیز در لر نته که بیت
بر ایکنجت بس جو مده کرم خیز بیت بر افکنده بر نته وان رستخیز
کرمایاز در مقابل سرمای در قشش در نته که بیت
زمین بر نثار و هوامنگ بار بیت نه کرمانه سرمای همیشه بهار
دمادم کوز لرم باشدن بیت کرمایه بیت خورد و بخوردی در مالر بو نور و بان

کرماده سر ماده العاط مشتقہ دن در کرمانک معنای الطبع
 استی بہ ملا بس در سر مانک معنای بالطنج صوغہ ملا بس در
 معنای اول بازده وارد در مقتضای طبیعی هوایی صوت الموی
 اسی لک اولور سے عارضدن کلور اخ کلورہ العک زباده
 مدخولنک مدلولنہ ملا بس طبعیہ دلالت اندو کی توانا بلہ
 زوزمندک فرقتہ بیان اولمشدر **جند و کوچ و کوف**
جند نول قوشدر کہ ترک دلک اوکا اوکی در لر کوندز
 کز لب کچہ ظاہر اولمادن حالی بر لر اختیار ایتہ دہ شولغلہ
 مشهور اولمادن با بقوشہ مشاہدہ راجتہ دہ تعاوتلری
 فاحشد ایکسی برد کل ایدوکی خسروک بویتندہ کہ قران
 السعدین دہ مذکور در روطاہر در **بیت** بانغ خراب از قدم شوم
 جند قدم سوم شدہ بار بوم • لان عربدہ بقوشہ بوم در لر
 ہما مبارک لک ایلہ پنجہ مشہور اولمش اربہ بقوشہ دہ شولغلہ

اولیہ اشہار بولمش در زنتہ کہ **بیت** او جد بہ ہما یوسدن بزنتہ قولغہ
 دسونکر کوزنکر اول شوپے • اول اوحن برینہ قونن بونی
 بحر العرایب صاحبی جندی با بقوشہ تغیر ایدوب فردوسی نیک
 بویتندہ اشہاد ایتہ **بیت** بموید چنین گفت دہقان سفد
 کہ برناید از خانہ باز جند • **تغیر** بد خطا ایتہ و کنلین
 اشہادند دہ اصابت ایتہ مشدر اول بستہ دلالت بوقدر
 جند بقوش اولمغہ مراد اوکی اولدوغی لغتہ بر جدہ حواد
 شاعر تمام اولور کوچ بقوش درنتہ کہ شمس خرننگ بو
 بستند ظاہر در **بیت** کرہما از نظر دولت او دور افند
 شوم ویرانہ نشین کردد **مانند** • کوچ لغت شتہ کہ حوامی سغہ
 کلورنتہ کہ عنصر نیک بویتندن اظلا نور **بیت**
 اندران ناحیت بمعدن کوچ • دزد کہ ساختند کوچ و بلوج
 کوف بر قوشدر کہ طاغردہ اولور اسوز بر لر دہ اولور

قوم بونی

ترک او کاری قوی دیر نه که بت جمال ملک و دین کا ندر دیش
 نذار و هیچ ماوی و مغز کوف • دیار نوح اسوز بر اولمه معدن
 کنایت در روزن او و ابد نلق کیرسون دیو اجد و فکری دلکدر
 ترکی دلن او کا بابه دیر لر نه که بت معنیته های عکس فروز
 کنده در دل شب روزن روز روزن پنج تک غیر یابد و کی
 بو بستن ظاهر در **بت** روزن باغ از علم سنج خورد
 پنج با ساخته بر لاجورد • پنج با بی عجمی ایلد لفظ فارسی
 ترکیده ده استعمال شایع در او و ضیا کرک ایچون اولن دلکه
 عجم روزن دیر بهر من سنده اولورسه اولسون و بهر نه وضع
 اوزر نه اولورسه اولسون اما پنج ده وضع خاص معنی در
 نه که بت سابعدن متونیم اولن جهت معتبره در نظر کا بهر حلوق
 کرکدر که پنج دیر لراوک دیر بسندن اچیلن دلو که پنج
 دیر ل پنج دن غرض اصلی ضیا دکلدر طشره به نظر در اودن

طشره بول اوزر نه یا بیلن منظره بین پنج دیر لر نه که عجم خنک
 بو کلامندن ظاهر در **بت** مرغان بر کنکر نای شاخها
 چون معنیان بر پنج و کاهها • کاخ لسان فال سیده کوشکه دیر لر
 نه که شمس خشری تک بو بستنه ظاهر در **بت**
 برای نزهت طبع مبارکش دایم • کند سعادت ترتیب باغ و حجره و کاخ
جنگ و جنگل و جنگال جنگ جیم عجمی ایلد قوش قبیای در نه که
 ره بط باز نه امنگ میزد • بر قش کیک شاهین جنگ نیز
 جنگ لغت مشه که در ساز آلکرنندن شول التک اسمی در که
 ترکیده ده او کا جنگ دیر لر بیت مذکورده اول معنایه ایما
 وارد در استعان طریقیله آدمی ده ده جنگ دیر لر نه که **بت**
 بیاده ندیدی که جنگ آورد • سر شواران جنگ آورد
 جیم عربله اولیجی جنگ صواش معناسنه اولور نه که بو بستن
 واقع اولبدر که ذکر اولندی جنگل جیم عجمی ایلد بر پنج قوش

طراحی در جنجال جسم عجمی ایله برتجی جابر باطراحی در نته که
بو بستن ایکسی ده طاهر **بیت** رعدل او شده باز سفید کلنگ
زامن او شده شیر سیاه **شغال** نه این تر از بر و بر هو ابدان جنگلی
نه ان در از کند در زمین بدین جنجال استعاج طبعیله آدی ده
جنجال استعمال اولور نته که **بیت** منه مند یوسنی بایان و داد
بجنجال خوش ان عزیز ابداد **جیم** عربی ایله جنگل ترکیده جنگلی
دید کلری در جنگلستان اورماند که جنگلی تک محلی در معنا
ستان که جنگلستانک بر جوید رکلتان دلستان فرنده
بیان اولمشد **بر و بال و بس و بال** بر قوشک
قادق تن بلکد اوجدی دیک برده پرواز کرد در
بر باز کرد و از کرد در با و اوه تبدیل اولمشد باز اجقدر
باز کردن اجمق در قات بلکری بی اجاعیله اچاقدن کثابت
ایدر لولان عربده یلکه ریش دیر لر جامنگ بویت لرند

بر یلک ایدو کنه تضرع واردر نته که **بیت**
در لغت خوانده ام که ریش بر پیش انشور لغت پرواز
لیکن بر کز و بو کر عدم می کند مرغ نکوبی پرواز
بال قنات در نته که **بیت** همای او شرف نشخ ما ابو اسحاق
که مرغ فتح زند و هوای او **بال** شهبه بو یک قنات در لولان
فارسیده ده هر نته تک ایر سینه و بو بو کته شاه در لر
شاه او ندن تخفیف اولمشد در مثلا اولو بوله شاه راه
و ابری دانه به شاه دانه و بو یک کر کده نه شام رخ در لر
لن فارسیده رخ کر کده رخ ربا اول قوشد که
کر کده فی قبار لور نته کم صغر و صغنده انت اولمان
کلامن ظاهر در اول کلام بودر شفقار الماس منقار رخ ربا
شکار لالان نظر جنگ بره انت بره قیل برینه رخ دید کلرنگ
وجهی بورادن ظاهر اولور قوشق صوفنده بال در لر

دم بال او نزن مرکب در دم قوی قدر اصلی بال دم در زیر کسب
علم او بیجی مضاف الیه تقدیم اولنشد بر بوقاعد سابقا
عوار را بیان اولنشد بر بطریق الاستعارج او حی نکار دونه
دم بال در لرزته که **بیت** مبادا هیچ کس را تنگی حال
که سایه نیز بگریزد در دنیال **بیت** پس و بال جار باده پروبال
کبی در قوشده نته که **بیت** زباد کرم همی سوختن بر زمین
بلنگ را پیش و بال کلنگ را پروبال **بیت** و اول قبل لره که آنوک که سنده
بتر بال دید کلری بالیده بتد و کندن او نزدیک را خوند غنی
با اوان نبتد را بالک جار باده اختصاصی بود قدر ادنی ده
استعمال اول نور **بیت** **بیت** نیز اندر افتاد ختم دوال
شهدار ایران نذر دید بال **بیت** بالیده مجازا مال اطلاق
اول نور نته که **بیت** سران خیل پیراهن در بدند
دم بال ستوران را بر بدند **بیت** اده بی دده با استعمال

اولند و غلکین بال ده استعمال اول نور **بیت**
زمانی بر اندیشه شد زال زر **بیت** بر آورد بال و بکته و بر
بونک استعالیله استعان طریقه در یصد و غه بالین دید کلری
باله مناسبتدن او نزدیک نته که سابقا بیان اولنوب در
اخرنم غنی یا یله تونک ده اصلی تفصیل اولنمش در **سرو سار**
سرباشد رسار کله در رسار دین بعضی اولدوغنی بو بستدن
اکلانور **بیت** **بیت** سری کشید از مشک بر رسار و فر
فرورنده جهت چو شمس **بیت** روی سرده داخل در رسار
تجارج در نته که **بیت** کوی که زر کریت لسه سار سوزج موی
در اینین دری که همه روز نشود **بیت** آتش و صغنده دمنش در که
مستقل اجنده اولا کلاهه سان در لرزته که **بیت**
رشر سان هندی بر کرف **بیت** برهنه سر و دست بر سر گرفت
اخرنم غنی ما اختصاص چون در دسته ده کی باید کی تاگی

بو بانک مخصوصه اختصامی نسبتاً چون اولدوغی انجی کلید
 اولن حرف بانک معاینه سی تک تفصیلند ترتیب اولن
 رساله ده تحقیق اولونیدر جاها سار قوی باشی در زنگه
 دویند بسیار تا جاها سار **ب** کل کامشان کشته بد جمله جار
 اهلی سار جاه در ترکیب اولوب علم اولجی مضاف الیه تقدم
 اولمش در مشک سارده که بو بیتج واقع در **ب**
 شکوفه میدی زان صده **ب** همه لاله رنگ و همه مشک سار
 ترکیب صغله موصوفندر مشک سار صفت دو بخش
 اسمیه سارده دخی بو بیتج واقع در **ب** من از بهر انچه اسمیه
 همی کردم اندر جهان سوکوار **ب** ترکیب صفت ایله موصوفند
 اسمیه سارک صغنی در معنای سر سام ایله سر اسمیه فرقه
 بیان اولونیدر سارده دخی که بو بیتده واقع در **ب**
 ازوهر یکی رخ همی یافتند **ب** کزو ساری همی یافتند

ترکیب صفت ایله موصوفندر سارک اهلی شرمه ساردر
 ترکیب اولجی ماحذق اولمش در شرمه دکی تا ساره دکی تا
 کچی در شرمه او در شرمه اولودر کشی او تا بیجی باش
 اشغ سالار اثر جیا اولدن ظاهر اولغین او که نسبت اولر
 برک او مانه خجالت کل سار اولدی دیر لر شرمه
 سه صفت فلور لر نه که در دوی تک **ب**
 که باسی نو ای تا کس خیره رای **ب**

کوه سار طاع د پیدر شاخار بوداق د پیدر نو رنگ
 جاها سار ترکیبی در بحر الغرایب جا جنگ جمله غرایبند
 معامک کلامی اول کلام بودر که بعینه نقل اولور شاخ بو نوز
 بوداق شاخار بو نوزک و بودانک جو قلو خندان
 زیرا که زار لغظی ادات اسم مکاندر بو اسمک اخره اولاشه
 اول سنه اورا دجوع اولدوغنه دلالت ایدر افحرف

خلق اولن اسم اولاش زاینه ابدال اولور خا رو
 شاخار و کله سار کبی سارک اصلن بلمه و کندن اوتری
 خطای فاحش ایشد معنای زارک خا رده واهی
 بوغد و غنزه اکلله شد بر عظمی ده بو که شاخی لغت نکره
 صامت ر بو بنوزه شاخ دید کلری نته که **بیت**
 ندره و بت جو شاخهای **بیت** هر یکی شاخ جار رطل بوزن
 شبها بطریق الاستماع در لسان فارسیده
 بو بنوزه سرود بر لر نته که بیت مذکورده واقع اولدر
 بود اقلر نته شاخ در لر تشبیه و جهیلله اول وجه ایلله شاخ
 رایج دهده استعمال اولنور **بیت** کجا خور دی اورا بمن بازگو
 مکر باز یا بجمیل شاخ موی **ناوونم و زاله و تر**
 ناو طلمه در طلمه نک طرفی اولد و غندن اوتوری اولوغه
 لسان فارسیده ناودان در لر وانوک معنای طرف ایدو

کندان

سخندان ایلله جودان فرقه ده بیان اولنمش در نیم چه در کیمه دوشن
 چیه بشتم در لر نته **بیت** ای دل همه اسباب جهان ساخته کیم
 باغ طربت بنه اراسته کیم **بیت** و انکاه بران سینه بنی چون بشتم
 بنشتم و بامداد بر خاسته کیم **بیت** قطر قطره اولما بنجه زاله و نمز
 ناو ایلله نم ایلکی سی ده کو کدن بغا نکر دن ایدو کی بو سندن
 ظاهر در **بیت** بنامه همی ز آسمان ناوونم همی بر کشند زمان و باوم
 کاه اولور ناوکل الغنی حذف ایدر لر نو در لر نته که **بیت**
 سخنات چون در کلستان **بیت** ترا هوش بر دست کچسروست
 زاله شول قطره در که بغا کرن ظاهر اولمز یا پر فکر اوزرنغ
 کور بنور نته که **بیت** حوی کرده می خوا مد و بر عارض
 از شرم روی او عرق زاله **بیت** باد بهار می وزد از بوستان ناه
 وز زاله باده در قدح می رود **بیت** اول داخی هوا دن اینر پرده ها
 اولمز نته که **بیت** ابرا کر فیض دست او یابده

در هوا چون که نشود زاله • زاله لغت شسته که در ثول طلوله
در لر که او نکل صوده یوز لر زاله در لر نته که **سبت**
تا علما مان او شنا و کنند • بگر آسمان بود زاله
باران اسم حس در هر نه که گوگرد نغواوله باران هاد قد
اصلی سی اعتبار له باریدن مأخوذ اسم در اصلح اما حصوله
با عذرده علم اول شد رگاه اولو و معنای اصلی سی اعتبار اولو نور
نمده باران د نور نته که **سبت**

بحر الغواب صابجی نم دن زاله فرق ایتموب در لسان فارسیده
طلوله تکرک دیر لر تراش در خشک معالی در که معنای
قوز و دور نته که **سبت** کور نشه خالی و بانگ غلغله در
هر که قانع شد خشک تر نشه بحر و **سبت** لسان فارسیده قاقیان
که به ده تر در لر قادی و یک پرده تر نشه در لر **سبت**
کاتبی را در شاخچا اب بر سر ریخته جاها ی کهنه اش تر نشه اولی او تر

استعار طریقه تر لطیف معناسنه ده استعمال اولو نور کلا و اولو نکل
توصیف ایدر لر مثل اشعر تر دیر لر نته که **سبت**
کی شعر تر انکه د خاطر که خیز • یک نکته ازین د فیه گفتیم همین باشد
اول استعار به نیاء لطافه تری در لر نته که حسروک سبده
تری و نم گشت مرکب ز رود • **سبت** نام تر تم شدش اندر سرود
مکین و نمناک مکین لفظ مرکب در برجی نم در معنای سابقا
بیان اولندی برجیند اکین در ترکیب اولو لحن الغنی حدق
اولمش سنه تک با صدق کبی و مندر کبی و یورغان کبی اجنه
طولدرد قلر نه لسان فارسیده اکین دیر لر مکین ده بود
اصلی عم اکین در نمکینک معنای باش طولش در نمکینک
معنای عم طولش در نمناکه لفظ مرکب در برجی نم در برجی
ناک در لسان فارسیده ناک احتلاط دن عبار تندر که اشراب
طریقه اولو نمناک معنای اجنه باش سکت سنه در کمال

تکلیف دن ده تاک ابله تعبیه اندر مثلثا تک تاک و برشناک
در لر **مینا و شیشه** و **ابکینه** منبسط هر چه در آسمان کینه منبسط
دید کلری ننه که **بیت** اول که عشق کند صر مشد روزی بوگی
اوباد بو کند منبسطی بر الما کبی • هر چه ز کند اولد و غنذن
اوتری در بحر العوایب صاحبی که منبا کوک آسمان معناسنه
و اول لاجوردی ننه که قوی بچیلر کوشش بوزنه اور لر لر
دیش در غلط اتمش در اول اطلاق فکر ک منبسطی تشبیه کن
بله شد ریشه هر چه دن اولن طرفه ننه که **بیت**
به خود بوشنه نازک فراج کو کلوزه اونک دلدن ایرن انک بری
تشرها فلک شیشه اطلاق اولنور ننه که **بیت**
طیبا نرا مکران نکته حل بیت • که در ننه شیشه داروی بجل بیت
حجب الوض شیشه ابکینه دن عام در بوش اولسون طولو و
شیشه وضع لغوی سی سبیله صر جدن اولان طرفه اطلاق

اولنه حقیقت ز بر او کبدر اب ابله کین دن اصلی اکین در
انج معناسنه ننه که تکلیف ابله نمنا کل فرقه بیان اولندی
اغرنج کی یا معنای عام ترکیبی دن معنای خاص علمیه نقل چوندر
سوجی اوزم صوی اولد و غنی اعتبار له اول جامه که بچینه
شراب اولا ابکینه اطلاق وضع لغوی سنه موافق در ننه که
بخور تودر ابکینه بانا له جنگ • زان پیش که ابکینه آید بر شک
اما مجازا شیشه بوش ایکن ده ابکینه اطلاق اولنور **بیت**
بیده راز بخرج از چشم سنه • جو صورت در حجات ابکینه **بیت**
ابکینه در کوکل چونم صنه • کینه اولنزا اول بشون بر کر صنه
روی و جبهه و رخ و رخسار و دیدار روی نوزدر
واوک اشباعیله اما لیلله اولچوقی توجدر توجدن اولن نشینه
رو بین در لر بوزی مصفا اولن کسه که لکه سی و که روی المیه
با کینه روی در لر ننه که **بیت** قانون خوب صورت و با کینه روی

نش و نکار و خام بیروزه کومباش رو یک گاه اولور باسینی
حذف ایدر لر رود لر یون یوز دیک برده رو بارود بر
رو یک مد لوی اولون یوز ارفه معابلی یوز درسان فاسیده
روی نش مقابله سنده استعمال اولونو رجابت ظاهرده مجازا
روی دیر لر ننه که **بیت** از آب فنادا کر نظری
از ننه خوش رستم افند • برسیدن اوز واجبات
بر روی زمین جو اوم افند **دگر** انگشت خوب روی و بنا کونن و نوب
بی کو شوار و خام فزون شاهست • هر وجهله دیک برده عجم ارمه
روی در ننه که **بیت** جوان دیوانه باشد از همه روی
ز دیوانه تر بر جوان خوی • عرب و جهده اند و کی تجویزی
عجم رو بد ایدر ترکده یوزده ایدر بر یوزدن شویده
در جهه یوز در ننه که **بیت** چهره جو آتش بعارض جواب
فروزان تر از آب و از آفتاب • چهرده در لر ننه که **بیت**

پرسید بسیار و بوسید چه • نوازید و هر کونه افزود مهر
چهره تک مد لوی اولون یوز عضو معروف در قزل بکر لونک
چهره سینی اوده تشبیه اند و کلر نلین ننه که بیت سابقه مد
در اقی بکر لونک چهره سینی ایه تشبیه ایدر لر ماه چهره در لر کما
اولور مشبهی تعذیم ایدر لر چهره ماه دیر لر ننه که فردوسی
پسند و واقع در **بیت** بدین سان همی گفت ان چهره ماه
همی کرد یوسف به سو نگاه • رخ یقاق در کل رخ در لر کجایی
قزل کر و کل تشبیه ایدر لر ننه که **بیت**
حال زحک که غایبه ساکلا اور نور برهند و در کل دشمنی او نور
رخ لغت مشترکه در کرکس نه ده دیر لر ننه که سابقا بیان اولونو
در رخسار لفظ هر کبدر رخ ایله ساردن مسرا ایله سارک
فرقه معنای سار بیان اولونو شرح مفصل اول وجهه رخسار
بکانک یوفاری طرفی اولور بحر الغرایب صاحبی شاخ سار

سوبله و کی غرابی که سابقا بیان اولمش در بونده سوبله
 که بعبارتها نقل اولنور رخسار بوک دکرمی بجاقدر زبرا که
 زار لفظی به اسمک آخونه که اولاشور اونک کنه نشه دلالت
 ایدر کلزار و لاله زار کبی و اخوند فاکلن اسمک اولاسه
 زاسنه قلب اولنور رخسار کبی بر کشیده کمانک
 چو قلو غندن حاد بو بو کلکی و دکرمی لکی در دیدار لفظی کبر
 بر جوی دیدر بر جوی ده آرد در نمودار کبی که بر جوی نمود بر جوی
 آرد در اسم فاعله آوردن مناسی کتور و جی در تفصیل
 بوجنس ترکیبلی بیاننده اولمش در دیدن احضار
 اولمش در نشه که **بیت** نامی چینه بینی اندر جام
 دید با دیدنار غوغا م **•** ظاهر اولدی و بجک برده عم
 دید آمد در نشه که **بیت** دید آمد ان چهره نور مند
 نکو تر خورشید صد بار داند **•** اصلی بیدن آمد در بیدار نش

نکند بیدن آرنج در حق تعالی تک مدحند بید آرنج
 ناهید و خورشید در لر مجاز اظهور معنا سنده دیدار استعمال
 اولنور ایدی و بجک برده دیدار کرد در لر نشه که **بیت**
 دوجشم از زمین سوی دیوار کرد **•** زینخار دیوار دیدار کرد
 یوزه ده دیدار دیوار آمدیدن ظاهر اولن بوز اولد غندن
 اوزی نشه که **بیت** دیدار می ناسی و بر بهزی کبی
 باز ارجوش و اتش مائنه می کنی **•** انسانک الت ظهوری بوزی
 اولد و غنچون الله فاعل اسمن استعان طر تعبیه بوز دیدار
 دیدار لسان فارسیده لسان عربی کبی ذومعنا سن امله
 ایدر نشه که سابقا بیان اولد راول مفادات ترکی دلک
 اولیه تعبیه ایدر لر مثلا فارسیده هر و در لر ترکیب بنر لودر
 گاه اولور اورک که آوردن اسم فاعل در العن خلق ایدر
 در قلو ر سخن ورد کی و کبی اصلی سخن آورد و سوز کتور جی

معنای اول و رکیبی بوداده و نه در اول نوزاد قلبه کتورین
 مراد انارن اظهار در بو اعتباره و لاورک معنای بهادر
 اما سرور و کی و در هر دو کی و در مجازا سرور مراد است
 و مشبوحیت در غلبه استعماله سر مقدم و مشبوح معنای
 حقیقت منزله شده و از شد سر لشکر کی سر اول معنای
 او را در آن تجویز است بقاعده کور اولان معنای استعمال اول نور
 سرورک معنای صاحب ریاست اولور سرور درخی
 وارد در کتب در و او عطفیله راون که اکثر دن قلش و
 اول ورک اصیلی و اگر درسته که **بت** بهوای کسی روع مکی
 و ز نراد و ستر جان باشد که وی از چند مهر مصلحتی
 ان زمان بر تو مهربان باشد که در حق تو تموی باشد
 اولین کسی که بدکان باشد و اول ان فارسیده مناسب
 و لیاقت معناسن آماده اندر رسته که سابقا بزرگوارک معنای

باشد ذکرا اول نور بدر اول معنای ن ترکی دلج بار اول
 بجهت ایدر لر راهوارک که آن او صافند معنای بوله
 بار در شاهوارک که اینجو او صافند معنای شاه بر اول
 در کوبه کور سوار د بد کلری مولایه مناسبی اعتبار بده در کوار
 دکی وارد خنی بو معنای در سوک مصیبت در رسته که **بت**
 کستن بهنگام با سوک و در د به از خند با بهنگام سرد
 با املو به سوکوار د بد کلری عالی مصیبت مناسب اولد و غندن
 او توری در مشابعت مناسبند بر نوع اولد و عجبون
 مقام تشبیه ده ده و ار استعمال اول نور رسته که **بت**
 و صاب وار و درم حجت بناز که و مکان قانع کرده و در لهار و
ترکیه تجلی المدی صوده قمر وار و صفا صحن برج اتی ده قمر وار
 بزرگوارک اصیلی سابقا بیان اول نور بدر **سزا و ناسزا**
 سزا ان فارسیده لایق معناسن در ناسزا نیک معنای لایق

و کدر نشه که **بیت** ناسزایی را چو بینی بخت یار
 عاقلان تسلیم کردند اختیار • مصرع ثانی جزای محدوفک
 تعلیلی در جاکم منزله نشه تشریح اولمش در جاکندوی
 تسلیم کن و رحن اولمش در تعلیل مذکور او که دلالت
 اند و کندن او توری تمام معنی بود تسلیم بلکه که عاقل کرم
 اختیار امتش لر در سزاوار لفظ و کید بر جوی سزاوار که
 معنای تفر بر اولندی بر چنین وارد که اصلی سابقا قبل
 اولمش در خلاصه سی بود که بر شیک شی آخه نبت نامی
 اول اول منسوبی بو منسوب الیه نبت ایدوب الالار
 مناسبی اظهار اتمک دل لر منوبک الیهک اسمک آخه
 لفظ واری زیاده ایدر لر دخی مجموع و کسبی اول منسوب
 اطلاق ایدر لر مثلا در شاهوار در لر نشه که **بیت**
 کتا جو تو خینه در و کهر نه • من نیز بحر لوی شهوار نشتم

بر کسبه بر نشه لایق اوله و اول نشه اکامنا ب اول اول
 کسبه سزا در لر اول نشه سزا وار در لر نشه که فردوسی تک
 بو بسته ظاهر در **بیت** بنزد فریب ز بر و ند گفت
 که آمد سزار انرا وار حجت • ایکی نشه بر برینه مناسب
 الش لر هموار شدند در لر لسان فارسیده هم ایکی نشه
 ار اسنده اولان جهت اتحاد دن عبارند مثلا بولد آ
 که بولد نشه کلرد ر همراه دیر لر بله طوغت که وقت ولادت
 مشارک اولید ر همزاد دیر لر باشد انهمه در بد کلری ده
 بو اعتبار له در اول حالت که عربا و ندن استوائله تعبیر
 بولد و غنی بره ترک دم دژ در عجم هموار در نشه که **بیت**
 بران هموار گشت از نیز دخی • جو گشت بر کلونج از مالش بخت
کالبه وتن و تنه و بیکر کالبه جسد در که تمام اعضایی
 مشتمل در روح حیوانی تک که لسان فارسیده اکا جان در

قالب کالبدک محرابی در کالبد حسد و ن عبارت اولدوغی بو
پست لردن ظاهر در **سبت** او چو جانست و جهان چون کالبد
کالبد از جان پذیرد نیک و بد **بکر** تا جان من از کالبد کم کردد فرد
هر کار که خوشترست آن خواهم کرد **سنت** کوده در باش وال و ابق
انوک ستماسنده خارج در آن عربیده کی بدن کبی در اطراف
مذکورده خارج اولدوغی کتاب العین ده خلیل تعیین اینست
سرتندن خارج اولدوغی بو بستدن اکلا نور **سبت**
خوس وار بحر خبر باش تا مروتن **سبت** لعل و قباي جلن بیارایی
سند با ش معبر اولمادوغی اچون باشی اولماین سنه لرده
مثلا تن ماه در لرسته که **سبت** در غم آن دانه حال سیاه
جمله تن حال شده روی ماه **سبت** تمام طو بلوغه سنه در لرسته
اولمانه نیم سنه در لرسته بار مد را فوندی ما اختصاص بخوند
باید کی با نابه دکی کبی زسته که سابقا بیان اولمش **سبت**

اغالک اوزد کنه تنه در لرسته که **سبت** نخستین کیمانی نماید درخت
تنه که در آنکه بود پنج سخت **سبت** اخوند غی ما کانه ده غی ما کبی در
بر اسمک اطلاق حقیقت اولما یو بایشیمها اولمچی اخوند
برمای ساکن الحاق ایدر لرکه نه جعفر فی لکرک منتعنه اولان
سنه در که یایه بکر زنده است لفظ و کیدر بر جزی تن در
بر جزی تن در ستر بوتن معنای ترکیبی کوده سی
بتوند راما کانه صاع و سالم معنای ده غلمه استعماله
حقیقت منزله سنه وار مش در تناورده لفظ و کیدر
سبت بر جزی تن در بر جزی تن آورد که معنای کتور جی در آوردن
تناورک معنای ترکیبی مراد کلد را او نکل کتایت ایدر لر
انتمکدن تنومنده لفظ و کیدر بر جزی تن در بر جزی تن
مند در مندک معنای سابقا بیان اولندوغی اوزره الت
توصیف در شول و صغله عارض اولدورد مننده کی نیاز مننده

تنوگ اصلی تن در افاده غی و او بانو دکی و او کبی در اول و او
 لان فارسیه بر نوع نسبت مخصوصه دلالت اچوندرنته که
 برین تحقیق اولمش در قافی گویدی اولن که تنومند در
 تاوردن بوا بلع در اول و او ک زیاده سبکه نوع من الباقی
 حاصل اولد رجز الغرایب حاجی تک جمله غرابندن در بو
 معامه کی کلامی عبارتی بود که بعینها ذکر اولنور تنومند
 تن درست و خوش گوکل لوستایی **سبت** ای روان همه تنومندان
 ارزو بخش ارزومندان. **تفسیر** غلط ایتمش در و
 استشهد اندامات ائمه مشربست مذکورده اول
 دید و کی معنایه دلالت بو قدر و ادشاعر بز دید و کمر معنای
 یله تمام اولور تنها یلو کوز معنایه او بلجی لفظ مقود در
 تن لر معنایه او بلجی مرکب بر بر جوی تن در بر جویع مادر
 جمع معنایه بو بستن ابکی معنایه ظاهر در **سبت**

دی پی شدی خرامان چون سرو و عقل میگفت •
 • خوش میرو جی بشنا مشها فدای جانت • تنهای اول
 بالکر معنایه در حرف با اولنده زاید در بجزده زاید اولد
 کبی که سابقا بیان اولمش در اما بو مصرعه بشنا آمد و تنها
 برون رفت تنهای اول تن لر معنایه در باراید دکل در عریده
 جمع معنایه در بالکر معنایه اولن تنها شدن حرکت کله بو
 بستن ظاهر در **سبت** کرا از یک سوی جمع اید سپاه شرق و غرب
 زد کمر سوی بس باشد تن شهای در و ن • بیکر کالبد ایلد اولن
 • مشربلد رنته که **سبت** او جو نوزت و ملک داری داری چشم
 او جو جانت مملکت بیکر • ارالرنده فرق بو جهندن در که
 کالبدده هیات و شکل معتبره دکل در بیکر ده معتبره درگاه اولر تن
 ذکر اید لر مراد شخص کندوزی اولرنته که **سبت**
 بک استین بر زده هر دو تن • دویدند بادلو و مشک و رسن

جزو غالبین ذکر اید و بکل دیگر قبیلندن مجاز مشهور در
تاوان و کان تا ادات جمع در آن فارسیده اخر اسم
 لاحق اولور اسمک مدلولنده معنای جمعیه بی زیاده او مثلا
 کلک لاله تک اخنه لاحق اول کله لاله لر معناسن افان
 اورننه که **ب** من بچو آب و خاکم و توافق ابر
 کلها و لالهاده هم ارتربست کنی. اعضای آن ده بوادوات
 ایله جمع اولور مثلا تنها در لرننه که **ب** زبان بیغهای جاگرومیر
 شده در جان جانهای جاشنی که. اما اول عبارتیه که انوکله حملدن
 بقیه اولور مذکور ادات لاحق اولمز مثلا شاهها در کارنها
 کهها در مها در لربلک شانان و مردمان و زنان و کن
 و مردمان دیر لر آن ل ن فارسیده ادوات جمع در آن ننده ده
 حیواننده ده استعمال اولور مثلا کاوان دیر لرننه که **ب**
 ندیدستی که کاوی در علف زار. بیالاید همه کاوان ده را

استوران در لرننه که **ب** سران خیل پیراهن دریدند
 دم و پال سوزانرا بریدند. **اناج** ده استعمال اولور در
 دیر لرننه که **ب** پیراهن بنه بر درختان. چون جامه عهد نکند
 اما کسکه کن صکن که چوب اولایزم اولایو اولای جمع اولور
 سابقا ذکر اولن اولای جمع اولور چوبان و پیرمان دیر لرن
 چوبها و پیرها دیر لر اغاجک بد اغننده ده پیر اغننده ده بی
 شنده ده بوادوات اولمز اول اولای اولر شانان بر کانه
 میوه کان دیر لر بلک شانها میوه ما بر کها دیر لر پیرانان
 اولمز در کطان چنان دیر لر کلها جهها دیر لر حادوات ده
 ایله در سنگها خاکها کوهها آبها زمین تا آسمانها دیر لر
 سکنان خاکان کوان آبان زمینان و آسمانان دیر لر
 کاکل اصلی آن در بوادوات اول دقتن که اختم مای
 ساکن اولان اسم لاحق اولای مثلا سینه کان خواجه کان

ماده کان در لرزته که **بیت** تا توانی جابر چه از جانور تا ماده که
 ماکیان و مادگان و ماده کاو و ماده فر • ماده کان لغظ و کبد و ریه
 ماده در که معنای شی در بر جزیع کان در که کاف عی الیه منسک
 حجاج در زته که **بیت** به کان که بدر کرد پس بعد بعضی داد
 تا مطلق در کردن با پیش مانند • ماده کان که ترکی دلد و اوما
 بود در لر غالب دول چون اولد و عمدن او تری خانه نسبت
 اولمش در لغظ مذکورک اصلی ماده کان در اضافت ایله
 معنای ترکیبیدن اسمیه نعل اولیجان اول اضافت قطع اولمش
 خواجه سر ایده کی گبی که خواجه سر ای در اضافت ایله **درخت و**
چوب و بزم و هیمه و دار و ستون درخت ایچدر که هنوز
 کلمش اولایاش اولسون قورومش اولسون پیش و بر اولسون
 و بر اولسون جمله سده درخت دیر لر ایچ اید و کی بو بستدن
 ظاهر در **بیت** افتاد چو سابه درختی • طلعت نجی و نور نجی

پلنگ و صفنده و غمش در اول ایچ که هنوز کلمش در بریند
 طوب یورا تا پیش و بر ایچ لر جسدن دکلد ریلک اولون
 او کا بزم دیر لر زته که **بیت** چو آمد بدان کوه بزم فراز
 بدانت بالا و پهن در از • کلد کدن حکم انجا ک
 نیاجاغنه هیمه دیر لر او دن چکنه هیمه کش در لر بحر الغراب
 بزم ایله هیمه و زق ایتمه کش در هیمه او دون بزم معناسنه
 دیمش در بو تلوب و زلد کدن حکم کلمش اغاچه چوب دیر لر
 زته که **بیت** چوب خیمه را اگرش برینکنی • جای سده که بو که خروان شود
 دکنگه ده عجم چوب در دکنگ اوروی دیک برده چوب زرد دیر **بیت**
 سیه مار کور اسر اید کوب • ز سور ایچ پجان شود سوی چوب
 الده کو تور دو کلر نه دسته چوب دیر لر دسته اولن
 ما احتصاص چون زته که سابقا بیان اولتمش در اصلی چوب
 دست در علم اولیجان صورت ترکیب غیر اولون مضاف الیه

تعمیم اولیست در جارجو بدیه که ترک اکا چه جوه دیر لر جارجو بدیه
 حرکت را آن نده غنی تا معنای عام ترکیبی دن معنای ظنی علی تعل
 ایچوندر ستون در که در کسرت قبیه طاق بی ستون دیر لر
 درخت معناسنده دوستون استعمال اولتور مجازا ل شوه
 اوزمه حمردید کلری کچی کوه بی ستون اول معنایه در در دیکنی
 طور ان ایچ در برده بیان ایچ دارد بیز لر اصلش ادمه بردار
 اولدی دیر لر **بیت** ترک عادت کیشیه شوار اولور
 او غری قوم خوینی بردار اولور • برده تمش طور ان اغاچه
 دار اطلاق اولتور ترک ایچ دن دید و کی قوش لسان
 فارسیده دار سب دید کلری اول اعتبار له در که اغاچه
 قوزد چی بوز نیله تقار دیک ستر در چینی ده کی دار دچی
 بو معنایه در بر ایچ در که چین ولایتده اولور بودیان کتور
 در چینی دید کلری انوک قوعنی در بو بر اول اغاچه کیشی در

بالا و پست و بلند و زیر و بر و پیرز و دراز و پهن
و کرد و کونان بالا ابعاد نلنه تک نالنی در لسان عبریده
 اکا عمق دیر لر نته که **بیت** جوامد بدان کوه پیرم فراز
 بدانت بالا و پهن و دراز • پهن دن مراد عرض در دراز دن
 مراد طول در نته که بیان اولتور که کرد و تفصیل ایله بالا تک
 اولتور کلمه دلالت ایدر که او ندن مراد عمق در مذکور بعد
 که انسانک غیر حیوانانت و کلبا حماد ائده جانب
 حرکت دن جهت اوجه اعتبار اولتور اکثر بار رفعت لازم
 اولد و غمذن او توری بالایی مقابله پسده که حقیقتا
 انک مقابلی بلند در نته که **بیت** خدای که بالا و پست افرید •
 زیر دست هم دست افرید • بالانک فده وصف اولد و
 رده صلتماغی در بالایی او کرد • تا ز کلکی کلمه رخ زیبای او کرد
 بوجه معناسنده استعمال اولتور عینی اعتبار له مذکور بعد ک

دراز و پهن و پیرز و پهن

طرف اعلا شده بالا در بر اول اعتبار له بالا متعابله زنده
 استعمال اول نور اشعه یو فارو و دیگر برده زنده بالا در بر
 ایکی او بری بر نیک و زنده اول استنده کی او بالا
 دیر لر حقیقته زنده برک متعابلی زنده در و زنده بر لر نته که **بیت**
 کس نیاید بزیر سایه بوم • در همای از جهان شود محموم
 زبر او ست در کوچلی کشته زبر دست دیر لر نته که **بیت**
 ای زبر دست زبر دست آزار • گرم تا کی بماند این بازار
 اللردن الی اوستون اولد و غمندن او توری زبر دست
 دیر لر یو قاری طود اعنه اغزک استنده اولد و غمندن
 او تری لب زبرین دیر لر اشعه طود اعنه اغزک استنده اولد و
 او توری لب زبرین دیر لر اصلی لری زبر و زبر در بای
 و نون تا کید زیاده اولمش در انکت زبرین دکی کبی بو یا یله
 نو تک اصلی سابقان اولمش در زبرک لسان فارسیده

یو فارو معنا شده استغالی وارد رننه که **بیت**
 من از جای کله داری چه خواهم • که افتر از زبریدین کلامم
 گاه اولور زبرک راستی حذف ایدر لر سرد لر مراد کنه
 معنای مذکور اولور نته که **بیت** چپ و راست پیش و پس زبر و زبر
 رنجای بت رویا بد لر بر • سر زان فارسیده بوجه در
 نته که **بیت** بیلا بود چون یکی سر و برز • بگردن بر آرد ز پولاد کوز
 پیش جهان جوی بردن کوز • فوزان بگردن خورشید برز
 فرازان فارسیده یو قاری معنا شده در اصلی او زدر
 آفران دن مأخوذ در اصلی او زرنه بو پنده مذکور در **بیت**
 تلی بود بر کوسن بلند • بر افراز تل شد و ان هوشمند
 سر فرازا و نون و کید رسر افرازده دیر لر بانی یو قاری
 اولد و غمندن او تری سری او کلمه توصیف ایدر لر بر سر و فراز
 دیر لر مجازا اوست معنا شده در فراز استعمال اولور

براه نونها در فلک محدبه ارضم . تا جز فراز دین او کام نسبی
فرازان فارسیده مجتمع معناسنده کلورننه که فردوسی تک بو
بیتند واقع در **بیت** تو کو بی کسی آبی آرد و فراز
فتند برین اشم از فراز . فراز نالی بو قاری معناسنده
فراز اول مجتمع معناسنده در مجتمع لور در دیک برده فرازند
دیرننه که لطیفینک بو بیتند **بیت** بسی و جهد و کوششها فرازند
بواند خورد و خوابت نه دانی کنه . جز العرایب صاحبینک جمله
عزایبند بر بو مقام ده کی کلامک عبارتی بود که بعینها نقل
اول نور فراز درت وجه او زرنه استعمال اول نور اول فعل
مصدر لور اولرنده همان تحتین لفظ چون کلور شو بکه که ذکر
اولنما سه ده اصل معنایه خلل کلر لطیفی **بیت**
بسی و جهد و کوششها فرازند . اول غلطی بو که دید و کی بر لور
فراز مجتمع معناسنده در فراز اول معنایه کله و کن بلکند

اوتری بی وجه و معنی کلامه ارتکاب امتش در آنچه بو که بیت
مذکورده فرازند عبارتی کلمه معنی ادا اولور و کلام تمام
اولور صامتش در جنط فاحش امتش در اول عبارت
که دیک باقی تا تمام فلور معنای عوادی افاده اتمزلان
فارسیده فراز کردن جمع ابلک در جمع اتدی دیک برده
بیم فراز کرد دیرننه که **بیت** رفتم بر طبیب کس برسم علاج درو
چون ناله ام شنید دواند فراز کرد . بو فرو معناسنده فراز ک
معنای فرود در ان فارسیده اشغفه فرود در لر ننه که **بیت**
فرود آمد ز پشت باره چون باد . جوینه بوبه زد بر پای شمشاد
گاه اولور فراز بو قش معناسنده استعمال اول نور اول
وقتن معنای نشیب اولور ان فارسیده این نشیب
دیر لکاه اولور نوننی حذف ادر لر نشیب دیر لر ننه که
روده کی تک بو بیتند ایکسی ده واقع اولید فراز معنایه

شب تو با فراز و فرود تو با شب **•** فرزند آدمی بتواند ز شب
 گاه اول فرود و گاه از خیم و جبهی و زرتة اخوند غنی و النی خندق
 ایدر لر فرود در زرتة که لسان فارسیده بر فرود و داخلی و ایدر
 که معنای زاید افاده اند از کلام تمام اول و زرتة که **بیت**
 چه شبی چند ای سیه روی **•** با چشم من رخ را فرود شوی
 لسان مذکورده تا کنید چون بعضی کلمات زیاده ایدر لر همی
 کبی بوده اول و نکرند در فراز که گاه اول و اخوندی خندق
 ایدر لر فراد بر لر جمع معناسنه کلن فراهم دکی فرانک اصلی
 فراز در بحر الغرایب صاحبی بونک دخی اصلن بلکه مشرف **•**
 در از ک معنی سی جسم شی ممتد در لسان عربین او کا طویل
 در لر ترکیده او زون در لر مقابلی کوتاه در معنای قصه
 امتدای فتوده بولند و غندن او تری لسان فارسیده
 جایی در از امله توصیف ایدر لر زرتة که **بیت**

نکون

نکون کشتی بجاه دراز **•** که هرگز از نو بر نیایی فراز **•**
 در از ک بورا ده معنای عامه نک در کده بولند غنی اعتبار که
 خصوصیه در ک چون وضع اول لسان لفظ فارسیده زرف در
 نته که **بیت** صد هزاران ماهی از در بای زرف در دمان هر یکی در شرف
 در ک بیلچی و یک برده عجم زرف بای و بر نته که **بیت**
 چرا که در یوسف زرف بای **•** ز پیش ز نجاشی عامه جواب
 زرف چون معناسنده ده استعمال اول و زرتة که **بیت**
 هم شب و هم ابرو هم ماران زرف **•** این سه تاریکی غلط اردو شرف
 را نکه در و شان و رای کتج و مال **•** روزی بی دارند زرف از و الحلال
 زرف بو یک معناسنده ده استعمال اول و زرتة که **بیت**
 اگر بیل زرف است و اگر ک نیز **•** فراری کند چون شکم گشت سیر
 ظاهر بود که زرف معنای نمانده و نمانده استعانه طریقه
 استعمال اول و زرتة طوله چکن نته به لسان فارسیده

دراز دیر لر هبت عرضه چکنه پهنادیر لر نته که **بیت**
زهر استادی یکی خانه خوش • دراز او پهناش صد کام راست
ل ن فارسیده سؤل بعده که عرب عرض در ترک این در عجم
پهن دیر نته که **بیت** زرم سوزان بران پهن دشت
زمین شش شد و آسمان گشت • مبالغه ایلو انیلو دیک بروه
عجم پهنا و ردیر معنای مبالغه بی پهناد کی الف افاده ایدر
تنو مند کی مبالغه تنو د کی و او افاده اند و کی کبی نته که
سابقا بیان اولمش در دراز د کی پهناد کی الف همان مادی
الف در مانا تک اصلی ماندر مانتن دن اسم فاعل در بکر بکی
معنا نه بو الفک اصلی توانا یله زور مند ک فرقی بیانده
تفصیل اولمش در پهنا و ر این لو معنا سه اولد و غنی بو
پسندن اکلا نور **بیت** آب جیحون با جنان پهنا وری
اسب مارا تا میان آید بهی • بحر الغرائب حاجی پهنا یله پهنا وری

فرق اولمش در ل ن فارسیده درازی ترک دلنده ارغ
دید کلری در معنای ترکیبی درازة ملتوب در مراد او رزون
اید چکنه دکمه راید چکنه معناسن افاده ایچون بای بی
کنور مش لرد معنای ترکیبی نیک ماصد فی اولد و غنی
اعتبار له ارعاجم درازی در ل ن فارسیده خصوصیه
اونکچون وضع اون عمارت تاردر عجم ارغچه تارار شه
بود دیر بای عجم ایله نته که **بیت** چند تار طبع و بود لاف
برقد هر سغله شوی حله باق • بحر الغرائب صاحبی بودی
تاردن فرق ایتمیوب ارغاج ایله تعبیر المشرک یا صله این
لولکه لازم اولد و غمندن او تری مجاز ایصیه ل ن فارسیده
پهن اطلاق اولنور نته که **بیت** زر را برای صق کند که در این
لعنت بران کسی که ور ا کردی • بو بیت ده کرد و غنی مجاز استعمال
اولمش در زهر ا کرد می کند دن مراد شاعر جمع ایدر معنای

در کردک معنای جمعیتی سی در کردی در کرده که لسان ترکیده ده
اگا کرده دبر لر او نندند رکاف عجمی تک کسر سبزه افونده کینا
معنای خاص علمیه فعلی چونند در معنای جمعیت کرد اولی انک
لازمی در اول اعتبار له محاز جمع اولی که در کردن دبر لر
کرد اب دخی او نندند لفظ مرکب و وصف ایل موصوفین
چو کاب کبی اصلی آب در چه که در علم اولی جمع قاعده ترکیب
تغییر اولی و وصف تعدیم اولی منش در لسان ترکیده چو ک
دید کلر نه کرد اب در لر صوا و راده چو ر لوب کردی لکن
او توری کرد با دخی او نندند ترک قاصوغه دید و کی
بلکه که چوری کلزنی کیدر عجم کرد با د در نته که **پت**
در افادنا که یکی کرد با د بر ذکر ز بر پشت او کعباد
در کردی اولی و غنیدن او توری دایره کردی در لر دایره
در نور دیک برده عجم بگردش می کرد دبر ایکی قوت دایره

کردا

کردا کرد دبر لر او نندند غی انک معنای کسر سبزه کسر سبزه
فرقی بیاننده نوز سبزه اولی **سب** همه در جلوه کردا کرد خسر و
کواکب وار بر کرده نو کاف عربی کسر سبزه کردایش در نته که **پت**
بلیل اندر نفس سحران می نالد که یکی کردند ارد همگی گفتار است
بار بردست نمان پای از ان می بود که یکی گفتند ارد همگی کرد است
کردار او نندند مرکب بر جوی آرد در که اسم فاعل در او روزن
بوحس ترکیب اصلی بیان اولی منش در دیدار ک معنای
اولی غی برده بحر العرایب صاجی اولی ترکیب اصلیه واقع
اولی و غنیدن کرد چون کردار لغظیدن تخفیف اولی منش در
دیش در کاف عجمی تک صخه سبزه اولی منش کرد توز در نته که **پت**
بندک کوک پوز و نه جندی کرد **بو** طاق لاجورد برده کرد
کرد اسم جامد اولی منش در اول معنای کله و کی مشتق اولی منش
اسم فاعل در کردیدن اصلی کردنده در ترخیم اولی منش در

تیز و بختی آینه عرب تیز کرد و بر نته که **بیت** سر کرده
روی ماحون تیره گشت از کردن مغز کردن عطف داد خلق دریا
کرد و نده کرد دیدن ماحوز در که عربیه کرد و ن دید کلری
دوند و کنن او تری در فلک تشبیرها استعاض طریقه
چرخ کرد و ن دیر لرنه که **بیت** عجیبی برده مطبوع اوله بر و ن
که کاوه تابع اولو چرخ کرد و ن. گاه اولو چرخ حقیق ایدر
بالکر کرد و ن دیر لرنه ادا کنه فلک اولو رنه که **بیت**
انوجون بولمه کردان اولدی کرد و ن. که اکلنجه لردانا و کرد و ن
کاف عربنیک ضمه سیله اولیجا ق کرد ماضی در کرد نندن که
ایلیک معناسنه در نه ایلدی دیک برده عجم چه کرد و بر نته که
دانی که چه کرد اشرف خرد. او منظره بر د جانیک ر
کاف عجمی نک ضمه سیله اولیجا ق کرد بها در معناسنه در
ننه که **بیت** چنین گفت پیران بهومان کرد. که دشمن ندر د خرد مندوز

دانی که چه گفت زال بارستم کرد. دشمن نتوان جوهر پیمان شمر
کاف عربنیک ضمه سیله اولیجا ق بنی آدم ن بره صنفک اسمی در
که ل ن ترکیب ده او که کرد دیر لرنه اول صنفک اولد و عجمی لرن
کرد شان دیر لرنه **ایین و سان و ساز** این ل ن فارسیه
شول ننه نک اسمی در که عرب دلنده او کا قانون دیر لرنه
دیر لرنه ترک دلنده نوره دیر لرنه که **بیت**
کوزل لردن و فاعول نما که **بیت** بولر لرنه اول این بولر سمی
این ایله کان اولر اولار ندن تعبیر ایدر لرنه ده و عادتین
معنای لرنه اولد و غمندن او تری نته که **بیت**
که نازننغ بر تو نوزین بود. بس از زلف کی دوزخ آیین
شان شول ننه در که عرب ل ننده او نندن عبارت اولو
تعبیر ایدر لرنه ترک بر دوز بر دید و کی عجم یکسان دیر نته که **بیت**
کرسنگ همه لعل بدشان بودی. بس صفت لعل و سنگ یکسان بود

آیین ایله سانک معالرنه مناسبت اولدوغندن اولور
 بریکی سان ده دیر لر ننه که **بیت** نذار دجهان بریکی سان شکیب
 وازت پیش از پس نشیب • بحر الغرایب صاحبی بو مقامه
 غرایب سوله مشدر سانه که نقش معاسن و پر مشدر کاه
 حوی معاسن و پر مشدر افکار اعتبار معاسن اختیار
 اتمش در ایکسین بیلکه بر سرده استعمال ایدر لر آیین و سان
 دیر لر ننه که **بیت** هر ان کش جنین بو د آیین و سان
 حرور بود این جهان وان جهان • کنون جمع اسباط را پیش خوان
 بده اشایی بآیین و سان • هیأت معالسنده ده مجاز
 استعمال اولور شکل و هیئت دیک برده شکل و سان
 دیر لر ننه که **بیت** • کوی شفق است شکل و سانش
 از برده شام طیب سانش • نزد بان با به سوی بام حواس
 قلم سان سه نمنش بر خط تلمیم • بشوی از خاطر او نقطه بیم

عبارت آیین ده ده بیچ نوسخ ادر لر مثلاً یراق باق دیک
 برده برک و آیین دیر لر ننه که **بیت** سوار و پیاده بآیین و برک
 همه ز پر جوشن همه ز پر ترک • بر کل یراق معناسنه کلد و کی
 سابعایان اولمشدر شول محلد که برک ایله بهارک فرق بیان
 اولندی سان لغت مشنه که در بکوبه ده سان دیر لر زبان فارسی
 ننه که دقتی بو بسته ظاهر در **بیت** خورشید رور تیغ ترا آب بی
 حرج نوک نیره بوتان کند همی • ترک نشانه سان در نام و ننه
 دیک برده ادوسان دیر ننه ایت دیک برده سان ایت
 سازد و ز ندر ننه که **بیت** که بزوان و اوسم باز داد
 همه کارهای حواساز داد • ساختن اخذ اولمشدر
 ساز اسم فاعل ده کلور مذکور فعل کن کار ساز دکی ساز بو
 معنایه در ساز ننه دن ترخیم اولمشدر در چاپچیه سازنده
 دید کلری چاپد و عی نشنه تک دوز بان دوزد و کندن او تر

برو بوم و موز زمین برسان فارسیده قرارگاه
 در عرب دلنده او که وطن دیر لر ترک دلنده بر در لر متوطنه
 ترک بر لو دیر بر قرارگاه معناسنه ایدوکی بو بستن کلافر
 فرستیم نیز دیک افرا سیاب **نشانه** آرام جویم برین برنه جوان
 بر لغت مشتکه در فارسیده مغد و معالری وارد برین سیاب
 اوله در بوم یورت در بر سرت دیجک برده عجم برو بوم در نته که
 بشادی معصر برداشتند **نشانه** برو بوم خود پاک بکداشتند
 برو بوم خود پاک بکداشتند **نشانه** زمینی که دارد برو بوم است
 اساسی برو بست توان درست **نشانه** معمور اولن یورده بوم آبادی
 خواب اولانه بوم و بر آن دیر لر نته که **نشانه**
 در آن بوم آباد و جای مهان **نشانه** زمانه بسی کج دارد نهان
 جو مهان ده پاک کن خانه را **نشانه** رتا کن و این بوم ویرانه را
 نقش بر نه ترکیب زمین اطلاق ایدر لر استعان بر نقله

عجم بوم دیر نته که **نشانه** بعد بار هم شک دیبای روم
 بسندیده نقش و بسندیده بوم همان دق مصری و دیبای روم
 که بچون بهاری بد از نقش بوم **نشانه** مزره نور در که لسان عربیده
 که تخم دیر لر بو عبارت ترک دلن دخی شایع در موز صغوره
 دیجک برده تخم خوفه در در لر موز باندن جز اولن موز بو
 معنایه در سر حد بکلینه که ترکی دلن که اوج یکی دیر لر عجم موز بانه
 دیر نته که **نشانه** جازا ملکی که باشد روز و شب
 عدل و انصافش در اینجا موز بانه **نشانه** بان بکلی معناسنه ایدوکی
 همان بانه همان دارک فرقی بیان اولند عی برده تر اولند
 بحر العوایب حاجبی موز ایله بومی فرق ایتمیوب بو مک
 معناسی بیاننده ایتش در که بوم اکی معنایه کلور اولان
 بسویش دید کلری قوشدر که ویرانه لوده اولور کچه اوج
 نایا سغور و سر حد معناسنه کلور بو تمام بر غلطی دخی

اولد که بومی الفاظ فرسیدن صامتش در بوم عبارت
عربی در بیغوشک اسمی لسان فارسیده کوچ در نته که سابع
جند ایله کوچک فرقی بیان اولدغی برده مفضل اولغوش
زمین کو که مقابل اولان برده بر و کوچک برده عجم
زمین و آسمان در نته که **بت** جسته از هیت تیغ مان
نی بر زمین بودنی در آسمان **بکر** زمین و آسمان کاوان ایدوب
کلوب اشکری دهقان جهان مغت **سپهر و آسمان**
سپهر لفظ مغر دور لسان فارسیده کوچکل اسمی در نته که **بت**
گفته حصار نو اور اسپهر **کای** فلک نو بکن دار مهر
آسمان لفظ مرکب بر جزئی آس در در من معناسنه بر
جزین مان در بکر بیجی معناسنه مان نشدن اسم فاعل در
آسمانک کو که اطلاق معنای ترکیبی نی تک اوندی تحقیقی
اعتبارله در آمانغله استعماله منزله علمه وار مشس در اول

دگر مننه که صوبله دو نر زبان فارسیده او کا آسباب
اصلی آس آب در یا زیاده اولغوش در حرف مکسور یله
الف ممدوده تک جمعنده نوع نعلت اولدوغندن اولغوش
ارالار نه بر یا کتور لر تلفظ سهولت مصلحتین مثلا
او آسباب فار یا ب شار یاخ در لر نول دگر مننه که طوار
دوندور رخاس دبر لر اصلی آس قدر علم اولجاق فاعل
ترکیب نغز اولغوش مضاف الیه تقدم اولغوش در دیار
عجده مذکور دگر مننی خایله دوندور لر مشس نته که **بت**
بیش شه عقل کلی این خواس **جون** خوان چشم بسته در خواس
اول بسبدن ابتداء و صنعت اسمین خواس قوشش لر در شری
دوندورن خوا اولق لازم دکلد ر صغرد و ندر رسه دخی
خواس لر نته **عمر** خیا مک بور با عی سنده ظاهر در **رباعی**
ما یسم درین کیند دیرینه اساس **جوینده** رخته بچوموری طاس

اگاهانه از منزل امید و به اس سکرشته چشم بسته چون کماوی
خانان ده اسمان کبی در بر خری مانند که معنای بیان اولند
بر چنین خاندان که معنای او ندر نته که خانه الکه که در فرقه
بیان اولند ر یور کلر ک قرا اولر نته خان مان در لراوه
بکزد و کندن او تری ترکمانه دخی تر که بکزد و کندن او تور
ترکمان ویر لرشاد مانک ده وجهی بوراد ن طاهر اولور
این وام این اسم اشارت در قریب چون نته که اوله انک
فرقی بیانند تفصیل کچند ر ام دخی اول معنایه در
اما مخصوص در برج ماده مثلا امسال امساعت امشب
امروز در لرنته که **بت** که با ما بیاید فرستادنش
که امروز باید یاد ادنش ام ماه ام هفته ام دم دوزلر
این ماه این هفته این دم دیر لرواض لغتک حکمی کخصی
لرند در من جهت المعنی اختصا ص قضا ایدر نته بوقدر

یونک کبی لر لغت عجز بود و ارد در **یک و یکی** یک مبداء عدد
که لسان عربیده او کا واحد در لرنتر کی دلدیه بر در لرنته که
بیک ساعت بیک خطه بیک دم **بت** دگر کون می شود احوال عالم
یکی شول معدود در که معنای یک ایله موصوفه در ترکی دلدیه
او کتج بر در لرنته که **بت** و از دست هنرهای خوششان نویا
که هر یکی بدیکر کونه دارد م ناساد هر یکی نیک اخذ می یابای
نسبت در موصوفی و صفت نسبت امتش لرد در مسجده جامع
دید کلری کبی معنای متحد ده که ترکی دلدیه او نندیده برله
جمعیه ایدر لریکی استعمال اولور نته که **بت** امروز و پر پرو
دی و فردا هر چار یکی بود تو فردا مصراع او کده واقع
واقع اولن فردانک معنای یار ندر مصراع ثانی ده کی
فردا کبدر بر خری فرد در معنای یالکوز در بر خری
اؤراقوندا حروف یا حذف اولنمش در معنای کل دیک

آمدن او در عالم کون و فساد و تجرد ابله او در جاد
علایق عالم دن مجتهد اول دیکدی یکی معناسند گاه اولو
یک ده استعمال اول نورنه که **بیت** در غولبه وجود هر یک
همچو خونک همت درنگ **بای و توی و تہ بای** وقت
برفته بکنای یکی قته دو تایی در لر نه که **بیت**
بیت دو تایی فلک راست سندان **توی** تا چو تو فرزند زاد ماد را
شول ساز که اوج قلله جالنور او کاستادی در لر تا نگ گاه اولو
افزندن بایی حذف ابد لر تا در لر نه که سابقا سرتاسر
بیانده ذکر اول لب در توی ده وقت در اما شول وقت که
منجینی اولوب محیط اول یعنی اگری اول و بر نه بورو
کلم قتلری و صوغان قتلری کبی در نه که **بیت**
نه آموخو چو دکن سنگ بر چوبی کلشن قصر که گوک بر غشه توی
تو یکده اخوندانی حق بایی حذف ادر لر تو بر تو در لر

نه التدر اما زیر معناسه آت دکلد ر عجم طاش التنه تنک
دکنک التنه تہ خوب در نه که **بیت** اگر کردندی از چو پیش فرو کوب
زبان چون آج کردی در تہ خوب ایام التنه ده تہ بای در لر
نه که فتاحی تک بو بستند ظاهر **بیت** تہ بایت جوی بر دامن جوی
سینه ام از عجم لبث را از روی بوسه دل و ارباب سی خسرو
بو پستلرندن دخی ظاهر در **بیت** درین کتند نیکی برکش اولو
که کتند هر که کوی کوی کوی کوی راده صد ایایی درین راه
که بالا کند ست و در نشن جاه **تک** معناسی لغزیر اولمان
کبی ایدوی کی قتی ظاهر در بحر الغرایب صاحبی تہ انرا ایلد تہ
ایتمش در قاجنگ بیتیله استشهد ایلش در **جای کالج**
جای بر در محل معناسه نه که بو بیت لر دن ظاهر در **بیت**
جای است که خون موه زند در دل **لعل** زین تعابن که حذف بی شکند بارش
بتون و بتیجه باب سیاه بیایی که هرگز نرود کپاه منهل

معنای ده بجای دوزنته که **بت** چو بخش را اگرش تربیت کنی
 جایی رسد که بوسه که خردوان شود. **جایگاه** لفظ مرکب بر حرفی
جایی در بر معنای بر حرفی داده گاه در کاف عجمی ابدی محلی معنای
 گاه یک بو معنای کلد و کی معتبر اولت که کرد را باذن آت
 تعالی جایگاه بانک سکونیه او نور اجوی بر در اصلی جای گاه
 ابدی بانک که سبکه علامت اخلاقی علمیه تعلی و تحقیق
 قاعده ترکیب تغیر اولندی مذکور جو فک حرکتی سکونه
 مبدل اولدی گاه کاف عجمی ابدی زمان ابدی مکان اورنای
 منتهی ک طرفک اسمی درستان کبی که معنای کلستان ابدی
 دلستان فرزند بیان اولمشد زمان واد اولنان
 برده گاه استعمال اولنور مثلا صبح گاه در لر معنای
 صبح و وقتی در نته که **بت** مرد و خواب که حافظ بارگاه قبول
 زور دینم سبب درسی صحیح رسد. **صحکامان** ده در لر نته که

چو شد نارنج مشرق صحکامان. سفید و سنج چون سبب صفا مان
 صحکامان جمع صحکاه در الف و نون ادوات جمع در صبح ایکی
 در بری کاذب بری صادق ایکی سنگ بله حصول مراد بیک
 صحکامان در لر عرض صبح صادق تعبیر در مطلق صبح
 کاذب صدق اولی صبح کاهده صبح کادیه ده احتمال
 اولور اما صبح کاهان دیک اول احتمال ساقط اولور
 زبر صبح صادق اولی صبح اول ایکی وقت خیر حصول دخول
 اتمش اولماز مکان مراد اولنان برده ده گاه استعمال
 اولنور مثلا در گاه در لر معنای قیو بریدر نته که **بت**
 هر که خواهد کویا و هر خواهد کویو. که زمان حاجت در بان درین درگاه
 سو بکنجک بره نکره گاه در لر نته که **بت** از آن زمان که برین اشیا
 نهادم سر. فراز مند خورشید نکره گاه نیت. قبله بر نه قبله
 گاه سجده بر نه سجده گاه حواله بر نه حواله گاه در لر نته که

جاستان توام در جهان نیا نهیست **س**ر اجز این در حواله کامیست
بار پر نه بارگاه دیر لرنته که مقدا مذکور اولن بسته واقع
اولیدر بار لغت فارسیده اجازت معنایست در اجازت
و پر دی دیک پرده بار داد دیر لرنته که **پ**
باید بر سام بل پرده وار **ب**گفت و بنمود تا داد و بار
جامینک بو بسته دخی ظاهر در **پ** تو داده بار خیر من **م**
از غیرت بسی **ب** یکبار میرد هر کسی بچای بار **ب** اجازت
ایله مصاحبدن کنایه در اتمش نول پرده که پادشاه لر
اورایه جتر لر وار باب حاجانه گیر و ب عرض حال ایتمه
دستور سلاطین قدیم عجم او زرنه دستور و اجازت اولور
لن فارسیده بارگاه دیر لر بار خدای دکی بار دخی بو معنای
معنای ترکیبی صاحب بار د خدای صاحب معنایست در نته که
سابقا بیان اولیدر علم اولیجق قاعده ترکیب بوزلوب

مضامین الیه تقدیم اولتمش در تمام انامه بار عام الله در کاتبند
غیر ی پرده اولما و غندن او تری لغظ مذکور ک اطلاق حق
تعالی به مخصوص اولیدر حرف رانک سکونیله اولیجق معنی
ذکر اولن نذر اما کسره سبیله اولیجق لغظ عربی اولور
اصلی باریدر بار ادچی معنایست اول تقدیر چه خدای دن
واد واجب تعالی اولور خدای بو معنایست کله و کی سابقا
بیان اولور تندر بحر الغرایب صاحبی بار خدای مولی دیک
اولور دشس نور نیک بو بیتله استشهدا اتمش در **پ**
ی بر اراق ملک فرمانده **و** ی بر انبای دهر بار خدای
تعیین معنایست خطایتمش در استشهدا دوه اصابت اتمش
در مذکور بسته دید و کی معنایست قدر مذکور کتابده اولان
جمله غرایبندن بریده بودر که بارگاه دوزن دیک اولور
دیشد رستان ایله کامک فرقی بودر که ستانده وسعت

و فتح مطر و فنده و فرت و کثرت معنی در کاهن بونکر معتبره
 و کله را و ندن صکر ستانده مطر و فنه نسبت معتبره در او ندن
 او توری در که ستان یا لکوز استعمال اولی مرتبه کاهن اولی است
 معتبره و کل در او ندن او توری در که یا لکوز استعمال اولی و نور کاه
 و بیکاه دیر لرن کاه و دیر لرنی کاه ایله ناکاه یک فرقی بی ایله
 ناکه تفصیلی محله ظاهر اولی که در کاه و ار کاه یوق و یک
 برده کاه است و کاه نیست دیر لرنه که **بیت**
 بنده پیر خا با تم که لطفش دایمیت . ورنه لطف شیخ و زاهد کاه است کاه نیست
 و قنده و یک برده عجم بکاه دیر لرنه که **بیت**
 به بستند بهمان که فردا بکاه . نیز دیک معنوب کیریم راه .
 و قعی و کل ایکن اولان سنه نه ناکاه اولدی دیر لرنه که
 مرغک از بیضه برون آید و روزی طلبد . آدی راده ندارد دختر از
 عقل و تمیز . انکه ناکاه کسی گشت جای بی برید . وین تمکین و فضیلت

بکنه شت از همه چیز . کاه لوت بیشتر که در محل معیانه ده کلور
 تخت او زر نده پادشاه لریک او ترجیح بر نه تختگاه در لری
 تخت کسر بر پادشاه پیدر نته که **بیت** جواهرنگ رفتن کند جان با
 چه بر تخت بودن چه بر روی خاک تختگاهها اصلی کاه تخت در نته که
 بر از در کاه تخت کیان **بیت** بتوشاد و دم درین دو دمان
 معنای ترکیب دن علمینه نقل او لجم مضاف الیه تقدیم اولمش
 در قاعده ترکیب تغیر اولمش در نقله علامت ایچون .
 بحر الغرائب صاحبی کاهی تخت ایله تغیر ایتمش در و اسد نیک
 بو بیسيلم استشهدا و ایتمش در **بیت** فدایم زجان اوین شاه
 که زیباست جبر روی کاه را . تغیر بنده خطا ایتمش در و استیما
 ایتمه مش در **بیت** مذکورده دید و کی معنایه دلالت یوقدر
 تختگاه پادشاه لریک طور دو معنی شهره صفت اولور تختگاه قدیم
 دیر لرا اول وقتن تختگاهدن جز اولان کاه معنای اول او ز

اولور تخکاکهاک معنای تخت پری اولور گاه قنغی معنایه
 اولور اولسون الغنی حذف ایدر لر نته که **بیت**
 شبان وادی ایمن که می رسد ایدر که چند سال جان خدمت شویب
 ارکن دیجک برده عجم بکه در نته که **بیت** بکته سپه دار جان ارغور
 زمینی کرد چون عرض گاه نشور لسان فارسیده تراوات
 تفضیل در نته داخل اولور مدخلنگ مدلولنده نته
 معناسن افاده ایدر وقتده عزیت ارکنکله اولر ایش
 بر نه کار گاه دیر لر لغنی کاهک حذف ایدر لر کار که دیر لر
 نته که **بیت** نه داراسته چون کار که کلان خنده چون باغ نشود او
 رخ کل تارنگین کاهک بر معنای دخی قنوجی لیرک بوتنه
 سدر نته که **بیت** جان بخدمت او از عوار باک شود
 بران مثال که سیم نه اندر گاه بران مثال که سیم شمس
 فخری داماد معناسند کلور بر و بویستی اول معنی در تر

گاه اولور

معنا

معیار جمالیده کتور زنته که **بیت** شادمانت بدو جان مالک آن
 که بود شاد دل و جان عروسان از گاه صمان پان سنه برک
 گاه دیر لر بو کاهک دخی الفتن حذف ایدر لر که با دیر لر
 شول سنه که صمان قبار لفظ کبدر بر جوی گاه بر جوی ربا
 اسم فاعل در بر بودن الفاعله یا حذف اولمش در کنان
 دکی که بو معنای در کنان اسم فاعل در کشیدن معنای
 ترکیبی صمان چلیچی در کو که یکی موضع محسوسه شیدا ککنان
 دیش در او را جی بلند لرک برار ایه جمع اولد قلمری
 بود نته که شمس خرنیک بو پستند اکلانور **بیت**
 جناب بارکت راز از دحام ملوک زمانه خواست که نسبت کند گاه
 طشودی نو کرد و نسله به گاه فلک لر خومندن که کنان گاه
ناونی و نی نالی ان فارسیده دکل معناسند در عربی
 اول معنادن لبس ایله بقیه ایدر لر مثلاً ار دکلدر دکل
 برده عجم ناودست دیر عربی لبس بر جل در جود مند دکلدر

کنان

صحیح اولدوغی برده اخک صحیح اولمز مثلاً نادان دیر
 بی دان دیگر لرنی دل دیر لرنی دل دیگر بعضی نروده بیکسنگ
 استغالی صحیح اولوز ناکسه دیر لرنی کسه دیر لرنی ناکسه
 دیر لرنی چترده دیر لرنی نازن ده دیر لرنی زنده دیر لرنی امانی
 مختلف در ناکه معنای کسه دکلده رسته که بومعه عدل **موج**
 ناکس بتر بیت نوردای حکیم کس بی کک معنای کسه نورد
 نته که **بت** کس بی کانی و من بی کسم کرم دست گیری بجایی رسم
 ناکس ک معنای نته دکلده رسته که **بت** بکفنا من کل ناکس بوم
 ولیکن مدتی باکل نشستم بی چیز و ک معنای نته نورد
 نازنک معنای عورت دکلده ر بی زنک معنای عورت نورد
 اما نام مستعمل در نازن مستعمل کلد را اولیه دیکل برده
 نزن دیر لرنی دکلده عورت دکلده دیکل برده نورد
 و نه زنت دیر لرنی ناک الفتن ماء غیر موقوفیه تبدیل دیر

نته سابقاً بیان اولندی ل ن فارسیده مدلول بی تک مقابلده
 مند ابله بویه دیر لرنی مثلاً احتیاج لودیکل برده نیار مند دیر لرنی
 بی نیاز دیر لرنی احتیاج سوز دیکل برده لفظ با ده دخی بی
 من و خبر مقابل واردر مثلاً سنو کله دیکل برده با تود دیر لرنی
 اما تمام مقابل بی ابله مند اورنا سنده در بانک مدلولی
 معیت دیر بی نکه او کامقابل بی مدلولنه انفراد لازم اولدو
 اعتبار له در **بیم و ترس و باک و هراس** بیم مقابل امیدور
 که بو پسندن ظاهر در **بت** هم اندر زمان روی او شد سفید
 باو خداوند بیم و امید توقع خبره ل ن عربده رجا زبان
 عجزه امید ترکیده او مودر لرنی نومید اولنه او موسی بوق دیر لرنی
 توقع شده عرب دلنده خوف و عجزه بیم ترک دلنده قوی
 در لرنی **بیم** بر ترک فوز قوی قوی قوی بوق در لرنی
 مطلق قور خود را اولاجندن اولسون نته که **بت**

نشنا از براب تازی بسند. **ب** همی رفت بر تن ز بیم گزند
 اولش دن اولسون **ب** جانم رغش ای چو در بستیم
 که یادم نیاید همی ترس و بیم. شاعرک ترسدن مرادی شکر
 واقع دن قور خود در بیدن مرادی شکر متوقعدن قور خود
 باک لسان فارسیه شول حالندن عبارتند که ترک اویدن
 ایمن مکمله تعبیر ایدر خوفه اختصاصی بو قدر ایمن مک گاه قور
 اولور گاه حیدن اولور او تا بخت نشندن کنشی ایمنو عرب
 دلنده اول حالندن مبالات ایله تعبیر ایدر لر نشند که **ب**
 چه غم دیوار امت را که باشد چون تو پشیمان. چه باک
 از موج بحر انرا که باشد توحشتیمان. باکدن مراد
 قور جتی نشندن ایمنک در هیچ بر نشندن ایمن میان
 کسینه بی باک در لر بای عربی ایله باکک معناسیدر
 ذکر اولن بای عجمی ایله باک ایدر **لطیفه** علامه شیرازی

بر کون سو فاقدن کیدر کن بر عورت یو قورودن باشنده اینمش
 علامه دو نوب یو قور و با جتی باک نیت منلا سر چشمه پاکت
 دش علامه ده اری شیره فی عشرت دیش آری اوت
 معنای در اما ترک دلنده اری باک معناسند در بو اعتبارله باک
 متعابله سنده ذکر یو نوع لطافتن خالی دکله عبادت ان
 ره تک ذکر یو کبی بو حدیث شریفه من اکل رمانه اندر انه
 قلبه اربعین یو گارمانه دیو عرب انار دیرد جی عبارت
 سورک ذکر یو حدیث شریفه یا اهل الخندق ان جابرا
 قد صنع لکم سوراً سور دن مراد اگر حکم طعام در اما معنای
 اخوی عبارت ایله خندقه ملا بیدر اول اعتبارله اکی سنگ
 جمعنده لطافت وارد در جی عبارت ریک ذکر یو کبی بو پیش
 سنگهای که می کشت از سنان **ب** جو برک کند نامی خورد شکر
 بیدن مراد یو راده طوق معنای در اما لغت مشتمله در

صفت معنای در کلور اول اعتبار که کند تا نمانده ذکر
 کلامه نوع لطف و پرش در دخی عبارت اینک ذکر کبی
 بسته **بت** حشر و که زینت با همه خوبان توستی. اینک بنا
 عشق تو رام شد. اینک دن و او اگر چه که اشده شدی و یک
 اما ترک دلنده کی معنای اعتبار بلکه توستن نمانده ذکر لطیف
 و و بشدر به آسان فارسیده شول حالندن عبارت ذکر که
 ترک دلنده او ندن بلکه تعظیله بعینه در لرنه که **بت**
 ازان به پیش در دل آمد هر اس که زیرک منش بود و زیرک شناس
 جز العوایب حاجتک جمله عرایبندن بری بود که به اس
 قور قور نسیم معنای دشمن در فردوسی تک بویتله
 استهاد اتمش در **بت** به نردان به انکس که شدنا بس
 بدش اندر آید ز بهر اس معنای هر سی تعیین ده خطا
 اتمش در و استهاد ده اصابت اتمش در **بت** مذکور

دید و کی معنای دلالت بو قدر نبردید و کم معنای بلده و او شاعر
 تام اولور بلکه اول معنادن بلکه معنای دخی انی معنای
 کلام مزبورده خطای آخر بو که اول اوج عبارتک معناسن
 بر همان مش در به آسان هر اسیدندن مشتق در ترسیدندن
 ترسان کبی خندان و کرمانده بو اسلوب او زرنه لسان فارسی
 بو ضیقه مبالغه چون در قتی ایمنش کسیم به آسان در **بت**
 کشی کم اوله بریم به آسان. قتی مشکل کلور که به آسان هول
 که لسان فارسیده شایع در ننه که فردوسی تک بویتله واقع
 ز جنگ برو باز و وبال او بگردان بران هول کوبال او.
 لفظ عربید رفور قنچ نسنه به لسان عربیده مایل در لر هول
 انک و معنی در مصل ایله مایل کبی **بت** مذکورده و اقع اولن
 هول مایل معنای در مبالغه مصدری فاعله اطلاق ایدر
 رجل عدل در لر معنای عادلده مبالغه قصد ایدر جنگ نظرده

هوک تاثیر ندن ناظرده حاصل اولن حالتده ههول اطلاق
 ایدر لر مجازا ههولناک دکی ههول اول معنا به در ههولناک برناک
 کبی متاثر ک و صنعی در مؤثرک و صنعی دکلد رسا بقا کین ایله
 ناکک فرقی بیان اولند عی برده معنای ناک بیان اولن شرح
خار و خار و خاشاک و خش و خشک خار دکندر
 اچنده اولسون برده اولسون نته که **پت** چمن کر چه سر سر
 لاله زار است. برهنه با و وانجا که خار است. ارضی هب
 دکن اولدوغندن او تری کربویه خار پت در لر نته که **پت**
 فاده بدان بهن دشت درشت. سر با تر اشد چون خار پت
 خار اجس طاشد بر نوع در صلابت ایله معروف در قتی طاش
 دیکل برده عجم سنگ خار ادر نته که **پت** کیش منو که چون تنج
 از غیرت بسوزد. دل که در کتف هوست سنگ خار ادر خار ایدر
 خارده در لر نته که **پت** کتف در تو ناله حافظن بهر رو

چه ان ان دلم که کم از سنگ خار نیت الف که علامت
 صیغه اولمه زیاده کی بنیاد کی کو باد کی الف کبی بلک نفس کل
 اوللای ساکن ایله ارا لر نده مبادله اولور مثلا اشخاخ
 دیر لر خاشه چو پد زخاشاک چو چو کزور اخنده کی کاف تصغیر
 اچوندرا اول کاف لاحق اولمعه نای ساکن الفه منقلب اولدور
 خار ایله بله لکلور خار و خاشاک در لر **پت** زخاشاک و انظار
 شاخ درخت. یکی ایشی بر فروزید پت. **پت** کسان خار کیده
 بی منفعت اونه اطلاق اولنور ترک دلنده اوندن
پت جوز ایله تغیره ایدر لر نته که **پت** باران که در لطافت طبعش
 خلاق نیت. در باغ لاله روید و در شون بوخمس
 منفعت نکرشیه خس اطلاق بو پتند **پت**
 نودا در بار خشمی من درم از غم. یکبار میرد کسی بجان جامی بار
 شبنمها در استغان طر یقیده بحر الغرایب صاحبی بو محلی

وخی غراب سوله مشر در تفصیلند منفعت بوق خارند
 خاشاک فرقی انیمه مشر در معیار جمالی صاحبی حسن دن خان کی
 فرقی انیمه مشر در خشک جو چو کز در آخونده کی کاف تصیفه
 اچوند رسته که **بیت** سخت ایر خشک در پستهش بود .
 مکس در توی پیراهن درش بود **در و در و وان و دین**
 در چو در که لسان عربیده اکا باب دیر لرد کاه چو پیر
 در بان چو بچی سی در کاهک بانک معالری سابقا
 اولمش در در بندگی در تنگ در بو معنایه دکله در لغت
 مشر که در دخی معالری وارد در برنده بیان اولش بود
 در ک مدلوبی اولن چو ده یا بو اولق قنات اولق لازم
 دکله ز برادر وان دن جز اولن در بو معنایه در در
 در وان ده اولاند لازم دکله رسته که عن قرب بیان
 اولنور با دن الله تعالی نته که باب لسان عربیده نوع

معنایه استعمال اولنور مجازا لسان فارسیده دخی در
 اول معنایه استعمال اولنور مجازا مثلا هر نوع دن دیکل
 زهر در دیر لسته که **بیت** زهر در برستند کانت بود
 هم از ادو مهم بنده کانت بود . بدر آمدن معنای حیثیتی
 چو به کله دی در اما انو کله طشر اجتمین دن کنایت اولر
 بدر آیدده که بو بستن **بیت** از دست و زبان که بر آید
 کز عهد شکرش بدر آید . واقع اولیدر خو وجودن کنایت
 در مراد کیمک قدرتی وارد در که شکر نیک عهد سندن چو
 بیکه دیک در لسان فارسیده در آمد که مایسز اولا ایجرو
 کله دی دیکله زهد ایایه در آمد دیکله کله کبی نته که **بیت**
 در آمد کیشی بخشنده ایله . ایانور ایریک رختنده ایله
 اولند در در آمدن جزئی اولن در ایجرو معنایه در در
 اول معنایه ده کله رسته که **بیت** بدر یاد معنای بی شمارت

وگر خواهی سلامت بر کنارت . ایچر و کلکه برو کلک لایم
 اولدوغندن او توری او تون برو کلدی دیک بر د
 اران درامد و بر لر مجازانته که **بت** چنین گفت و خیر نوزید
 که آمد بخیمی از آن راه دور . و دره به دره دید کلری پراچی
 اولدوغندن در دره لفظ فارسی در نته که **بت**
 ز شیرین کیا مای کوه و دره . شکر یافته شیر آهویزه
 دره نک آفرین اولن ما احتضام ایچون اولم ده جایز در
 دسته باید اولن ما کبی عام دن خاصه نعل ایچون اولم
 جایز در کده ده خنده اولان ما کبی بو معنای مای مکررا
 ذکر اولم نشر در لسان فارسیک فصیحی در ری در لرنه که
 لسان اهل الجنة العربیة و الفارسیة در بیته بو حدیثی
 حافظ الدین تسفی کافی ده ابو سعید بر دخی دن نعل
 ایدر بو معنایه در ری تازی تک که عربنک که عربنک

فصیحی در متنا بد سند ذکر اول نورنه که شرف الدینک بو نیند
 که بو معناسنده واقع اولمشد **بت** ز لعل بار خواهم خدمت
 تازی و در ری و قلبک تصحیف تازی عربنک بو و بسی در بدو
 اته اسب تازی در لر نته که **بت** اسب تازی اگر ضعیف بود
 همچان از طوبله خوبه فارس بر عظیم ولایت و بر قدیم مملکت
 در که شه شیر از انوک دار الملکی در لسان فارسی او که نسبت
 اول نور در اول ولایتده بزماجه ایدر کبک در ری و لسان
 در ری او که نسبت اول نور در رینک اصلنده بر جزوی دخی وارد
 شول رساله ده که لسان در رینک عربی با بنده ترتیب بیشتر
 تفصیل اولم نشر در روانه الفاظ مرکبه دندر بر جزوی در در
 قبو معناسنده نته که سابقا بیان اولم نشر بر جزوی ده و از در
 اصلی باز در اجماع معناسنده بو دخی سابقا بیان اولم نشر
 بر جزوی ده مادر که آخر کبانه داخل اولور معنای عام تر

کبیدن

سمای خاص مغز و نعل الجون بوده مکرراً بیان اولسدر
دروازه تک سماهی نول بپوک قابودر که قات لری
اولمز دایما چون طور را بلمه شارح منظور صاحب حقایق
بوعبارتله الدایب هوالباب الواسع بالعارسینه دروان
وسعتی بیان ایتمش در اما قید آخر لغرض ایتمش در
اول قید بودند لطاهر اولورننه که شمره که حک صوفی اخرنه
دروان شمره در لری **بیت** دروان شمره را توان بست
توان دهن مخالفان بست و بلیز قبوله او را الفنده
اولن ممد بره در لری که اوستی او رتلمو اولور قبوله الصالی
و مناسبی و ارا بدو کی بو بستن **بیت**
دو شاخ آمد دو باش در دو غم را در می نمود و بلیز عدم را
شبهان غارده دهه بلیز استعمال اولنورننه که **بیت**
بندرج ازان ره که ز شامان شی بلیز غار اندر او در

نژند رای عجم ابله متغیر الحال در ننه که **بیت**
جایی اگر نسبت زبخت نژند چون علم خسرویش سر بلند
اول معنای عایک تخته مندرج اولد و غنودن او توری
اول اعتبار له ملوک کسبه نژند دیر لرننه که **بیت**
کنونم ز قهر زمانه نژند و اخوتی نماید از لهو و خند
فروماند قالمش و بر لری **بیت** خود نیز دارم که چون دل نژند
بماند کند در دم اسان او بکلن زده دیر لرننه که **بیت**
که برود جسی چو شمره نژند صولیش ده نژند در لری **بیت**
کنون سوست در دمندی گرفت کلت رخت لاله نژندی گرفت
نونه اولچاق نژند معناسی ذکر اولاند را اما نژند که بایله در
بای ده زای و عجمی در قزل بویه اعجابی در ننه که **بیت**
نه کرماس باشد بان و پرنده نه هم تک کلنار باشد نژند
دژم زاء عجمیله قابس در ننه که **بیت** خسروا در زمان معد

نبت جز زلف با بر هیچ دوزم . اشغنه و پریشان حال اولد و
 اعتبار له او پکه کوی پده دوزم و بر لر مثلا شیر دوزم در لر نته
 دلبران ایران و زابل بهم . بگردند جمله جوشه و زرم
 تنگ دوزم ده و بر لر نته که بت بی ز آسمان کرکس اندر کشید
 ز دریا تنگ دوزم بر کشید شمعدان و لکن و طشت
شمعدان طرف شمع در نته که خامه دان طرف خامه و جامه دان
 طرف خامه در معنای دان سابقا شمعدان ابله جزوان فرقه
 بیان اولمش در ترکی دلخ خریف ایدوب شمعدان و دیگر
شمعدان اطلاقک معنای ترکیبی اعتبار پله در لسان فایده
 انگ اسم فاعلی لکن در نته که بت مهبل در سر مه دان جهان شد
 که بر شمع در سر لکنی . ترکی دلده لکن دید کلر نیکل ان
 فارسیده انگ اسمی طشت در نته که بت
 کرش تاج خوابی و زرنه نشت . بلکه عراقت بیاید که نشت

عرب شعی قویب ایش و طشت دیش در که بو بسته و واقع در
 وقع الطشت غم منکیر . بسته لم یبع و نیکر . تشتک
 مور بعد حرق ما طایفه تبدیل اولمش در جامه و قب
 جامه معنای اصلی سی اعتبار پله ملبوسدن و معنای شدن
 عام در ملبوسه تن جامه در لر اصلی جامه تن در علمیه نقل
 اولند فده قاعده ترکیب بعینه اولوب مضاف الیه نقدیم اولمش
 در معنای جامه خواب در لر بت جدا کرد بس بو سفار فی باب
 ز پیش زنجایش جامه خواب . جامه خوابک اصلی جامه خوابدر
 مضاف الیه علمیه نقل اولند فده علامت اضافه که جامه تنک
 اخرون کی همه مکسوج ابدی حرق اولنماعله قاعده ترکیب
 بعینه اولمش در اما کثر استعماله جامه ملبوسه علام
 غالب دن اولمش در اطلاق او زرنه بلا قرینه ذکر اولسه
 و اداریه کجک در نته که بت پیراهن سبز بر درختان

چون حامه عید نیک بخنان . استعان طریقه ببت کرد
 دکی برین کبی جامه از مار و استعان اولوزننه که **ببت**
 ببلبل زده بانگ و نوه چون بخنان . وز جکل سرخ شده جامه دران
 قباوه قفان جشمندن در ننه که **ببت** من زان می کشم دامن ز رایت
 که روزی چند تنگ آمد قباوت . جامه ایله قبانگ فرقی اولدر که
 اوکی طوتوق اولننه ده جامه دیر لر اما قباوت بیز لر اوکی اچوعنه
 مخصوص در قباوت قباوت بیا کرد و بر عجم بقی اوکی طوتوق قفانین
 عجم بر توب او کبی اچ ننه که **ببت** چون کل از کلمت او جامه کین
 وان قباوت در ره آن قامت جالاک انداز که **ببت** و ترسانان
 فارسیده کافرک مشرکه کبر دیر لر موحدونه ترسان دیر لر تعظیم نمایند
 کبر و ترسان دیر لر ننه که **ببت** ای کربلی که از خزانه عجیب
 کبر و ترسان و طینه خوز داری . دوستان را الجا کینی محروم .
 نو که بادشمان نظر داری . مشرکه کبر اطلاتی بوستلردن

حافظ

ظاهر در **ببت** به انکس را که مذنب غم چهره است . بی فرمود کورمانندکم
 چنان کان کبر بزندان اهرمن گفت . ماین نادان و احمق این وان گفت
 بخوره دخی اتش برست لر در کبر دید کلری بو بسندن ظاهر در
 اگر صد سال که اتش فرورد . اگر یکدم در و افند بسوزد
 مشرک اولدوغندن او تری در حالق خضر بزندان دیر لر
 حالق لشره اهرمن دیر لر بو مذنب مانی نقاشه نسبت اولوز
 ننه که **ببت** کران دو عارض خشان ز فضل بز دانست
 ز فضل اهرمنستان دوزلف چو کان زن . بدین دلیل می مانوی
 هرست کند . که خیرست بزندان و شرز اهرمن . اهرمن بوراده
 الف ممدوده ایله مذکور در نامحشر که رالفک فحشه سی و مانگ
 سکونیلده مستعمل در ننه که **ببت** سابعده و فرود و سنک بو بسنده
 برفت اهرمن را با فسون **ببت** . جو بر تیز رو باج کی برشت
 اهرمن ده دیر لر ننه که **ببت** چنان دان که در ره نین اهرمن است

همه خلق را همین دشمنست . که گفت من شتر که در چو قال معانزه
کلورننه که **بیت** یکی که پوشند ز آل دلیر بجنگ اندر آمدند و اشیر
که کافک ضمه سله و کسر سله و کلا در فخته سله در رننه که **بیت**
چو بشند و شد چون یکی باج ابرو بسر پوشش بولاد و در نش کبر
افزین و افزین و نغزین افزین بارادجی در افزین ندن
اسم فاعل و روحی تعالی به جان بارتد و غندن او توری جان
افزین دیر لرننه که **بیت** افزین جان افزین پاک را . انگه جان
بخشد و ایمان خاک را . سوز اختر اعابدن کس نه سخن افزین در لر
باراند و عجبون حق تعالی به جهان افزین دیر لرننه که **بیت**
جهان افزین تا جهان افزید . از و خوبتر صورتی کس ندید
اصل کلام افزین جهان افزین جان افزین در علمیه تعلل و الحق
مضاق الیه تقدیم اولی منش در و قاعده ترکیب بجز اولی منش در
مقام تحسین دهده افزین دیر لرننه که **بیت** سابقه مذکور در

افزین اول او ندهده بو بیت لرننه دهده **بیت**
افزین جان افزین پاک کم . وردی بر وجهیله صورت خاک کم
اولدی مسجود فلک مسجود جان . نسخه ام الکتاب کن فلکان
بو معنایه افزینک متعابلی نغزین در قارش و پردی دیک بر
نغزین اندی دیر لر نغزین اول معنایه کلا و کی بو پسندن ظاهر
چنان گفت شاه جهان کعبا و . که نغزین بد بر زن تنک باد
نغزینک اصلی نا افزین در مال ن فارسیده سلب بجز ندران
عربیده کی لبس کی نته که سابقان اولسند ز نایله تنک فرقهده
فیان و بیان و دمان زبان راء عجمی ایله بر تخی لره صفت اولر
مشکلاشیر زبان دیر لرننه که **بیت** مورچکانرا چو بود اتفاق
شیر زبانرا ابدرا نند بوست . پیر زبان دیر لرننه که **بیت**
درین بیت زین پیش کنذا رکام . که بهر زبان دارد اندر کتام
پیل زبانن دیر لرننه که **بیت** زبای اندران که کنون کشت طوس

تو گفتی که پیل زبان یافت کوس اول صفت مخصوص کلد ریتی
اولمان کرده صفت اولو مثلما کور زبان دیر لرنته که **بیت**
بندیده درنده را خوا بگاه • نه کور زبان یافت بردشت راه
عزم زبان ده در لرنته که **بیت** و اگر خواهی ز شامان جهان
چو عزم زبان با تو آیم دمان • بحر الوایب صاحبک کلامنده
اختصاص کلا نو صنف اوله زبان هیتیلو بر خلیه صفتده
استعمال اولو ریشه زبان بر زبان در لرنته در اصابت
ایتم شد و فرخی تک بو پیتیله استنها و اتمش درنته که
بزم زبرد و بر دو چه خون عرو • بصد کیم دو که در چه چیز شمر زبان
او تک سوزندن اختصاص لازم کلمه بر خلیه صفتنه بر بیان بر تک
آیدر که رسم داستان انی جنگ کوشنده که دی نته که فرزد و سیک
بو پشته طایر **بیت** نمان پوشید بر بیان • نشست از بر اردنما زبان
نمان رستمک العابد نذرند کور بستدن و همه تبادر ایدن

اول در کم بر در بستدن اولمق در اما اوله دکلدی پلنگ
در بستدن ایدی نته که فرزد و پی بو پیلر نده • بصرح اتمش در
یکی جامه دار و ز جرم پلنگ • پوشید بر اندر اید بچنگ
همی نام بر بیان خواندش • ز خندان و جوشن فرزون دانش
بالکوز بریده دیر لر اول رستمک کید و گی همه نته که **بیت**
از ایران بیره بر آمد با بر • که آمد خداوند کوبال و بر
دمان صفتنه مبالغه در د میدندن جمیدندن جان کبی پیله
صفت اولو ر پیل دمان دیر لرنته که **بیت** نه عودت ان بنزدیک
خردمند • که با پیل دمان بکار جوید • نمنکه ده صفت اولو
نمنک دمان دیر لرنته که **بیت** نمنک دمانت اندر نبرد
نبرد زبانت در کار زار • بهلوان اول مغرد اولمق اکلانور
سپاهینگ مغردنه دیر لرنته که **بیت** کسی کو بود بهلوان جهان
میان سپه در نماز نهان • اشکر مقدمه بهلوان اخطا فی بو

بت کردن اهلانور **بت** تو کر بهلوانی ز قلب سپاه
 چرا آمدستی بدین رزمگاه. **مر** شاه داد این درفش سپاه
 همان بهلوانی و تخت و کلاه. **اما** مقتضای تدقیق نظر اولدر که
 مرکب در برخی بهل در معنا حی چشم در عرب خیل چشم
 دید و کی برده عجم سپه و بهل در پر لخته که **بت**
 یکی معنی بود و ند با سوک در **د** سه معنی بهل و سپه بود کرد
 برخی ده و اندر اصلی با بندر و او قلبی با نکلان فارسیه
 شایع در حافظ معناسنه در که سابقا جهان دار ابله جهان با
 فرقه بیان اولمش در بهلوانک معنای ترکیب حافظ چشم
 اصل و ان بهل در علمینه نقل اولند قد مضاف الیه تقدم التو
 قاعده ترکیب تخیه اولمش در بهلوان تا بنده مرکب در اما
 بونک برخی بهلو در عرب او بی تعریب استمش در فله در
 عجم او که منسوب اولن دله بهلوی در عرب فلهوی در

بهلوش سخن درون عبارته درسته که **حمر** و اصنهای کتاب
 التنبیه **ده** تصحیح استمش در بو عبارته که بعینها نقل اولنور
 واعلم ان کلام العرس قد بجا کان بحری علی حمت السنه
 وهی الغملویه والدریه والعارسیه والخوریه والسرمانیه
 والعارسیه قد تطلق وتراد بها ما یعم الکمل فاما الغملویه
 کمان بحری بها کلام الملوک فی مجالسهم وهی لغت منویه
 الی فله و هو اسم یتبع علی حمت بلدان اصنهان وری
 و همدان و نهاوند و اذربایجان برخی و اخی الغلیوندر که
 ادوات جمع اولن نون والیف و کله ر ملک معنای نسته
 اخنده کی مانک مد لوی در مبالغه اچوند حشر وانی ده کی
 و کیانی ده کی کی بونک و حی تفصیلی بیان اولونند
 نسبت دار اید و کی بهلوانده و چه مذکور او زرنه بو بت کردن
 ظاهر در **بت** کن ده زبان و جو است. سخن گفتن بهلوانیت است

اگر بهلوانی ندانی زبان • بازی تو آرو و نذر ادب خواه
معنای اول او زرنه اولن بهلوانج بای نسبت لاجوا اولور
و تعظیم اندکلی نسنده افکله توصیف ایدر لر مثلا بیک انج
دیجک برده بهلوانی درخت در لر نته که **بت** چوز دودیره
بر بهلوانی درخت • شد از خانه دوتش نایج و تخت
قبای انج کسک ده شامت وارد منبای معنای بت
اول در بک مطلقا انج کسج چلیک ایدر کلد و رسته که شیخ نظر
بو پسته دیش **بت** درخت افکن بود کم زندگانی
بدرویشی کشد بخج وانی • اول معنای اشارت ایتمش دو
تخت و اورنگ تخت مطلقا سر بر در که اعاجدن اوله الصی
پونلمش انججه تخنه دیدکلی او نندن دوزن تخنه انتسابی
اعتبار له در اخوند کی با اول معنای اظهار ایدر چوبه
افنده کی ماکبی تخت سر بره اطلاق اولندخی بو پستدن نظر

روان چون روان شد فرورختن • به برخت تخنه چه بر نرم تخت
معنای اصلی سنده تخک سر بر سلطان احتصاص یوقدر اما نون
غلبه استعمال ایله اعلام عالیه دن اولمش در اطلاق اوزرنه
ذکر اولنه مراد سر بر سلطان در خصوصیت ایله نته که **بت**
بروزنگ بت شد ایشاه بنادی در داد و بخش کشاد
اما بونک معنای اصلی سنده تخنه دن اولمش موعده دکلده رید
اسپ معنای تر کبیدن نقل اولمش علم در شد کشش در نته که
سابقا بیان اولنوب در اسپ اندر معنای تر کبیدن سید اسپ
کونش ایلودر شد اسپ اذر کشش دن جز اولان کشش
کبی در اذر کشش مرکب در بر جوی اذر در نیا راود معنای
نته که سابقا بیان اولمش در اتش ایله اذر ک فرقی بیاند
بر جونده کشش ر بو جومر کب در کشش ایله اسبدن اسپ
معنای مذکورده مستعمل در کشش کافک فتحه سبله در نته که

فردوسی نیک بو بستند **بیت** بنا بدی کردنت کشتی
که از سر کشتی کسی نه بند کشتی **مسخن** نشیندش در بر کشت
که ترکیب اولد فده الغی حدق اولوب در لغت اولمش در انش که لر
اصحابند بر کسبه اول معنای لغت اعتبار بله جز اولمش در
آذر کشت دن آذر کشت مجوس طایر و غی اود لر دن
اودک آدیدر که مذکور لغت امله ملقب اولن تک نیست
اولنور انش که سی اول بنا ایش در معنای مذکور رود و
بو بستند طایر **بیت** چنان دید در خواب انش برست
سه انش بر دی فرزوزان بدست جو آذر کشت جو خود و
فروزان بگردار کردان سپهر **انش** که بهی کم بنا اندر
اودنی او که نسبت ادر لر مثلا بر زین بنا ایشد و کی نشکده
نک اودنه آذر بر زین در لر نته که **بیت**
نروار این جستن کین منم برزم آذر تیر بر زین منم

بر زین ده لغت معنای ترکیب ابر او ز زنده و یکدر فرزند
اونک محرابید را آذر کشت اسمن اشکده اجنده یانین او
اطلاق اند کلرین لپن نته که سابقا ذکر اولان بیت لر
و بو بیت لر دن ظاهر **بیت** ز با کینه جان فرود و زرب
همی بر فروزم جو آذر کشت **اشکده** نک کند و سنده **اطلاق**
اید لر نته که **بیت** زده مو بدش نعل ز زین بر ایش
شده نام ان خانه آذر کشت **کشت** لغت ملقب مو بدک
آنک کشت دید کلرینک وجهی بو بستن طایر اولدی اباغند
مغل لری التون دن ایش مو بدل ان فارسیده دانشمند
د لوز **بیت** ز علم و خرد بند کان در تو بود در سخن بهر کی صد جو بد
دانشمند لرک اولوسته مو بد مو بد ان در لر مجوس دانشمند لر
اختصاصی بو قدر آذر کشت جمله سی ده اسم اولک در بر پلوانه
ننه که **بیت** سپهبد چنین گفت کا آذر کشت بند نامور تر ز چکی زرب

تمام رعایت اولش در زبان مقابله سنده اشکارا ذکر اولش
 همی گویدم از خدای جهان **بت** نیز سم همی اشکارا و نهان
 اشکارا که الفتن ده حذف جایز در نته که بوبت مذکورده واقع
 اول بدرگاه الی نبی تا به تبدیل ایدر لرا اشکارا دیر لرا گاه اول
 نهانک افونه بریا زاده ایدر لرنهانی دیر لرا توفی معنای افاده
 اتمز همان نته نهان معناسن افاده ایدر نته که **بت**
 ایتست درین جهان و نانی • از دین آدی نهانی
 هویدا ظاهر معناسند در نته که **بت** گفت آن بار کز گوشت
 سردار بلند • جوش این بود که اسرار هویدا می کرد •
 فیض روح القدس را باز مدد فرماید • دیگران هم بکنند آنچه سجا می کرد
 اما اشکارا له بونک فرقی وارد در اشکارا ده معتبر اولن ظهور
 منظر حسن ده ظهور در بوزده ظهور در عینی ظهورده شاملدر
 راز کز لونه در قول اولسون نته که **بت** کنگر طاقش بزبان دراز

بیش فلک کفنه سخنهای راز • فعل اولسون نته که **بت**
 جوامد بدین روز کار در راز • بجه آن زهر کس سمی داشت راز
 رازده معنای اختفا اولد و غندن او تری مقابله اشکارا
 استعمال اولسون نته که **بت** که شت اندران روز کار در راز
 که می گویش اشکارا و راز • مبالغه مقصد است لرا راز نهان
 ایلمه توصیف ایدر لرنته که **بت** کل یوزینی اجسوم غنجه دمانیم
 دو شمسون اغزلره راز نهانیم • پوشیده اسم مفعولدر
 پوشیدندن معنای مستوردر که اور شمسون در لرا نکریده
 اخفا انک لازمی در شول کسبه که اسم ارج اطلاع قادر
 اولمیه پوشیده راز در لرنته که **بت** خطی کش بزرگان ندانند
 چه دانند طفلان پوشیده راز • باز اچوقدر نته که سابقا
 در وازه نک اهلینی بیانده تعزیر اولمش در اجدی دیک
 یرده عجم باز کرد ویر کلامیله کشف او لجوی باز گفت ده دیر

نته که بت کرچی وصف او ز من پرسد بی دل از بی نشان چه گوید باز
 چه گوید باز که معنایی نه کشف اید در استقام انکارید
هنک و اهنک و سرهنک و فرهنک هنک اغزلق در نته که
 زمین لنگر از تکید کر یکس لاند بر روز نبرد تو اهنک شکر
 هنک ایله او در معناسدن ده کنایت اول نور نته که **بت**
 تو تعظیم بدرکن از فرنگست که اهنک خلاف از ترک هنک
 هنک ایله او در معناسدن ده کنایت او در لر نته که **بت**
 اگر بخواید تدبیر او بجا صیت ازین بس نکنند باوه هیچ از اله
 بو کنایت لر ترکیده ده وارد در بدن او صدن اغزلق ایله
 کنایت او در لر معنای زورده ده هنک استعمال اول نور مجاز
 نته **بت** کند کر به بر موش اهنک شیر ولیکن نمی دارد او هنک شیر
 زورک اغزلق لازمی در اول علاقه ایله بر نیک اسمی خود
 استعمال جایز در بحر الغرایب حاجبی بو معنای لر معنای

حقیقه دن صامتش در هنک فوت معناسنه ده کلور دیو
 بت مذکور له استشهدا و ایدر آهنک عزم در نته که **بت**
 چو اهنک رفتن کند جان پاک چه بخت مردن چه بر روی خاک
 بر نته به اهتمام ایله اول استمعدن اهنک ایله کنایت ایدر
 نته که **بت** در از اهنک شد این کار با تو ندانم چون کنیم این بار
 عزمک لازمی اولد غی اعتبار له حمله اهنک در لر نته که **بت**
 ره بط باز تیز اهنک میزد بر قص کبک شاهین خجک میزد
 سرهنک العاطه مر که دندر اصلی سر اهنک در نته که **بت**
 در ای شتر خاست از کوچ گاه سر اهنک شکر بر آمد بر راه
 جری باشکونه که باشند او حرکت عزم ایدر و قلمانی او که
 تابع اولور لر سرهنک در لر اصلی سر اهنک در سر اهنک
 اضافیله علم اول بچون قاعده ترکیب تغیر اولتمش علاقه
 اضافت قطع اولتمش در بر بر بدکی کبی که اصلی بر بر بددر

افاضله اول التي تشبه اتمش لرد في زيرته بحر الغراب
صاحبك جمله عرابيندند که بو معامد دلمش در سترنگ
اول که غیر بیک اوزر نه حواله اوله پورت باشد نه وایش
اوزر نه دورب ارغاد اشک نلمج و بونلرک امثالی
ایش لرايش لرمکه لره اطلاق اولور فرهنک ده
الفاظ مرکبه دندرا اصلی فرهنک در افاضله فردن واد
اول معنا در که ترکیده ده او که فرد بر لره هنک معنای
سابق بیان اولاند معنای ترکیبی بو بستند ظاهر
بصری آورد فرهنک در هوش نشاندنش جوشده را چون
فرهنکی سینه نسبت اتمش که **بیت** جوامد با بقصه بازین تنگ
ز مغزش عقل رفت از سینه فرهنک سینه مغز قلب اولد و چون
بحر الغراب صاحبی فرهنک ادب و عقل و هنر دلمش در
و بوسيله استشهاده اتمش در **بیت** جوان کینه را شاید و جنگ

کهن پیر تدبیر و فرهنک را • فرهنک مرکب اولوب مدلولنده
معنای هنک دن زاید فر معنای واراید و کن طوبیاش در
زهر و نیش زهر اعوذ را اعلام غالب دن اولمش در کثرت
استعمال ایله اطلاق اوزر نه ذکر اولیجی مراد اول اولور
نته که **بیت** زهر نه کله اولور سم اغولوا اولر نته • قیرم او سینه
کلوب قومه کبابدن صفت • معنای اصلی سی قبی اچی در اوده
زهر دید کلری او که نسبت ایله در آخرت عنی با اختصاص
اچوند رخنه ده کی تا کبی غنچ کلم ستمک رکل غنچه ستمک غنچه
• عنی حالتی او که تشبیه ایدوب غنچ لفظن انده استعان
ایتمش لرد رخنه دن اول حالت زایل اولد قدن صکم
غنچه دخر لکل در لره معنای اختصاص دن که اخوند غنی تا اول
مصلحت اچون کلش در مراد بود ترک اودی بو قدرید و
برده عجم زهره ندارد و پر نته که **بیت** زهره ندارم که بویم لبت

پیر و کمان دارد ابروی • تونش سوری سینه در بیان
 طوکوزینک شده ده نیش در لرزته که **بش**
 همچو نیش کرد از دندانش • نیز در قصد ستمندانش
 نیشتر که ترک کاشته در هر کبدر بو معالیه نیشله نردن
 که لسان فارسیده اوان تفضل در نته که سابقا تفضل
 اولمش در کثرت استعماله ارونک دیکینه ده نیش در لر
 اعلام عالیبدن اولمش در اطلاقی اوزره ذکر اولمش
 اول مراد اولور اول و کنگ اغوسی اولد و غمندن اولتر
 نیشی معالیه نوشته ذکر ایدر لرزته که شیرین المله نوشنگی
 فرزند بیان اولمش در بحر الغرایب صاحبی ننگ جمله
 غرایبندن در بو معامده کی کلانی که بعبارته نقل اول نور
 نیش ایکی معنایه کلور اولان نیش تا پناه صوبه صبحی جانورک
 دکنی ارونکی معترب کبی نیشتر که نه لفظه کی ترکیب نیش

و نه معنا سنک اصلن فهم فلش اندن حکم بلانده صوبتی
 جانور لر در نیش انده استعمال اولمش در کل در **فرشته**
وسروش فرشته که ترکی دلدوده استعالی شایع در
 لفظ فارسیدر معنای لسان عربیده ملک دید کلر بدر نته که
 فریدون فرخ فرشته نبود • زمشک و زعنه شسته نبود
 داد و دهنش بافتن انیکوی • نوداد و دهنش کن فریدون تویی
سروش انبیایه حق تعالی جانبدن جل و علاجه کتورن
 فرشته در شمس خنری معیار جالبده سروش چه نیلست **دیش**
 بو بیت المله تمثیل اتمش در **بش** زهی فرشته صفت خسروی که
 در ملکوت • دعای جان تو کوید همیشه جان لسروش **ابونصو**
 اسدی ایدر سروش چه نیل را کویند و فرشته را نیز کوند و
 اندر پارسی این را بسیار گفته اند بهلویست چنان که فرود
 کون **بش** بزمان بر دوان خسته **سروش** واروی نبود در جوابش

فرشته اهل بی برسته در لفظ مرکب در بر جری پر در بای عجم امله
 قنات معنای در بانگ قایه تبدیلی شایع در بار سیده
 فارسیده در لر اجهان اصفهان ده دیر لر هشته اسم
 مفعول در هشتند بر نشه دو شتر میوب هالی
 و بر مک دیر لر قوش قاتلر ن یایه فرو هشت پر دیر لر
 نته که **پت** همه زیر کان کور کشند و کوه قضا چون ز کردون
 فرو هشت پر تصور پر لرده فرشته قناده ای چون بازر لر
 اول سبب امله اکا بر هشته دش لر در جا نیز در بر جری
 فرشته نک هشته اولیا هشت اولی ماضی معنای هشت
 تا معنای عام ترکیبی دن معنای خاص علمیه نقل چون اولی
 سخن آیده کی تا کبی بو تا نک اصلی امثله مشغوده در یا تا
 بیان اولی هشت **مهمان و مینر و مینر بان** مهمان قنوه اطلاق
 اول نور العاطه مرکب دندر بر جری مه در اولو معنای

چیده ماندر بکر: بحی معنای اسم فاعل در مانستن دن قنوق
 مستحق تعظیم اولوب قوندو عینی برده رعایت اولندو عین
 او تری مهمان دیر لر شعر ای عمر بدن اول شاعر که بو پت
 لری دینش در **پت** ما سمیت العجم المهمان مهمانا
 الا لاجلال ضیف کان من کانا فالله اکبر هم والممان منزه لهم
 والضيف سيدهم مالازم المان. دش در مهمان که اولدو عین
 بیانده مهمک معناسن تعیین ده اصابت اتمش در اما معنی
 مانی بیستند خطا اید و بد را بو مضمور ثعالی لطیف
 المعارف آدلو کتابنده ذکر اولن پت لری کتور مش
 و معر را اتمش در غلطنه واقف اولماش در مینر
 قونوغلک اسم خاصه در نته که **پت** مکارم و نعم یاد مینر بان کرم
 چون خود تو صاحب دلان و شانان مینر مهمان امله بونک
 زنی اولدر که بو وضع حاصله موضوعه را و نک اطلاق

وضع عام ترکیبی حسب سبب در میز اسم جامد و بجا او در
 میز بدیدن نشه که **بیت** هر که را بخت یا بر مندی بود کوشه
 مرده راز کور انگیزه یا بگردار بر سر شیره چه کرد و کوشش
 میزبان قوتی تو تعالیب رعایت آید در لفظ و کتب
 بر چنین میزد که معنای بیان اولندی بر جزی ده بان
 حفظ آید چی معنای در همان بانه همان دار و قنده خنق
 اولو بند **مستی و بودن** هستی و ازلو در معنای مستی
 که یوقلق در مستی تک اصلی هست در و معنای نشه که **بیت**
 از رفته قلم هیچ در کون نشود کرد در همه خویش خونای خوری
 و زخوردن عم بجز حکم خون نشود یک قطره از آنکه است افزون
 او نده با نول یا در که لسان فارسیده آفر کلمه لاحق اولو
 اول کلنگ مدلولنده اولن معنای و صغیه بی افاده آید
 مثلا وار و رودی ارک در سرد و صوق در سردی صوفی

گاه اولو است محتر در رابطه معنای دهه که است معنای در
 استعمال اولو نشه که **بیت** بین دل من و بجان بی حسان در
 که هست کوه عجم و چشمهای آب در و که تک مدلولی او لیجوع
 استک اولنه بر ما زیاده آید در معنای کنه است معنای اولو
 است اول کلامه و اوقه او لیجوع اولیه آید در نشه که **بیت**
 هست درین دایره لاجورد و مرتبه و در مبتدا و در نشه
 که هستک معنای در هر کید بر جزی نی در که معنای یوقدر
 این سبب اشارات اولو کتاینده است رابطه آید و کنی
 متضخ اتمند راول برده که بولم دش در و قد حذف
 ذلك یعنی اللفظ الثالث الدال علی معنی الاجتماع بین الموضوع
 والمحول فی لغات كما یحذف تارة فی لغت العرب الاصلی
 کقولنا زید کاتب و حقه ان تعال زید هو کاتب و قد لاکن
 حذف فی بعض اللغات کافی الفارسیه الاصلیه و هو

فی قولنا زید دیر است دهن اللفظة تسمى رابطة افعال
محمد بن جلال الدین دوانی و میسر صدر الدین که زیدیت
رابطه مذکور در کل صائمش لرد رسته که شرح بخرد اوزرنه
باز دقلری خواشیده تصحیح امش لرد در حیطه فاحشین بود
لر این سنانک است رابطه در لغت فارسیده رابطه تک
حذف جانزد کله ردید وکی سوزک معترضی اولد که زید
هست ده رابطه مذکور اول اول تعدیرجه هست ده
حرک اولورهای معنویه امله است دن مذکور مانک اصلی
تاء اولور وار معنایه ترکیب و لیجاق اونک اخرنده کی
همه استک اولنده کی الف حذف اولمش اولرنه که هست
است برنده استعمال اولنورسته که **ب** جهان کرچه رالاله زاکت
برهنه با و ایجا که خاسته مقتضای مقام غایب است در
بود وجود در **ب** همه بود راهست ازونا کر نیر

به بود کس او نیت حاجت پذیر بوده موجود در صیغه اسم
مفعول در بودندن مصدر در اولوق معنایه بود امله
بودن دید امله دیدن گفت امله گفتن کبی در رسته که اونکرگ
صیغه لری مشته که ر فعل ماضی معنایه ده کله و حاصل بالصدر
معنایه ده بوده ده اولده در سید شریف شرح بخرد اوزرنه
تعلیق اندوکی خواشیده وجودی بودن امله لغت امش
اصابت ایتمه مشدراوندن حکم هستی امله بودنی بر
برینه عارف طومش در او را ده ده اصابت ایتمه مشد
فته که بیان سابقدن وجه لری ظاهر اولبدر بودنی تک
معنای اولاجق در رسته که **ب** که شته خود گذشت و بودنی بود
بشمانی نمی دارد کنون سوده اخرنده عنی یا شول یاد که لان
فارسیده اخ مصدر لاحق اولور تهنیا و استعداد معنای
افاده ایدر مثلا دیک دیک برده عجم گفتنی خورد

دبر سو لکه لایق کلام مکه بر اقلنتش طعام دگر بردنکه
مستحق یک کشته شنی دگر یکدجک نسینه رفتنی دگر که
چو توان رفتنی را داشت در بند کوه بتن جو مردان برکم چند
شدن بر شینگ شیخ او اولق لغی که لسان غریبه اوید
صیورت ایله بغیر ایدر لر مثلاً عرب کان فوعه اها رغنا
دیر عجم فوعه بود غنی شد دیر ترک فوعه ایدی غنی اولد
دیر شدن لغت مشته که در اولدی یعنی فوت اولدی
معنا سنده ده کلور نته که **بت** مکر که لاله بدانت نی و فای عم
که با نراد و بشد جام می زلف بهناد **بت**
که زنی است آن خود کوزک منوز و باشد سرمای مهر و کوز
اما تحقیق اولدر که شده نک معنای اصلیه زایل اولق
در نته که **بت** بوسی از بران کم شد اقیاب
از میان انجم شده اولکه شد غریبه کی صاحب معنای

انجی شد ز آل معناسنه در **بت** خوبی بد در طبیعی که نشن
نشود تا بوقت مرگ از دست شده نک اولق معناسنه ده
استعمالی کنایت طریقه در اولمک زایل اولق لوازمند
دوست و یار و یار و شاهد و باور دوست لغظ قاریه
ترکیده ده استعمالی شایع در اول معناده کی فارسیده عمل
مقابلی دشمن در نته که **بت** مترس از دشمنی که دوست خویش
حذر از دشمنی که او دوست روست و **بکر** دو شرک است دشمنی
عفت ایله **دوست دشمن** یارک معنای اصلیه معاین در
یاری و معاونت در نته که **بت** منم کز زخم تیغ همیشه
حالی از غضنفر شد **فلک یاری** نکرد ای دوستان دشمن منظر
یار قدر ندر نته که **بت** همه کشت بانقش دیوار حفت
نه یارای جنبش نه آوای کفت **بارانک** اخونده غی الف
بارینک باسندن بدلر بسایله بسی دکی کبی الفک بوغیا

کلد و کی سابقا بیان اول نوید ربار انک معنای حقیقی سی
 یاردم در باری کبی یاردم دن حاصل اولن قدرنده
 مجاز در تو سقا مطلق قدرنده استعمال اولورنده که بین
 سابقه واقعه اولیدر یولداشته خطاب محسنده ده عم
 یارادیرنده که **بت** ده روزه مهر کردون افسانه است و قسوس
 نیکی بجای یاران وقت شمار باران فارسیده آخو اسما
 الف خطاب اچون کلور ترکی دلده ده بوالف اول معناده
 استعمال اولورنده که **بت** باران خاک اول اب که بن بی ضایح
 عاشق همیشه ترک رضایله خوش خبره محسوبه ترکی دلده یار
 اطلاق اولند عی کبی ل فارسیده ده اطلاق اولور
 نده که **بت** مصلحت دیدمن است که یاران همه کاره بگذارند
 و ضم طره باری کبی نده اما بوالف حقیقت کلد ر بطریق
 الاستفان اول معناده حقیقت اولن لفظ شاهد در نده که

شاهدان زمانه خرد و بزرگ • دین را بوسند و دگر اگر ک
 بحر العوایب صاحبی نک جمله غرایبندن در بو معاده سولیدو
 کلام بو عبارتله که بعینها نقل اولور باری ایلتی یعنی
 ایکی قرند اشک عورتلری بر برینه ایلتی دیر لر رود کی
 چه نیکو سخن گفت باری باری که تاکی کشم از زمان ذل چوار
 بت مذکور ی دیدو کی معنایه استنها د اچون کورشد
 لفظ یارک اخوند الف اولیجی با اولیجی معنای اولدر
 ذکر اولندی اما چن که اخوند ما اولامعنای قول با
 در نده که **بت** ای سروری که زبید کمر نعل مرکب تو
 در دست و پای دولت خلیا و یار بایند • بلر نو که
 ل فارسیده سوار دیر لر نده که **بت**
 ساعد سیمینو که زرین سوار اولدی سوار • منکه آتش دن
 دو ابر جله لر آب اوستنه • تحقیق بودر که یارک معنای

اصلیه مصاحب ذرا صاحب ضعیفه یاران در بر لرنه که **بیت**
 یاران چو نوشته ز خوابان رسیدند ما چون مکان درین بهمانه بنامیم
 یار دخی معناسنده استغالی بارک مجاز اول معناده تحقیقت
 اولن لفظ باور در نته که **بیت** جان ما ساز که بی باوریم
 کو تو برانی بکه روی آوریم باور بایله اولیجی معناسی
 اولدر که بیان اولندی اما بایله اولیجی تصدیق معناده
 نته که **بیت** نیست در فن خودم چون نور شانان همیا باز پرس
 از سخنم کورت نباشد باور باور کردن انماق در ترک
 انماق دیکه و کینه عجم باورچی در باوری یار دم در نته که **بیت**
 بهر کار از خواستی باوری اگر صلح بردی اگر داور
 داورى خصومت در داور خصم در نته که **بیت**
 سر انجام ترسم که بهر وز کم نباشد جز داور کینه و در فصل
 خصومت اندوکی اعتبار له حاکمه داور در لرنه که **بیت**

از تو که نامم که در داور نیست و زدست تو بیچ دست بالانز
 ظاهر بود که بو اطلاق مجاز در بحر الغرایب صاحبی داور
 حاکم ایله نمیشد ر داورى حکومت در جنگ معناسنده
 کلور دشمن در ایکی سوزنده بیله اصابت ایتمه مشر در **بس**
و بس بس تم معناسنده در آن ترکیده ده اول معناده مستعمل
 نته که **بیت** جو یکبار کفتی ملک با بس که حلوا جو یکبار خوردند بس
 معنای مذکور چون اولن بس بای عربیله در بای عجمیله **بیت**
 مذکورده اول ذکر اولن بس اولیله در معنای اخر ایچون در
 اول معنی دخی عن قریب بیان اولن کر که راذن الله تعالی
 بس لغت مشترکه در بجه معناسنده کلور نته که **بیت**
 ای بسا بس نیز رو که بماند بس فرنگ جان بمنزل برود
 بسا و بسی ده اول معناده استعمال اولن تور بسا ک استعجا
بیت مذکور دن ظاهر اولدی بسی تک استغالی بو بسندن

ظاهر در **بیت** بر آنچه می گذرد دل منته که در جمله بسی پس از خلیفه
 بخواند گذشت از بغداد و بحر العراب حاجتی تک بو مقامه
 کلامی بود پس اجتناب معناسنج شیخ سعدی **بیت** سخن کرده و بلند
 و شیرین بود. سزاوار تصدیق و تحسین بود. چو یکبار گفتی مکنوا پس
 که حلوا چو یکبار خوردند پس و پنجه پنجه دیک او لورنته که **بیت**
 نه هر بیرون که میسندی. دروشش همچنان باشد. با حلوا حلوانی
 که زهرش در میان در میان باشد. لفظ بسی بی اجتناب
 تعبیر ده خطا اتمش در استنشاد چون کتوردوی
 بسته اول معنی یا قشمر نیز معنایی در اقامت است.
 اولان بس بسایی درین تخفیف اولمش در دید و کنده
 اصابت اتمش در بسا دکی الفک بسی دکی مانک معنای
 بلغمش در بسی تک افزوده عنی یا یایی نسبت در یکی تک
 افزوده عنی یا یکی بسا تک افزوده کی الف تاور الف

پنهان و الفی کبی در یونک نمی معنای نسبت لالیتی وارد و در
 سابقا بیان اولنوبه ریس پای عجم ابله آرد در پیشک متعابلی در
 ارداوک دیک برده عجم پیش و پس در نته که **بیت**
 پس پیش ترکان طاوس رنگ چپ و راست شیران پولاد چنگ
 صکن معناسنده ده استعمال اولنور مجازانته که **بیت**
 پس زمرک دشمن یکی شربت آب. به از ملک کاوس و افراسیاب
 اگ صکن کورشن دست یان پس خیز در لر بی دخی بو مقامه
 استعمال اولنورنته که **بیت** که یک شربت آب از بی بد کمال
 بود خوشه از عمر معناد سال. بیک معنای حقیقی سی ایزد که
 صکن فالور بر کشتی تک انزن باصه اردخه کیده نه بی در لر
 پی سکر معناسنده ده کلور اما استعمال مذکور معنای اول
 اعتبار بله در صکن کنه دیک برده عجم باز پس در نته که **بیت**
 که تضرع کنی و کفر فریاد. دزد در باز پس خواهد داد.

مگو باز پس کی باز بسک ده معنای بود در پس بر معناده دخی استقال
 اولسور که ترکی دلد ده او ندن بو عجز تله بقیه ایدر لثلا
 بحم پس ج اکتفی دیر ترک پس بچون دیدک دیر لثله که **سبت**
 بحر عمده کور مدی بحر کردن اقرن کوز لیشن . پس ندن دیش
 عطای او لدی در پر و کتشن **بسک** اصلی پس در اول ندن
 بین حذف اولش پس فکشن در لغات فارسیده حذف کلنگ
 اول ندن اولسون او رته سندن اولسون اخندن اولسون
 شایع در **سپس** پس معنای اید و کی بو سبت لردن ظاهر در **سبت**
 ندانم چه شاید بدن زین پس که راز سپهری ندانستکس
 چون پشمانی زد شد تا شفاق . زان پس سودی ندارد و فکر
گاه و هنگام و هنگامه و بام گاه مطلقا وقت معنای
 اطلاق اولسور معنای اصلی بی طرف مشترک در زمان ایله
 مکان او رتسند نه که سابقا بیان اولمش در هنگام

وقت معین در و محدود در مثلا بهارک وقت معینه هنگام
 بهار کلک وقت معینه هنگام کل در لرو قنده بشدی
 و حکم برده عجم هنگام رسید دیر لرتنه که **سبت**
 کریزی هنگام فرزانه کیت . تیزی نه بر جان دیوانه کیت
 معین وقتی اولوب اول وقتده اولن جمعینه هنگامه دیر لرو
 اخنده کی تا احتضاص چونند زمانه دکی با کبی شول مینوبه
 نامه دیر لرو که عنواننده با اخندن با ایکسند بله آد بازله
 بحر الغرایب صاحبی هنگام مطلق و قله تغیر اتمشد راول
 فرق دقیقه که او نخله گاه او رته سنده وارد در واقع
 اولمانش در بام خصوصیه صبح وقت رسلا طینک و حکم
 اول وقت دیوانی زمانی اولدغی اعتبار لربام داد دیر لرو
 اصلی میسک سه سه در علمیه نقل او لثلی قاعده ترکیب
 تغیره اولسور مسم مذکور ساکن او باش در بام دادک معنای

بوپنده ظاهر **زیت** اختراست بر مکر بام داد کت زمین را که برت سبزه باد
 باعد آن صبح صادق در شیح سعد نیک بوکلامنده باعد آن که
 خاطر باز آمدن بر رای نشستن غالب آمد و اد باعد آن دن
 چهن صبح در اخوند کی الف و نون ادات جمع در صبح کایا
 دکی کبی اول ادات صبح صادق و دلالتک و جوی صبحا کایا معنی
 بیانده تعزیر اولمتش در بام لغت مشترکه در طام او سنده ده بر
 نته که **سبت** زحل بر بام او از باسد اران فلک برد که مش از روز بانا
مثل نشستن از بام افناد عجمک مثلی در طام او سندن لکن
 دوشجک قتی چکر بر کشی یک خبری شایع و سرتی فاش اوله فده
 بو مثلی ضرب ایدر لر اول بام که بر نوع ادات تشبیه در اصلی قام
 فانک بایه بانک قایه تبدیلی لسان فارسیده شایع در کل قام
 دیر لر از رقی قام دیر لر نته که **سبت** ساغر می بر کفتم نه تا ز بر
 بر کشم این دلق از رقی قام را قام رنگ جهتمندن مناسب

استقال اولند و غنلین طعم جهتمندن مناسبست ده ده استقال
 اولنور نته که **سبت** نوان سازی که بودش بار بام نام نوایی ساخت
 ان روز انکبین قام بحر العوایب صاحبی فامک رنگه احتضام
 وار صامش در غلط اتمش در **روز و روزی و بهر**
 روزه او بر در نته که **سبت** روزه چون میداری ای نشین بر
 کزد و لب بنم دمانت بر شکر او روجه روزه دید کلری روزه که
 کوندز در که احتضامی اولد و غندن او تری در اخوند کی تا
 ادان اختصاص در هفتده کی تا کی کو ساله ده کی تا کی له شایع
 بیان او لبند روزی کون بکون تعد بر اولنان و طیفوه در
 لسان ترکیده او که کونک در لر روزه نشستن او تری
 کونک دمیش لر در اخوند کی بایای نسبت در شهری ده کی
 بایکی بونک دخی اصلی سابقا بیان اولنبد در حکم تعاون غنم
 مطلقا از رقی معذرت اطلاق او نمشدر کمنک زرق معذرت

که بمنزله یک برده عجم روزی کسی نمی خورد در برشته که **بت**
ماباده می خوردیم بشادی و خشم ما. جرم بزرگ طاق معترس نمی خورد
از قصه سکندر و آب حیات و حضرت معلوم شد که روزی کسی نمی خورد
دخی توتس ایدوب معتر اول حق معناسنده ده روزی لغظن
استعمال ایدر لرنته که **بت** بروزی توان باده زین طاق
که اسکندر شجرت و البس خورد. گاه اولو معنای تقدیرین
اسقاط ایدر لر و مطلقا رزق روزی دیر لرنته که **بت**
و نکل از بیضه برون آید و روزی طلبد. و آدمی زاده ندارد
خبر از عقل و تمیز. انکه ناگاه کسی گشت و بجایی نرسید. و بن
بتکین و فضیلت بگذشت از همه چیز بهره مک چون توان
پای در آفرنده کی روزه آفرنده کی تا کجی در اختصاص چون
فلان چون قوندی دیک برده عجم به فلان نهاده دیر بهره
معنای مذکورده بوندن ما خورد در بهره روزی به معنای تقدیر

مشار که را مابهر نک رزق اختصاصی بود و غیره استعمال
اولو مثلما فضلن بهره بی بود دیر لر عرب بهره دن خط اوله
بقیه ادر لرنته که **بت** انکه خط آفرید و رزق سخت. با فضیلت
همی دهد یا سخت. سخت اصلی ساخت در النی حذف اولو بیدر
ن فارسیده حروف علتک که الف و و او و یا در حذف
خصوصا وسط کلمه ده اولن الفک شایع در **سخت و درشت**
وزفت سخت محکم در مقابلی است در که معنای کلشک در سخت
معنای ترکیبی برک در برک بوز لو دیک برده عجم سخت رو
دیر برک لکه قتی لق لازم اولد و غندن او تری مجازا قتی به
سخت دیر لر قتی کلشک دیک برده سخت است دیر لرنته که
من عهد تو سخت است بی دانستم. بشکتن ان درست بی دانستم
قتی لغوه سختی دیر لرنته که **بت** زدست جوخ بس سختی کشیده
زعالم کر بی و سردی چشیده. ذکر اولن سخت اصلی نک معنای

در سخن گاه اولور ساخت دن مخفف اولور نته که سابقان
اولندی اول وقتن معناسی زدوی دیر ماضی در ساختن دن
اما درشت قتی در نته که **بیت** چنین است رسم جهان درشت
که بیشت بر زین کهن زین بیشت **درشتک** معابلی نرم در نته که
درشتی و نرچی بهم در پاست **چو رک زن که جراح و هم نه است**
قولانک پیش بر نه لسان فارسیده نرمه کوش دیر لر بحر لغز آب
صاحبی درشتی ابری ایله و سخن قاتی ایله نرشی ایله کینه
اضابت اتمه نش در ابری لسه مک معناسی در نته که **بیت**
نش از بر زین چو کوه بزرگ که بنده بر پشت بیل لسه
سه مک معابلی خرد در بزرگ معابلی کوجک در نته که سابقان
اولن شرح رقتی درشتک معناسی در سخنک استعالی مجازا در
ننه که بیان اولندی رفت زای عجینک معجینک فتحه سبله جنبه
بو یو کلوکی در که لسان عربیده او کا فضا مت دیر لر نته که **بیت**

بر و بزرگ کابش چو اسب نازی حبت **مباش** در ره کشت چو کا و کا مایل رفت
بو وصف ایله واحدی تو صیف ایله و کلر نلین معقدی ده وصف
ایدر لر مقلات کز رفت دیر لر نته که **بیت** معج با بلی و لسنک اکلند
کز رفت جشن را بشکند **رفت** ایله بزرگ فرقی بود در کز رفت
مخسوس مخصوص در بزرگ ده اول اختصاص بو قدر شانی اولور
بزرگ دیر لر رفت دیر لر رفت زای عجینک فتحه سبله اولی ق
مسک معناسه اولور معابلی جواد در نته که **بیت**
با او چه کوز کشت زمان رفت با جواد **با او چه کونه رفت** فلک نرم
با درشت **تو با کچه و دینا جینی مکن** **ز بهر سلاح اینه رفتی مکن**
زای عجینک عقیده رای مامله دن احترام چون در رفت او نکلن
مستعمل در رای مامله نک فتحه سبله رفتن دن ماضی در کتد
معناسه نته که **بیت** جهان چون رفت دیگر نتوان یافت **عنان**
زندگانی یافت نتوان **رای مامله نک فتحه سبله رفتن دن نمایی**

به روی معنای نه که رفتن اصلی رو فدند خسر و ک بپوشند
 ظاهر در **سبت** بجایها بی فساد از چشمش انشوب غزه می رفت و طحا
 بخاروب سابقان او بلند که حروف علمند هر قتی بی وسط
 کلمه ده واقع اوله لسان فارسیده انوک حذفی جایز دور
 اول قاعده به بناء و روشنگ و او بی حذفی ایدر رفت
 دیر لر جارب و بلفظ مرکب بر برخی جای در بر معنای نه
 یا حرف علت اولو با حذف کلمه ده واقع اولمغین حذف اولمش
 برخی ده ر و ب و سو برخی معنای نه اسم فاعل در رفتن
 جارب و یک معنای ترکیبی بر سو برخی در اصلی ر و ب
 ایدی اضافت ابله علمیه نعل اولجی قاعده ترکیب لغت
 اولنوب مضاف الیه تعذیم اولندی بوقاعده حرارا
 بیان اولنوب در سو برخی جارب و ب دید کلری بر سو برخی
 جنگ آلتی اولدوغندن او تری در مجازا الت فاعله

فاعله

فاعله اسمن اطلاق ایدر لر جمع السنه ده شایع مجاز لر در
کران و سنگین کران کاف بی تک کسره سبله اعز در اغراب شلو به
 لسان فارسیده سر کران در لر نه که **سبت** خدار ادا دامن ستان
 از و ای شخه مجلس که می یاد بکران خوردت و با ما کران
 اغرابها لویه کران مایه در لر قراک معنای نه کران که بوسیده
 واقع اولبدر که ذکر اولنور **سبت** سز منزل قناعت نتوان زد
 ای ساربان فروکش کین ره کران ندارد کاف عرسنگ
 فتحه سبله در د کزک اتلو لکنده منالغواته لر دریای بی کران
 در لر کرانک مقابلی سبکد معنای بی بینی در بینی باشلو به
 سبک سیرینی ایا قلو به سبک بای دیر لر لطافته بینی لک
 لازم اولمغین مجازا الطیفه به سبک دیر لر نه که **سبت**
 بزشتکی که علت بواجب شناخت تواند سک داروی در دست
 لطیف و شیرین دیکج برده سبک و شیرین در لر سه عتدنده

داون

سبک لک ایله کنایت ایدر لر علی العنور و پردی دیجک پرد
سبک داد دیر لر نته که **بت** سبک داد سوکندان پاک دین
بیزدان هفت آسمان و زمین. سنک مجازا قدر وقت
معنا سنده ده استعمال اولور نته که **بت** باش بر یکی جامه کز
بوی و زنک. همی بر کل و مشک نهاد سنک. پوسنده ده
سنک اول معنا به کلور نته که **بت** چه خوش گفت انکه سنک
از همش بود. که همت هست معنا طیب مقصود. سنکین
وزنده اعز اولانه دیر لر مرکب دیر بر جزئی سنک در نوزن
معنا سنه و زنه سی اعزه کران سنک دیر لر نته که **بت**
ترا کو سنغدی از ان به بدی. که باری کران سنک و فریه بدی
بو بیت ده ده **بت** سنک و بنک و بغیر و نیاز. سه شین
بعقوب فرزانه باز. بر جزئی ده با پله نو ندر که لسان فارسی
بر نوع ادوات الصافی در که حرجی نسبت مؤکد در مثلاً

در نخله متصف اولانه زنکین جو کله متصف اولانه چو کین
دیر لر جنبه چو کین دید کلری استعانت طبعیله در فحظه مبالغه
مضد اولتمش در مذکور ادا تک تفصیلی کجش در سنکینک
معنای ترکیبیسی و زتلو در و زتلو لک و زنده اعز لغدن
کنانه در سنک و زن معنا سنه کلر و کنلین نته که **بت**
جان بر گرفته ز زین بلنک. که کوی بی ندارم سبک بشه سنک
طاش معنا سنه ده کلور بر نوع قتی طاشه که او کلنک تا اثر
ایتم سنک خار ادا دیر لر سنکین که خبری بو معنا به سنک اولانه
طاشدن دوزلمش معنا سنه اولور نته که زنکین ایله
سنکین فوقی برنده بو معنی تفصیل اولتمش در **با و واهم**
باونک معنای او نخله در بهک معنای بیله در او نخله کندی
دیجک برده عجم باورفت دیر بر بردن بیله کندی لر دیجک
برده بهم رفتند دیر لر با بوده معتبر اولن جمعیت در تعبیت

لازم دکل در باونک اصلی با او در با ان فارسیه معنی
مذکور ای فاده ایدرنه که **بیت** دهنست که چه زما خام دکھا بد
چون بخند و همه دانند که خام با اوست بو بسته ده با اول
معنی چون در ننه که **بیت** آسایش و کستی لغت این دو حرفت
با دوستان تلطف با دشمنان مدارا الف که حرف علتند
ان فارسیه حذفی شایع در اصلی با اول حرفک ننگ معنی
اولد که ذکر اولندی فتحه ایله اولان ننگ که اصلی اولابان
مخفف اولیا بر ج معنایی وارد بر بی قسم معناسنه در که
بو بسته ظاهر در **بیت** بجان دوست بحق قدیم و عهد در
که مؤنس دل و جانم دعای دولت است بر معنایی دولان
عربیده کی فی معناسنه در مدخولنک طرفین افاده اوزنیه که
کس بدورتر کست طرفی نسبت از عاقبت به که نغوشند مسوران عثمان
ان عربیده **بیت** ایچون کلن با مکسوع معناسنه افاده

ایدرنه که **بیت** باز آمدان مہی که ندریش فلک بخواب
آورد آتشی که نه میرد بهیچ آب ان عربیده کی ای معنی
ده کلورننه که **بیت** عاشق که شد که باز بجانش نظر نکرد
ای خواجہ درد نیست و کر فی طبیبت هست عرب نظر الیه
عجم بد و نظر کرد در نظر ک ای ایله اولن تعد به سنجی یایله
ادا ایدر ان عربیده کی لام ایله افاده اولان معنی
ده کلورننه که **بیت** سنبلتان خط خشک نکشت هنوز
بمن آید که آهوی خطا پید همه عبارت ترکیله ادا اولدقند
اول ایکی حرفک بر برندن فرقی ظاهر اولمز اول سبدن
بجرا الغراب صاجی ای معناسنه کلن با بی المصاق ایچون
صامت در مذکور بیت ایله که کلام اونده ای معناسنه
اولور استشهاد معناسنه کتور مشد ر غلط ایتمش در
ان فارسیه با دخی ای معناسنه کلورننه که **بیت**

بعاتت حالها باخوی کردد • بدت موه تاخوش بوی کردد
 لسان فارسیده گاه اولور به دن معنای زاید قصد اولماز
 مجرود حین لغظ ایچون کلورنته که **ب** لر ز تیغش فرحمت
 پند • چون دو پیکر شود اسد بد ونیم • اصل کلام اسد ونیم
 در ضرورت وزن ایچون نظم کلام متغیر اولیجا ق ذکر خفک
 زیاده بی مستحسن اولدی شود اسد ونیم دن شروع نعلت
 اولور دی نیاگاه دی باده که بوشعده واقع اولید زاید
 از پرده لعب اگر نیاگاه • بر ماه فلک نظر کمارند • صد
 بیک کن کرو همه • بردامن آسمان شمارند • بحر النوایب
 صاحبی کما خند نیک بو پستند که **ب** بطلب باقت نشان از لب
 شیرین فرماد • ره سوی لعل نبردند بجز کوه کنان • حرف بایی
 زاید صانشر در غلط استمشر در اول با سبت ایچون در اول
 معادن تعمیر ده عرب با الطلب بر بایی سبت کتور رترک

طلب

طلب ایله در عبارت بطابت کی با طلبیده له معناسن افاده
 ایدیک زبانه لک احتمالی قلمز تعضیل اولسان احوال اولنیک
 مستوح اولان بادن محض اولنه شتبه اولاندرا اولنیک
 مکور اوله مذکور حروف اشتباهی بو قدر اولنیک حالی دخی بر
 بیان اولنوب در بهام ده اولان معنای اجتماع بو سنده ظاهر
 اندک اندک باهم شود بسیار • دانه دانه است عکر در انبار •
 بهام اصلی باهم در الف حذف اولمش در بهام قائمش در بهام
 معنای ترکیبیدن بله معنی نعل اولمش در بانک معناسی
 اولمش در ایچونند که بر بایله داخی جمع اولورنته که **ب**
 از بی چشم بدت ان که در ایام بهار خار با خاصیت عدل تو با کل باهم
 لسان فارسیده هم معنای معیندن عبارتند شرتی افاده
 ایدرنته که سابقا تعضیل اولمش در بولده شریک اولا
 همراه اوده شریک اولنه هم خانه و بر بره دیرلش نشینه فرام

در بر لرنه که **مصرع** دمان ورد فرا هم نمی شود ز فرخ فرا هم بر کید
 بر خوی فرا در که متعابلی فرود در فرانک اصلی فرا از فرو تک اصلی
 فرود در ترک کله کلک آخره غلری حذف اولمش در خفیفنا
 فرا همک معنای ترک کبسی می و کلش دانگش زنده لری قابل در
 بر بره کتور جمع اینک در تو سعا مطلقا بر بره کتور لث
 فرا هم در بر لرقدر معنی معناسن اسقاط اید ز لرد و رلوب
 جمع اولمش در هم در لرد و یوزن دوردی دیک برده عجم
 روی در هم کشید بر دوردی یا تو کدی دیک برده در هم کرد
 در در هم دن معنای مذکور را اولد و غنی بو پشته ن ظاهر در
 یکی بجه کرک تی بر ورید جو بر ورده شد خواجه در هم درید
 لسان فارسیده هم شول معنای استعمال اولنور که معنی مذکور
 معنائک نیز و منده که ترکی دلن او ندن ده بله تعبیر ایدر لرمثلا
 اوده کلمدی دیک برده عجم او هم نیاید بر نته که **بست**

کو فرض خدا یعنی گذار. از فرض تو هم غنی نندارد. هم
 اول معناده استعمال در لسان فارسیده هم بر معناده دخی
 استعمال اولور ترکی دلن او ندن هم ابله تعبیر ایدر لرد
 مثلاً ترک هم تو ز فرود بر عجم هم جوید و هم ترسد در نته که
 بدان کس نام غواچی بود زرق که هم در جوید و هم ترسد از غرق
 پنجان دیک هم ده اول هم در ترک هم ابله در بر عجم پنجانست
 در سلسان فارسیده جمله و دو کلی معناسنه در جمله و بر دی
 دیک برده عجم همه را داد و بر نه اولور سه بلن کسینه
 همه دان در نته که **بست** رزق و نر روزی نه کسست
 از همه دان ناید نشان بست. همه تک اخذنه عنی تا نقل
 اچون در معنای عام اصلیدن معنای خاص علی بنیمه دیک تا کبی
 نیم مطلق یارم در نیمه یارم کو دنک اسم خاص در اخذنه دیک
 تا نقل اچون **مکس و زینور و بست** مکس اسم عام در

معنای ارویه صاد قد رفته که **بیت** یکی زان مکس که انگبین کربود
به از صد مکس که انگبین خربود. سکل قور و با جوه مکس بان
دیر لر نته که **بیت** جامه اسلام بر اصحاب ربو. بر فرشته است
مکس بان دیو. بو لفظ مرکب بله بیت صاد قد رکه لسان فار
او کا با دوزخ لر نته که **بیت** یاد بیزن انا یک مکس است
او غلان جو فکرک مؤدینه که ترکی دل مع او کا لالا دیر لر
فار سیده او کا انا یک دیر لر زنبور خصوصه ارونک اسمی
نته که **بیت** که بافت این قضیب گری بغامت نی. که دوخت
این علی خوقه بر قد زنبور. اشک ارونه خوکس دیر لر
معنای مکس ده عموم و اراید و کی بوندنده ظاهر در پشه
خصوصه سوری سکل در نته که **بیت** چه پشه بز ندیل را
باهم مردی و صلابت که اوست. اصل کلام بز ندیل را که
اوست با هم مردی و صلابت در وزن قافیه ضم و رة چون

اصل دن عدول اول نوید را اول بسیدن وجه مراد مکشوف
دکتر ترک جبین لک دید و کندن ن فار سیده پشه خانه در لر
تا تار د لنده جبین سکل دیر لر **سما و هما یون** هما بر کلک سی مبارک
موتش در نته که **بیت** سن هما سن بانکن نطل هما. اول یکی لر
دام نطل هما. کلک سی مرغوب اولد و غی بو بیت دن ظاهر
نته که **بیت** کس نیاید بزیر سایه بوم. و رسمای از جهان
شود معدوم. مذکور قوشک کولک سی هم که دوشتر سه اول
که سلطان اولور دیر لر خلق ارا سنده استناری بو کلک
در نته که **بیت** عجمی اولور سه عونی جهان سلطانگری خانی
که دوشدی اولتنه سایه سنک ز لنگ هما سندن. همانک اصلی
هما پیر افروندن حوق با حذف او نمش در بادن و سادن و
خادن و رادن حذف اولند غی کبی دست و پا دیر لر اصلی
باید در سمنای دیر لر اصلی سای در شکر خادر لر اصلی خای

خود را دیر لر اصلی خود را در مهابو پند اصلی او زرنه ذکر
اولینش در **بت** سهای بر سر و عان آران شرف دارد که همچون خورد
جانور نیاز دارد. مهابون قوتکو در مهابه نسبتن حاصل اولش
مغادر اخر کلمه ده و اولان فارسیده بر نوع نسبتن عبات
نکوده همنه و ده با نوده اولیه در نته که سابعابیان اولمش در
بایله اولن نسبتی تا کید چون دخی نون زیاده اید و ب زکین
و شیرن دبد کلری کبی و او ایله اولان نسبتی تا کید چون دخی
نون زیاده اید لر مهابون و درون و اندرون در لر درونک
اندرونک اصل لری در و اندرون و نسبتی چون نون کید
بچوندر بدر با و در در بالان فارسیده طرفیت افاده این
بای مقنونه نک که اول کلمه واقع اولور در ایله التباسی
وارد معنای لری بر برینه و زینب در فرق لری بود که مذکور
بانک افاده ابتدا و کی حضرت شون معنادر که ترکی و لده او نیده

پله بعبه ایدر لر مثلاً د کرده و بچک برده بدر یاد بر لر بر پوزتن
و بچک برده بروی زمین دنور لغظ در ک مدلولی بچ در
در ون اچر و در اول و او ایله نون نسبت مو که بچوندر
ننه که سابعابیان اولندی اچنده دیمه لو او لبحی عجم در ایله
بای مذکور ی جمع ایدر مثلاً دکر اچنده و بچک برده بدر با
در نته که **بت** بدر یاد در متناقم بی شمارست. و ک خواهی سلامت
بر کن رست. او سنده دملو او لبحاق مذکور بای بر ایله جمع لر
مثلاً بر پوزنیک و سنده و بچک برده بروی زمین دیر لر
زمین بر در نته که **بت** بس نامور که زیر زمین دفن کرده اند
کز هیتش برون زمین یک نشان نماید. **برک** ده در کبی معنی
لری معتدد در بوراده مراد اولن معنی بردن است در **تو**
وترا لان فارسیده اول کلمه لاحق اولن بای مقنونه الیه
که بعد معناسن افاده ایدر اخر کلمه ایدر اولن را اوز سنده

که او دادان لغزیه در التباس نام وارد مثل اسکا دیک برده
عجم بوده دیر تراده دیر یکا دیک برده بمن ده دیر مراده
او که دیک برده باوده دیر او راده دیر فزقری او در که
رانکا فاده ایندو کی لغزیه ده عموم وارد در بر نوع لغزیه
دخی وارد که را او بی افاده ایدر مذکور با افاده اینم
مثلا بی سنی او بی دیک برده مر تر او را در نور بمن تو
باو دهمز عجم سنی قوزدی دملو اوله ترا خواند دیر شوخاند
دمز اول ایلی سنده حال بویله در ترانک اصلی تو را در
واو حذف اولمش در تخفیف حروف علتک آخر کلمه دن
حذف شایع در مرانکا اصلی من را در رایه متصل اوله قد
منک نونی حذف اولمش در تخفیف اول و او ایله بونونک
حذف رایه اتصاله مشروط در تو اولسون من اولسون
منفصل اوله لیر او ایله نون حذف اولمش تو کردی من کردم

در لکر دی مکرم دمز لر رانک غیر یانک منفصل اوله لیر
حال بویله در مثل امش دیمز لر مش دیر لر نته که **بیت**
منش تاج دارم زمین کشید • منش تیغ و ادم بمن بر کشید
توده حال بویله در مذکور ضما بر منفصل تک جمع لری حلاف
قیاس او زرنه در اونک جمعی ایشان در نته که سابقا شانله اینک
فرقی بیان اولند عی برده ذکر اولمش در منک جمعی ما در نته که
مایم لعشقی تو تو لا کرده • وز طاعت و معصیت تیرا کرد
بن دیک برده منی دیر بز لک دیک برده مایی دیر نته که **بیت**
• چون صوکل طراق او کل ما دینی • نه در او رتاده بو مایی و منی
توتنگ جمعی شما در نته که **بیت** دل خوابی می کند دلدار را که کند
زینهار ای دوستان جان من و جان شما • صفاق دیک برده لسان
فارسیده زینهار دیر لر زینهار ده در لر نته که بو بسته ایکی سیده
واقع اولید **بیت** زینهار از قرین بد زینهار • و فارینا غدا بنار

مراده کی میسم ایله اخر کلمه لاحق اولن میسم مدلول لری منته در
 ایکسی ده نفس منکلم ضمیه لری در فرق لری بود که اولم
 که مفتوح در اول راده اولور ضمیه منفصل در لسان عربیده
 انا معنایه در اول میسم که ساکن در واخر کلمه لاحق اولور
 وانم دکی دانستم دکی میسم کی ضمیه متصل در لسان عربیده
 تا مصدوره معنایه در که اخر کلمه متصل اولور تا علمیت کی
 گاه اولور ایکی ضمیه جمع ایدر لری منتم در لرنته که **بیت**
 آن نه من باشم که روز جنگ بنی پشت من • آن منم کاند میان خاک
 و خون بسنی سری • بن اولم دیک برده من انم در لرنته که
 من آنم که بایشه بازی کنم • میان ملان سه فراری کنم • **زنده**
وباش و جاک و کخاف و کاف زنده زاء عجمی تک فتح سیله
 پیر انما عله بان لمتنه در لرنته پیر این در لرنته که **بیت**
 چو کل کرچه او زنده پراهنست • ولی بوی او از دگر کلشت

زنده جامه در لرنته که **بیت** دید وقتی که یک پراکنده •
 زنده زبر جامه زنده • زاء عربی تک فتح سیله زنده معنی
 آخر افاده ایدن بو یک صوبه زنده در و بو یک ضمه زنده سیل
 در لرنته که **بیت** یکی ماهی بود در رود نیل • بیلا و پهنای چوره
 زنده نیل • زاء عربی تک کسره سیله زنده در پیدر مرده متعابلی
 در که مردن دن اسم معقول در بان بای عجمیله بر جمله دن
 ایرلش در لرنته کی دلده ده بو معنایه استعمال اولور نرنته که
 کلنگ او کتجه دکه بان • اولور دی برج بارو بر حصان • بر
 بان سی در لرنته کو بان دکی بان بو معنایه در اصلی کاو بان
 در کاو ک الی حذف اولمتش در شش خشری کاو بان تک سیکنده
 رومه کاو دمش در بو بستی مثال کتور مش در **بیت**
 کتور بن بخشش زهمت او • صد نه اران دهمت و کو بان
 بر بنون نشه طوغراسه لر بان بان اولدی در لرنته بای

عربله اولجاق بان قولاً معنایه در نته که **بت** هر کی هیش
کشک شکر چه کن بد ز حسن و از بان آته ده اطلاق اول نور
ننه که **بت** نشست از بر بان تند بازه همی رفت با اولی زرم ساز
بان کمره معنایه کلور نته که **بت** سکی را لغمه بهرگز فراموش
نکرد و در زنی صد بان اش سنگ بان نک بر معنایه دخی
وارد که ترکی دله او ندن حصوله تعبیه بدیر لرمشلا بنم
خصوصه بنم حمده در لر عجم او راده در بان من در نته که **بت**
در بان تو منم هوا خواه در بان من تو سی دژاگاه چاک
بر تدر بر تلدی و یک برده عجم چاک شد در نته که **بت**
تا یکی در فراق چهن تو دامن و جیب خوش سازم چاک
بر تلش چاک شده در لر نته که **بت** کربانیم زنده بردوزیم
دامنی کز فراق چاک شده و رمانیم عذر ما بیدیر ای باب
ار زوی خاک شده بر تیق بر تیق اولن ننه به چاک چاک

در لر نته که **بت** تن از حوی بر آب و دهن بر ز خاک زبان
کشته از تشنگی چاک چاک چاک لغت مشته که در بر نوع صدایه
اسم اول بدر ترک جاق جاق دید و کی برده عجم چاک چاک
در نته که **بت** چکا چاک خنجر کردن رسیده زمند و ستان
خون بچون رسیده چکا چاک اصلی چاکا چاک در چاک اولد
الف حذف اولتمش در ایلی چاک او رتاسنده کی الف برابر دی
لباب دی الف در بو الفک اصلی سراسر لکه سراسر فرقی
برنده بیان اولتمش در شکاف ابرق در ابرش ایلی بان ایش
خوزه شکافده در لر شکافتن یا رتیق در نته که **بت**
استه هر چند زبان نیز یافت مویسه دمو نتواند شکافت
شکوفه بوندن ما خود در چکده اجلد و غی وقت بار لقی پونور
شکاف اسم فاعل در شکافتن دن نته که **بت**
کشت خشک از قمان سغف شکاف ذاکر انرا درون زلب نانا

موشکاف ده کی شکافده بو معنایه در موشکافک معنای
ترکیب سی قل یا برچی را استعان طبعیله تحقیق کلام ده تدقیق
ایدن مکسه موشکاف و بر لک کاف برق در کافتن دن مشتق
در معنای کافتن یا رمق در نته که **بیت** و یا باز کافتم زمین را زهم
برهشان جناک اندرون بیش و کم. کاف اسم فاعل کلو فعل
مذکور دن بارچی معناسنه اوده کلو را بار معناسنه نته که **بیت**
کن و زرو آهنگر و پای باق جو سیکار مانند سرشان بکاف
کاف ایله شکافک معنای لری بری بری نه قریب و لمعین ابو
منصور اسدی و شمس خنری فرق استمه شمس در بحر العرایب
صاحبی ده اوله تعلیل استمهش در بار قدعی معنای کاف در بر لک
لک لازم دکله شکافده اول معناسنه در لسان عربیده
مضمومه مضمومی در ذکر اولن لک کاف ایله شکافک معنای تحقیق
لری در مجازا احد مهابی اخذده استعمال جایز در ارالرنده

علائقه مجازیه ظاهر در **دزد و بان و بار** و در خلوه در در بار
اوندن مرکب در بر جوی دزد در که معنای ذکر اولندی بر چنین
دارد ز که داشتن دن اسم فاعل در حافظه معناسنه قلمه کجی
لرنیک اولوسنه دزد در لرنیک کجی اموی انوک اطمنده
اوله و غندن او توری نته که **بیت** ز دزداری دزی در دزدی
زهی دزدی که دزد دزد دزد دزد **بیت** دزدانک دخی بر جوی دزد
و بر چنین مان در مان تن اسم فاعل در معنای بکر زجی در
کود لو و بوبلو کسه در مان در لربان قلمه معناسنه در نته که
سابقا بیان اولندی بار و نک معنای بور غار در نته که **بیت**
برج افلا کسکه دوزباروی در • نه فلک بلک انده بر باروی در
ایکی سنگ ده اصلی بار و در بر نیک اخذده تا نقل چوندر
معنای اصلی دن معنای خاص علمی به و بر نیک اخذده غنی و او
نسبت مخصوصه چوندر نیکو دکی بسند و دکی و او کبی در بان ایله

بار و نه ابله تو کبی در تنونک اصلی تو مندی که بیانند و ذکر انوش
در بود او ک عن قرب تعضلی کل که کرد با وزن اینه تعالی
هندي و هند و هند اسم مملکت در هندی اول مملکت هندی
اولان نشه در اخونده غی با پای نسبت در رومی در کی کبی
بوجود کل مد لوی نسبت ده لزوم معتبر دکلر منسوب اولان آدی
اولمق ده معتبر دکلر دسته ده و پای ده و سارده اولان
با کبی اما اول نسبت که و او ک مد لوی در اول نسبت هم
لزوم معتبر در هم منسوب اولان آدی اولمق معتبر در هند و
هندي تک یکی جهندن فرقی وار در بر بو که غیر د بارون
کلوب هند ده توطن اید نه هندی دیر لری کوبدن کلوب
شده پر نشه شهری دیر کلری کبی اما هند و در لری هند
و شول طایفه مخصوصه در که د بار هنده نسبت جمله سی وار در
عرب و عجم و ترک و دیم کبی غیر بودن کلوب اول د باره

توطن اید نه هند و دیمز لر اول سیدن هند و ستان و نور
عربستان عجمستان ترکستان و بلستان کبی هندی ستان
دخمتر رومی ستان دند و کی کبی ستانک منهنده نشو و نما
اونده اولمق معتبر در بر بره و افر کل کتور ب دو ک لری
اول بره کلستان دخمتر کلستانک معنای و ضعی سی نه اید و
کلستانک دلستان فرقتد بیان اولنوب در جهت اخروی دن
فرق بودر که ادبی اولمانه هند و دیمز لر حیوان اولسون
جماد اولسون اما هندی در لری مثلا قبلی هندی ابله توصیف
بدر لری تیغ هندی در لری هند و تک اصلی هند و ی در اخونده
خرف یا زبا جعفر اولمش در نیکی ابله نیکونک فرقتده اصلی
بیان اولنوب در **ایزد و یزدان** ایزدان فارسیده
باری تعالی تک علمی در لسان عربیده کی لفظه اینه کبی لسان
ترکیده کی مگری لفظی کبی زا و مجر تک فتحه سبله در زنه که **بیت**

بجاء آن و معنی اینزدی • بزاد آن پس پاک دور ازیدی
یزدکنسان فارسیده برادجی معناسنه در که لسان عربیده
اگافالوق در لرنته که **بیت** سبک داد سوکندان پاک دین
بیزدان هفت آسمان و زمین • مجوس اصطلاحده یزدان
خالق جنه مخصوص در خالق شره اوله را به من در لرنته که
سابقه که ترسانک فرقی بیان اولدغنی برده تفصیل آیتش
در بحر الغرایب صاحبی یزدله یزدانی فرق ایتمیوب ایکی
سینه لفظ مکرری ایله تنبیه ایدوب در لفظ خدای که مرکب
اولا اصلی خودای اولوا واجب لذاته معناسنه در حق تعالی
مخصوص اسماءند راما لفظ خدای که نمود اولوا معناسی صاحب
حق تعالی به اختصاصی بو قدر بونک تفصیلی ده سابقا مذکور
اوله در شواهدی اولا بلیله **کام و یاز و یازیدن و محمود**
کام کاف عربیه و کل کاف عجمی ایله آدم در لرنته که **بیت**

کوشه که ان سئوده نام بوند • کوچه کردان فرائح کام برند
کام لغت مشتهر که در بر معناسی دخی طمع در نته که بو کلامدن
ظاهر در ذوالفقار علی در نیام و زبان سعیدی در کام کاف
عربیه اولیجا ق کام مراد معناسنه در نته که **بیت**
ساقی بنور باوده بر افروز جام ما • مطرب بزین که کار جهان شید کام
کار ایدن جز اولن کام بو معنایه در بر خبری را ندر که راندر
اسم فاعل در سورجی معناسنه کام رانک معنای ترکیبسی اولدور
در کام کار دکی کام دخی اول معنایه در کار اشدر مرادون
ایشلیجه کام کار در لرنته که **بیت** چه کردون زبان بریدی کام
چه در استین داشتان کرزه مار • یاز قولاجدر نته که کر از کران
نهام بهلوان **بیت** دیر آمد بان کر از • در فشی بر افراشته هفت یاز
یازیدن ما خود اسم در سمودن کبی یازیدن دخی اولجک
در که اولجک دن بخش ترکیبه بموده در لرنته که **بیت**

در پی ان غله پیموده گشت. رنجه مشو چون قلم آسوده گشت
 پیمان پیمودند تا خود در اسم در معنای او چک در بو یک ساغه
 پیمان دید کلری نته که **بیت** باوه لعل لبش کز لب من دور مباد
 روح روح که و پیمان ده و پیمان نکیت. تشبها اسعان طریقه
 پیمان اسم فاعل در او چکی در نته که **بیت** دشمن آتش نهاد و باد پیمان کو
 خاک بر سر کن که اب رفته باز آید چو. یازیدن قولاج لبوب یا اوم
 لبوب او چک در شش خیزی بوزق دن غافل اولوب معیار جانده
 یازیدنی پیمودن امله نغسه آتش در یاز اسم فاعل کلور آد ملجی
 یازیدن او که بنا که یازیدن آد ملاق معناسنه اولو
 مجازا ادمن کج ادا نه در یاز و بر لر و بطی حرکت معناسدن
 او نکل کنایت ادر لر نته که **بیت** اگر چند باشد شب در یاز
 برو تیره کی هم مانند دراز. ادمن نیز آوانه شد یاز در لر
 سرچ حرکت معناسدن او نکل کنایت ایدر لر **بیت**

نشه از بر باغ شد یاز. همی رفت با وی بسی رزم ساز
 یاز صیفه مشت که در امر معناسنه ده کلور آد ملجی بیده
 یاز در لر او نکل میل دن کنایت ادر لر **بیت**
 بیاسای جنیدی همه بد مکوش. سوی مردی یاز و باز آر هوش
 یازیدن مجازا آد ملاق معناسنه کلد و کنلین ال اوزتمق
 معناسنه ده کلور علاقه مجازیه یکی سنده ده طاهر در لر
 آد ملجی او چک لازمی بری قولاجله او چک لازمی در ال
 اوزتدی دیک بیده عجم دست یازیددیر ال اوزتمه
 دیک بیده دست میاز در نته که **بیت** بجز فراز سر بران
 تو پای منته. بجز سوی زخندان ساده دست میاز **فوکوش**
و فوخک بو اسلرک یکی سی ده الفاظ حرکتی ندر عبارت خود
 آله کلری وارد لغظ جهندن معنی جهندن دکل اول سپدن
 محل اشباه اولوب بیانه محتاج اولان الفاظ و عبارات

سلکند همنسک اولدی خوکوشک بر جوی خود که معنای مجاز
 معروف در نته که **بیت** خعبی کر مکه رود. چون باید هنوز
 بر خنده گوش در که معنای قولی در نته که **بیت** گوش خبوش
 و دیگر گوش خ. کین سخن را در نیاید گوش خ. عبارت گوش
 مسامی که ل ن ترکیده او نکا گوشه در لر قولاعه تشبیه
 اخنده کی نامشاهت جهندن اولان مناسبتی اظهار چوندر
 طاشنه و خوکوش دید و کلری قولنی خوقولاغنه بگرد کردن
 اوتری در خجنگ اصلی خارجک در بر جوی خاردر که معنای
 وکن در تخفیفاً النی حذف اولمش در و خ قالمش در ده
 حذف اولند و عی کبی که راه در فردوسی نک بو پسته اصلی
 او زرنه مذکور در **بیت** ابر داه و هفتنه بشد کتخزای.
 گرفتند هر یک سزاوار جای. حروف علتک که وای خ فکریدر
 ل ن فارسیده حذفی شایع در نته که سابقاً بیان اولیدر

بر خین جنگ در جیم عجمی امله معنای جمعیتی سی بر تخی قوش
 طاعتی در نته که جنگا یله جنگا لک فرقی مخلنده بیان اولمش
 خجنگ نیک در نته که **بیت** چو بر زد سر از جنگ خجنگ بور
 همان گشت روشن بیان بلور. ایمنی کاپلی جز جنگ استعالی
 استعان طبعیله در قاج لرینی هسانده بر تخی قوش طماعنه
 حدته دکنه تشبیه امش لرد در تشبیه ثانی دن عرض طابق
 شدنی بوعد و غنه تشبیه در خجنگ خار شبت کبی در اول استعان
 ایخچ اونک بر خنده در **زنده و زنده کی و زندگانی زنده**
 دری معناسند در نته که عم خیا مک بور با عیسنده ظاهر **بیت**
 در بای اجل چون سرا فکنده شوم. و زد دست غمش زینج بر کنده
 زنه از کلم بجز صراحی نکیند. ناجونکه زیاده بر شوم زنده شوم
 زنده نک مقابلی حده در که معنای اولو در نته که بور بایدن
 ظاهر در **بیت** چون وده شوم خاک حاکم سازید. واحوال ره غمیش

شوم

مردم سازند. زنده کی در لک در که لسان عربیده او کاج است
 در لک اخفته کی بایای نسبت در کاف زیاده اولد و عتک
 بسی زنده نک اخفته کی تا و غیر مفعول در هر اسکل که اخفت
 اول تا اول او که بای نسبت داخل اول بجا و قبله بر کاف
 زیاده اول نور متلا مرد کی بز مرد کی بنده کی خواننده کی
 در لک لسان فارسی تک قواعد مطرده سنند در زندگانی
 در لک در حیادت نشخ معنای در نته که خیا مک بور با عیند
 ظاهر در **رباعی** می نوش که عمر جاودانی اینست. خود حاصلت
 از روز جوانی اینست. هنگام گل و باد به باران نرسست.
 خوش باش و بی که زندگانی اینست. زندگانی دکی کاف و با
 همان زنده کی دکی کاف و باد در الف و نون زیاده اول نشخ
 بمالعه چون نسبت به قواعد لسان عربی قواعد لرند
 در لسان فارسی ده اعتبار اول نشخ در نته که او ایل رساکه

تقریر اول نشخ در دیر لک دیر لک متفرع اولوب او کاج است
 نامی اولد و غندن او تری اول مبالغه بوند اعتبار
 ایند یلر اول ایکی معنادن تعبیر ده فرق ده حاصل اولد
 اول فرق بو بستند ظاهر در **رباعی** کرب جان زنده کیست حیوان ترا
 زنده کی تو میدی جان ترا **دیگر** سلیمان نیست مور او بوغست او
 چو ابر خاتم اوسر نهادی. بهلوی ده فارسی و در ری کبی
 بر در لود در نته که **سبت** بیا موخته کتری و جاد و تے
 بدانسته چینی و هم بهلوی سی. فردوسی بو بستند بهلوی جانی
 قافیه ایدوب لامینی بهلونک مضموم اعتبار اتمش در بین
 سابقه کخسر و قافیه ایدوب لامینی مفتوح اعتبار ایدوب
 در ایکسی ده جایز در نو کبی که سوده قافیه اولور مفتوح
 اعتبار اول نور نته که عمر خیا مک بور با عیند ظاهر در **رباعی**
 یک جو عی که نته ز عمر نوبه. هر جا که نه فی طریق بیرون شو به

یک تاک به از فریدون و قباد و خشت سر خم ز تاج کج سر و
اویده فایده او و مضموم اعتبار او و نورسته که **رباع**
نه جامه عمر که نه نو خواهد شد نه کام کسی بکام او خواهد شد
منزل بکنار آب که و لب جوی که این کون چو شکست بسو خواهد
مذکور شاعر مشهور که بو شعر ندان اکلان اولدر که مذهب
باطل نساخته قابل اولان دن جاہل لردن اوله زبان بملو
ایله توصیف شاعر مذکور که بو رباعی سنده واقع اولد **رباعی**
روزیت خوش و هوانه کرمست نیرد ابراز رخ کلر ارمی شوید کرد
بلبل بزبان بملوی باکل زرد فریاد همی زند که بی باید خورد
لان بملو بین فصاحت بو عیند و کته بو رباعیده انشراح
وارد در بملو نیک سبه تنده مبالغه قصه اید بیک الف
و نون زیاده اید لر بملو ابی دیر لر نسته که فردوسی نیک
بو بیت لر نده ظاهر در **بیت** کثاده زبان و جوانیت هست

سخن گفتن بملو اینت هست اگر بملو ابی ندانی زبان
بسازی تو ارون در ادجله خوان بوالف و نون طبان و کی
الف و نون در مبالو چون زیاده بی لسان عربده اعتبار
اولم نش در نسته که صحاح جوهر بیده بیان اینت در لسان قاری
مستعمل در مثلاً کتبه نسته که کبابی خسرو نسته خسرو
دیر لر لسان فارسی نیک در بسی فضیحه در نسته که سابقا بیان
اولندی بملو بسی فضیحه دکلدر نسته که لسان عربیده ده حال
اولدر در شکر سنگ دلی فضیحه دکلدر با دبه نشین لر نیک
دلی فضیحه در بملو اینتک بر معنای دخی وارد در بملو ان
معنی دایله بملو ان هر کبک فرقی بیان اولندی بر دتو نیر
اولت کر که رباذن الله تعالی زبانک معنای حقیقی سی الت
کلم اولن عضو مخصوص در که عرب او که لسان و ترک دل
دیر نسته که **بیت** زبان در دمان ای فردمند جلالت

رباعی کی

کلبه در کج صاحب هنر لغت معنای استمال اول نور استمال
 ط بقوله اول وخی الت کلم اولد وخذن او تری کلماتین
 شیخ سعد نیک بو کلامند پچای در آن حالت نومیدی بزبان
 که داشت ملک را دشنام دادن گرفت واقع اولان زبانین
 واد لغت معنای در کلام مذکور ک شرمند ای یلبانه النی
 فی قبه دین که خط فاش ایش در اول تعدیر به عبارت
 سنده ده استماع مذکور شایع در نته که سابق روایت
 اولمان حدیث نبویه واقع در ان اهل الجنة دن حاد
 جت اهل نیک استمال اید و کلم نیک لغت در دل لفظنده ده
 اول استماع وارد در مثل اعی اولان کمسید دل بلمز دیر لر
اسب و سورا اسب خصوصیه انک اسمی در نته که **بیت**
 پیاده از نام و نسا دطوس که نام اسب ستانم از اشکبوس
سور مطلقا نیک در آن اولسون قاتر اولسون اشک اولسون

دوه اولسون شیخ سعد نیک بو نظمنده **بیت** ان شند سی که وقتی نگی
 در بیامانی بیفنا دارستور کفت چشم نیک دیباد ار را
 یا قناعت بر کند با خاک کوز واقع اولان اطلاق او زرنه
 خصوصیات یا قاتر مراد اولد و غی معلوم دکدر تمام کلامک
 اول تعیینه توفیقی بو قدرستور لفظنک دوه به اطلاقنده
 بر قید معنی در حافظه الدین کردی قفا و اسنده بیان ایش در
 بو عبارتله لفظ سور لایتناول الابل الا اذا کان فی موضع کرب
 الابل ایضاً عم سور لفظنک که میبندده اونک حکم بیان کرده
 ایزاد اولمش در کلام فر بورد کور لفظک عربی اولمان
 اقتضا اتم بنلمین چار بابیه سور اطلاق اولنمزه بحر الغرایب
 صاحبی سور طوار در اسم عامه بر جمع درت ایا قلوبه اطلاق
 اولنور دیش در احابت اینه مش در ایکی اتلو کسبه که بولا کید
 بر نه بنه برنی بدک ایدنه دو اسبه دیر لر اسم مرکب در نته

نامعناي عام ترکیبی دن خاص علمیه نعل چونند چارچوبه دکی
 تاکی می هر درت انجا چه چارچوب اطلاق اولنور اما چارچوبه
 مخصوص درسان ترکیبده چارچوبه دید کلر بنه غیر سنه اطلاق اولنور
 دو واسبه اولی در هر یکی انه دو واسب دن نور اما دو واسبه
 اول دو واسبه دنور که یکی بر کشک اول اول کوه و سکر
 وضع مذکور او زرنه استعمال ایلیده بار عجمده اولن لورده عا
 اولنغین دو واسبه اول اول قده اعلام غالبه دن اولمش در قاع
 مذکور بوسه اولده مکرر ذکر اولنوب امثله متعدده سی
 بیان اولن کر که در باذن الله تعالی اول قاعده او زرنه اولی
 دو واسبه معنای مذکورده وضع اصلی سبیل اولنر مجاز فرسل
 طریقیله استعمال اولنمش اولر اما اخرنجه کی ما اختصاص چون
 اولنجا قده سی با به دکی تاکی لفظ مذکور معنای حقیقی سینه
 مستعمل اولمش اولر حرف تاکی اخر کلمه بو معنا به کلمه وکی ده

بوسه اولده اعاده اولنوب بجه منال لر ایراد اولنسه کر که رباذن
 الله تعالی اسب اگر چه بای عربیله ده تلفظ اولنور اما اصلک بک
 عجمیله در نته که سبک اصلن بیانن طاهر اولور سه سبه اصلک انبیه
 حرکت در اسب ایلده مادن اختصاص دن معنای اولور در قال حمه
 الحسن اصنهایی اسم مشتق من الجنه و ذلکان لفظ اصنهایی
 اذ اردده الی اسم بالغا رسبه کان اسبایان و هی جمع اسباه
 و اسباه اسم لجنه و قال یا قوت الحموی ان الاصب بلونه
 الغرس هو الغرس و مان کانه دلیل الجمع معناه الغرسان و
 الاصبهی الفارسی معنای اصب تعیین ده اصابت اندی اما مان
 جمله دلیل جمع صانده انده غلط اندی اوان جمع القله نوندر
 ما به ماره نسبت اختصاصیه در نته که سابقا بیان اولندی بعضیل
 مذکور دن بو تحصیل اولدی که سبک اصلی اسبه اول اولنگ
 زیاده سی تاکی نسبت چون اول اول مصلحت چون النکمه

زیاده ایدر لرنته که بور سالج بیانی کل کرک دریا لکوز الفک
زیاده سنه فالجی نه تکلف مقام ناگبده زیاده حوق لان
فارسیده شایه درنته که مواقع مستعدده بیانی کل کرکدر
باذن الله تعالی اسبک اسامیسی و العابی چوقدر مثلاً
شیده و بور و بان و نوند و سمند و خک و جرمه و نون
ابرش و شید نیز در لر آما آیه شیده اطلاق فرودوسی تک
بو پسته ظاهر در بیت نشت از پسته راه خوب
نزدیک کودر ز نهاده روی شیده تک اصلی شید در که معنا
کوشش درنته که بیت بدو گفت زان سوکه مانده شید
برآمدگی برده پنجم سعید آخونده غی مای اختصاصدن
مراد مناسب مشابعت در اول معنا چون مذکور مای
استماع لان فارسیده وارد درنته که بور سالده مثال
آخوده بیانی کل کرکدر باذن الله تعالی شیده تک معنا

ترکیبی کوشه بکر ز آند را آما آیه بور اطلاق فرودوسی تک
بو پسته ظاهر در بیت کر از ان کر از ان نه آگاه ازین که بین
نهادست بر بور زین بور لغت شسته که در او غل معانده
کلورنته که بیت کرین دخت مهر آب با بور سام کوی برنش
تراید و نیک نام آما آیه بان دید کلری فرودوسی تک بو پسته
ظاهر در بیت نشت از بر بان ره نورد بر راست نکر ز بهر
بان کی دیر لرنته که بیت فرود آمد بیک سو بان کی بست
در ان اندیشه بر نظان کی بست آما آیه نوند کلری بو
پستدن ظاهر در بیت ز نعل نوندان بولاد میخ زمین را
ز جنبش بر افتاد پیچ آیه نوندک اطلاق حرکتده سحر
اعتبار بلده در حقیقت او صافندند رنته که بیت
سمند نوندش همی راند نرم برو بر همی افزین خواند کرم
آما آیه سمند اطلاق بیت مذکور دن ظاهر اولدی او تک

انه باعتبار الوصف در نته که **بت** نشست از بر تازی اسب سمند
 بهی ماحت نرسان ز بیم کز نذ کل ز نکلنده اولان انه سمند
 معترمه الادب صاحبی او بله تعریفه اشتمش در عبارتی بود در
 سمند انکه رنگ رماد دارد لسان عربیده کله رماد در لر
 عجم خاکه در اما انه خنک اطلاق بو بستن ظاهر در **بت**
 تبارک ز بولاد بنه ش کلاه فرسخ خنک و برکت توانش سیاه
 بونک اطلاق ده انه رنگ اعتبار بله در نته که **بت** مذکور دن
 اکلا نور معناسیاق در انوک غیری اونه و خنک اطلاق اول نور
 نته که **بت** قوس قزح کشت مکان وار کوز از دو طرف خنک بی
 و سرخ توزه اما انه جرمه اطلاق بو بستن اکلا نور نته که
 جو پوشیده اب خندان جنگ نشست از بر جرمه شکر رنگ
 بونک اطلاق ده انه رنگ اعتبار بله در نته که **بت** مذکور دن
 اکلا نور بحر العوایب صاحبی جرمه بوزات دیش بو بستله

استشهدا امش در بر انکلیت بس جرمه کرم خیزه در افکنده بر
 هندوان رسخیزه بو بستله اول دید و کی معنایه دلالت
 بو قدر تعیین رنگه دلالت **بت** سابقه وارد در اما انه
 دیزه اطلاق بو بستن ظاهر در **بت** غیر مود تا بر نهاد ندرین
 بران دین بستان روز کین قانزه ده اطلاق اول نور
 نته که **بت** قطار است دیزه صدوسی که بارش طشت و طشخا بود
 و تبسی بونک دخی انه و غیری حیوانه اطلاق رنگ اعتبار بله
 لسان فارسی ده دیزه شول رنگ دن عبارتند که ترکی دلد
 او ندن باغی عبارتله تعبیر ایدر لر عجم اسب دیزه در رنگ
 باغیغات در و اخنزه کی مانست اختصاصی چون در نته
 دکی زرده ده کی سبده کی باکی در لسان فارسیده اخن کلمه ده
 اولان مانک بر نفع معنایی وارد در نته که بیان اولت کر که
 بو رساله ده بری کلد که باذن الله تعالی اول معایندن بر

مذکور معنا در دینک معنایی با غیر اولی اعتباریله قریباً
آنکه شبدر در لر قویسی قارا اولی جاق رسته نیک در لر شبدر
آنکه باعتبار الوصف اطلاق اولی اسامیدند رسته که **بیت**
من در ستم و اسب شبدر تیغ • بنار دبد و سایه که در میخ
عبر العوایب حاجی نیک جمله غرابیندند که دیزه نیک غنچه نیک
ایتمش در اول زنگد که انده غنچه اولی یعنی بوزرق اولی
بوزرق کلو آن وصفند استعمال اولی نور هم عارضه
اطلاقی و اریهم معروضه جمیع رنگه دلالت ابدن لغت
لرک حالی بود در کلامنک اولنده ده خطا ایتمش در رسته که
بیان سابق دن ظاهر اولدی اخونده ده خطا ایتمش
دیزله دیزه فرق ایتمش در بونک اسمی دیزدر ملونک
اسمی دیزه در آخر کلمه دکی نانک زیاده سی نیجا فاده اور
اکلامش در اما آنکه ابرش اطلاقی بو پسندن ظاهر در

جو بر ابرش تند کشنی سوار • بلر زیدی از همیشه کو سار
ابرش اول معنادن عبارتدر که ل ن ترکیده اوکا ابرش
دیر لر اما ترک ابرشک الغن مدله تلفظ ایدر
اصلده ممد و د کلد بونک ده اطلاق
باعتبار الوصف در والسلام

تم

۹۷۲